VERDENSPOSTFORENINGENS KONVENTION OG OVERENSKOMSTER

MED TILHØRENDE

EKSPEDITIONSREGLEMENTER

VEDTAGET PAA VERDENSPOSTKONGRESSEN I BUENOS AIRES DEN 23. MAJ 1939

KØBENHAVN
HERTZ - BOGTRYKKERGAARDEN - 1940

INDHOLDSFORTEGNELSE

VERDENSPOSTKONVENTIONEN

Art. **Afdeling I.** Side

OM VERDENSPOSTFORENINGEN.

Kapitel I.

Foreningens Organisation og Omraade.

1. Foreningens Sammensætning 15
2. Nye Tiltrædelser. Fremgangsmaade 15
3. Foreningens Konvention og Overenskomster 15
4. Ekspeditionsreglementer 16
5. Snævrere Foreninger. Særlige Overenskomster 16
6. Indenrigsk Lovgivning 16
7. Særlige Forbindelser 16
8. Kolonier, Protektorater m. v. 16
9. Konventionens Anvendelse over for Kolonier, Protektorater m. v. ... 17
10. Foreningens Omraade..... 17
11. Voldgift 17
12. Udtræden af Foreningen. Ophør af Deltagelse i Overenskomsterne... 18

Kapitel II.

Kongresser. Konferencer. Kommissioner.

13. Kongresser 18
14. Ratifikationer. De af Kongresserne vedtagne Akters Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 18
15. Ekstraordinære Kongresser 18
16. Kongressernes Reglement 19
17. Konferencer 19
18. Kommissioner 19

Kapitel III.

Forslag i Tiden mellem Samlingerne.

19. Indbringelse af Forslag..... 19
20. Behandling af Forslagene 19
21. Betingelser for Vedtagelse 19
22. Meddelelse om Beslutningerne 20
23. Gennemførelse af Beslutningerne... 20

Kapitel IV.

Om det internationale Bureau.

24. Almindelige Beføjelser 20
25. Det internationale Bureaus Udgifter 20

Art. **Afdeling II.** Side

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Eneste Kapitel.

26. Ret til at forsende Post i Transit... 20
27. Forbud mod ikke-hjemlede Afgifter 21
28. Midlertidig Ophævelse af Udvekslinger 21
29. Mønt 21
30. Ækvivalenter 21
31. Formularer. Sprog 21
32. Identitetskort 21

Afdeling III.

BESTEMMELSER VEDRØRENDE BREVPOSTFORSENDELSER.

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

33. Brevpostforsendelser 22
34. Takster og almindelige Betingelser 22
35. Frankering 24
36. Porto i Tilfælde af manglende eller utilstrækkelig Frankering..... 24
37. Tillægstakster 24
38. Særlige Gebyrer 24
39. Toldpligtige Forsendelser 24
40. Toldbehandling 24
41. Fortoldningsgebyr 24
42. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter 25
43. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter 25
44. Ophævelse af Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter 25
45. Ekspresforsendelser 25
46. Forbud 25
47. Former for Frankering 26
48. Frankering af Brevforsendelser ombord paa Skibe 27
49. Portofrihed 27
50. Svarkuponer 27
51. Tilbagelevering. Adresseforandring 27
52. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser 28
53. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 28

Kapitel II.

Anbefalede Forsendelser.

54. Takster 28
55. Modtagelsesbevis 29

Art. Side
56. Ansvarets Omfang 29
57. Undtagelser fra Ansvarsprincipet... 29
58. Ansvarets Ophør 29
59. Udbetaling af Erstatning 29
60. Frist for Udbetaling af Erstatning 29
61. Bestemmelse af Ansvaret 30
62. Godtgørelse af Erstatningsbeløbet til Poststyrelsen i Afsendelseslandet 30

Kapitel III.

Postopkrævningsforsendelser.

63. Takster og Betingelser. Afvikling.. 31
64. Annullering eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet 31
65. Ansvar i Tilfælde af Forsendelsens Bortkomst 32
66. Indestaaelse for rigtigt opkrævede Beløb 32
67. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning 32
68. Rigtigt opkrævede Beløb. Erstatning. Udbetaling og Regres 32
69. Frist for Udbetaling 32
70. Bestemmelse af Ansvaret 32
71. Godtgørelse af udlagte Beløb..... 33
72. Opkrævningspostanvisninger og Indbetalingskort 33
73. Godtgørelse af Gebyrandele for Postopkrævninger 33

Kapitel IV.

Ret til Porto og Gebyrer. Transitafgifter.

74. Ret til Porto og Gebyrer 33
75. Transitafgifter 33
76. Fritagelse for Transitafgifter 34
77. Ekstraordinære Postbefordringer... 34
78. Betalinger og Afregninger 34

Art. Side
79. Udveksling af lukkede Afslutninger med Krigsskibe 34

Forskellige Bestemmelser.

80. Undladelse af at overholde Reglerne om Ret til at forsende Post i Transit 35
81. Forpligtelser vedrørende Straffeforanstaltninger 35

Slutningsbestemmelser.

82. Konventionens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 35

SLUTNINGSPROTOKOL TIL KONVENTIONEN.

I. Tilbagelevering. Adresseforandring 36
II. Ækvivalenter. Maksimums- og Minimumsgrænser 36
III. Unze-Vægtenheden 36
IV. Afgivelse af Brevpostforsendelser til Postbesørgelse i Udlandet ... 36
V. Svarkuponer 37
VI. Anbefalingsgebyr 37
VII. Luftpostbefordring 37
VIII. Undtagelse vedrørende Retten til at forsende Brevpakker i Transit 37
IX. Særlige Transitafgifter for Befordring ad den transsibiriske og ad den transandinske Jernbane 37
X. Særlige Oplægningsafgifter i Aden 37
XI. Særlige Omladningsafgifter 37
XII. Protokollen staar aaben for de ikke-repræsenterede Lande 38
XIII. Protokollen staar de repræsenterede Lande aaben for Underskrift og Tiltrædelse..... 38
XIV. Frist for Notifikation af Tiltrædelser 38

VERDENSPOSTKONVENTIONENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Afdeling I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Eneste Kapitel.

101. Transit i lukkede Afslutninger og aaben Transit..... 39
102. Udveksling i lukkede Afslutninger 39
103. Viderebefordring af Brevpostforsendelser 39
104. Fjerntliggende Lande..... 40
105. Ækvivalenternes Fastsættelse..... 40
106. Frimærker og Frankeringspaatryk 40

Afdeling II.

BETINGELSER FOR MODTAGELSE AF BREVPOSTFORSENDELSER.

Kapitel I.

Bestemmelser, der anvendes med Hensyn til alle Forsendelsesarter.

107. Beskaffenhed og Adresse 41
108. Poste restante-Forsendelser..... 41
109. Forsendelser i Rudekuverter 41
110. Forsendelser, der skal underkastes Toldbehandling 42
111. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter 42

Kapitel II.

Særlige Bestemmelser, der anvendes med Hensyn til de enkelte Forsendelsesarter.

112. Breve 42
113. Enkelte Brevkort 42
114. Brevkort med betalt Svar 43
115. Forretningspapirer 43
116. Tryksager 44
117. Forsendelser, der henregnes til Tryksager 44
118. Tryksager. Tilladte Anførsler og Bilag 44
119. Tryksager. Forsendelsernes Beskaffenhed 46
120. Forsendelser, der henregnes til Relieftryk til Brug for Blinde 46
121. Vareprøver. Tilladte Anførsler 46
122. Vareprøver. Forsendelsernes Beskaffenhed 46

Art. Side
123. Forsendelser, der henregnes til Vareprøver 47
124. Blandede Forsendelser 47
125. Brevpakker 48
126. „Fonopostforsendelser“ 48

Afdeling III.
ANBEFALEDE FORSENDELSER. MODTAGELSESBEVIS.
Eneste Kapitel.
127. Anbefalede Forsendelser 48
128. Modtagelsesbevis 48
129. Modtagelsesbevis, som forlanges efter Forsendelsens Indlevering 49

Afdeling IV.
POSTOPKRÆVNINGSFORSENDELSER.
Eneste Kapitel.
130. Angivelser, der skal anføres paa Forsendelsen 49
131. Etiket 49
132. Opkrævningspostanvisning 50
133. Godskrivning paa Postkonto i Forsendelsens Bestemmelsesland... 50
134. Postopkrævningsbeløbets Omsætning 50
135. Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet 50
136. Indløsningsfrist 51
137. Nedsættelse eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet 51
138. Omekspedition 51
139. Udstedelse af Opkrævningspostanvisning eller Indbetalingskort 51
140. Annullering af Opkrævningspostanvisningsblanketter eller Indbetalingskort og Udfærdigelse af Genparter 51
141. Ikke-udleverede Opkrævningspostanvisninger og ikke-hævede Postopkrævningsbeløb 52
142. Afregninger over Opkrævningspostanvisninger 52

Afdeling V.
FORSENDELSERNES BEHANDLING VED AFSENDELSEN OG VED ANKOMSTEN.
Eneste Kapitel.
143. Anbringelse af Dagstempel 52
144. Ekspresforsendelser 53
145. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser 53
146. Tilbagesendelse af Toldfrankosedler. Opkrævning af udlagte Afgiftsbeløb 53
147. Omekspederede Forsendelser 54
148. Omekspeditionskuverter og Samlekuverter 55
149. Uanbringelige Forsendelser..... 55
150. Tilbagelevering. Adresseforandring 55
151. Simpel Berigtigelse af Adressen... 56
152. Efterspørgsler. Almindelige Forsendelser 56
153. Efterspørgsler. Anbefalede Forsendelser 57
154. Begæringer om Oplysninger 57
155. Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Forsendelser, som er indleveret i et andet Land 57
156. Anvendelse af Frimærker, som formodes at være svigagtigt benyttet, eller af eftergjorte Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner eller Bogtrykmaskiner 58

Afdeling VI.
UDVEKSLING AF FORSENDELSERNE.
Eneste Kapitel.
157. Brevpostkarter 58
158. Overlevering af anbefalede Forsendelser 59
159. Overlevering af Ekspresforsendelser 60
160. Udfærdigelse af Afslutninger..... 60
161. Overlevering af Afslutninger 61
162. Dekartering af Afslutninger 62
163. Tilbagesendelse af tomme Sække 63

Afdeling VII.
BESTEMMELSER ANGAAENDE TRANSITAFGIFTER.
Kapitel I.
Optagelse af Statistik.
164. Transitafgiftsstatistik 64
165. Udfærdigelse og Mærkning af lukkede Afslutninger i Statistikperioden 65
166. Konstatering af Antallet af Sække og af Vægten af lukkede Afslutninger 65
167. Udfærdigelse af Fortegnelser over lukkede Afslutninger 66
168. Opstilling over transitbefordrede lukkede Afslutninger 66
169. Lukkede Afslutninger, der udveksles med Krigsskibe 67
170. Transitbefordringsliste 67
171. Afvigelser fra Artiklerne 166, 167 og 170 67
172. Ekstraordinære Postbefordringer .. 67

Kapitel II.
Afregning. Afvikling af Afregninger.
173. Afregning over Transitafgifter ... 67
174. Aarlig Generalafregning. Det internationale Bureaus Mellemkomst 68
175. Afvikling af Transitafgifter 69

Afdeling VIII.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.
Eneste Kapitel.
176. Svarkuponer 70
177. Identitetskort 70
178. Afslutninger, der udveksles med Krigsskibe 71

Art. Side

179. Toldfrankosedler. Afregning over Toldafgifter m. v. 72
180. Formularer til Brug for Publikum 72
181. Opbevaringstid for Dokumenter... 72
182. Telegramadresse 72

Afdeling IX.

DET INTERNATIONALE BUREAU.

Eneste Kapitel.

183. Kongresser og Konferencer 72
184. Oplysninger. Begæringer om Ændring i Akterne 73
185. Publikationer 73
186. Aarsberetning 73
187. Det internationale Bureaus officielle Sprog 74
188. Svarkuponer. Identitetskort 74
189. Saldering og Afvikling af Afregninger 74
190. Opstilling af Afregninger 74
191. Generalsaldering 74
192. Betaling 75
193. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau 75
194. Almindelig Statistik 76
195. Det internationale Bureaus Udgifter 77

Slutningsbestemmelser.

196. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 77

BESTEMMELSER ANGAAENDE BEFORDRING AF BREVPOST AD LUFTVEJEN

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

1. Brevpostforsendelser, som kan modtages til Luftpostbefordring 78
2. Ret til at forsende Post i Transit 78
3. Luftpostforsendelsers Viderebefordring 78
4. Luftbefordring paa en Del af Strækningen alene 79
5. Takster og almindelige Betingelser for Luftpostforsendelser 79
6. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Luftpostforsendelser 79
7. Omdeling af Luftpostforsendelser 80
8. Omekspedition og Tilbagesendelse af Luftpostforsendelser 80

Kapitel II.

Anbefalede Forsendelser og Forsendelser med angiven Værdi.

9. Anbefalede Forsendelser 80
10. Modtagelsesbevis 80
11. Ansvar 80
12. Forsendelser med angiven Værdi... 81

Kapitel III.

Ret til Luftposttillægstakster. Befordringsafgifter.

13. Ret til Tillægstakster 81
14. Luftbefordringsafgifter for lukkede Afslutninger 81
15. Befordringsafgifter for Luftpostforsendelser, som overleveres i aaben Transit 82

Kapitel IV.

Det internationale Bureau.

16. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne 82

Kapitel V.

Afregning. Afregningernes Afvikling.

17. Afregningsstatistik 83
18. Udfærdigelse af almindelige Afslutninger eller Luftpostafslutninger inden for de Perioder, i hvilke Statistik over Luftbefordringsafgifter optages 83
19. Konstatering af Luftpostafslutningernes og Luftpostforsendelsernes Vægt 83
20. Fortegnelse over lukkede Luftpostafslutninger 84
21. Afregning over Luftbefordringsafgifter, der afvikles paa Grundlag af Statistik 84
22. Afregning over Luftbefordringsafgifter 84
23. Generalafregning 84

Kapitel VI.

Forskellige Bestemmelser.

24. Mærkning af Luftpostforsendelser 85
25. Mærkning af Luftpostafslutninger 85
26. Forsendelsesmaade for Luftpostforsendelser 85
27. Omlæsning af Luftpostafslutninger 85
28. Paategninger, som skal anføres paa Brevpostkarter, paa Værdipostkarter og paa Sækkemærker til Luftpostafslutninger 85
29. Fortoldning af toldpligtige Forsendelser 85
30. Anvendelse af Konventionens og Overenskomsternes Bestemmelser 85
31. De vedtagne Bestemmelsers Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode... 86

SLUTNINGSPROTOKOL TIL BESTEMMELSERNE ANGAAENDE BEFORDRING AF BREVPOST AD LUFTVEJEN.

I. Luftbefordringsafgifter for lukkede Afslutninger 86
II. Adgang til at nedsætte Vægtsatsen for Luftpostforsendelser 86
III. Særlige Tillægstakster til Fordel for visse Lande i Europa 86

VÆRDIBREVOVERENSKOMSTEN

Art. Side

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

1. Overenskomstens Genstand 87
2. Maksimum for Værdiangivelse 87
3. Frankering. Takster 87
4. Almindelige Betingelser 88
5. Postkvittering 88
6. Poste restante-Gebyr 88
7. Fortoldningsgebyr 88
8. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter 88
9. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter 88
10. Ekspresudbringning 89
11. Værdiangivelse 89
12. Forbud 89
13. Portofrihed 90
14. Tilbagelevering. Adresseforandring 90
15. Modtagelsesbevis 90
16. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser 90
17. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 90

Kapitel II.

Ansvar.

18. Ansvarets Omfang 90
19. Undtagelser fra Ansvarsprincipet 91
20. Ansvarets Ophør 91
21. Udbetaling af Erstatning. Frist for Udbetaling. Godtgørelse til Poststyrelsen i Afsendelseslandet ... 91
22. Bestemmelse af Ansvaret 91
23. Ansvarets Begrænsning 92

Kapitel III.

Postopkrævningsforsendelser.

24. Takster og Betingelser 93
25. Annullering eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet 93
26. Ansvar i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Forsendelse 93
27. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning... 93
28. Indestaaelse for opkrævede Beløb. Betalingspligt. Frister og Regres. Deling af Portoen 93

Kapitel IV.

Ret til Porto og Gebyrer. Transitafgifter.

29. Ret til Porto og Gebyrer 93
30. Transitafgifter 93

Kapitel V.

Forskellige Bestemmelser.

31. Anvendelse af Konventionens Regler 93
32. Postkontorer, der deltager i Udvekslingen 94
33. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne 94

Slutningsbestemmelser.

34. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 94

SLUTNINGSPROTOKOL TIL OVERENSKOMSTEN.

Eneste Artikel.

Maksimum for Værdiangivelse 94

VÆRDIBREVOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

101. Oplysninger, der skal tilstilles Poststyrelserne 95
102. Dirigeringsveje 95
103. Overleveringsmaade 95

Kapitel II.

Betingelser for Modtagelse til Postbesørgelse.

104. Forsendelsernes Beskaffenhed 95
105. Angivelse af Værdien. Tolddeklarationer 96
106. Svigagtig Angivelse af Værdien... 96

Kapitel III.

Forsendelsernes Behandling ved Afsendelsen og ved Ankomsten.

107. Angivelse af Forsendelsernes Vægt. Dagstempel. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter 96
108. Værdikarter. Udfærdigelse af Bundter. Nedlægning i Afslutningerne 97
109. Dekartering af Bundter. Forskellige Uregelmæssigheder 97
110. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser 98

Kapitel IV.

Afregning. Afvikling af Afregninger.

111. Transitafgifter 98
112. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter. Afvikling af Afregninger 99

Kapitel V.

Forskellige Bestemmelser.

113. Modtagelsesbevis. Postopkrævning. Ekspresbesørgelse. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 99

Art. Side
114. Tilbagelevering. Adresseforandring 99
115. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau 99

Slutningsbestemmelser.
116. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 99

POSTPAKKEOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.
1. Overenskomstens Genstand 100

Kapitel II.
Bestemmelser, der anvendes med Hensyn til alle Pakker.
2. Frankering. Takster 100
3. Landporto 101
4. Søporto 101
5. Nedsættelse eller Forhøjelse af Terminalportoen 101
6. Nedsættelse eller Forhøjelse af Søportoen 101
7. Tillægstakst 102
8. Voluminøse Pakker. Forsigtig-Pakker. Forhøjet Takst 102
9. Fortoldningsgebyr 102
10. Udlevering til Adressaten. Gebyr for Aflevering paa Bopælen 102
11. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter 103
12. Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter 103
13. Ompakningsgebyr 103
14. Lagerafgift 103
15. Eksprespakker 103
16. Forbud 104
17. Pakker, der fejlagtigt er modtaget til Postbesørgelse 105
18. Pakker til Krigsfanger 105
19. Tilbagelevering. Adresseforandring 105
20. Modtagelsesbevis 105
21. Afskibningsattest 105
22. Omekspedition 105
23. Uanbringelige Pakker 106
24. Ophævelse af Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter 107
25. Salg. Tilintetgørelse 107
26. Pakker, paa hvilke der gives Afkald 107
27. Opkrævning af Afgifter hos Afsenderen 107
28. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 107

Kapitel III.
Postopkrævningspakker.
29. Takster og Betingelser. Afvikling... 108
30. Annullering eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet 108
31. Ansvar i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Pakke 108
32. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning 108
33. Bestemmelse af Ansvaret 109
34. Anvendelse af Konventionens Bestemmelser med Hensyn til Erstatninger og Beløb, der skal udbetales. Frist for Udbetaling og Godtgørelse af udlagte Beløb ... 109
35. Opkrævningspostanvisninger og Indbetalingskort 109

Kapitel IV.
Pakker med angiven Værdi.
36. Værdiangivelse 109
37. Takster og Betingelser 110

Kapitel V.
Ilpakker.
38. Takster og Betingelser 110

Kapitel VI.
Ansvar.
39. Ansvarets Omfang 110
40. Undtagelser fra Ansvarsprincipet 111
41. Ansvarets Ophør 111
42. Udbetaling af Erstatning 111
43. Frist for Udbetaling af Erstatning 112
44. Bestemmelse af Ansvaret 112
45. Ansvarets Begrænsning 113
46. Godtgørelse af Erstatningsbeløb ... 113

Kapitel VII.
Ret til Porto og Gebyrer.
47. Godskrivning af Befordringsgodtgørelse 113
48. Debiteringer i Tilfælde af Omekspedition eller Tilbagesendelse ... 114
49. Ekspresgebyr 114
50. Omekspeditionsporto inden for Bestemmelseslandet 114
51. Forskellige Gebyrer 114
52. Godtgørelse af Gebyrandele for Postopkrævninger 114
53. Forsikringsgebyr 115

Kapitel VIII.
Forskellige Bestemmelser.
54. Anvendelse af Konventionens Bestemmelser 115
55. Postpakker til ikke-kontraherende Lande 115
56. Tillægstakst paa over 25 Centimer pr. Pakke 115
57. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne 115

Slutningsbestemmelser.
58. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 115

SLUTNINGSPROTOKOL TIL OVERENSKOMSTEN.
I. Pakkebesørgelse ved andre Befordringsvirksomheder 116
II. Luftpostbefordring 116
III. Transit 116
IV. Tillægstakster 116
V. Særlige Tillægstakster 119

Art. Side
VI. Særlige Takstskalaer 119
VII. Særlig Vægtsatsinddeling 119
VIII. Pakker med angiven Værdi 119
IX. Undtagelser fra Ansvarsprincipet 120
X. Udstrækning og Rumfang 120
XI. Voluminøse Pakker 120

POSTPAKKEOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

101. Viderebefordring 121
102. Overleveringsmaade 121
103. Oplysninger, der skal tilstilles Poststyrelserne 121
104. Dirigeringsveje og Takster 121

Kapitel II.

Bestemmelser, der anvendes med Hensyn til alle Pakker.

105. Eftersyn af Pakkerne 122
106. Pakkernes Beskaffenhed 122
107. Særlig Indpakning. Mærkning af Pakker, som indeholder Films og Celluloid 122
108. Adressekort og Tolddeklarationer 123
109. Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter 123
110. Modtagelsesbevis 124
111. Modtagelsesbevis, som forlanges efter Pakkens Indlevering 124
112. Afskibningsattest 124

Kapitel III.

Postopkrævningspakker.

113. Angivelser, der skal anføres paa Pakken og paa Adressekortet 125
114. Etiket 125
115. Opkrævningspostanvisning 125
116. Godskrivning paa Postkonto i Pakkens Bestemmelsesland 125
117. Postopkrævningsbeløbets Omsætning 125
118. Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet 126
119. Indløsningsfrist 126
120. Nedsættelse eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet 126
121. Omekspedition 126
122. Udstedelse af Opkrævningspostanvisning eller Indbetalingskort... 126
123. Annullering af Opkrævningspostanvisningsblanketter eller Indbetalingskort og Udfærdigelse af Genparter 127
124. Ikke-udleverede Opkrævningspostanvisninger og ikke-hævede Postopkrævningsbeløb 127

Kapitel IV.

Pakker med angiven Værdi.

125. Pakkernes Beskaffenhed 127
126. Angivelse af Værdien 128
127. Angivelse af Vægt 128
128. Svigagtig Angivelse af Værdien... 128

Kapitel V.

Ilpakker.

129. Etiket 128
130. Overlevering og Toldbehandling. Afregning 128

Kapitel VI.

Pakkernes Behandling ved Afsendelsen og ved Ankomsten.

131. Registernummer og Indleveringssted 128
132. Anbringelse af Dagstempel og Angivelse af Vægt 128
133. Eksprespakker 129
134. Voluminøse Pakker og Forsigtig-Pakker 129
135. Tilbagesendelse af Toldfrankosedler. Opkrævning af udlagte Afgiftsbeløb 129
136. Omekspedition 129
137. Uanbringelige Pakker. Uanbringelighedsmeddelelse 131
138. Uanbringelige Pakker. Afsenderens Forholdsordrer 131
139. Tilbagesendelse af uanbringelige Pakker 132
140. Salg. Tilintetgørelse 132
141. Tilbagelevering. Adresseforandring 133
142. Efterspørgsler 133
143. Begæringer om Oplysninger 134
144. Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Pakker, som er indleveret i et andet Land 134

Kapitel VII.

Udveksling af Pakkerne.

145. Pakkepostkarte 134
146. Befordring af Pakker i lukkede Afslutninger 134
147. Dekartering af Pakkeafslutninger ved Udvekslingspostkontorerne 135
148. Konstatering af Uregelmæssigheder, som medfører Ansvar for Poststyrelserne 135
149. Tilbagesendelse af tomme Paksække, Pakkurve o. lign. 136

Kapitel VIII.

Afregning. Afvikling af Afregninger.

150. Afregning over godskrevne Beløb 137
151. Afvikling af Afregninger 137
152. Afregning over Opkrævningspostanvisninger 137
153. Toldfrankosedler. Afregning over Toldafgifter m. v. 138

Forskellige Bestemmelser.

154. Formularer til Brug for Publikum 138
155. Opbevaringstid for Dokumenter... 138
156. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau 138

Slutningsbestemmelser.

157. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 139

BESTEMMELSER ANGAAENDE BEFORDRING AF POSTPAKKER AD LUFTVEJEN

Art. Side

1. Pakker, som kan modtages til Luftpostbefordring 140
2. Overlevering af Luftpostpakker ... 140
3. Luftpostpakkers Viderebefordring .. 140
4. Luftpostpakkers ydre Beskaffenhed. Adressekort 140
5. Luftpostpakkers Udstrækning 141
6. Landporto, Søporto og andre Afgifter 141
7. Luftposttillægstakst 141
8. Afgifter til de Lande, der deltager i Luftbefordringen 141
9. Forsikringsgebyr 141
10. Ekspresudbringning 142
11. Omekspedition og Tilbagesendelse af Luftpostpakker 142
12. Pakkepostkarter 142
13. Lukkede Sække o. lign. 142
14. Fortoldning af Luftpostpakker..... 142
15. Ansvar 143
16. Godskrivning af Afgifter for Land-, Sø- og Luftbefordring 143
17. Godskrivning af Forsikringsgebyrer 143
18. Omlæsning 143
19. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne 143
20. Anvendelse af Postpakkeoverenskomstens Bestemmelser 143
21. De vedtagne Bestemmelsers Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode... 143

SLUTNINGSPROTOKOL TIL BESTEMMELSERNE ANGAAENDE BEFORDRING AF POSTPAKKER AD LUFTVEJEN.

Eneste Artikel.

Særlige Takster 143

POSTANVISNINGSOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.

Indledende Bestemmelse.

1. Betingelser for Udveksling af Postanvisninger 144

Kapitel II.

Udstedelse af Postanvisninger.

2. Indbetaling. Postkvittering 144
3. Beløbangivelse. Omsætningskurs ... 144
4. Maksimumsbeløb for Udstedelse ... 144
5. Takster 145
6. Portofrihed 145
7. Telegrampostanvisninger 145
8. Udbetalingsbevis 145
9. Ekspresudbringning 145

Kapitel III.

Udbetaling af Postanvisninger.

10. Udbetaling 146
11. Maksimumsbeløb for Udbetaling ... 146
12. Godskrivning paa Postkonto 146
13. Udbringningsgebyr 146
14. Gebyr for Udbetalingsbemyndigelse 146
15. Poste restante-Anvisninger 146
16. Udlevering af Telegrampostanvisninger 146
17. Postanvisningers Gyldighedsfrist... 146
18. Endossering af Postanvisninger ... 147

Kapitel IV.

Tilbagelevering. Adresseforandring. Omekspedition. Uanbringelige Postanvisninger. Efterspørgsler.

19. Tilbagelevering af Postanvisninger. Adresseforandring 147
20. Omekspedition af Postanvisninger 147
21. Uanbringelige Postanvisninger 147
22. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 148

Kapitel V.

Ansvar.

23. Ansvarets Omfang 148
24. Undtagelse fra Ansvarsprincipet ... 148
25. Udbetaling af efterspurgte Beløb... 148
26. Udbetalingsfrist 148
27. Bestemmelse af Ansvaret 149
28. Godtgørelse af udlagte Beløb til Poststyrelsen i Afsendelseslandet 149

Kapitel VI.

Afregning. Forældede Postanvisninger.

29. Deling af Postanvisningsportoen ... 149
30. Afregning 150
31. Afvikling 150
32. Forældede Postanvisninger 150

Kapitel VII.

Forskellige Bestemmelser.

33. Postkontorer, der deltager i Udvekslingen 150
34. Andre Administrationers Deltagelse 150
35. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 150
36. Forbud mod Beregning af fiskale Afgifter eller andre Afgifter ... 151
37. Postrejsechecks 151
38. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne 151

Slutningsbestemmelser.

39. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 151

POSTANVISNINGSOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Art. Side

Kapitel I.

Udstedelse. Overlevering. Udbetaling.

101. Postanvisningsblanketter 152
102. Angivelser, der skal anføres paa Blanketterne. Private Meddelelser 152
103. Overlevering af Postanvisninger... 152
104. Telegrampostanvisninger 152
105. Udbetalingsbevis 153
106. Ekspresspostanvisninger 154

Kapitel II.

Forskellige Bestemmelser.

107. Uforskriftsmæssige Postanvisninger 154
108. Bortkomne, tabte eller ødelagte Postanvisninger 155
109. Fornyelsespaategning 155
110. Tilbagelevering. Adresseforandring 155
111. Omekspedition 156
112. Uanbringelige Postanvisninger 157
113. Efterspørgsler 157

Art. Side

114. Begæringer om Oplysninger 157
115. Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Postanvisninger, som er udstedt i et andet Land 157

Kapitel III.

Afregning.

116. Maanedlige Afregninger 157
117. Generalafregninger 158
118. Afvikling. A Konto-Betalinger 158

Kapitel IV.

Meddelelser. Formularer.

119. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne 159
120. Formularer til Brug for Publikum 159

Slutningsbestemmelser.

121. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 159

TILLÆG TIL POSTANVISNINGSOVERENSKOMSTEN ANGAAENDE REJSECHECKS

Afdeling I.

PRINCIPIELLE BESTEMMELSER.

Kapitel I.

Udstedelse af Postrejsechecks.

1. Postrejsechecks 160
2. Mønt 160
3. Maksimumsbeløb 160
4. Gebyrer 160
5. Salgspris 160

Kapitel II.

Udbetaling af Postrejsechecks.

6. Udbetaling 160
7. Gyldighedsfrist 160
8. Indsigelser mod Udbetaling 160

Kapitel III.

Ansvar og Afregning.

9. Ansvarets Omfang 161
10. Deling af Gebyrer 161
11. Afregning 161

Kapitel IV.

Forskellige Bestemmelser.

12. Anvendelse af Overenskomstens Bestemmelser 161

Afdeling II.

REGLEMENTARISKE BESTEMMELSER.

Kapitel I.

Udstedelse af Postrejsecheckhefter.

13. Beskrivelse af Checks og Checkhefteomslag. Levering 161
14. Udstedelse af Checks 161
15. Udfærdigelse af Checkhefter 162

Kapitel II.

Udbetaling af Postrejsechecks.

16. Checkblanketters Behandling 162

Kapitel III.

Forskellige Bestemmelser.

17. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau..... 162
18. Formularer til Brug for Publikum.. 162

POSTGIROOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.

Indledende Bestemmelser.

1. Betingelser for Udveksling af Gireringer 163
2. Overenskomstens Genstand 163

Kapitel II.

Betingelser for Modtagelse og Udførelse af Gireringsordrer.

3. Angivelse af Gireringsbeløb. Omsætningskurs 163

Art. Side
4. Maksimumsbeløb 163
5. Takster 163
6. Afgiftsfrihed og Portofrihed 164
7. Gireringskuponer 164
8. Telegrafiske Gireringer 164
9. Udveksling af Gireringslister..... 164
10. Udvekslingskontorer 164

Kapitel III.
Annullering. Efterspørgsler.
11. Annullering af Gireringsordrer 165
12. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 165

Kapitel IV.
Ansvar.
13. Ansvarets Omfang 165
14. Undtagelser fra Ansvarsprincipet... 165
15. Bestemmelse af Ansvaret 165
16. Udbetaling af de Reklamanten tilkommende Beløb 166
17. Godtgørelse til den fordringshavende Poststyrelse 166

Art. Side
Kapitel V.
Afregning.
18. Ret til Afgifter og Gebyrer 166
19. Afregninger over girerede Beløb. Saldering og Renteberegning ... 166
20. Betaling af Saldi. Morarenter 166
21. Kvartaarlig Generalafregning 167

Kapitel VI.
Forskellige Bestemmelser.
22. Begæring om Aabning af en Postkonto i Udlandet 167
23. Fortegnelse over Kontohavere 167
24. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 167
25. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne..... 167

Slutningsbestemmelser.
26. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 167

POSTGIROOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.
Udstedelse. Oversendelse. Modtagelse.
101. Gireringskuponer 168
102. Gireringslister 168
103. Følgebreve 168
104. Oversendelse af Gireringsordrer... 169
105. Telegrafiske Gireringer 169
106. Gireringers Modtagelse 169
107. Angivelser, der skal anføres paa Formularerne 170

Kapitel II.
Forskellige Forholdsregler.
108. Annullering af Gireringer 170
109. Ikke-Udførelse af en Gireringsordre..... 170
110. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 171

Kapitel III.
Afregning.
111. Afregninger 171
112. Betaling af Saldi 171

Kapitel IV.
Forskellige Bestemmelser.
113. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne 171
114. Formularer til Brug for Publikum 172
115. Begæring om Aabning af en Postkonto i Udlandet 172

Slutningsbestemmelser.
116. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode... 172

POSTINDKASSERINGSOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.
Indledende Bestemmelse.
1. Betingelser for Udveksling af Fordringer til Indkassering..... 173

Kapitel II.
Udvekslingens Genstand.
2. Fordringer, som kan modtages til Indkassering 173
3. Protester. Retsforfølgninger 173

Kapitel III.
Indlevering af Fordringer til Indkassering.
4. Angivelse af Fordringernes Beløb... 173
5. Fordringernes Indlevering. Porto for Forsendelsen 173
6. Fordringernes Antal og Maksimumsbeløb 174
7. Forbud 174

Kapitel IV.
Indkassering af Fordringer.
8. Ikke-Modtagelse af delvis Betaling 174
9. Indkasserings- eller Præsentationsgebyr 174
10. Afvikling af det indkasserede Beløb 174
11. Tilbagesendelse af Fordringer, som ikke er indkasseret 175

Art. Side

Kapitel V.

Tilbagelevering og Berigtigelser. Omekspedition og Tilbagesendelse. Efterspørgsler.

12. Tilbagelevering af Postindkasseringer. Berigtigelse af Fortegnelsen 175
13. Omekspedition. Fejlsendte Fordringer 175
14. Tilbagesendelse af Fordringer, som ikke kan indkasseres 175
15. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 175

Kapitel VI.

Ansvar.

16. Anvendelse af Konventionens særlige Bestemmelser 175
17. Ansvar i Tilfælde af Fordringers Bortkomst 176
18. Forsinkelser 176

Kapitel VII.

Forskellige Bestemmelser.

19. Ret til Porto og Gebyrer 176
20. Kontorer, der deltager i Udvekslingen 176
21. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 176
22. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne..... 176

Slutningsbestemmelser.

23. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 176

POSTINDKASSERINGSOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.

Indlevering og Indkassering af Fordringer.

101. Betingelser for Modtagelse af Fordringer 177
102. Fortegnelse og Kuvert til Forsendelsen. Indbetalingskort 177
103. Forbudte Paategninger og Meddelelser 177
104. Formelig Indlevering 178
105. Eftersyn ved Bestemmelsespostkontoret. Tilbagesendelse af uforskriftsmæssige Fordringer 178
106. Præsentation. Indløsningsfrist..... 178
107. Angivelse angaaende Ikke-Indkassering 178
108. Forsendelser, hvis Afsender er ubekendt 178

Kapitel II.

Afvikling af Postindkasseringer.

109. Oversendelse af Indkasseringspostanvisninger og ikke-indløste Fordringer 179
110. Opgørelse over Fordringer 179
111. Indkasseringspostanvisninger, hvis Beløb ikke hæves af Adressaten 179
112. Indbetaling paa eller Girering til en Postkonto 179

Kapitel III.

Tilbagelevering og Berigtigelser. Omekspedition. Efterspørgsler.

113. Tilbagelevering. Berigtigelse af Fortegnelsen 179
114. Omekspedition 180
115. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger 180

Kapitel IV.

Forskellige Bestemmelser.

116. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau 180
117. Formularer til Brug for Publikum 180

Slutningsbestemmelser.

118. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode... 180

AVISOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.

Indledende Bestemmelse.

1. Betingelser for Etablering af Avisudveksling 181

Kapitel II.

Abonnementsbetingelser. Takster.

2. Tegning af Abonnementer 181
3. Leveringspris 181
4. Abonnementspris 182
5. Prisforandringer 182
6. Abonnementsterminer. For sent tegnede Abonnementer 182
7. Fortsættelse af Abonnementer i Tilfælde af Udvekslingens Ophør 182
8. Direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer 182
9. Indlagte Tryksager 183

Kapitel III.

Flytninger. Reklamationer. Ansvar.

10. Flytninger 183
11. Reklamationer 183
12. Ansvar 183

Kapitel IV.

Afregning.

13. Ret til Porto og Gebyrer 183
14. Afregninger 183

Art. Side

Kapitel V.

Forskellige Bestemmelser.

15. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 184
16. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne..... 184

Art. Side

Slutningsbestemmelser.

17. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode 184

AVISOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

101. Udvekslingskontorer 185
102. Avisfortegnelser. Forbudte Aviser 185
103. Samlet Prisliste over Aviser 185
104. Abonnementsterminer 185

Kapitel II.

Effektuering af Avisbestillinger.

105. Avisbestillingsliste 185
106. Forsendelse af Aviser 186
107. Abonnement paa Aviser, som ikke er optaget i Fortegnelsen 186
108. Uregelmæssigheder 186
109. Afbrudt eller ophørt Udgivelse ... 186
110. Direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer 186
111. Flytninger 187

Kapitel III.

Afregning.

112. Kvartaarlige Afregninger..... 188
113. Afvikling. A Konto-Betalinger ... 188

Kapitel IV.

Meddelelser.

114. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau..... 188

Slutningsbestemmelser.

115. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode ... 188

Verdenspostkonvention

afsluttet mellem

Afghanistan, Den Sydafrikanske Union, Albanien, Tyskland, De Forenede Stater i Amerika, Samtlige de De Forenede Stater i Amerika tilhørende Besiddelser, Kongeriget Det Sauditiske Arabien, Republiken Argentina, Den Australske Forbundsstat, Belgien, Kolonien Belgisk Congo, Bolivia, Brasilien, Bulgarien, Canada, Chile, China, Republiken Columbia, Republiken Costa-Rica, Republiken Cuba, Danmark, Fristaden Danzig, Den Dominikanske Republik, Ægypten, Republiken El Salvador, Equador, Spanien, Samtlige Spanske Kolonier, Estland, Finland, Frankrig, Algier, De Franske Kolonier og Protektorater i Indochina, Samtlige andre Franske Kolonier, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Samtlige Britiske Kolonier, derunder oversøiske Territorier, Protektorater og Territorier under Overhøjhed eller under Mandat, Grækenland, Guatemala, Republiken Haïti, Republiken Honduras, Ungarn, Britisk Indien, Iran, Irak, Irland, Island, Italien, Samtlige Italienske Kolonier og Besiddelser med Undtagelse af Italiensk Østafrika, Italiensk Østafrika, Japan, Korea, Samtlige andre Japanske Besiddelser, Letland, Staterne i Levanten under Fransk Mandat (Syrien og Libanon), Republiken Liberia, Lithauen, Luxemborg, Marokko (med Undtagelse af den Spanske Zone), Marokko (Spanske Zone), Mexico, Nicaragua, Norge, Ny Zeeland, Republiken Panama, Paraguay, Nederlandene, Curaçao og Surinam, Nederlandsk Indien, Peru, Forbundsstaten Philippinerne, Polen, Portugal, De Portugisiske Kolonier i Vestafrika, De Portugisiske Kolonier i Østafrika, Asien og Oceanien, Rumænien, Republiken San Marino, Siam, Sverige, Den Schweiziske Forbundsstat, Tcheco-Slovakiet, Tunis, Tyrkiet, De Socialistiske Sovjetrepublikers Union, Republiken Uruguay, Vatikanstaten, Venezuelas Forenede Stater, Jemen og Kongeriget Jugoslavien.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer, som i Henhold til Artikel 13 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention er traadt sammen til Kongres i Buenos Aires, har efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation revideret den nævnte Konvention i Overensstemmelse med følgende Bestemmelser:

AFDELING I.

Om Verdenspostforeningen.

KAPITEL I.
FORENINGENS ORGANISATION OG OMRAADE.

Art. 1. Foreningens Sammensætning.

De Lande, mellem hvilke denne Konvention er afsluttet, udgør under Betegnelsen Verdenspostforeningen eet eneste Postomraade til gensidig Udveksling af Brevpostforsendelser.

Verdenspostforeningen har ligeledes til Opgave at varetage Organisationen og den videre Udvikling af de forskellige Grene inden for den internationale Posttjeneste.

Art. 2. Nye Tiltrædelser. Fremgangsmaade.

Ethvert Land har til ethvert Tidspunkt Adgang til at tiltræde Konventionen.

Tiltrædelsen skal ad diplomatisk Vej notificeres den schweiziske Forbundsregering og skal af denne notificeres Regeringerne i alle Foreningslandene.

Art. 3. Foreningens Konvention og Overenskomster.

Udvekslingen af Brevpost ordnes ved Bestemmelserne i Konventionen.

Andre Udvekslinger, saaledes for saa vidt angaar Breve og Æsker med angi-

ven Værdi, Postpakker, Postanvisninger, Postgiro, Postindkasseringer og Avisabonnementer, er Genstand for Overenskomster mellem Lande i Foreningen.

Disse Overenskomster er kun bindende for de Lande, som har tiltraadt dem.

Tiltrædelse af en eller flere af disse Overenskomster er undergivet Bestemmelserne i Artikel 2.

Art. 4. Ekspeditionsreglementer.

Poststyrelserne i Foreningslandene fastsætter efter fælles Aftale i Ekspeditionsreglementer de for Gennemførelsen af Konventionen og Overenskomsterne nødvendige Foranstaltninger og detaillerede Regler.

Art. 5. Snævrere Foreninger. Særlige Overenskomster.

Foreningslandene og, for saa vidt deres Lovgivning ikke er til Hinder derfor, Poststyrelserne kan danne snævrere Foreninger og indbyrdes afslutte særlige Overenskomster angaaende de i Konventionen og dens Ekspeditionsreglement omhandlede Forsendelser, dog under Forbehold af, at der ikke deri indsættes Bestemmelser, som er ugunstigere for Publikum end de i de nævnte Akter fastsatte.

Samme Ret hjemles de i Overenskomsterne deltagende Lande og eventuelt deres Poststyrelser, for saa vidt angaar de i Overenskomsterne og disses Ekspeditionsreglementer omhandlede Forsendelser.

Art. 6. Indenrigsk Lovgivning.

Bestemmelserne i Foreningens Konvention og Overenskomster har i alle Forhold, som ikke udtrykkeligt er omhandlet i disse Akter, ingen Indvirkning paa hvert Lands Lovgivning.

Art. 7. Særlige Forbindelser.

De Poststyrelser, som udfører Posttjeneste paa Omraader uden for Foreningen, er forpligtet til at være Mellemled for de andre Poststyrelser. Bestemmelserne i Konventionen og dens Ekspeditionsreglement skal anvendes paa disse særlige Forbindelser.

Art. 8. Kolonier, Protektorater m. v.

De efternævnte 15 Grupper af Kolonier, Protektorater m. v. betragtes som hver for sig udgørende eet Foreningsland, efter Omstændighederne een Poststyrelse, i Konventionens og Overenskomsternes Forstand, særlig for saa vidt angaar Stemmeret paa Kongresser, Konferencer og i Tiden mellem Samlingerne samt med Hensyn til Bidrag til Udgifterne ved Verdenspostforeningens internationale Bureau:

1° Samtlige de De Forenede Stater i Amerika tilhørende Besiddelser, som omfatter Hawaï, Porto-Rico, Guam og de De Forenede Stater i Amerika tilhørende Virgin-Øer;
2° Kolonien Belgisk Kongo;
3° Samtlige spanske Kolonier;
4° Algier;
5° De franske Kolonier og Protektorater i Indochina;
6° Samtlige andre franske Kolonier;
7° Samtlige britiske Kolonier, derunder oversøiske Territorier, Protektorater og Territorier under Overhøjhed eller under Mandat;
8° Samtlige italienske Kolonier og Besiddelser med Undtagelse af Italiensk Østafrika;
9° Italiensk Østafrika;
10° Korea;
11° Samtlige andre japanske Besiddelser;
12° Curaçao og Surinam;
13° Nederlandsk Indien;
14° De portugisiske Kolonier i Vestafrika;
15° De portugisiske Kolonier i Østafrika, Asien og Oceanien.

Art. 9. Konventionens Anvendelse over for Kolonier, Protektorater m. v.

1. Enhver af de kontraherende Parter kan, enten samtidig med Underskriften, Ratifikationen eller Tiltrædelsen eller paa et senere Tidspunkt, erklære, at dens Deltagelse i denne Konvention omfatter alle dens Kolonier, alle dens oversøiske Besiddelser, Protektorater eller Territorier under dens Overhøjhed eller Mandat eller kun nogle af dem. Den nævnte Erklæring skal, hvis den ikke afgives samtidig med Underskriften af Konventionen, rettes til den schweiziske Forbundsregering.

2. Konventionen anvendes kun over for de Kolonier, oversøiske Besiddelser, Protektorater eller Territorier under Overhøjhed eller Mandat, med Hensyn til hvilke Erklæringer er afgivet i Henhold til § 1.

3. Enhver af de kontraherende Parter kan til ethvert Tidspunkt ved Notifikation til den schweiziske Forbundsregering foretage Opsigelse af Konventionens Anvendelse over for en hvilken som helst Koloni, et hvilket som helst oversøisk Territorium, Protektorat eller Territorium under Overhøjhed eller Mandat, for hvis Vedkommende denne Part har afgivet Erklæring i Henhold til § 1. Denne Notifikations Indhold faar Virkning et Aar efter Datoen for dens Modtagelse i den schweiziske Forbundsregering.

4. Den schweiziske Forbundsregering tilstiller alle de kontraherende Parter Kopi af hver Erklæring eller Notifikation, der er modtaget i Henhold til §§ 1—3.

5. Bestemmelserne i denne Artikel gælder ikke med Hensyn til nogen Koloni, nogen oversøisk Besiddelse, noget Protektorat eller Territorium under Overhøjhed eller Mandat, som er optaget i Konventionens Indledning.

Art. 10. Foreningens Omraade.

Som hørende til Verdenspostforeningen betragtes:

a) De af Foreningslande oprettede Postkontorer i Omraader uden for Foreningen;
b) Fyrstendømmet Liechtenstein som henhørende under den schweiziske Poststyrelse;
c) Færøerne som udgørende en Del af Danmark og Grønland som henhørende under den danske Poststyrelse i Egenskab af dansk Koloni;
d) De spanske Besiddelser paa Afrikas Nordkyst som udgørende en Del af Spanien;
e) Andorra, hvis Posttjeneste udføres ved den spanske Poststyrelses og den franske Poststyrelses Foranstaltning;
f) Fyrstendømmet Monaco som henhørende under den franske Poststyrelse;
g) Walfisch-Bay som udgørende en Del af Den Sydafrikanske Union; Basutoland og Swaziland som henhørende under Den Sydafrikanske Unions Poststyrelse.

Art. 11. Voldgift.

1. I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem to eller flere Medlemmer af Foreningen med Hensyn til Fortolkning af Konventionen og Overenskomsterne samt de dertil hørende Ekspeditionsreglementer eller med Hensyn til det Ansvar, som kan opstaa for en Poststyrelse ved Anvendelsen af disse Akter, afgøres Tvistemaalet ved Voldgiftskendelse. I dette Øjemed udpeger hver af de paagældende Poststyrelser et andet Medlem af Foreningen, som ikke er direkte interesseret i Sagen.

I det Tilfælde, at en af de Poststyrelser, mellem hvilke Uoverensstemmelsen bestaar, ikke inden for en Frist af seks Maaneder, for fjerntliggende Landes Vedkommende ni Maaneder, reagerer over for et Forslag om Voldgift, skal det internationale Bureau, saafremt det anmodes derom, enten søge at formaa den Poststyrelse, som har forholdt sig passiv, til at udpege en Voldgiftsdommer eller selv ex officio udpege en saadan.

2. Voldgiftsdommernes Afgørelse træffes ved simpel Stemmeflerhed.

3. I Tilfælde af Stemmelighed vælger Voldgiftsdommerne til at paakende Uoverensstemmelsen en anden Poststyrelse, der ligeledes er uden Interesse i Tvistemaalet.

Saafremt Enighed om dette Valg ikke kan opnaas, udpeges Poststyrelsen af det internationale Bureau blandt de Medlemmer af Foreningen, der ikke har været foreslaaet af Voldgiftsdommerne.

4. Hvis det drejer sig om en Uoverensstemmelse, der har Henhold til en af Overenskomsterne, kan Voldgiftsdommerne ikke udpeges uden for den Kreds af Poststyrelser, som i Praksis anvender den paagældende Overenskomst.

Art. 12. Udtræden af Foreningen. Ophør af Deltagelse i Overenskomsterne.

Hver kontraherende Part har Ret til at udtræde af Foreningen eller til at ophøre at deltage i Overenskomsterne efter en et Aar forud givet Meddelelse, som ad diplomatisk Vej skal tilstilles den schweiziske Forbundsregering og af denne notificeres Regeringerne i de kontraherende Lande.

KAPITEL II.
KONGRESSER. KONFERENCER. KOMMISSIONER.

Art. 13. Kongresser.

1. Delegerede for Foreningslandene træder sammen til Kongres senest fem Aar efter Datoen for Ikraftsættelsen af de paa den foregaaende Kongres vedtagne Akter for at revidere og eventuelt supplere disse Akter.

Hvert Land lader sig repræsentere paa Kongressen ved een eller flere Delegerede, der af deres Regering er forsynet med nødvendig Fuldmagt. Det kan om fornødent lade sig repræsentere ved et andet Lands Delegation. Dog kan en Delegation kun paatage sig at repræsentere to Lande, deri indbefattet det Land, som oprindeligt har akkrediteret Delegationen.

Under Forhandlingerne disponerer hvert Land kun over een Stemme.

2. Hver Kongres bestemmer Samlingsstedet for den følgende Kongres. Denne sammenkaldes paa Foranstaltning af Regeringen i det Land, i hvilket den skal finde Sted, efter Aftale med det internationale Bureau. Det paahviler ligeledes denne Regering at foretage Notifikation til alle Regeringerne i Foreningslandene af de af Kongressen tagne Beslutninger.

Art. 14. Ratifikationer. De af Kongresserne vedtagne Akters Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

De af Kongresserne vedtagne Akter skal ratificeres snarest muligt, og Meddelelse om Ratifikationerne skal tilstilles Regeringen i det Land, hvori Kongressen afholdtes, hvilket Land derefter skal underrette Regeringerne i de kontraherende Lande.

Hvis en eller flere af de kontraherende Parter ikke maatte ratificere en eller flere af de af dem underskrevne Akter, er disse ikke desto mindre gyldige for de Stater, som maatte have ratificeret dem.

De paagældende Akter skal sættes i Kraft samtidig og skal have samme Gyldighedsperiode.

Fra den Dag at regne, der er fastsat for Ikraftsættelsen af de af en Kongres vedtagne Akter, ophæves alle de af den foregaaende Kongres vedtagne Akter.

Art. 15. Ekstraordinære Kongresser.

Naar Begæring derom fremsættes eller støttes af mindst to Trediedele af de kontraherende Lande, træder en ekstraordinær Kongres sammen efter Aftale med det internationale Bureau.

De i Artiklerne 13 og 14 fastsatte Regler vedrørende Delegationer, Forhandlinger og Akter anvendes ogsaa for ekstraordinære Kongressers Vedkommende.

Art. 16. Kongressernes Reglement.

Hver Kongres fastsætter det for sit Arbejde og sine Forhandlinger nødvendige Reglement.

Art. 17. Konferencer.

Konferencer med det Hverv at behandle rent administrative Spørgsmaal kan træde sammen paa Begæring af eller med Tilslutning fra mindst to Trediedele af Foreningens Poststyrelser.

De sammenkaldes efter Aftale med det internationale Bureau.

Hver Konference fastsætter sit Reglement.

Art. 18. Kommissioner.

Kommissioner, som af en Kongres eller en Konference har faaet til Opgave at undersøge eet eller flere bestemte Spørgsmaal, sammenkaldes af det internationale Bureau efter Aftale med Poststyrelsen i det Land, hvor disse Kommissioner skal træde sammen.

KAPITEL III.
FORSLAG I TIDEN MELLEM SAMLINGERNE.

Art. 19. Indbringelse af Forslag.

I Tiden mellem Samlingerne har enhver Poststyrelse Ret til ved det internationale Bureaus Mellemkomst at tilstille de andre Poststyrelser Forslag vedrørende Konventionen, dens Slutningsprotokol og dens Ekspeditionsreglement.

Den samme Ret har Poststyrelserne i de Lande, som deltager i Overenskomsterne, med Hensyn til disse Overenskomster, deres Ekspeditionsreglementer og deres Slutningsprotokoller.

Alle de i Tiden mellem Samlingerne af en Poststyrelse indbragte Forslag skal for at kunne sættes under Behandling være støttet af mindst to andre Poststyrelser. Disse Forslag nyder ikke Fremme, naar det internationale Bureau ikke samtidig modtager det nødvendige Antal Erklæringer om Støtte.

Art. 20. Behandling af Forslagene.

Ethvert Forslag underkastes følgende Behandling:

Der gives Poststyrelserne en Frist af seks Maaneder til at overveje Forslaget og eventuelt tilstille det internationale Bureau deres Bemærkninger. Ændringsforslag tillades ikke. Svarene samles ved det internationale Bureaus Foranstaltning og tilstilles Poststyrelserne med Opfordring til at udtale sig for eller imod. De Poststyrelser, som ikke har afgivet deres Stemme inden for en Frist af seks Maaneder, betragtes som afholdende sig fra at stemme. De fastsatte Frister regnes fra Datoerne for det internationale Bureaus Cirkulærer.

Hvis Forslaget vedrører en Overenskomst, dens Ekspeditionsreglement eller disses Slutningsprotokoller, kan kun de Poststyrelser, som har tiltraadt denne Overenskomst, deltage i den ovenfor omhandlede Behandling.

Art. 21. Betingelser for Vedtagelse.

1. Forslagene skal for at blive gyldige opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i Afdelingerne I og II og Artiklerne 33—37, 54—59, 61—63, 65—68 og 70—82 i Konventionen, af Bestemmelserne i alle Artiklerne i dens Slutningsprotokol og af Bestemmelserne i Artiklerne 101, 105, 116, 164, 175 og 196 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser end de i det foregaaende Stykke nævnte;

c) simpel Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Fortolkning af Bestemmelserne i Konventionen, i dens Slutningsprotokol og i dens Ekspeditionsreglement uden for det i Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

2. Overenskomsterne fastsætter Betingelserne for Vedtagelse af de Forslag, der har Henhold til dem.

Art. 22. Meddelelse om Beslutningerne.

De skete Tilføjelser til og Ændringer i Konventionen, Overenskomsterne og Slutningsprotokollerne til disse Akter fastslaas ved en diplomatisk Erklæring, som det paahviler den schweiziske Forbundsregering at udfærdige og paa det internationale Bureaus Begæring tilstille Regeringerne i de kontraherende Lande.

De skete Tilføjelser til og Ændringer i Ekspeditionsreglementerne og deres Slutningsprotokoller fastslaas af det internationale Bureau og notificeres Poststyrelserne af dette. Det samme gælder de i Artikel 21, § 1, Litra c), omhandlede Fortolkninger.

Art. 23. Gennemførelse af Beslutningerne.

Enhver vedtaget Tilføjelse eller Ændring kan først gennemføres mindst tre Maaneder efter dens Notifikation.

KAPITEL IV.
OM DET INTERNATIONALE BUREAU.

Art. 24. Almindelige Beføjelser.

1. Et Centralkontor, som virker i Bern under Betegnelsen Verdenspostforeningens internationale Bureau, og som staar under den schweiziske Poststyrelses høje Tilsyn, tjener som Forbindelsesled, Underretningsorgan og Raadførelsesorgan for Foreningslandene.

Dette Bureau har navnlig til Opgave at samle, ordne, udgive og fordele Oplysninger af enhver Art, som er af Betydning for den internationale Posttjeneste, paa Begæring af vedkommende Parter at afgive Skøn i Tvistemaal, at behandle Begæringer om Ændring i Kongressens Akter, at notificere de vedtagne Ændringer og i det hele taget at foretage saadanne Undersøgelser, Udarbejdelser og Oplysningsarbejder, hvis Udførelse Konventionen, Overenskomsterne og deres Ekspeditionsreglementer har overladt til Bureauet, eller som dette maatte blive anmodet om at foretage i Foreningens Interesse.

2. Det virker som Udligningskontor ved Afvikling af Afregninger af enhver Art i den internationale Posttjeneste mellem de Poststyrelser, som forlanger denne Funktion.

Art. 25. Det internationale Bureaus Udgifter.

1. Hver Kongres fastsætter det Maksimumsbeløb, som det internationale Bureaus ordinære aarlige Udgifter maa udgøre.

Disse Udgifter samt de ekstraordinære Udgifter, som Sammentræden af en Kongres, en Konference eller en Kommission medfører, og de Udgifter, som særlige Arbejder, der overdrages dette Bureau, maatte medføre, afholdes i Fællesskab af alle Foreningslandene.

2. Disse inddeles i saa Henseende i 7 Klasser, af hvilke hver bidrager til Betalingen af Udgifterne i følgende Forhold:

1. Klasse:	25 Enheder	5. Klasse:	5 Enheder
2. —	20 —	6. —	3 —
3. —	15 —	7. —	1 Enhed.
4. —	10 —		

3. I Tilfælde af ny Tiltrædelse bestemmer den schweiziske Forbundsregering efter Aftale med Regeringen i vedkommende Land, i hvilken Klasse dette skal indordnes med Hensyn til Fordelingen af det internationale Bureaus Udgifter.

AFDELING II.
Almindelige Bestemmelser.
ENESTE KAPITEL.

Art. 26. Ret til at forsende Post i Transit.

1. Ret til at forsende Post i Transit tilsikres paa Foreningens hele Omraade.
2. Ret til at forsende Postpakker i Transit ad Land- eller Søvejen gælder

kun med Hensyn til de Landes Omraade, som deltager i Udvekslingen af Postpakker.

Forsendelser med angiven Værdi kan i lukkede Afslutninger transitere de Landes Omraade, som ikke besørger denne Art af Forsendelser, eller de Søbefordringsstrækninger, for hvilke Landene ikke paatager sig noget Ansvar med Hensyn til Værdiforsendelser, men disse Landes Ansvar er da begrænset til det for anbefalede Forsendelser fastsatte.

3. Ret til at forsende Luftpostpakker i Transit tilsikres paa Foreningens hele Omraade. Dog skal de Poststyrelser, som ikke har tiltraadt Overenskomsten angaaende Postpakker, ikke være forpligtet til at deltage i Befordringen af Luftpostpakker ad Land- eller Søvejen.

Art. 27. Forbud mod ikke-hjemlede Afgifter.

Det er forbudt at opkræve andre postale Afgifter af nogen som helst Art end de, der er hjemlet i Konventionen og Overenskomsterne.

Art. 28. Midlertidig Ophævelse af Udvekslinger.

Naar en Poststyrelse paa Grund af ekstraordinære Omstændigheder ser sig nødsaget til midlertidigt, helt eller delvis, at indstille visse Udvekslinger, er den forpligtet til straks, om fornødent ad telegrafisk Vej, at give Underretning derom til den eller de vedkommende Poststyrelser.

Art. 29. Mønt.

Den i Konventionens og Overenskomsternes Bestemmelser som Møntenhed anvendte Franc er Guldfrancen à 100 Centimer, af Vægt 10/31 Gram og af Lødighed 0,900.

Art. 30. Ækvivalenter.

I hvert Foreningsland fastsættes Taksterne efter en Modværdi i Landets Mønt, der saa nøjagtigt som muligt svarer til Francens Værdi.

Art. 31. Formularer. Sprog.

1. De Formularer, som benyttes af Poststyrelserne i deres indbyrdes Forhold, skal være affattet i det franske Sprog med eller uden underlagt Oversættelse i et andet Sprog, med mindre vedkommende Poststyrelser træffer anden Bestemmelse derom ved direkte Aftale.

2. De Formularer, som benyttes af Publikum, skal bære en underlagt Oversættelse i det franske Sprog, naar de ikke er trykt i dette Sprog.

3. De i §§ 1 og 2 omhandlede Formularers Tekst, Farve og Dimensioner skal være i Overensstemmelse med det i Konventionens og Overenskomsternes Ekspeditionsreglementer i saa Henseende foreskrevne.

4. Poststyrelserne kan træffe Aftale med Hensyn til det Sprog, som skal anvendes i den tjenstlige Korrespondance i deres indbyrdes Forhold.

Art. 32. Identitetskort.

1. Hver Poststyrelse kan til Personer, som fremsætter Begæring derom, udstede Identitetskort, der er gyldige som Legitimationsdokument ved alle de Forretninger, som udføres af Postkontorerne i de Lande, der ikke maatte have meddelt, at de ikke tilsteder dem.

2. Den Poststyrelse, som udsteder et Identitetskort, er bemyndiget til herfor at opkræve en Afgift, som ikke maa overstige 70 Centimer.

3. Poststyrelserne er frigjort for ethvert Ansvar, naar det godtgøres, at Udleveringen af en Postforsendelse eller Udbetalingen af en Postanvisning er sket mod Forevisning af et forskriftsmæssigt Identitetskort.

De er ej heller ansvarlige for de Følger, som Tab, Fravendelse eller svigagtig Anvendelse af et forskriftsmæssigt Identitetskort kan medføre.

4. Et Identitetskort er gyldigt i tre Aar fra dets Udstedelsesdag at regne.

AFDELING III.

Bestemmelser vedrørende Brevpostforsendelser.

KAPITEL I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 33. Brevpostforsendelser.

Betegnelsen Brevpostforsendelser anvendes paa Breve, enkelte Brevkort og Brevkort med betalt Svar, Forretningspapirer, Tryksager, Relieftryk til Brug for Blinde, Vareprøver, Brevpakker og „Fonopostforsendelser".

Udvekslingen af Brevpakker er begrænset til de Lande, som bliver enige om at etablere en saadan gensidigt eller kun i den ene Retning.

Art. 34. Takster og almindelige Betingelser.

1. Taksterne for Befordring af frankerede Brevpostforsendelser inden for Foreningens hele Omraade, derunder Aflevering paa Adressaternes Bopæl i de Lande, i hvilke Omdeling er eller bliver indført, samt Grænserne for Vægt og Udstrækning fastsættes saaledes, som Angivelserne i følgende Skema viser:

Forsendelsesarter	Vægtenheder	Takster	Grænser for Vægt	Grænser for Udstrækning
1	2	3	4	5
	g	c		Længde, Bredde og Tykkelse tilsammen: 90 cm, dog maa den største Udstrækning ikke overstige 60 cm; i Rulleform: Længde plus to Gange Diameteren: 100 cm, dog maa den største Udstrækning ikke overstige 80 cm.
Breve:				
1. Vægtsats	20	20	2 kg	
Pr. følgende Sats		12		
Brevkort:				
Enkelte	—	12	—	Maksimum: 15 × 10,5 cm
med betalt Svar	—	24	—	Minimum: 10 × 7 cm
Forretningspapirer	50	4	2 kg	Som for Breve. For Tryksager, der forsendes uden Omslag i Form af sammenbøjede eller ikke-sammenbøjede Kort, gælder samme Minimumsgrænser som for Brevkort.
Minimumstakst	—	20	—	
Tryksager	50	4	2 kg (3 kg for Bøger, som sendes enkeltvis)	
Relieftryk til Brug for Blinde	1000	2	7 kg	
Vareprøver	50	4	500 g	
Minimumstakst	—	8	—	
Brevpakker	50	8	1 kg	
Minimumstakst	—	40	—	
„Fonopostforsendelser":				Længde, Bredde og Tykkelse tilsammen: 60 cm, dog maa den største Udstrækning ikke overstige 26 cm.
1. Vægtsats	20	15	60 g	
Pr. følgende Sats		10		

2. De i § 1 fastsatte Grænser for Vægt og Udstrækning gælder ikke for de i efterfølgende Artikel 49, § 1, omhandlede posttjenstlige Brevpostforsendelser.

3. I Forbindelsen med de Poststyrelser, som har givet deres Tilslutning, har hver Poststyrelse Adgang til for de i dens Land udgivne Aviser og Tidsskrifter at indrømme en Nedsættelse paa 50 % af den almindelige Tryksagstakst, hvorved den dog kan forbeholde sig at begrænse denne Nedsættelse til Aviser og Tidsskrifter, som afsendes direkte af Udgiverne eller disses Befuldmægtigede. Fra Nedsættelsen er udelukket Handelstryksager, saasom Kataloger, Prospekter, Prislister o. s. v., uanset hvor regelmæssigt deres Udgivelse finder Sted.

Poststyrelserne kan ligeledes med Tilslutning fra Poststyrelserne i Bestemmelseslandene indrømme den samme Nedsættelse, uanset hvem Afsenderne er, for Bøger og Hefter, Noder og geografiske Kort, som ikke indeholder nogen Annonce eller Reklame ud over den, som findes paa Bindet eller Omslaget.

Som almindelig Regel gælder, at de Poststyrelser, som i Princípet har indrømmet Nedsættelsen paa 50 % for afsendte Forsendelser, forbeholder sig Ret til for de i de foranstaaende Stykker 1 og 2 nævnte Forsendelser at fastsætte Taksten saaledes, at den, idet den stadig ligger inden for Nedsættelsen paa 50 %, dog ikke bliver lavere end den Takst, der gælder for tilsvarende Forsendelser i deres indenrigske Tjeneste.

4. Andre Brevpostforsendelser end anbefalede Breve i lukket Kuvert maa ikke indeholde Møntstykker, Pengesedler eller Værdipapirer af en hvilken som helst Art, lydende paa Ihændehaver, forarbejdet eller uforarbejdet Platin, Guld eller Sølv, Ædelstene, Juveler og andre kostbare Genstande.

5. Poststyrelserne i Afsendelses- og Bestemmelseslandet har Ret til at behandle efter deres indre Lovgivning Breve, som indeholder Dokumenter, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance, og som er adresseret til andre Personer end Brevets Adressat eller Personer, der bor sammen med denne sidste.

6. Bortset fra de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Undtagelser maa Forretningspapirer, Tryksager, Blindetryksager, Vareprøver og Brevpakker:

a) være saaledes beskafne, at de let kan undersøges;

b) ikke bære nogen Paategning eller indeholde noget Dokument, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance;

c) ikke indeholde stemplede eller ustemplede Frimærker eller andre Frigørelsesmidler og ej heller noget Dokument, der repræsenterer en Værdi.

7. Vareprøver maa ikke indeholde nogen Genstand, der har Handelsværdi.

8. Udvekslingen af „Fonopostforsendelser" er begrænset til de Lande, der er kommet overens om at udveksle disse Forsendelser enten gensidigt eller kun i den ene Retning.

De for Breve gældende Regler gælder ligeledes for „Fonopostforsendelser" med Hensyn til alt, om hvilket der ikke er fastsat udtrykkelig Bestemmelse for sidstnævnte Forsendelsesarts Vedkommende.

9. Det er efter de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Regler tilladt i een Forsendelse at samle Brevpostforsendelser af forskellige Arter (blandede Forsendelser).

10. Bortset fra de i Konventionen og dens Ekspeditionsreglement fastsatte Undtagelser besørges de Forsendelser ikke, som ikke opfylder de i denne Artikel og i de tilsvarende Artikler i Ekspeditionsreglementet fastsatte Regler.

Forsendelser, som fejlagtigt maatte være modtaget, skal tilbagesendes til Afsendelseslandets Postvæsen. Dog er Postvæsenet i Bestemmelseslandet berettiget til at udlevere dem til Adressaterne. I saa Fald anvender det eventuelt paa dem de Takster og Tillægstakster, som er fastsat for den Forsendelsesart, til hvilken de efter deres Indhold, Vægt eller Dimensioner maa henregnes. Forsendelser, som overskrider den i § 1 fastsatte Maksimumsvægt, kan takseres efter deres virkelige Vægt.

Art. 35. Frankering.

I Almindelighed skal alle de i Artikel 33 nævnte Forsendelser være fuldt frankeret af Afsenderen.

Andre ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser end Breve og enkelte Brevkort besørges ikke og ej heller Brevkort med betalt Svar, hvis to Dele ikke er fuldt frankeret ved Indleveringen.

Art. 36. Porto i Tilfælde af manglende eller utilstrækkelig Frankering.

I Tilfælde af manglende eller utilstrækkelig Frankering er Breve og enkelte Brevkort, bortset fra de i Artikel 54, § 5, for anbefalede Forsendelser og de i Ekspeditionsreglementets Artikel 147, §§ 3, 4 og 5, for visse Arter af omekspederede Forsendelser fastsatte Undtagelser, undergivet en Porto, som skal udredes af Adressaterne, og som udgør det dobbelte af den manglende Franko. Denne Porto kan ikke være lavere end 5 Centimer.

Samme Behandling kan i de fornævnte Tilfælde anvendes med Hensyn til andre Brevpostforsendelser, som fejlagtigt maatte være overgivet til Bestemmelseslandet.

Art. 37. Tillægstakster.

For enhver Forsendelse, der besørges med ekstraordinære Befordringer, som medfører særlige Udgifter, kan der ud over de i Artikel 34 fastsatte Takster opkræves en Tillægstakst i Forhold til disse Udgifter.

Naar Taksten for et frankeret enkelt Brevkort omfatter den i foregaaende Stykke hjemlede Tillægstakst, anvendes samme Takst for hver af de to Dele af et Brevkort med betalt Svar.

Art. 38. Særlige Gebyrer.

1. Poststyrelserne er bemyndiget til at beregne Tillægsgebyr efter Bestemmelserne i deres Lovgivning for Forsendelser, som indleveres efter Udløbet af den normale Indleveringsfrist.

2. For Forsendelser, som er adresseret poste restante, kan Poststyrelserne i Bestemmelseslandene opkræve det særlige Gebyr, som maatte være fastsat i deres Lovgivning for indenrigske Forsendelser af samme Art.

3. Poststyrelserne i Bestemmelseslandene er bemyndiget til for hver Brevpakke, der udleveres til Adressaten, at opkræve et særligt Gebyr paa højst 40 Centimer. Dette Gebyr kan forhøjes med højst 20 Centimer, naar Aflevering finder Sted paa Bopælen.

Art. 39. Toldpligtige Forsendelser.

Toldpligtige Brevpakker og Tryksager er tilladt.

Det samme gælder Breve og Vareprøver, som indeholder toldpligtige Genstande, naar Bestemmelseslandet har givet sin Tilslutning.

Forsendelser med Serum og Vaccine, som omfattes af den i Ekspeditionsreglementets Artikel 123 fastsatte Undtagelse, er tilladt i alle Tilfælde.

Art. 40. Toldbehandling.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er bemyndiget til at afgive de i Artikel 39 nævnte Forsendelser til Toldbehandling og til eventuelt at aabne dem ex officio.

Art. 41. Fortoldningsgebyr.

For Forsendelser, som afgives til Toldbehandling i Bestemmelseslandet, kan der som postal Afgift opkræves et Fortoldningsgebyr paa højst 40 Centimer pr. Forsendelse.

Art. 42. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

Poststyrelserne er berettiget til hos Forsendelsernes Adressater at opkræve Toldafgifter og alle eventuelle andre ikke-postale Afgifter.

Art. 43. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter.

1. I Forbindelsen mellem de Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Afsenderne ved en forudgaaende Erklæring til Afsendelsespostkontoret paatage sig at betale samtlige postale og ikke-postale Afgifter, som hviler paa Forsendelserne ved Udleveringen.

I saa Fald skal Afsenderne forpligte sig til at betale de Beløb, som maatte blive forlangt af Bestemmelsespostkontoret, og skal eventuelt stille fornødent Depositum.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er bemyndiget til at opkræve et Kommissionsgebyr, som ikke maa overstige 40 Centimer pr. Forsendelse. Dette Gebyr er uafhængigt af det i Artikel 41 fastsatte Gebyr.

2. Enhver Poststyrelse har Ret til at begrænse Besørgelsen af Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter, til kun at gælde anbefalede Forsendelser.

Art. 44. Ophævelse af Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

Poststyrelserne forpligter sig til at rette Henvendelse til vedkommende Myndigheder i deres Land for at opnaa, at Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter ophæves for Forsendelser, som tilbagesendes til Afsendelseslandet, som tilintetgøres paa Grund af Indholdets fuldstændige Ødelæggelse, eller som omekspederes til et tredie Land.

Art. 45. Ekspresforsendelser.

1. Brevpostforsendelser bliver efter Afsendernes Begæring afleveret ved særligt Bud paa Adressatens Bopæl straks efter Ankomsten i de Lande, hvis Poststyrelser gensidigt indgaar paa at paatage sig denne Besørgelse.

2. Disse Forsendelser, som benævnes „Ekspresforsendelser", er ud over den almindelige Porto undergivet en særlig Takst, der mindst udgør Portoen for et frankeret almindeligt Brev af 1. Vægtsats og højst 60 Centimer. Denne Takst skal erlægges fuldt ud og forud.

3. Naar Adressatens Bopæl er beliggende uden for Bestemmelsespostkontorets lokale Omdelingsdistrikt, kan Ekspresudbringningen medføre Opkrævning af et Tillægsgebyr af Størrelse indtil det for Ekspresudbringning af Forsendelser af samme Art i den indenrigske Tjeneste fastsatte Gebyr.

Ekspresudbringning er dog i dette Tilfælde ikke obligatorisk.

4. Ekspresforsendelser, som ikke er fuldt frankeret til det samlede Beløb af de Takster, der skal forudbetales, omdeles paa sædvanlig Maade, med mindre de er behandlet som Ekspresforsendelser af Afsendelsespostkontoret. I dette sidste Tilfælde udtakseres Forsendelserne i Porto efter Bestemmelserne i Artikel 36.

5. Det er tilladt Poststyrelserne at indskrænke sig til eet Forsøg paa Aflevering ved Ekspresbud. Hvis dette Forsøg er frugtesløst, kan Forsendelsen behandles som en almindelig Forsendelse.

Art. 46. Forbud.

1. Forsendelse af de i Kolonne 1 i efterfølgende Skema nævnte Genstande er forbudt. Saafremt Forsendelser, der indeholder saadanne Genstande, fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, skal de underkastes den i Kolonne 2 angivne Behandling.

Genstande 1	Behandling af fejlagtigt modtagne Forsendelser 2
a) Genstande, som paa Grund af deres Beskaffenhed eller Indpakning kan frembyde Fare for Posttjenestemænd eller tilsmudse eller beskadige Brevforsendelser. b) Toldpligtige Genstande (bortset fra de i Artikel 39 fastsatte Undtagelser) samt Vareprøver, der afsendes i et større Antal for at undgaa Opkrævning af Toldafgifter. c) Opium, Morfin, Kokain og andre bedøvende Midler. d) Genstande, hvis Indførsel eller Udbredelse i Bestemmelseslandet er forbudt. e) Levende Dyr med Undtagelse af: 1⁰ Bier, Igler og Silkeorme; 2⁰ Skadelige Insekters Parasiter og Insektdræbere, som er bestemt til Anvendelse ved Bekæmpelsen af saadanne Insekter, og som forsendes mellem offentligt anerkendte Institutioner.	Behandles af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse, efter dets indenrigske Reglementer; dog maa de under c) nævnte Genstande ikke i noget Tilfælde videresendes til Bestemmelsesstedet eller udleveres til Adressaterne eller tilbagesendes til Afsendelsesstedet.
f) Eksplosive, brandfarlige eller paa anden Maade farlige Stoffer. g) Obscøne eller umoralske Genstande.	Tilintetgøres paa Stedet af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse.

2. I de Tilfælde, hvor Forsendelser, som fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, hverken tilbagesendes til Afsendelseslandet eller udleveres til Adressaten, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den Behandling, som disse Forsendelser er blevet underkastet.

3. Iøvrigt er der forbeholdt ethvert Land Ret til paa sit Omraade at undlade Befordring i aaben Transit af andre Forsendelser end Breve og Brevkort, med Hensyn til hvilke de Lovbestemmelser, som fastsætter Betingelserne for deres Offentliggørelse eller Udbredelse i vedkommende Land, ikke er iagttaget.

Saadanne Genstande skal tilbagesendes til Postvæsenet i Afsendelseslandet.

Art. 47. Former for Frankering.

1. Frankering foregaar enten ved Hjælp af Frimærker, som er gyldige i Afsendelseslandet til Frankering af Privatpersoners Korrespondance, eller ved Hjælp af Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner, der er officielt godkendt, og som virker under Poststyrelsens umiddelbare Kontrol, eller, for saa vidt angaar Tryksager, ved Hjælp af Aftryk, som er frembragt ved Bogtryk eller ved anden Fremgangsmaade, naar et saadant System er hjemlet ved Afsendelseslandets indenrigske Reglementer.

2. Som rigtigt frankeret betragtes: Svarbrevkort, der bærer paatrykte eller paaklæbede Frimærker fra det Land, som har fremstillet Kortene, Forsendelser, der er rigtigt frankeret for deres første Befordringsstrækning, og for hvilke supplerende Porto er erlagt før deres Omekspedition, samt Aviser eller Avispakker og Tidsskrifter, hvis Udskrift indeholder Angivelsen „Abonnementsposte", og som forsendes i Henhold til Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter.

Art. 48. Frankering af Brevforsendelser ombord paa Skibe.

Brevforsendelser, som i rum Sø nedlægges i et Skibs Brevkasse eller afgives til Posttjenestemænd ombord eller til Skibsførere, kan, med mindre anden Aftale er truffet mellem de vedkommende Poststyrelser, frankeres med det Lands Frimærker, som Skibet tilhører, eller i hvis Tjeneste det sejler, og efter dette Lands Takster. Hvis Afgivelse ombord finder Sted under Ophold paa et af Rejsens to Endepunkter eller paa et af de mellemliggende Anløbssteder, er Frankeringen kun gyldig, naar den er foretaget med det Lands Frimærker, i hvilket Skibet befinder sig, og efter dette Lands Takster.

Art. 49. Portofrihed.

1. Fritaget for enhver postal Afgift er de Posttjenesten vedrørende Brevpostforsendelser, som udveksles imellem Poststyrelserne, imellem Poststyrelserne og det internationale Bureau, imellem Postkontorer i Foreningslandene og imellem disse Postkontorer og Poststyrelserne, samt de Brevpostforsendelser, for hvilke der udtrykkeligt er fastsat Portofrihed ved Konventionens, Overenskomsternes og deres Ekspeditionsreglementers Bestemmelser.

2. Med Undtagelse af Postopkrævningsforsendelser er Forsendelser, der er bestemt til eller afsendt af Krigsfanger, ligeledes fritaget for alle postale Afgifter saavel i Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet som i Transitlande.

Det samme gælder de Brevpostforsendelser, som vedrører Krigsfanger, og som enten direkte eller i Viderebefordringsøjemed afsendes af eller indgaar til Oplysningsbureauer, der for disse Personers Skyld eventuelt maatte være oprettet i krigsførende Lande eller i neutrale Lande, som har optaget Kombattanter paa deres Omraade.

De i et neutralt Land optagne og internerede Kombattanter er ligestillet med egentlige Krigsfanger for saa vidt angaar Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser.

Art. 50. Svarkuponer.

Svarkuponer er til Salg i Foreningens Lande.

Salgsprisen fastsættes af de vedkommende Poststyrelser, men den maa ikke være lavere end 28 Centimer eller det hertil i Salgslandets Mønt svarende Beløb.

Hver Kupon kan ombyttes i ethvert Land mod et Frimærke eller Frimærker, som udgør Frankoen for et almindeligt Brev af 1. Vægtsats fra vedkommende Land til Udlandet.

Der er forøvrigt forbeholdt ethvert Land Ret til at forlange, at Svarkuponerne og de Brevpostforsendelser, som skal frankeres ved Ombytning af disse Kuponer, skal indleveres samtidigt.

Art. 51. Tilbagelevering. Adresseforandring.

1. Afsenderen af en Brevpostforsendelse kan forlange den tilbageleveret fra Postvæsenet eller lade dens Adresse ændre, saa længe Forsendelsen ikke er blevet udleveret til Adressaten.

2. Den Begæring, som i denne Anledning skal udfærdiges, fremsendes pr. Post eller pr. Telegraf paa Afsenderens Bekostning. Afsenderen skal for hver Begæring, som afsendes pr. Post, betale Taksten for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats og for hver Begæring, som afsendes ad telegrafisk Vej, Gebyret for Telegrammet.

Hvis Begæringen om Tilbagelevering eller Forandring i Adressen angaar flere samtidigt paa samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat indleverede Forsendelser, betaler Afsenderen, naar Begæringen afsendes pr. Post, Taksten for eet anbefalet Brev af 1. Vægtsats og, naar Begæringen afsendes ad telegrafisk Vej, Taksten for det Telegram, der indeholder Angivelserne vedrørende alle de paagældende Forsendelser.

Art. 52. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser.

1. I Tilfælde af, at Adressaten skifter Bopæl, omekspederes Brevpostforsendelser til ham, med mindre Afsenderen ved en i Udskriften og i et i Bestemmelseslandet kendt Sprog angiven Paategning har forbudt Omekspedition.

2. Uanbringelige Brevpostforsendelser skal straks tilbagesendes til Afsendelseslandet.

3. Henliggefristen for Forsendelser, som henlægges til Afhentning, eller som er adresseret poste restante, fastsættes ved Bestemmelseslandets Reglementer. Dog maa denne Frist som almindelig Regel ikke overstige to Maaneder, undtagen i særlige Tilfælde, hvor Poststyrelsen i Bestemmelseslandet skønner det nødvendigt at forlænge den indtil højst fire Maaneder. Tilbagesendelse til Afsendelseslandet skal ske inden for en kortere Frist, hvis Afsenderen ved en i Udskriften og i et i Bestemmelseslandet kendt Sprog angiven Paategning har forlangt det.

4. Værdiløse Tryksager tilbagesendes ikke, med mindre Afsenderen ved en paa Forsendelsen angiven Paategning har forlangt Tilbagesendelse. Anbefalede Tryksager skal altid tilbagesendes.

5. Omekspedition af Brevpostforsendelser fra Land til Land eller Tilbagesendelse af dem til Afsendelseslandet medfører med de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Undtagelser ikke Opkrævning af nogen supplerende Porto.

6. Brevpostforsendelser, som omekspederes, eller som er uanbringelige, udleveres til Adressaterne eller Afsenderne mod Betaling af de Portobeløb, med hvilke de er blevet belagt ved Afsendelsen, ved Ankomsten eller under Befordringen som Følge af Omekspedition ud over den første Befordringsstrækning, hvilket ikke har nogen Indflydelse paa Opkrævningen af Toldafgifter eller andre særlige Omkostninger, hvis Ophævelse Bestemmelseslandet ikke tilsteder.

7. I Tilfælde af Omekspedition til et andet Land eller i Tilfælde af Uanbringelighed ophæves poste restante-Gebyret, Fortoldningsgebyret, Kommissionsgebyret, Eksprestillægsgebyret og det særlige Gebyr for Udlevering af Brevpakker.

Art. 53. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

1. For Efterspørgsel af eller Begæring om Oplysninger angaaende en Forsendelse kan opkræves et Gebyr paa højst 40 Centimer.

Der opkræves kun eet Gebyr for Efterspørgsler af eller Begæringer om Oplysninger angaaende flere samtidigt af samme Afsender til samme Adressat indleverede Forsendelser.

For saa vidt angaar anbefalede Forsendelser opkræves intet Gebyr, hvis Afsenderen allerede har erlagt det særlige Gebyr for Modtagelsesbevis.

2. Efterspørgsler er kun tilladt inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter Forsendelsens Indlevering.

Enhver Poststyrelse er dog forpligtet til at efterkomme blotte Begæringer om Oplysninger, som er fremsat efter denne Frist, og som den modtager fra en anden Poststyrelse vedrørende Forsendelser, der er afsendt for højst to Aar siden.

3. Enhver Poststyrelse er forpligtet til at modtage Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Forsendelser, som er indleveret paa andre Poststyrelsers Omraade.

4. Naar en Efterspørgsel eller en Begæring om Oplysninger skyldes en Tjenestefejl, tilbagebetales det erlagte Gebyr.

KAPITEL II.
ANBEFALEDE FORSENDELSER.

Art. 54. Takster.

1. De i Artikel 33 nævnte Brevpostforsendelser kan forsendes under Anbefaling.

2. Portoen for enhver anbefalet Forsendelse skal erlægges forud. Den bestaar af:

a) almindelig Porto for Forsendelsen efter dennes Art;
b) et fast Anbefalingsgebyr paa højst 40 Centimer.
Det faste Anbefalingsgebyr for et „Svarkort" kan kun gyldigt erlægges af Afsenderen af dette Kort.

3. Ved Indleveringen af en anbefalet Forsendelse skal der gratis leveres Afsenderen en Postkvittering.

4. De Lande, der er villige til at paatage sig den Risiko, som kan opstaa ved vis major, er bemyndiget til at opkræve et særligt Gebyr paa højst 40 Centimer for hver anbefalet Forsendelse.

5. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede anbefalede Forsendelser, som fejlagtigt maatte være fremsendt til Bestemmelseslandet, udtakseres i en Porto, der er lig med den manglende Franko, og som Adressaterne skal betale.

Art. 55. Modtagelsesbevis.

Afsenderen af en anbefalet Forsendelse kan, naar han ved Indleveringen betaler et fast Gebyr paa højst 30 Centimer, forlange et Modtagelsesbevis.

Modtagelsesbevis kan forlanges efter Forsendelsens Indlevering inden for en Frist af et Aar og mod det i Artikel 53 for Efterspørgsler fastsatte Gebyr.

Art. 56. Ansvarets Omfang.

1. Med de i efterfølgende Artikel 57 fastsatte Undtagelser er Poststyrelserne ansvarlige for Bortkomst af anbefalede Forsendelser.

Afsenderen har i Medfør heraf Ret til en Erstatning, hvis Beløb er fastsat til 50 Francs pr. Forsendelse.

2. Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar for Forsendelser, som beslaglægges af Toldvæsenet som Følge af falsk Angivelse af deres Indhold.

Art. 57. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar for Bortkomst af anbefalede Forsendelser:

a) i Tilfælde af vis major; dog bestaar Ansvaret for det Afsendelseslands Poststyrelse, som har paataget sig at dække Risikoen ved vis major (Artikel 54, § 4). Det Land, som er ansvarligt for Bortkomsten, skal paa Grundlag af sit Lands Lovgivning afgøre, om Bortkomsten skyldes Omstændigheder, der maa betragtes som vis major;

b) naar de ikke kan gøre Rede for Forsendelserne som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar;

c) naar det drejer sig om Forsendelser, hvis Indhold falder ind under de i Artiklerne 34, §§ 4 og 6, Litra c), og 46, § 1, indeholdte Forbud;

d) naar Afsenderen ikke har iværksat Efterspørgsel inden for den i Artikel 53 fastsatte Frist af et Aar.

Art. 58. Ansvarets Ophør.

Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for anbefalede Forsendelser, hvis Udlevering de har foretaget efter de i deres indenrigske Reglement for Forsendelser af samme Art fastsatte Regler.

Art. 59. Udbetaling af Erstatning.

Forpligtelsen til at udbetale Erstatning paahviler den Poststyrelse, under hvilken det Postkontor, hvorfra Forsendelsen er afsendt, hører, men med Forbehold af Regres mod den ansvarlige Poststyrelse.

Art. 60. Frist for Udbetaling af Erstatning.

1. Udbetaling af Erstatning skal ske snarest muligt og senest inden for en Frist af seks Maaneder at regne fra Dagen efter Efterspørgselsdagen. Denne Frist forlænges til ni Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Det Afsendelseslands Poststyrelse, som ikke har paataget sig den Risiko, der kan opstaa ved vis major, kan udskyde Afviklingen af Erstatningen ud over den i foregaaende Stykke fastsatte Frist, naar Spørgsmaalet om, hvorvidt Tabet af Forsendelsen skyldes et Tilfælde af nævnte Art, ikke er afgjort.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet er bemyndiget til at fyldestgøre Afsenderen for et Transitlands eller Bestemmelseslandets Poststyrelses Regning, naar vedkommende Poststyrelse, efter at Sagen er rejst over for den paa forskriftsmæssig Maade, har ladet tre Maaneder hengaa uden at bringe Sagen til Afslutning; denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Art. 61. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Indtil Bevis for det modsatte foreligger, paahviler Ansvaret for Bortkomst af en anbefalet Forsendelse den Poststyrelse, som efter at have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt Materiale til Brug ved Undersøgelsen hverken kan godtgøre, at Udlevering til Adressaten har fundet Sted eller eventuelt, at rigtig Overlevering til det følgende Postvæsen er sket.

Poststyrelsen i et Transitland eller i Bestemmelseslandet er, indtil Bevis for det modsatte foreligger, fritaget for ethvert Ansvar:

a) naar den har iagttaget Reglerne i Ekspeditionsreglementets Artikel 162, § 3;
b) naar den kan godtgøre, at Efterspørgslen først er iværksat over for den, efter at de tjenstlige Dokumenter, som har Henhold til den efterspurgte Forsendelse, er tilintetgjort som Følge af, at den i Ekspeditionsreglementets Artikel 181 fastsatte Opbevaringsfrist er udløbet; dette Forbehold medfører ikke noget Retstab for Reklamanten.

Hvis Bortkomsten har fundet Sted under Befordringen, uden at det er muligt at fastslaa, paa hvilket Lands Omraade eller i hvilket Lands Posttjeneste den er sket, skal de paagældende Poststyrelser bære Skaden med lige Dele.

2. Naar en anbefalet Forsendelse er gaaet tabt som Følge af vis major, er den Poststyrelse, paa hvis Omraade eller i hvis Tjeneste Bortkomsten har fundet Sted, kun ansvarlig over for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, saafremt begge Lande paatager sig den Risiko, som kan opstaa ved vis major.

3. De Toldafgifter og andre Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas, skal udredes af de Poststyrelser, som er ansvarlige for Bortkomsten.

4. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

5. I Tilfælde af, at en anbefalet Forsendelse, der er betragtet som gaaet tabt, senere kommer til Veje, skal den Person, til hvem Erstatning er blevet udbetalt, underrettes om, at han kan erholde Forsendelsen udleveret mod at tilbagebetale Erstatningsbeløbet.

Art. 62. Godtgørelse af Erstatningsbeløbet til Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

1. Den ansvarlige Poststyrelse eller den Poststyrelse, for hvis Regning Erstatning er udbetalt i Overensstemmelse med Artikel 60, er forpligtet til inden for en Frist af tre Maaneder at regne fra Fremsendelsen af Underretning om den stedfundne Udbetaling at godtgøre Poststyrelsen i Afsendelseslandet det til Afsenderen virkelig udbetalte Erstatningsbeløb.

Hvis Erstatningen skal udredes af flere Poststyrelser i Overensstemmelse med Artikel 61, skal hele Erstatningsbeløbet inden for den i foregaaende Stykke nævnte Frist udbetales til Poststyrelsen i Afsendelseslandet af den første Poststyrelse, som, skønt den rigtigt har modtaget den efterspurgte Forsendelse, ikke kan godtgøre dens forskriftsmæssige Overlevering til det følgende Postvæsen. Det bliver denne Poststyrelses Sag at afkræve de andre ansvarlige Poststyrelser hver deres eventuelle Andel af den til den berettigede udbetalte Erstatning.

2. Godtgørelsen til den fordringshavende Poststyrelse skal betales uden Ud-

gifter for denne enten ved en Postanvisning, en Check eller en Sigtveksel, betalbar paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i Kreditorlandet eller endelig i kontante Penge, som er gangbare i dette Land.

Naar Ansvaret er erkendt, samt i det i Artikel 60, § 2, nævnte Tilfælde, kan Erstatningsbeløbet ligeledes ex officio debiteres det ansvarlige Land i en hvilken som helst Afregning, enten direkte eller med Benyttelse som Mellemled af en Poststyrelse, der regelmæssigt udveksler Afregninger med den ansvarlige Poststyrelse.

Naar Tremaanedersfristen overskrides, bliver det til Poststyrelsen i Afsendelseslandet skyldige Beløb rentebærende med 5 % pro anno at regne fra den Dag, da den nævnte Frist er udløbet.

3. Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan kun afkræve den ansvarlige Poststyrelse Godtgørelsen af Erstatningsbeløbet inden for en Frist af et Aar at regne fra Fremsendelsen af Underretningen om Bortkomsten, eventuelt fra den Dag, da den i Artikel 60, § 2, fastsatte Frist er udløbet.

4. Den Poststyrelse, hvis Ansvar rigtigt er fastslaaet, men som først har afslaaet at betale Erstatningen, skal udrede alle yderligere Omkostninger, der fremkommer som Følge af den uberettigede Forsinkelse med Betalingen.

5. Poststyrelserne kan træffe Aftale om periodisk at afvikle Erstatningsbeløb, som de har udbetalt til Afsendere, og hvis Berettigelse de har erkendt.

KAPITEL III.
POSTOPKRÆVNINGSFORSENDELSER.

Art. 63. Takster og Betingelser. Afvikling.

1. Anbefalede Brevpostforsendelser kan forsendes mod Postopkrævning i Forbindelsen mellem de Lande, hvis Poststyrelser er kommet overens om at udføre denne Tjeneste.

2. Postopkrævningsforsendelser er underkastet de for anbefalede Forsendelser gældende Regler og Takster. Afsenderen skal endvidere forud betale:

a) et fast Gebyr, som ikke kan overstige 40 Centimer pr. Forsendelse, samt et forholdsmæssigt Gebyr paa højst ½ % af Postopkrævningsbeløbet, hvis han ønsker, at dette Beløb skal afvikles ved en til ham gratis udstedt Opkrævningspostanvisning;

b) et fast Gebyr paa højst 20 Centimer, hvis han forlanger Afvikling ved Godskrivning paa Postkonto i Forsendelsens Bestemmelsesland.

3. Den i § 2, Litra b), omhandlede Afviklingsmetode er kun tilladt, saafremt vedkommende Poststyrelser paatager sig at anvende denne Fremgangsmaade. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet godskriver paa Postkonto ved Benyttelse af et indenrigsk Indbetalingskort det hos Adressaten opkrævede Beløb med Fradrag af et fast Gebyr paa højst 20 Centimer og den i dens indenrigske Tjeneste gældende almindelige Porto for Giroindbetalinger.

4. Uanset Afviklingsmetoden er Maksimum for Postopkrævningsbeløbet lig det Maksimumsbeløb, der er fastsat for Postanvisninger til Postopkrævningsforsendelsens Afsendelsesland.

5. Hvis anden Aftale ikke er truffet, skal Postopkrævningsbeløbet angives i det Lands Mønt, hvorfra Forsendelsen afsendes. Dog skal Beløbet i Tilfælde, hvor det skal godskrives paa Postkonto i Forsendelsens Bestemmelsesland, være angivet i dette Lands Mønt.

6. Hver Poststyrelse har med Hensyn til Opkrævning af det i § 2, Litra a), hjemlede forholdsmæssige Gebyr Ret til at fastsætte dette Gebyr i Satser og herved anvende de Satser, som passer bedst for dens Tjeneste.

Art. 64. Annullering eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet.

Afsenderen af en anbefalet Postopkrævningsforsendelse kan forlange, at Postopkrævningsbeløbet annulleres eller nedsættes eller forhøjes. I sidstnævnte Tilfælde skal han for det Beløb, som Forhøjelsen andrager, betale det i Artikel 63 fastsatte forholdsmæssige Gebyr.

Begæringer af denne Art er undergivet de samme Bestemmelser som Begæringer om Tilbagelevering eller Adresseforandring.

Saafremt Begæringen om Annullering eller Nedsættelse eller Forhøjelse af Postopkrævningsbeløbet skal fremsendes ad telegrafisk Vej, skal der ud over Taksten for Telegrammet betales Taksten for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 65. Ansvar i Tilfælde af Forsendelsens Bortkomst.

En anbefalet Postopkrævningsforsendelses Bortkomst medfører Ansvar for Postvæsenet efter de i Artiklerne 56 og 57 fastsatte Regler.

Art. 66. Indestaaelse for rigtigt opkrævede Beløb.

De hos Adressaten rigtigt opkrævede Beløb er, uanset om de er afviklet ved Postanvisninger eller ved Indbetaling paa Postkonto, eller om de ikke er afviklet, sikret Afsenderen paa de i Overenskomsten angaaende Postanvisninger eller i Bestemmelserne vedrørende Postgirotjenesten fastsatte Regler.

Art. 67. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning.

1. Hvis Forsendelsen er blevet udleveret til Adressaten uden Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet, har Afsenderen Ret til Erstatning, for saa vidt Efterspørgsel er blevet iværksat inden for den i Artikel 53 fastsatte Frist af et Aar, og med mindre den Omstændighed, at Opkrævning ikke er sket, skyldes Fejl eller Forsømmelse fra hans Side eller skyldes, at Forsendelsens Indhold falder ind under de i Artiklerne 34, §§ 4 og 6, Litra c), og 46, § 1, indeholdte Forbud.

Det samme gælder, hvis det hos Adressaten opkrævede Beløb er lavere end det angivne Postopkrævningsbeløb, eller hvis Opkrævningen er foretaget paa svigagtig Maade.

Erstatningen kan ikke i noget Tilfælde overstige Postopkrævningsbeløbet.

2. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

Art. 68. Rigtigt opkrævede Beløb. Erstatning. Udbetaling og Regres.

Forpligtelsen til at udbetale de rigtigt opkrævede Beløb eller den i Artikel 67 omhandlede Erstatning paahviler den Poststyrelse, under hvilken det Postkontor, hvorfra Forsendelsen er afsendt, hører, men med Forbehold af Regres imod den ansvarlige Poststyrelse.

Art. 69. Frist for Udbetaling.

Bestemmelserne i Artikel 60 angaaende Frister for Udbetaling af Erstatning for Bortkomst af en anbefalet Forsendelse anvendes for Udbetaling af opkrævede Beløb eller af Erstatning for Postopkrævningsforsendelser.

Art. 70. Bestemmelse af Ansvaret.

Udbetaling af rigtigt opkrævede Beløb eller af den i Artikel 67 fastsatte Erstatning foretages af Poststyrelsen i Afsendelseslandet for Bestemmelseslandets Poststyrelses Regning. Denne er ansvarlig, med mindre den kan bevise, at Fejlen skyldes den Omstændighed, at en reglementarisk Bestemmelse ikke er blevet overholdt af Postvæsenet i Afsendelseslandet.

I Tilfælde af svigagtig Opkrævning efter en Postforsendelses Bortkomst under Postbefordringen bestemmes de paagældende Poststyrelsers Ansvar efter de i Artikel 61 vedrørende Bortkomsten af en anbefalet Forsendelse fastsatte Regler. Dog er Ansvaret for Poststyrelsen i et Transitland, som ikke deltager i Udvekslingen af Postopkrævningsforsendelser, begrænset til det i Artiklerne 56 og 57 for anbefalede Forsendelser fastsatte Ansvar. De andre Poststyrelser bærer det udækkede Beløb med lige Dele.

Art. 71. Godtgørelse af udlagte Beløb.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er forpligtet til efter de i Artikel 62 fastsatte Regler at godtgøre Poststyrelsen i Afsendelseslandet de Beløb, som er blevet udbetalt for dens Regning.

Art. 72. Opkrævningspostanvisninger og Indbetalingskort.

1. Beløbet efter en Opkrævningspostanvisning, som af en eller anden Grund ikke er blevet udbetalt til Adressaten, tilbagebetales ikke til Poststyrelsen i Udstedelseslandet. Det holdes til Disposition for Adressaten af Poststyrelsen i det Land, fra hvilket Postopkrævningsforsendelsen er afsendt, og tilfalder endeligt denne Poststyrelse efter Udløbet af den lovbestemte Forældelsesfrist.

I alle andre Henseender, dog med de i Ekspeditionsreglementet indeholdte Forbehold, er Opkrævningspostanvisninger undergivet de i Overenskomsten angaaende Postanvisninger fastsatte Bestemmelser.

2. Naar Beløbet efter et i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 63 udstedt Indbetalingskort af en eller anden Grund ikke kan godskrives den af Postopkrævningsforsendelsens Afsender angivne Adressat, skal Beløbet af den Poststyrelse, som har opkrævet det, stilles til Disposition for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, for at det kan udbetales til Forsendelsens Afsender.

Hvis denne Udbetaling ikke kan foretages, forholdes der som i § 1 bestemt.

Art. 73. Godtgørelse af Gebyrandele for Postopkrævninger.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet godtgør efter de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Regler Poststyrelsen i Bestemmelseslandet en fast Andel paa 20 Centimer pr. Opkrævning plus ¼ % af det samlede efter Opkrævningspostanvisningerne udbetalte Beløb.

KAPITEL IV.
RET TIL PORTO OG GEBYRER. TRANSITAFGIFTER.

Art. 74. Ret til Porto og Gebyrer.

Bortset fra de i Konventionen udtrykkeligt fastsatte Tilfælde beholder hver Poststyrelse udelt den Porto og de Gebyrer, som den har opkrævet.

Art. 75. Transitafgifter.

1. Brevpostforsendelser, som udveksles i lukkede Afslutninger mellem to Postvæsener med Benyttelse af en eller flere andre Poststyrelsers Tjeneste (Tredielands Posttjeneste), er til Fordel for hvert af de Lande, gennem hvilke Befordringen sker, eller hvis Postvæsen deltager i Befordringen, undergivet de i følgende Skema angivne Transitafgifter:

	Pr. Kilogram	
	Breve og Brevkort	Andre Forsendelser
	Fr. c.	Fr. c.
1º Landbefordringsstrækninger:		
Indtil 1000 km	0,60	0,08
Over 1000 indtil 2000 km	0,80	0,12
— 2000 — 3000 -	1,20	0,16
— 3000 — 6000 -	2,00	0,24
— 6000 — 9000 -	2,80	0,32
— 9000 km	3,60	0,40
2º Søbefordringsstrækninger:		
Indtil 300 Sømil	0,60	0,08
Over 300 indtil 1500 Sømil	1,60	0,20
Mellem Europa og Nordamerika	2,40	0,32
Over 1500 indtil 6000 Sømil	3,20	0,40
Over 6000 Sømil	4,80	0,60

2. Transitafgifterne for Søbefordring paa en Strækning, som ikke overstiger 300 Sømil, fastsættes til en Trediedel af de i § 1 angivne Beløb, saafremt vedkommende Poststyrelse for de befordrede Afslutninger allerede oppebærer den for Landbefordring gældende Godtgørelse.

3. I Tilfælde, hvor Søbefordring udføres af to eller flere Poststyrelser, kan de samlede Søbefordringsafgifter ikke overstige 4 Francs 80 Centimer pr. Kilogram Breve og Brevkort og 60 Centimer pr. Kilogram Andre Forsendelser. Disse Maksimumsbeløb fordeles eventuelt mellem de Poststyrelser, der deltager i Befordringen, pro rata i Forhold til de tilbagelagte Afstande.

4. I Mangel af anden Aftale betragtes som Tredielands Posttjeneste de Søbefordringer, som udføres direkte mellem to Lande ved Skibe, der tilhører et af Landene, samt de Befordringer, der udføres mellem to Postkontorer i samme Land med et andet Lands Posttjeneste som Mellemled.

5. Som „Andre Forsendelser" betragtes i Henseende til Transit Brevpakker, Aviser eller Avispakker og Tidsskrifter, der afsendes i Henhold til Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter, samt Æsker med angiven Værdi, der afsendes i Henhold til Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi.

6. Fejldirigerede Afslutninger betragtes for saa vidt angaar Betaling af Transitafgifter, som om de havde fulgt deres normale Rute.

Art. 76. Fritagelse for Transitafgifter.

Fritaget for alle Transitafgifter, saavel for Landtransit som for Søtransit, er de i Artikel 49 nævnte portofri Brevpostforsendelser, Svarbrevkort, som tilbagesendes til Afsendelseslandet, omekspederede Forsendelser, uanbringelige Forsendelser, Modtagelsesbeviser, Postanvisninger og alle andre Dokumenter vedrørende Posttjenesten, saaledes navnlig Forsendelser angaaende Postgiro.

Art. 77. Ekstraordinære Postbefordringer.

De i Artikel 75 angivne Transitafgifter kommer ikke til Anvendelse paa Befordring, ved hvilken der benyttes ekstraordinære Postbefordringer, som særligt er oprettet eller opretholdes af en Poststyrelse efter Anmodning fra en eller flere andre Poststyrelser. Betingelserne for Befordringer af denne Art fastsættes efter Overenskomst imellem vedkommende Poststyrelser.

Art. 78. Betalinger og Afregninger.

1. Betalingen af Transitafgifter paahviler Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

2. Generalafregning vedrørende disse Afgifter finder Sted paa Grundlag af Resultatet af statistiske Opgørelser, som foretages een Gang hvert tredie Aar i en Periode paa fjorten Dage. Denne Periode forlænges til otteogtyve Dage for saa vidt angaar Afslutninger, som i Forholdet til et hvilket som helst af de i Befordringen deltagende Lande udveksles mindre end seks Gange pr. Uge.

Ekspeditionsreglementet fastsætter, i hvilken Periode Statistiken skal optages, samt Varigheden af det Tidsrum, for hvilket dens Resultater skal gælde.

3. Enhver Poststyrelse er bemyndiget til at forelægge en Voldgiftsret Resultaterne af en Statistik, som efter dens Opfattelse afviger for langt fra de virkelige Forhold, til Bedømmelse. Denne Voldgift ordnes som i Artikel 11 bestemt.

Voldgiftsdommerne har Ret til efter deres bedste Skøn at fastsætte Beløbet for de Transitafgifter, som skal betales.

Art. 79. Udveksling af lukkede Afslutninger med Krigsskibe.

1. Lukkede Afslutninger kan med Benyttelse af andre Landes Land- eller Søbefordringer udveksles mellem Postkontorerne i et af de kontraherende Lande og Cheferne for samme Lands Flaadeafdelinger eller Krigsskibe, som opholder sig i Udlandet, eller mellem Chefen for en af disse Flaadeafdelinger eller et af

disse Krigsskibe og Chefen for en anden Flaadeafdeling eller et andet Krigsskib, der tilhører samme Land.

2. De i disse Afslutninger optagne Brevpostforsendelser af enhver Art skal udelukkende være adresseret til eller afsendt fra Officerer eller Mandskab paa de Skibe, til hvilke Afslutningerne er bestemt, eller fra hvilke de er afsendt; de Takster og Forsendelsesbetingelser, som skal gælde for disse Forsendelser, fastsættes af Poststyrelsen i det Land, som Skibene tilhører, paa Grundlag af dens indenrigske Reglementer.

3. Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, skal Poststyrelsen i de omhandlede Afslutningers Afsendelsesland eller Bestemmelsesland betale de mellemliggende Poststyrelser Transitafgifter, beregnet i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 75.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 80. Undladelse af at overholde Reglerne om Ret til at forsende Post i Transit.

Saafremt et Land ikke overholder Bestemmelserne i Artikel 26 angaaende Ret til at forsende Post i Transit, har Poststyrelserne Ret til at indstille Postudvekslingen med dette Land. De skal forud give de interesserede Poststyrelser Meddelelse pr. Telegram om dette Skridt.

Art. 81. Forpligtelser vedrørende Straffeforanstaltninger.

De kontraherende Lande forpligter sig til at træffe eller foreslaa deres respektive Lovgivningsmyndigheder at træffe de nødvendige Foranstaltninger:

a) til at straffe Eftergørelse af Frimærker, internationale Svarkuponer og postale Identitetskort;
b) til at straffe Brug eller Udbredelse:
   1° af eftergjorte eller allerede benyttede Frimærker samt af eftergjorte eller allerede benyttede Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner eller Bogtrykmaskiner;
   2° af eftergjorte internationale Svarkuponer;
   3° af eftergjorte postale Identitetskort;
c) til at straffe svigagtig Brug af gyldige Identitetskort;
d) til at forbyde og undertrykke al svigagtig Fremstilling og Udbredelse af de i Posttjenesten benyttede Etiketter og Stempler, der er eftergjort eller efterlignet paa en saadan Maade, at de kan forveksles med de af Poststyrelsen i et af de kontraherende Lande fremstillede Etiketter og Stempler;
e) til at forhindre og eventuelt straffe Indlæggelse af Opium, Morfin, Kokain eller andre bedøvende Midler i Postforsendelser, i hvilke det ikke efter Konventionen og Overenskomsterne udtrykkeligt er tilladt at foretage saadan Indlæggelse.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 82. Konventionens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Denne Konvention skal sættes i Kraft den 1. Juli 1940 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de ovenfor angivne Lande underskrevet denne Konvention i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Slutningsprotokol til Konventionen.

Umiddelbart før Underskriften af den under Dags Dato afsluttede Verdenspostkonvention er underskrevne Befuldmægtigede kommet overens om følgende:

I. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Bestemmelserne i Artikel 51 gælder ikke for Storbritannien og ej heller for de af de britiske Dominions, Kolonier og Protektorater, hvis indenrigske Lovgivning ikke tillader Tilbagelevering af Brevpostforsendelser eller Forandring af disses Adresse paa Begæring af Afsenderen.

II. Ækvivalenter. Maksimums- og Minimumsgrænser.

1. Hvert Land har Adgang til at forhøje med højst 40 % eller nedsætte med højst 20 % de i Artikel 34, § 1, fastsatte Takster i Overensstemmelse med Angivelserne i nedenstaaende Skema:

	Minimumsgrænser	Maksimumsgrænser
	Centimer	Centimer
Breve: 1. Vægtsats	16	28
Breve: pr. følgende Vægtsats	9,6	16,8
Brevkort: enkelte	9,6	16,8
Brevkort: med betalt Svar	19,2	33,6
Forretningspapirer, pr. 50 g	3,2	5,6
Minimumstakst	16	28
Tryksager, pr. 50 g	3,2	5,6
Relieftryk til Brug for Blinde, pr. 1000 g	1,6	2,8
Vareprøver, pr. 50 g	3,2	5,6
Minimumstakst	6,4	11,2
Brevpakker, pr. 50 g	6,4	11,2
Minimumstakst	32	56
„Fonopostforsendelser": 1. Vægtsats	12	21
„Fonopostforsendelser": pr. følgende Vægtsats	8	14

De valgte Takster skal saa vidt muligt have samme indbyrdes Forhold som Grundtaksterne, idet dog enhver Poststyrelse har Adgang til at afrunde Taksterne opad eller nedad paa den Maade, der passer bedst for Landets Møntsystem.

2. Den af et Land fastsatte Tarif skal anvendes med Hensyn til Portobeløb, der paa Grund af manglende eller utilstrækkelig Frankering skal opkræves for ankomne Forsendelser.

III. Unze-Vægtenheden.

Som en Undtagelse er det tilladt de Lande, som paa Grund af deres indenrigske System ikke kan anvende det metriske Decimalvægtsystem, i Stedet at anvende Unzen (28,3465 Gram) saaledes, at 1 Unze regnes som 20 Gram for saa vidt angaar Breve og „Fonopostforsendelser" og 2 Unzer som 50 Gram for saa vidt angaar Forretningspapirer, Tryksager, Relieftryk til Brug for Blinde, Vareprøver og Brevpakker.

IV. Afgivelse af Brevpostforsendelser til Postbesørgelse i Udlandet.

Intet Land er forpligtet til at befordre eller omdele til Adressaterne Forsendelser, som Afsendere, der er bosiddende paa dets Territorium, afgiver eller lader afgive til Postbesørgelse i et andet Land for at drage Fordel af der gældende lavere Takster. Reglen anvendes uden Forskel saavel med Hensyn til Forsendel-

ser, der er bragt i Stand til Afsendelse i det Land, i hvilket Afsenderen bor, og derefter er bragt over Grænsen, som med Hensyn til Forsendelser, der er bragt i Stand til Afsendelse i et andet Land. Vedkommende Poststyrelse har Ret til enten at tilbagesende de omhandlede Forsendelser til Afsendelsesstedet eller til at opkræve sin indenrigske Porto for dem. Formerne for Portoens Opkrævning er det overladt den selv at fastsætte.

V. Svarkuponer.

Poststyrelserne har Ret til ikke at paatage sig Salg af Svarkuponer.

VI. Anbefalingsgebyr.

De Lande, som ikke kan fastsætte det i Artikel 54, § 2, hjemlede Anbefalingsgebyr til 40 Centimer, er bemyndiget til at opkræve et Gebyr af indtil 50 Centimer eller eventuelt indtil det i deres indenrigske Tjeneste fastsatte Gebyr.

VII. Luftpostbefordring.

Bestemmelser angaaende Befordring af Brevpost ad Luftvejen vedføjes Verdenspostkonventionen og betragtes som udgørende en integrerende Del af denne og dens Ekspeditionsreglement.

Som Undtagelse fra Konventionens almindelige Bestemmelser kan dog Ændring af de nævnte Bestemmelser foretages fra Tid til anden af en Konference, bestaaende af Repræsentanter for de direkte interesserede Poststyrelser.

Denne Konference kan sammenkaldes ved det internationale Bureaus Mellemkomst paa Begæring af mindst tre af disse Poststyrelser.

Samtlige de af denne Konference foreslaaede Bestemmelser skal ved det internationale Bureaus Mellemkomst forelægges Foreningslandene til Afstemning. Beslutning træffes ved simpel Majoritet af de afgivne Stemmer.

VIII. Undtagelse vedrørende Retten til at forsende Brevpakker i Transit.

Som Afvigelse fra Bestemmelserne i Konventionens Artikel 26 er Poststyrelsen i De Socialistiske Sovjetrepublikers Union bemyndiget til ikke at tilstede Brevpakker i Transit gennem Unionens Omraader, hvorved dog gælder, at denne Indskrænkning skal gennemføres over for alle Foreningens Lande uden Forskel.

IX. Særlige Transitafgifter for Befordring ad den transsibiriske og ad den transandinske Jernbane.

Som Afvigelse fra Bestemmelserne i Artikel 75, § 1 (Skemaet), er Poststyrelsen i De Socialistiske Sovjetrepublikers Union bemyndiget til at kræve Transitafgifter for Befordring ad den transsibiriske Jernbane ad begge Ruter (Mandshuriet eller Wladiwostock) med 4,50 Francs pr. Kilogram Breve og Brevkort og 50 Centimer pr. Kilogram Andre Forsendelser for de Afstande, der overstiger 6000 Kilometer.

Poststyrelsen i Republiken Argentina er bemyndiget til at kræve et Tillæg af 30 Centimer til de i Konventionens Artikel 75, § 1, Litra 1°, nævnte Transitafgifter for hvert Kilogram Forsendelser af alle Arter, der transitbefordres over den argentinske Strækning af „Ferrocarril Trasandino".

X. Særlige Oplægningsafgifter i Aden.

Som en Undtagelse er Poststyrelsen i Aden bemyndiget til at kræve en Afgift af 40 Centimer pr. Sæk af alle Afslutninger, der oplægges i Aden, for saa vidt den nævnte Poststyrelse ikke oppebærer Land- eller Søtransitafgift for saadanne Afslutninger.

XI. Særlige Omladningsafgifter.

Som en Undtagelse er den portugisiske Poststyrelse bemyndiget til at kræve 40 Centimer pr. Sæk af alle i Lissabon Havn omladede Afslutninger.

XII. Protokollen staar aaben for de ikke-repræsenterede Lande.

Protokollen staar aaben for de af Foreningens Lande, som ikke var repræsenteret paa Kongressen, saaledes at de kan tiltræde Konventionen og de paa Kongressen afsluttede Overenskomster eller blot en eller flere af disse.

XIII. Protokollen staar de repræsenterede Lande aaben for Underskrift og Tiltrædelse.

Protokollen forbliver aaben for de Lande, hvis Repræsentanter i Dag kun har underskrevet Konventionen eller kun nogle af de af Kongressen vedtagne Overenskomster, saaledes at de kan tiltræde de øvrige i Dag underskrevne Overenskomster eller en eller flere af disse.

XIV. Frist for Notifikation af Tiltrædelser.

De i Artiklerne XII og XIII omhandlede Tiltrædelser skal i diplomatisk Form af de vedkommende Regeringer notificeres Regeringen i Republiken Argentina og skal af denne notificeres de øvrige Stater i Foreningen. Den de nævnte Regeringer indrømmede Frist for denne Notifikation udløber den 1. Juli 1940.

Til Bekræftelse heraf har underskrevne Befuldmægtigede udfærdiget denne Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som hvis dens Bestemmelser var optaget i selve Konventionens Tekst, og har underskrevet den i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

(Ved Underskriften har Det Sydafrikanske Forbunds Delegation erklæret, at dens Vedtagelse af Konventionen omfatter Mandatterritoriet Sydvestafrika).

Ekspeditionsreglement til Verdenspostkonventionen.

I Henhold til Artikel 4 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af nævnte Konvention:

AFDELING I.

Almindelige Bestemmelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 101. Transit i lukkede Afslutninger og aaben Transit.

1. Poststyrelserne kan ved en eller flere andre Poststyrelsers Mellemkomst gensidigt tilstille hinanden saavel lukkede Afslutninger som Brevpostforsendelser i aaben Transit alt efter Postbefordringens Behov og under Hensyntagen til Posttjenestens Tarv.

2. Overlevering af Brevpostforsendelser i aaben Transit til et transitydende Postvæsen skal begrænses strengt til de Tilfælde, hvor Udfærdigelse af lukkede Afslutninger enten til Bestemmelseslandet selv eller til et nærmere ved dette liggende Land ikke er paakrævet.

Art. 102. Udveksling i lukkede Afslutninger.

1. Udveksling af Brevpostforsendelser i lukkede Afslutninger ordnes efter fælles Aftale mellem vedkommende Poststyrelser.

Der skal altid udfærdiges lukkede Afslutninger, naar en transitydende Poststyrelse fremsætter Begæring derom med den Begrundelse, at Antallet af Brevpostforsendelser i aaben Transit er saa stort, at dens Posttjeneste derved besværliggøres.

2. De Poststyrelser, ved hvis Mellemkomst lukkede Afslutninger skal befordres, skal i passende Tid underrettes derom.

3. I Tilfælde af Ændring i en Udveksling af lukkede Afslutninger, der finder Sted mellem to Postvæsener ved et eller flere andre Landes Mellemkomst, skal Poststyrelsen i Afslutningernes Afsendelsesland give Underretning derom til Poststyrelserne i disse Lande.

Hvis det drejer sig om en Ændring af Dirigeringsvejen for Afslutningerne, skal der gives de Poststyrelser, som tidligere udførte Transitbefordringen, Underretning om den nye Dirigeringsvej, medens de Poststyrelser, som fremtidig skal udføre Transitbefordringen, skal have Meddelelse til Efterretning om den hidtidige Dirigeringsvej.

Art. 103. Viderebefordring af Brevpostforsendelser.

1. Ethvert Postvæsen er forpligtet til at viderebefordre lukkede Afslutninger og Brevpostforsendelser i aaben Transit, som overleveres til det af et andet Postvæsen, ad de hurtigste Befordringsveje, som det benytter til sine egne Forsendelser.

Naar en Afslutning bestaar af flere Sække, skal disse saa vidt muligt forblive samlet og viderebefordres med samme Post.

Fejlsendte Forsendelser af enhver Art skal uden Ophold videresendes til deres Bestemmelsessted ad hurtigste Vej.

2. Postvæsenet i Afsendelseslandet har Ret til at angive Dirigeringsvej for de Afslutninger, som det afsender, for saa vidt Benyttelsen af den angivne Vej ikke medfører særlige Udgifter for et transitydende Postvæsen.

Med samme Forbehold skal de i Befordringen deltagende Postvæsener tage

Hensyn til den Dirigeringsvej, der af Afsenderen er angivet paa Forsendelser, som overleveres til dem i aaben Transit.

3. De Poststyrelser, som benytter sig af Retten til at kræve Tillægstakster af Hensyn til ekstraordinære Omkostninger ved Befordring ad visse Ruter, er ikke forpligtet til ad disse Ruter at befordre ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Brevpostforsendelser.

Art. 104. Fjerntliggende Lande.

1. Som fjerntliggende Lande betragtes Lande, mellem hvilke Befordringstiden ad den hurtigste Rute over Land eller Sø overstiger ti Dage, samt Lande, mellem hvilke der gennemsnitligt er mindre end to Postforbindelser pr. Maaned.

2. Lande af meget stor Udstrækning eller Lande, hvis indre Samfærdselsnet er lidet udviklet, ligestilles med fjerntliggende Lande med Hensyn til de i Konventionen og Overenskomsterne fastsatte Frister i de Tilfælde, hvor de nævnte Faktorer spiller en overvejende Rolle.

3. Det internationale Bureau udfærdiger en Fortegnelse over de i §§ 1 og 2 omhandlede Lande.

Art. 105. Ækvivalenternes Fastsættelse.

1. Poststyrelserne fastsætter Ækvivalenterne for de i Konventionen og Overenskomsterne hjemlede Takster og Gebyrer efter Aftale med den schweiziske Poststyrelse, hvem det paahviler at lade dem notificere ved det internationale Bureaus Mellemkomst. Samme Fremgangsmaade følges i Tilfælde af Ækvivalentændringer.

Ækvivalenter eller Ækvivalentændringer kan kun træde i Kraft fra den 1. i en Maaned og tidligst fjorten Dage efter deres Notifikation gennem det internationale Bureau.

Bureauet udfærdiger et Tableau, der for hvert Land udviser Ækvivalenterne for de i Stykke 1 nævnte Takster og Gebyrer, og som eventuelt giver Oplysning om Størrelsen i Procent af den i Henhold til Artikel II i Slutningsprotokollen til Konventionen foretagne Forhøjelse eller Nedsættelse af Taksterne.

2. De Møntbrøkdele, der kan fremkomme ved Udregningen af Porto for utilstrækkeligt frankerede Brevpostforsendelser, kan afrundes af de Poststyrelser, som foretager Opkrævningen. Det Beløb, som i Medfør heraf tillægges, kan ikke overstige Modværdien af 5 Centimer.

3. Hver Poststyrelse underretter direkte det internationale Bureau om den Ækvivalent, som den har fastsat for den i Artikel 56 i Konventionen hjemlede Erstatning.

Art. 106. Frimærker og Frankeringspaatryk.

1. De Frimærker, som repræsenterer Foreningens Grundtakster eller disses Ækvivalent i hvert Lands Mønt, skal fremstilles i følgende Farver:

blaa Farve: det Frimærke, som repræsenterer Portoen for et Brev af 1. Vægtsats;

rød Farve: det Frimærke, som repræsenterer Portoen for et Brevkort;

grøn Farve: det Frimærke, som repræsenterer Portoen for en Tryksag af 1. Vægtsats.

Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner skal være i højrød Farve uanset den Værdi, som de repræsenterer.

2. Frimærker og Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner skal, saavidt muligt i latinske Bogstaver, bære Angivelse af Fremstillingsland og skal udvise Frankeringsværdi i Henhold til Ækvivalenttableauet. Det Antal Møntenheder eller Dele deraf, som tjener til at udtrykke denne Værdi, skal angives med arabiske Tal.

For saa vidt angaar Tryksager, som er frankeret ved Hjælp af Aftryk fra Bogtrykmaskiner eller ved anden Trykningsmetode (Artikel 47 i Konventionen), kan Angivelsen af Fremstillingsland og Frankeringsværdi erstattes med Afsen-

delseskontorets Navn og Angivelsen „Taxe perçue", „Port payé" eller et lignende Udtryk. Sidstnævnte Angivelse kan affattes paa Fransk eller i Afsendelseslandets Sprog; den kan ogsaa anføres i forkortet Form, f. Eks. „T.P." eller „P.P.". I alle Tilfælde skal den benyttede Angivelse være indrammet eller understreget med en tyk Streg.

3. Erindringsfrimærker eller Velgørenhedsfrimærker, for hvilke der skal betales en Tillægstakst, som er uafhængig af Frankeringsværdien, skal fremstilles paa en saadan Maade, at enhver Tvivl med Hensyn til denne Værdi undgaas.

4. Frimærker kan mærkes ved særlige Perforeringer paa Betingelser, som fastsættes af den Poststyrelse, der har udstedt Frimærkerne.

AFDELING II.

Betingelser for Modtagelse af Brevpostforsendelser.

KAPITEL I.

BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL ALLE FORSENDELSESARTER.

Art. 107. Beskaffenhed og Adresse.

1. Poststyrelserne skal henstille til Publikum:

a) at affatte Adressen i latinske Bogstaver og at anbringe den i Forsendelsens Længderetning, saaledes at der levnes fornøden Plads til tjenstlige Paategninger og Etiketter;

b) at anføre Adressen nøjagtigt og fuldstændigt, saaledes at Befordringen af Forsendelsen og dens Udlevering til Adressaten kan ske uden særlig Undersøgelse;

c) at anbringe Frimærker eller Frankeringspaatryk i øverste højre Hjørne paa Adressesiden;

d) at angive Afsenderens Navn og Bopæl enten paa Forsiden — og da helst i venstre Side paa en saadan Maade, at Adressen ikke utydeliggøres, og at Anbringelse af tjenstlige Paategninger og Etiketter ikke besværliggøres — eller paa Bagsiden;

e) til Forsendelser af alle Arter at anvende Kuverter, hvis Udstrækning ikke er mindre end 10 cm i Længde og 7 cm i Bredde;

f) at foretage solid Kuvertering, Indpakning, Omsnøring o. s. v. af Forsendelserne, især hvis de er bestemt til fjerntliggende Lande;

g) at anføre Ordet „Brev" paa Adressesiden af Breve, som paa Grund af deres Omfang eller Beskaffenhed kunde tages for andre Forsendelser;

h) med Hensyn til Forsendelser til nedsat Takst at angive den Forsendelsesart, til hvilken de henhører, f. Eks. ved Paategninger som „Forretningspapirer", „Tryksager", „Vareprøve", „Brevpakke" o. s. v.

2. Forsendelser af alle Arter, hvis Adresseside er helt eller delvis inddelt i flere Rubriker, der er bestemt til Anbringelse af successive Adresser, modtages ikke til Postbesørgelse.

3. Ikke-postale Mærker, Velgørenhedsmærker eller andre Mærker, som kan forveksles med Frimærker, maa ikke anbringes paa Adressesiden. Det samme gælder Stempelaftryk, som kunde forveksles med Frankeringspaatryk.

4. Posttjenstlige Brevforsendelser, som forsendes portofrit, skal paa Forsiden bære Paategningen „Service des postes" eller en tilsvarende Paategning.

Art. 108. Poste restante-Forsendelser.

Adressen paa poste restante-Forsendelser skal indeholde Adressatens Navn. Anvendelse af Initialer, Tal, Fornavne alene, fingerede Navne eller aftalte Mærker af hvilken som helst Art er ikke tilladt for disse Forsendelser.

Art. 109. Forsendelser i Rudekuverter.

1. Forsendelser i Rudekuverter modtages til Postbesørgelse paa følgende Betingelser:

a) Ruden skal være anbragt parallelt med Forsendelsens længste Side, saaledes at Modtagerens Adresse fremtræder i samme Retning, og saaledes at Anbringelse af Dagstempel ikke besværliggøres;
b) Ruden skal være saa gennemsigtig, at Adressen kan læses med fuldstændig Tydelighed selv ved kunstigt Lys, og den skal være af en saadan Beskaffenhed, at der kan skrives paa den; Kuverter, hvis Rude fremkalder Refleks ved kunstigt Lys, er udelukket fra Postbesørgelse;
c) kun Modtagerens Navn og Adresse maa fremtræde i Ruden; Forsendelsens Indhold skal være sammenlagt saaledes, at Adressen ikke kan blive helt eller delvis skjult, hvis Indholdet forskubber sig;
d) Adressen skal være let læselig og skal anføres med Blæk eller ved Hjælp af Skrivemaskine; Forsendelser, hvis Adresse er skrevet med Blyant eller Blækstift, modtages ikke til Postbesørgelse.

2. Forsendelser i Kuverter, der er helt gennemsigtige, eller som har aaben Rude, modtages ikke til Postbesørgelse.

Art. 110. Forsendelser, der skal underkastes Toldbehandling.

1. Forsendelser, der skal underkastes Toldbehandling, skal paa Forsiden forsynes med en grøn Etiket som vedføjede Formular C 1. For Brevpakkers Vedkommende er Paaklæbning af denne Etiket obligatorisk i alle Tilfælde.

Hvis Bestemmelseslandet forlanger det, eller hvis Afsenderen foretrækker det, skal de i foregaaende Stykke omhandlede Forsendelser desuden ledsages af særskilte Tolddeklarationer som vedføjede Formular C 2 i det fastsatte Antal; disse Tolddeklarationer skal befæstes solidt til Forsendelsen ved en korsvis anbragt Sejlgarnsomsnøring eller indlægges i selve Forsendelsen. I saa Fald skal alene den øverste Del af Etiketten C 1 anbringes paa Forsendelsen.

For saa vidt angaar Tryksager og Forsendelser med Serum og Vaccine maa den Omstændighed, at Etiketten C 1 mangler, ikke medføre, at disse Forsendelser tilbagesendes til Afsendelseskontoret.

2. Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar for Tolddeklarationer, ligegyldigt paa hvilken Maade de er udfærdiget.

Art. 111. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter.

1. Forsendelser, som skal udleveres til Adressaterne fri for alle Afgifter, skal paa Forsiden meget tydeligt forsynes med Paategningen „Franc de droits" eller en tilsvarende Paategning i Afsendelseslandets Sprog. Disse Forsendelser forsynes paa Adressesiden med en Etiket i gul Farve, der i store Typer ligeledes bærer Angivelsen „Franc de droits".

2. Enhver Forsendelse, som skal udleveres fri for Afgifter, skal ledsages af en Toldfrankoseddel som vedføjede Formular C 3, der fremstilles af gul Karton, og hvis Forside skal udfyldes af Afsendelsespostkontoret. Toldfrankosedlen skal fastgøres solidt til Forsendelsen.

KAPITEL II.

SÆRLIGE BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL DE ENKELTE FORSENDELSESARTER.

Art. 112. Breve.

For Breve kræves ikke opfyldt nogen Betingelse i Henseende til Form eller Lukke, dog under Forbehold af Bestemmelserne i Artikel 109. Den nødvendige Plads paa Forsiden til Frankering, Adresse og tjenstlige Paategninger eller Etiketter skal lades fuldstændig fri.

Art. 113. Enkelte Brevkort.

1. Brevkort skal fremstilles af Karton eller Papir, der er tilstrækkelig modstandsdygtigt til ikke at besværliggøre Postbehandlingen.

Til Brevkort henregnes sammenfoldede Papirstykker, hvis to indvendige Flader er klæbet fuldstændigt sammen, saaledes at der ikke er Fare for, at andre Forsendelser skal forstikke sig deri.

Brevkort skal øverst paa Forsiden bære Angivelsen „Carte postale" eller Oversættelse heraf i et andet Sprog. Denne Angivelse er ikke obligatorisk for de i Privatindustrien fremstillede Kort.

2. Brevkort skal forsendes aabne, d. v. s. uden Omslag eller Kuvert.

3. Mindst højre Halvdel af Forsiden forbeholdes til Modtagerens Adresse og til tjenstlige Paategninger eller Etiketter; Frimærker eller Frankeringspaatryk skal anbringes paa Forsiden og saavidt muligt paa højre Side af Kortet. Afsenderen disponerer over Bagsiden og venstre Del af Forsiden, dog med Forbehold af Bestemmelserne i efterfølgende § 4.

4. Det er forbudt at føje eller hefte Vareprøver eller lignende Genstande til Brevkort. Dog kan Vignetter, Fotografier, Mærker af alle Slags, Etiketter og Udklip af enhver Art af Papir eller andet meget tyndt Materiale samt Adressesedler eller Strimler til at bøje om klæbes paa Brevkort, forudsat at disse Genstande ikke ændrer Brevkortets Karakter, og at de hænger fuldstændigt sammen med Kortet. Disse Genstande maa kun klæbes paa Bagsiden eller paa venstre Del af Forsiden paa Brevkort, dog undtaget Adressesedler eller Adressestrimler, som maa optage hele Forsiden. Mærker af enhver Art, som kan forveksles med Frimærker, maa kun klæbes paa Bagsiden.

5. Brevkort, der ikke opfylder de for denne Forsendelsesart foreskrevne Betingelser, behandles som Breve, dog med Undtagelse af saadanne, hvis Uforskriftsmæssighed alene bestaar i, at Frankoen er anbragt paa Bagsiden. De sidstnævnte Forsendelser betragtes som ufrankerede og behandles som saadanne efter Reglerne for den Forsendelsesart, hvortil de efter deres Tekst eller deres Dimensioner hører.

Art. 114. Brevkort med betalt Svar.

1. Brevkort med betalt Svar skal paa Forsiden bære Angivelsen „Carte postale avec réponse payée" paa den første Halvdel og „Carte postale — réponse" paa den anden Halvdel. De to Halvdele skal iøvrigt hver for sig opfylde de for enkelte Brevkort gældende Betingelser; de sammenbøjes saaledes, at Folden danner den øverste Kant, og maa ikke lukkes paa nogen som helst Maade.

2. Adressen paa Svarkortet skal være indvendig i Forsendelsen.

Det er tilladt Afsenderen at anføre sit Navn og sin Adresse paa Forsiden af Svarkortet.

Afsenderen er ligeledes berettiget til paa Svarkortets Bagside at trykke et Spørgeskema, der skal udfyldes af Adressaten.

3. Frankering af Svarkortet ved Benyttelse af det Lands Frimærker, som har udstedt Kortet, er kun gyldig, saafremt Svarbrevkortets to Dele er indgaaet sammenhængende fra Afsendelseslandet, og saafremt selve Svarkortet afsendes fra det Land, til hvilket det er indgaaet med Posten, til det nævnte Afsendelsesland.

Hvis disse Betingelser ikke er opfyldt, behandles Svarkortet som et ufrankeret Brevkort.

Art. 115. Forretningspapirer.

1. Som Forretningspapirer betragtes — paa Betingelse af, at de ikke har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance — alle helt eller delvis skrevne eller tegnede Aktstykker og Dokumenter som f. Eks. Korrespondance — aabne Breve og Brevkort — af ældre Dato, som allerede har opfyldt sit oprindelige Formaal, samt Kopier deraf, Rettergangsakter, Aktstykker af enhver Art, som er udfærdiget af offentlige Myndigheder, Fragtbreve eller Konnossementer, Fakturaer, visse Dokumenter, der angaar Forsikringsselskabers Virksomhed, Genparter eller Ekstrakter af privat oprettede Dokumenter paa stemplet eller ustemplet Papir, haandskrevne Partiturer eller Nodeark, Manuskripter til Bøger eller Avi-

ser, som forsendes særskilt, Elevarbejder, saavel urettede som rettede, dog med Udelukkelse af enhver Bemærkning, som ikke direkte har Henhold til Udførelsen af det foreliggende Arbejde.

Disse Dokumenter kan ledsages af Henvisningssedler eller Følgesedler, som indeholder følgende eller tilsvarende Angivelser: Opregning af de Aktstykker, der udgør Forsendelsen, Henvisninger til en mellem Afsenderen og Adressaten udvekslet Korrespondance, f. Eks.:

„Bilag til vort Brev af.....til..... Vor Henvisning..... ..... Kundens Henvisninger .....".

Korrespondance af ældre Dato kan være forsynet med afstemplede Frimærker eller Frankeringspaatryk, som har været benyttet til den oprindelige Frankering af Korrespondancen.

2. Som Forretningspapirer betragtes ligeledes alle Forsendelser, der indeholder Korrespondance mellem Skoleelever, uanset at Forsendelserne har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance, men paa Betingelse af, at de sendes fra og til de vedkommende Skolers Ledere.

3. Forretningspapirer er, for saa vidt angaar Form og Beskaffenhed, underkastet de i efterfølgende Artikel 119 for Tryksager fastsatte Bestemmelser.

Art. 116. Tryksager.

1. Som Tryksager betragtes Aviser og Tidsskrifter, Bøger, Hefter, Noder, Visitkort, Adressekort, Korrekturaftryk, Gravurer, Fotografier og Album, der indeholder Fotografier, Billeder, Tegninger, Planer, geografiske Kort, Snitmønstre til Udskæring, Kataloger, Prospekter, Annoncer og forskellige trykte, graverede, litograferede eller autograferede Meddelelser og i det hele alle Tryk eller Gengivelser, der er fremstillet paa Papir eller andet Materiale, der kan ligestilles med Papir, paa Pergament eller Karton ved Typografi, Gravering, Litografi og Autografi eller ved enhver anden let kendelig mekanisk Fremgangsmaade, undtagen ved Kalkering, ved Aftryk af Stempler med faste eller bevægelige Typer og ved Skrivemaskine.

2. Portoen for Tryksager gælder ikke for Tryksager, som bærer Tegn af en eller anden Art, der kan udgøre et aftalt Sprog, og ej heller for Tryksager, hvis Tekst er ændret efter Trykningen, dog med de i efterfølgende Artikler 117 og 118 udtrykkeligt hjemlede Undtagelser.

3. Kinematografiske Films, Grammofonplader samt gennemhullet Papir, der er bestemt til Anvendelse i automatiske Musikinstrumenter, kan ikke postbesørges for Tryksagstakst.

Det samme gælder egentlige Papirvarer, saa snart det tydeligt fremgaar, at den trykte Del ikke er det væsentlige ved Genstanden.

4. Kort, der bærer Paategningen „Carte postale" eller den dertil svarende Betegnelse i et andet Sprog, postbesørges for Tryksagstakst, for saa vidt de opfylder de for Tryksager gældende almindelige Betingelser. De, der ikke opfylder disse Betingelser, behandles som Brevkort eller eventuelt som Breve i Medfør af Bestemmelserne i Artikel 113, § 5.

Art. 117. Forsendelser, der henregnes til Tryksager.

Til Tryksager henregnes — for saa vidt de indleveres paa de i Afsendelseslandets indenrigske Reglementer fastsatte Betingelser — Gengivelser, der er frembragt ad mekanisk Vej ved Polygrafi, Kromografi o. s. v. af en med Pen eller Skrivemaskine fremstillet Originaltekst. Hver af disse Gengivelser kan forsynes med de for Tryksager tilladte Anførsler.

Art. 118. Tryksager. Tilladte Anførsler og Bilag.

1. Det er tilladt paa eller i alle Tryksagsforsendelser:

a) at angive Afsenderens og Adressatens Navn, Titel, Stilling, Firma og Adresse, Afsendelsesdato, Afsenderens Underskrift, Telefonnummer, Telegram-

adresse og Telegramkode, Postkonto eller Bankkonto samt et Løbenummer eller Registreringsnummer, der udelukkende har Henhold til Forsendelsen;

b) at rette Trykfejl;

c) at udstrege, understrege eller ved Streger indramme visse Ord eller visse Dele af den trykte Tekst, med mindre det sker i den Hensigt at etablere en Korrespondance.

2. Det er desuden tilladt at anføre eller tilføje:

a) i Meddelelser om Skibes Afgang og Ankomst:
Dato og Klokkeslet for Afgang og Ankomst samt Skibenes Navne og Navnene paa Afgangshavnen, Anløbshavne og Ankomsthavnen;

b) paa Rejseanmeldelser:
den Rejsendes Navn, Dato, Klokkeslet og Navnet paa det Sted, som han agter at besøge, samt hvor han tager ind;

c) paa Bestillings-, Subskriptions- eller Tilbudsformularer vedrørende Boghandlerværker, Bøger, Aviser, Gravurer og Musikalier:
de bestilte eller tilbudte Værker og Antallet af Eksemplarer, Prisen paa disse Værker samt Angivelser, der virker som medbestemmende Faktorer ved Fastsættelsen af Prisen, Betalingsmaade, Udgave, Navnene paa Forfatterne og Udgiverne, Katalognummer og Ordene „heftet", „kartonneret" eller „indbundet";

d) paa de ved Biblioteksudlaan benyttede Formularer:
Værkernes Titler, Antallet af ønskede eller afsendte Eksemplarer, Forfatternes og Forlæggernes Navne, Katalognumre, Antallet af Dage, som tilstaas til Læsningen, Navnet paa den Person, som ønsker at benytte Værket, samt andre kortfattede Angivelser vedrørende de paagældende Værker;

e) paa Prospektkort, trykte Visitkort samt paa Jule- og Nytaarskort:
Ønsker, Lykønskninger, Tak, Kondolencebevidnelser eller andre Høflighedsudtryk, der højst udgør fem Ord eller fem konventionelle Bogstaver;

f) paa Korrekturaftryk:
Ændringer og Tilføjelser, som har Henhold til Korrigeringen, Formen og Trykningen, samt Bemærkninger som „Kan trykkes", „Gennemgaaet — Kan trykkes" eller enhver anden tilsvarende Bemærkning, der har Henhold til Fremstillingen af Værket. I Tilfælde af Pladsmangel kan Tilføjelserne anføres paa særlige Ark,

g) paa Modebilleder, geografiske Kort o. s. v.:
Farvelægning;

h) paa Priskuranter, Annoncetilbud, Børs- og Markedsnoteringer, Handelscirkulærer og Prospekter:
Tal;
alle andre Angivelser, der virker som medbestemmende Faktorer ved Fastsættelsen af Priserne;

i) paa Bøger, Hefter, Aviser, Fotografier, Gravurer, Noder og i det hele paa alle trykte, graverede, litograferede eller autograferede litterære eller kunstneriske Frembringelser:
en Tilegnelse, der bestaar af en blot og bar Høflighedsvending, og paa Fotografier eller Gravurer en meget sammentrængt forklarende Tekst og andre kortfattede Angivelser, der har Henhold til selve Fotografiet eller Gravuren;

j) paa udklippede Partier af Aviser og Tidsskrifter:
Titel, Dato, Nummer og Adresse paa den Publikation, fra hvilken Udklippet er taget;

k) paa Meddelelser om Adresseforandring:
Afsenderens nye Adresse og den Dato, fra hvilken Forandringen gælder, eller ogsaa den gamle Adresse og den Dato, paa hvilken Forandringen er sket.

3. De i §§ 1 og 2 omhandlede Tilføjelser og Rettelser kan foretages ved Haandskrift eller ved en hvilken som helst mekanisk Fremgangsmaade.

4. Det er endelig tilladt at vedlægge:

a) ved Korrekturaftryk, saavel rettede som urettede:
det tilhørende Manuskript;

b) ved de i § 2, Litra i), omhandlede Forsendelser:
en aaben Faktura, der har Henhold til den forsendte Genstand, og som kun indeholder de for en Faktura karakteristiske Angivelser;

c) ved alle Tryksager:
et Kort, en Kuvert eller et Omslag, der er forsynet med Forsendelsens Afsenders Adresse, og som er frankeret til Tilbagesendelse med Forsendelsens Bestemmelseslands Frimærker.

Art. 119. Tryksager. Forsendelsernes Beskaffenhed.

1. Tryksager skal forsendes under Omslag, paa en Rulle, mellem Papstykker, i aabent Hylster eller i ikke lukket Kuvert, der eventuelt forsynes med Lukkeanordninger, som er lette at fjerne og genanbringe, og som ikke frembyder nogen Fare, eller omsnøret med Sejlgarn, der let lader sig løse.

2. Tryksager af Form og Konsistens som et Kort kan forsendes aabne uden Omslag, Kuvert eller Omsnøring. Samme Forsendelsesmaade er tilladt for Tryksager, der er sammenfoldet paa en saadan Maade, at de ikke kan aabne sig under Befordringen.

3. Mindst højre Halvdel af Forsiden af Tryksager, der forsendes i Form af Kort, herunder Prospektkort, som forsendes til nedsat Takst, forbeholdes til Modtagerens Adresse og til tjenstlige Paategninger eller Etiketter. Frimærker eller Frankeringspaatryk skal anbringes paa Forsiden og saavidt muligt paa højre Side af Kortet.

4. I alle andre Tilfælde skal Forsendelserne være saaledes beskafne, at der ikke er Fare for, at andre Forsendelser skal forstikke sig i dem.

Art. 120. Forsendelser, der henregnes til Relieftryk til Brug for Blinde.

Klichéer med Blindeskrifttegn henregnes til Relieftryk til Brug for Blinde.

Det samme gælder Lydoptagelser, der udelukkende er bestemt til Brug for Blinde, dog paa Betingelse af, at de afsendes af et offentligt anerkendt Blindeinstitut eller er adresseret til et saadant Institut.

Art. 121. Vareprøver. Tilladte Anførsler.

Det er tilladt ved Haandskrift eller ved en mekanisk Fremgangsmaade at anføre paa eller i Vareprøver — i sidstnævnte Tilfælde paa selve Prøven eller paa en særlig dertil hørende Seddel — Afsenderens og Adressatens Navn, Titel, Stilling, Firma og Adresse samt Afsendelsesdato, Afsenderens Underskrift, Telefonnummer, Telegramadresse og Telegramkode, Postkonto eller Bankkonto, et Fabriks- eller Handelsmærke, en kortfattet Angivelse angaaende Varens Fabrikant og Leverandør eller den Person, til hvilken Prøven er bestemt, samt Løbenumre og Registreringsnumre, Priser og alle andre Angivelser, der virker som medbestemmende Faktorer ved Fastsættelsen af Priserne, Angivelser vedrørende Vægt, Maal og Dimensioner samt det disponible Kvantum, og endelig Angivelser, der er nødvendige for nøjere at betegne Varens Oprindelse og Art.

Art. 122. Vareprøver. Forsendelsernes Beskaffenhed.

1. Vareprøver skal forsendes i Poser, Æsker eller aftagelige Omslag.

2. Genstande af Glas eller andet skrøbeligt Materiale, Forsendelser med Vædsker, Olier, fede Stoffer, tørt Pulver, hvad enten det er farvende eller ej, samt Forsendelser, der indeholder levende Bier, Igler, Silkeormeæg eller de i Konventionens Artikel 46, § 1, omhandlede Parasiter, kan modtages til Postbesørgelse som Vareprøver, forudsat at de er behandlet paa følgende Maade:

a) Genstande af Glas eller andet skrøbeligt Materiale skal være solidt indpakket (Æsker af Metal, Træ eller stærkt Bølgepap), saaledes at al Fare for Posttjenestemænd og Brevforsendelser forebygges;

b) Vædsker, Olier og Stoffer, der let bliver flydende, skal indesluttes i hermetisk tillukkede Beholdere. Enhver Beholder skal anbringes i en særlig Æske af Metal, stærkt Træ eller stærkt Bølgepap, som udfyldes med Savsmuld, Bomuld eller vandsugende Stof i tilstrækkelig Mængde til at optage Vædsken i Tilfælde af, at Beholderen gaar i Stykker. Æskens Laag skal fastgøres paa en saadan Maade, at det ikke let gaar af;
c) fede Stoffer, der vanskeligt bliver flydende, f. Eks. Salver, blød Sæbe, Harpiks o.s. v., samt Silkeormeæg, hvis Befordring frembyder færre Ulemper, skal indesluttes i en første Indpakning (Æske, Lærredspose, Pergament o. s. v.), der derefter selv skal anbringes i en anden Æske af Træ, Metal eller stærkt og tykt Læder;
d) tørt Farvepulver, f. Eks. Anilinblaat o. s. v., modtages kun til Postbesørgelse i stærke Blikæsker, der atter er anbragt i Trææsker med Savsmuld imellem de to Indpakninger. Tørt Pulver, der ikke er farvende, skal anbringes i Æsker af Metal, Træ eller Pap; disse Æsker skal derefter indlægges i en Pose af Lærred eller Pergament;
e) levende Bier, Igler og Parasiter skal indesluttes i Æsker, der er saaledes indrettet, at al Fare undgaas.

3. Genstande, som vilde blive ødelagt, saafremt de var indpakket efter de almindelige Regler, kan som en Undtagelse modtages til Postbesørgelse i hermetisk tillukket Emballage. Det samme gælder Prøver af industrielle og vegetabilske Produkter, som afgives til Postbesørgelse i Emballage, der er lukket af Fabriken eller forseglet af en Kontrolmyndighed i Afsendelseslandet. I disse Tilfælde kan vedkommende Postvæsener forlange, at Afsenderen eller Adressaten skal lette Undersøgelsen af Indholdet enten ved at aabne nogle af Postvæsenerne udpegede Forsendelser eller paa anden tilfredsstillende Maade.

4. Der kræves ikke Indpakning for Genstande, der bestaar af eet enkelt Stykke, f. Eks. Træstykker, Metalstykker o. s. v., og som det ikke er Handelskutyme at indpakke.

5. Adressatens Adresse skal saavidt muligt være anført paa Indpakningen eller paa selve den forsendte Genstand. Hvis Indpakningen eller Genstanden ikke egner sig til Paaskrivning af Adresse og tjenstlige Angivelser eller til Anbringelse af Frimærker, skal der anvendes en Vignet, helst af Pergament, som skal fastgøres solidt til Forsendelsen. Det samme gælder, hvis Stemplingen kan tænkes at ville ødelægge Forsendelsen.

Art. 123. Forsendelser, der henregnes til Vareprøver.

Til Vareprøvetakst befordres: Bogtrykklichéer, enkeltvis forsendte udskaarne Snitmønstre, enkeltvis forsendte Nøgler, friske afskaarne Blomster, naturhistoriske Genstande (tørrede eller konserverede Dyr og Planter, geologiske Prøver o. s. v.), Tuber med Serum eller Vaccine og patologiske Genstande, der er gjort uskadelige ved den Maade, paa hvilken de er præpareret og indpakket. Disse Genstande kan med Undtagelse af Tuber med Serum og Vaccine, som i Samfundets Interesse afsendes af offentligt anerkendte Laboratorier og Institutioner, ikke forsendes i Handelsøjemed. Deres Indpakning skal være i Overensstemmelse med de for Vareprøver gældende almindelige Bestemmelser.

Art. 124. Blandede Forsendelser.

1. Indlæggelse af Brevpostforsendelser af forskellige Arter i een enkelt Forsendelse er begrænset til Forretningspapirer, Tryksager — undtagen Relieftryk til Brug for Blinde — og Vareprøver under Forbehold af:
a) at der for hver Forsendelsesart taget for sig ikke foreligger Overskridelse af de Grænser i Henseende til Vægt og Dimensioner, der er fastsat for den;
b) at den samlede Vægt ikke overskrider 2 Kilogram pr. Forsendelse;
c) at den betalte Porto mindst udgør Minimumstaksten for Forretningspapirer, hvis Forsendelsen indeholder saadanne, og Minimumstaksten for Vareprøver, hvis den bestaar af Tryksager og Vareprøver.

2. Disse Bestemmelser anvendes kun paa Forsendelser, for hvilke der gælder samme Vægtsatstakst. Hvis et Postvæsen konstaterer Tilstedeværelse af Forsendelsesarter, for hvilke der gælder forskellig Takst, i een og samme Forsendelse, udtakseres denne i Porto paa Grundlag af sin samlede Vægt efter Taksten for den Forsendelsesart, for hvilken Taksten er højest.

Art. 125. Brevpakker.

1. Brevpakker er for saa vidt angaar Beskaffenhed og Indpakning underkastet de for Vareprøver gældende Bestemmelser.

2. Det er tilladt i Brevpakker at indlægge en aaben Faktura, der kun indeholder de for en Faktura karakteristiske Angivelser, samt en Kopi af Forsendelsens Udskrift med Tilføjelse af Afsenderens Adresse.

3. Afsendernes Navn og Adresse skal anføres paa Forsendelsernes Ydre.

Art. 126. „Fonopostforsendelser".

1. „Fonopostforsendelser", der indeholder fonografiske Plader, skal være beskyttet af en stærk Kuvert, som ikke maa være lukket.

2. Afsenderen skal paa Forsiden af Kuverten ud over de almindelige Angivelser anføre Ordet „Fonopost" med meget tydelige Bogstaver. Det er tilladt paa Forsiden at trykke en Anvisning i et eller flere Sprog vedrørende den lydlige Gengivelse af det, der er optaget paa Pladen.

3. Det er tilladt i Forsendelsen at indlægge Naale til Brug ved Lydgengivelsen, naar disse Naale er formaalstjenligt beskyttet.

AFDELING III.

Anbefalede Forsendelser. Modtagelsesbevis.

ENESTE KAPITEL.

Art. 127. Anbefalede Forsendelser.

1. Anbefalede Forsendelser skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Recommandé" eller en tilsvarende Angivelse i Afsendelseslandets Sprog.

Bortset fra efterfølgende Undtagelser kræves der ikke for disse Forsendelser opfyldt nogen særlig Betingelse med Hensyn til Form, Lukke eller Affattelse af Adressen.

2. Brevpostforsendelser, hvis Adresse er skrevet med Blyant, eller hvis Adresse bestaar af Initialer, kan ikke gøres til Genstand for Anbefaling.

Adressen kan dog, undtagen paa Forsendelser i Rudekuverter, skrives med Blækstift.

3. Anbefalede Forsendelser skal i venstre Hjørne paa Adressesiden forsynes med en Vignet som vedføjede Formular C 4 med Angivelse i latinske Bogstaver af Bogstavet „R" og Indleveringspostkontorets Navn samt Forsendelsens Registernummer.

Det er dog tilladt de Poststyrelser, hvis indenrigske Regler i Øjeblikket er til Hinder for Anvendelse af Vignetter, at udsætte Gennemførelsen af denne Foranstaltning og at anvende til Betegnelse af anbefalede Forsendelser Stempler „Recommandé" eller „R", ved Siden af hvilke Indleveringspostkontorets Navn og Registernummer skal anføres. Disse Stempler skal ligeledes anbringes i venstre Hjørne paa Adressesiden.

4. Der maa ikke af Postvæsenet i Transitlande anføres noget Løbenummer paa Forsiden af anbefalede Forsendelser.

Art. 128. Modtagelsesbevis.

1. Forsendelser, for hvilke Afsenderen forlanger Modtagelsesbevis, skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Avis de réception" eller være paastemplet „A. R.". Afsenderen skal udvendigt paa Forsendelsen angive sit Navn og sin Adresse i latinske Bogstaver.

2. De skal ledsages af en Blanket af Konsistens som et Brevkort i lyserød Farve som vedføjede Formular C 5; denne Blanket skal udfærdiges af Indleveringspostkontoret eller af et andet af Poststyrelsen i Afsendelseslandet udpeget Kontor og skal fastgøres solidt til Forsendelsen. Hvis Blanketten ikke kommer frem til Bestemmelsespostkontoret, skal dette udfærdige et nyt Modtagelsesbevis.

Ved Beregningen af Portoen tages der ikke Hensyn til Modtagelsesbevisets Vægt.

3. Bestemmelsespostkontoret tilbagesender Formular C 5, efter at den er forskriftsmæssigt udfyldt, med den ordinære Post, ukuverteret og portofrit til Afsenderen af Forsendelsen.

4. Naar Afsenderen reklamerer et Modtagelsesbevis, som ikke er kommet tilbage til ham inden for en rimelig Frist, skal der forholdes i Overensstemmelse med de i efterfølgende Artikel 129 fastsatte Regler. I dette Tilfælde opkræves der ikke noget yderligere Gebyr, men Indleveringspostkontoret skal foroven paa Formular C 5 anføre Paategningen „Duplicata de l'avis de réception, etc.".

Art. 129. Modtagelsesbevis, som forlanges efter Forsendelsens Indlevering.

1. Naar Afsenderen forlanger et Modtagelsesbevis efter Forsendelsens Indlevering, skal Indleveringspostkontoret udfylde en Formular C 5.

Denne Formular skal vedheftes en af de i efterfølgende Artikel 153 nævnte Efterspørgselsblanketter, Formular C 13; Efterspørgselsblanketten behandles efter at være forsynet med det fastsatte Gebyr i Frimærker efter Bestemmelserne i nævnte Artikel 153, dog med den Undtagelse, at Bestemmelsespostkontoret, saafremt Forsendelsen er blevet rigtigt udleveret, tilbageholder Formular C 13 og tilbagesender Formular C 5 til Afsendelsesstedet paa den i Artikel 128, § 3, foreskrevne Maade.

2. De af Poststyrelserne i Henhold til efterfølgende Artikel 153 vedtagne særlige Bestemmelser vedrørende Oversendelse af Efterspørgsler angaaende anbefalede Forsendelser anvendes med Hensyn til Begæringer om Modtagelsesbevis, der fremsættes efter Forsendelsens Indlevering.

AFDELING IV.

Postopkrævningsforsendelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 130. Angivelser, der skal anføres paa Forsendelsen.

1. Anbefalede Forsendelser med Postopkrævning skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Remboursement" efterfulgt af Angivelse af Postopkrævningsbeløbet i latinske Bogstaver skrevet helt ud og med arabiske Tal uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

2. Afsenderen skal paa Forsiden anføre sit Navn og sin Adresse i latinske Bogstaver. Naar det opkrævede Beløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet eller Afsendelseslandet, skal Forsendelsen desuden paa Adressesiden have følgende Paategning, affattet paa Fransk eller i et andet i Bestemmelseslandet kendt Sprog:

„A porter au crédit du compte courant postal No..... de M..... à..... tenu par le bureau de chèques d.....".

Art. 131. Etiket.

Postopkrævningsforsendelser skal paa Forsiden forsynes med en orangefarvet Etiket som vedføjede Formular C 6. Den i Artikel 127, § 3, foreskrevne Formular C 4 eller det i Stedet anvendte særlige Stempelaftryk skal saavidt muligt anbringes ved øverste Hjørne af Formular C 6.

Det er dog tilladt Poststyrelserne i Stedet for de to i foregaaende Stykke foreskrevne Etiketter at anvende een enkelt Etiket som vedføjede Formular C 7,

der bærer Angivelse i latinske Bogstaver af Indleveringspostkontorets Navn, Bogstavet „R", Forsendelsens Registernummer samt en orangefarvet Trekant, i hvilken Ordet „Remboursement" er anført.

Art. 132. Opkrævningspostanvisning.

Med Undtagelse af det i efterfølgende Artikel 133 omhandlede Tilfælde skal enhver Postopkrævningsforsendelse ledsages af en Opkrævningspostanvisningsblanket af stærk Karton i lysegrøn Farve som vedføjede Formular C 8. Denne Blanket skal bære Angivelse af Postopkrævningsbeløbet i Afsendelseslandets Mønt og som almindelig Regel angive Forsendelsens Afsender som Adressat. Naar Poststyrelsen i Afsendelseslandet tillader det, har Afsenderen Adgang til paa denne Blanket i Stedet for sin Adresse og paa dennes Plads at angive Indehaver af og Nummer paa en Postkonto i Afsendelseslandet samt det Kontor, ved hvilket Kontoen føres. Det staar enhver Poststyrelse frit for at lade de Anvisninger, der har Henhold til Forsendelser hidrørende fra dens Postomraade, adressere til de Postkontorer, fra hvilke Forsendelserne er afsendt, eller til andre af dens Postkontorer.

Anvisningen skal fastgøres solidt til den Forsendelse, til hvilken den har Henhold.

Art. 133. Godskrivning paa Postkonto i Forsendelsens Bestemmelsesland.

Enhver Forsendelse, for hvilken det opkrævede Postopkrævningsbeløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet, skal, med mindre anden Aftale er truffet, ledsages af et Indbetalingskort som den i dette Lands indenrigske Posttjeneste foreskrevne Formular. Indbetalingskortet skal indeholde Angivelse af Indehaveren af den Konto, paa hvilken Beløbet skal godskrives, samt alle øvrige Angivelser i Henhold til Formularens Tekst, undtagen det Beløb, som skal godskrives, idet dette skal anføres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet, efter at Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet har fundet Sted. Hvis Indbetalingskortet er forsynet med Kupon, kan Afsenderen derpaa anføre sit Navn og sin Adresse samt andre Angivelser, som han anser for nødvendige.

Indbetalingskortet fastgøres solidt til Forsendelsen.

Art. 134. Postopkrævningsbeløbets Omsætning.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Postopkrævningsbeløbet, naar det er angivet i Forsendelsens Afsendelseslands Mønt, omsættes til Bestemmelseslandets Mønt af Postvæsenet i dette Land, der herved skal benytte den Omsætningskurs, som det anvender for Postanvisninger til Forsendelsens Afsendelsesland.

Art. 135. Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet paa Forsendelsen og paa Anvisningen skal det højeste Beløb opkræves hos Adressaten.

Hvis denne nægter at betale dette Beløb, kan Forsendelsen, dog med efterfølgende Undtagelse, udleveres mod Betaling af det lavere Beløb men under Forbehold af, at Efterbetaling eventuelt finder Sted straks efter Modtagelsen af Oplysninger fra Postvæsenet i Afsendelseslandet. Hvis Adressaten ikke gaar ind paa denne Betingelse, udsættes Udleveringen af Forsendelsen.

I alle Tilfælde skal en Anmodning om Oplysninger straks tilstilles Postvæsenet i Afsendelseslandet, som skal svare herpaa inden for den kortest mulige Frist og herved nøjagtigt angive det rette Postopkrævningsbeløb samt eventuelt anvende Bestemmelserne i efterfølgende Artikel 137, § 2.

Saafremt Adressaten er paa Gennemrejse eller skal rejse bort, kræves altid Betaling af det højeste Beløb. Hvis Betaling nægtes, udleveres Forsendelsen først efter Modtagelse af Besvarelsen af Anmodningen om Oplysninger.

Art. 136. Indløsningsfrist.

Postopkrævningsbeløbet skal betales inden en Frist af syv Dage at regne fra Dagen efter Forsendelsens Ankomst til Bestemmelsespostkontoret. Denne Frist kan udstrækkes til højst en Maaned, saafremt Bestemmelseslandets indre Lovgivning kræver det. Efter Udløbet af Henliggefristen tilbagesendes Forsendelsen til Afsendelsespostkontoret. Afsenderen kan dog ved Paategning forlange, at Forsendelsen i det Tilfælde, at Adressaten ikke betaler Postopkrævningsbeløbet ved første Forevisning, straks skal tilbagesendes. Tilbagesendelse skal ligeledes ske straks, hvis Adressaten ved Forevisningen udtrykkeligt har nægtet Betaling.

Art. 137. Nedsættelse eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet.

1. Begæringer om Annullering eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet er undergivet de i efterfølgende Artikel 150 foreskrevne Regler og Formaliteter.

Hvis det drejer sig om telegrafisk Begæring, skal denne med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, ledsaget af det i efterfølgende Artikel 150, § 1, omhandlede Facsimile. Foroven paa Blanketten skal anføres følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du .....".

I dette Tilfælde skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig ud over at tilbageholde Forsendelsen, men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring uden at afvente denne Bekræftelse.

2. Med Undtagelse af det i Artikel 133 omhandlede Tilfælde skal enhver pr. Post fremsendt Begæring om Ændring af Postopkrævningsbeløb ledsages af en ny Opkrævningspostanvisningsblanket paa det berigtigede Beløb.

Naar det drejer sig om telegrafisk Begæring, skal ny Opkrævningspostanvisning udfærdiges af Bestemmelsespostkontoret efter de i efterfølgende Artikel 140 fastsatte Regler.

Art. 138. Omekspedition.

Anbefalede Postopkrævningsforsendelser kan omekspederes, hvis det nye Bestemmelsesland har Udveksling af Forsendelser af denne Art med Afsendelseslandet. I dette Tilfælde skal Forsendelserne ledsages af de af Postvæsenet i Afsendelseslandet udfærdigede Opkrævningspostanvisningsblanketter. Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland behandler Postopkrævningerne, som om de var sendt direkte til det.

Forsendelser, for hvilke Postopkrævningsbeløbet skal godskrives paa Postkonto i det oprindelige Bestemmelsesland, kan ikke omekspederes.

Art. 139. Udstedelse af Opkrævningspostanvisning eller Indbetalingskort.

Straks efter at have opkrævet Postopkrævningsbeløbet skal Bestemmelsespostkontoret eller et andet af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet udpeget Kontor udfylde Afdelingen „Tjenstlige Angivelser" paa Opkrævningspostanvisningen og efter at have forsynet denne med sit Dagstempel tilbagesende den portofrit til den anførte Adresse.

Naar en Anmodning om Oplysninger vedrørende Postopkrævningens rette Beløb er blevet tilstillet Postvæsenet i Afsendelseslandet, udsættes Afsendelsen af Anvisningen, indtil Svaret er modtaget.

Indbetalingskort til Postopkrævningsforsendelser, hvis Beløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet, behandles efter dette Lands indenrigske Regler for Postgiro.

Art. 140. Annullering af Opkrævningspostanvisningsblanketter eller Indbetalingskort og Udfærdigelse af Genparter.

1. Opkrævningspostanvisningsblanketter, som bliver ubrugelige paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet eller som

Følge af Annullering eller Ændring af Beløbet, samt Indbetalingskort, der er blevet ubrugelige i Tilfælde af Postopkrævningsbeløbets Annullering, skal tilintetgøres af Postvæsenet i Forsendelsernes Bestemmelsesland.

2. Blanketter, der hører til Postopkrævningsforsendelser, som af en eller anden Grund tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal annulleres af det Postvæsen, som foretager Tilbagesendelsen.

3. Naar Blanketter, der hører til Postopkrævningsforsendelser, er bortkommet, gaaet tabt eller er blevet ødelagt forinden Opkrævningen af Postopkrævningsbeløbet, skal Bestemmelsespostkontoret udfærdige Genparter deraf paa Formular C 8 henholdsvis paa Formularen til Indbetalingskort.

Art. 141. Ikke-udleverede Opkrævningspostanvisninger og ikke-hævede Postopkrævningsbeløb.

Opkrævningspostanvisninger, som ikke har kunnet udleveres til Adressaterne, skal efter eventuelt at være forsynet med Fornyelsespaategning kvitteres af Poststyrelsen i de paagældende Forsendelsers Afsendelsesland og optages i Afregning til den Poststyrelse, i hvis Tjeneste de er udstedt.

Det samme gælder Opkrævningspostanvisninger, som er udleveret til Adressaterne, men hvis Beløb ikke er blevet hævet. Dog skal disse Anvisninger først erstattes med Udbetalingsbemyndigelser, der udfærdiges af Poststyrelsen i Anvisningernes Afsendelsesland.

Art. 142. Afregning over Opkrævningspostanvisninger.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Afregning over udbetalte Opkrævningspostanvisninger udfærdiges paa Formularer som vedføjede Formular C 9 og samles med de maanedlige Afregninger over Postanvisninger.

2. I denne Specialafregning, som skal bilægges med de udbetalte og kvitterede Opkrævningspostanvisninger, skal Anvisningerne opføres efter Udstedelsespostkontorerne i alfabetisk Orden og i Nummerorden efter deres Indførsel i disse Kontorers Bøger. Den Poststyrelse, som opstiller Afregningen, skal fra sin Fordrings samlede Beløb fradrage de Portoandele og Gebyrer, som i Henhold til Konventionens Artikel 73 tilkommer den anden Poststyrelse.

3. Saldoen efter Afregning C 9 tillægges saavidt muligt Saldoen efter den for samme Periode opstillede maanedlige Afregning over Postanvisninger. Revisionen og Afviklingen af disse Afregninger foretages efter de i Overenskomsten angaaende Postanvisninger og dens Ekspeditionsreglement fastsatte Regler.

AFDELING V.

Forsendelsernes Behandling ved Afsendelsen og ved Ankomsten.

ENESTE KAPITEL.

Art. 143. Anbringelse af Dagstempel.

1. Brevpostforsendelser stemples af Afsendelsespostkontoret paa Forsiden med et Stempel, der, saavidt muligt i latinske Bogstaver, angiver Afsendelsesstedet og Datoen for Afgivelsen til Postbesørgelse.

Paa Steder, hvor der findes flere Postkontorer, skal Stemplet angive, hvilket Postkontor der er Indleveringspostkontoret.

Anbringelsen af det i de foregaaende Stykker omhandlede Stempel er ikke obligatorisk for Brevforsendelser, der er frankeret ved Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner, saafremt der i disse Aftryk findes Angivelse af Afsendelsessted og Dato for Afgivelsen til Postbesørgelse. Anbringelse af det omhandlede Stempel kræves heller ikke for ikke-anbefalede Forsendelser til nedsat Takst paa Betingelse af, at Afsendelsessted er angivet paa disse Forsendelser.

2. Alle gyldige Frimærker skal annulleres.

Frimærker, som ved en Fejltagelse eller Undladelse ikke er blevet annulleret

af Afsendelseslandets Postvæsen, skal af det Postkontor, som bemærker Fejlen, annulleres ved en tyk Streg eller paa anden Maade, men de maa ikke dagstemples.

3. Fejldirigerede Brevforsendelser med Undtagelse af ikke-anbefalede Forsendelser til nedsat Takst skal dagstemples ved det Postkontor, til hvilket de fejlagtigt er indgaaet. Denne Forpligtelse paahviler ikke blot faste Postkontorer men ogsaa bevægelige Postkontorer, saavidt det er muligt.

Stemplet skal anbringes paa Bagsiden, naar det drejer sig om Breve, og paa Forsiden, naar det drejer sig om Brevkort.

4. Stemplingen af Brevforsendelser, som er afgivet til Postbesørgelse ombord paa Skibe, paahviler den ombordværende Posttjenestemand eller den Skibsofficer, hvis Hverv det er at tage sig af Posten, eller, hvis saadanne ikke findes, det Postkontor i Land, til hvilket Forsendelserne afgives løse. I dette Tilfælde dagstempler Postkontoret Forsendelserne og paategner dem „Navire", „Paquebot" eller lignende.

5. Bestemmelsespostkontoret for et Brevkort med betalt Svar kan anbringe sit Dagstempel paa venstre Del af Forsiden af selve Svarkortet.

Art. 144. Ekspresforsendelser.

Forsendelser, der skal udleveres ved Ekspresbud, forsynes, saavidt muligt ved Siden af Angivelsen af Bestemmelsesstedet, med en trykt Etiket i mørkerød Farve, i hvilken der med store Typer er angivet Ordet „Exprès".

Art. 145. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser.

1. Brevforsendelser, for hvilke der efter Afgivelsen til Postbesørgelse skal opkræves et eller andet Portobeløb enten hos Adressaten eller, i Tilfælde af Uanbringelighed, hos Afsenderen, forsynes i øverste højre Hjørne paa Forsiden med Stemplet T (taxe à payer); ved Siden af dette Stempel skrives med meget tydelige Tal i Francs og Centimer det Beløb, der skal opkræves.

2. Anbringelsen af Stemplet T samt Angivelsen af det Beløb, der skal opkræves, paahviler Postvæsenet i Afsendelseslandet eller, i Tilfælde af Omekspedition eller Uanbringelighed, det Postvæsen, som foretager Omekspeditionen eller Tilbagesendelsen.

Hvis det drejer sig om Forsendelser fra Lande, som anvender nedsatte Takster i Forbindelsen med det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, skal dog det Beløb, som skal opkræves, angives af det Postvæsen, der foretager Omdelingen.

3. Det Postvæsen, som foretager Omdelingen, udtakserer Forsendelsen i Porto.

4. Enhver Forsendelse, der ikke bærer Stemplet T, skal betragtes som rigtigt frankeret og behandles i Overensstemmelse hermed, med mindre der foreligger en aabenbar Fejltagelse.

5. Der tages ikke Hensyn til Frimærker og Frankeringspaatryk, som er ugyldige til Frankering. I saa Fald skal Tallet Nul (0) anføres ved Siden af disse Frimærker eller disse Paatryk, som skal indrammes med Blyant.

Art. 146. Tilbagesendelse af Toldfrankosedler. Opkrævning af udlagte Afgiftsbeløb.

1. Efter Udlevering til Adressaten af en Forsendelse, som skal udleveres fri for Afgifter, fuldstændiggør det Postkontor, som har udlagt Toldafgifter eller andre Afgifter for Afsenderens Regning, for sit Vedkommende Angivelserne paa Bagsiden af Toldfrankosedlen og oversender denne ledsaget af de tilhørende Bilag til det Postkontor, fra hvilket Forsendelsen er afsendt; denne Oversendelse skal ske i lukket Kuvert uden Angivelse af Indhold.

Enhver Poststyrelse har dog Ret til at lade Tilbagesendelsen af Toldfrankosedler til Opkrævning foretage af særlige dertil udpegede Kontorer og til at forlange, at Toldfrankosedler skal tilstilles et bestemt Kontor.

Navnet paa det Postkontor, til hvilket Toldfrankosedlerne skal tilbagesendes, skal i alle Tilfælde angives paa Forsiden af Toldfrankosedlen af det Postkontor, fra hvilket Forsendelsen afsendes.

2. Saafremt en Forsendelse, som bærer Angivelsen „Franc de droits", indgaar til Postvæsenet i Bestemmelseslandet uden Toldfrankoseddel, skal Fortoldningspostkontoret udfærdige en Genpart af Toldfrankosedlen, paa hvilken det angiver Afsendelseslandet og saavidt muligt Forsendelsens Indleveringsdato.

Saafremt en Toldfrankoseddel er gaaet tabt efter Forsendelsens Udlevering, skal en Genpart udfærdiges paa samme Maade.

3. Toldfrankosedler, der henhører til Forsendelser, som af en eller anden Grund tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal annulleres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet.

4. Ved Modtagelsen af en Toldfrankoseddel, der angiver de af Postvæsenet i Bestemmelseslandet udlagte Afgifter, omsætter Postvæsenet i Afsendelseslandet Beløbet af disse Afgifter til sin egen Mønt efter en Kurs, som ikke maa være højere end den for Udstedelse af Postanvisninger til det andet Land fastsatte Kurs. Det ved Omsætningen udkomne Beløb skal angives paa selve Blanketten og paa Kuponen. Efter at have opkrævet Afgiftsbeløbet skal Indleveringspostkontoret udlevere Toldfrankosedlens Kupon og eventuelt de tilhørende Bilag til Afsenderen.

Art. 147. Omekspederede Forsendelser.

1. Brevforsendelser, der er adresseret til Modtagere, som har skiftet Bopæl, betragtes som værende afsendt direkte fra Afsendelsesstedet til det nye Bestemmelsessted.

2. Forsendelser, der har været ufrankeret eller utilstrækkeligt frankeret for deres første Befordringsstrækning, udtakseres i den Porto, i hvilken de vilde være blevet udtakseret, saafremt de var blevet sendt direkte fra Afsendelsesstedet til det nye Bestemmelsessted.

3. Forsendelser, der har været rigtigt frankeret for deres første Befordringsstrækning, og for hvilke supplerende Porto for den nye Befordringsstrækning ikke er blevet erlagt før deres Omekspedition, udtakseres i en Porto, der er lig med Forskellen mellem den allerede betalte Porto og den Porto, som vilde være blevet opkrævet, hvis Forsendelserne oprindeligt var blevet sendt til det nye Bestemmelsessted.

4. Forsendelser, der oprindeligt er sendt inden for et Land, og som har været rigtigt frankeret efter de indenrigske Regler, betragtes som Forsendelser, der har været rigtigt frankeret for deres første Befordringsstrækning.

5. Forsendelser, der oprindeligt er sendt portofrit inden for et Land, udtakseres i den Porto, der skulde være betalt for dem, saafremt de var blevet sendt direkte fra Afsendelsesstedet til det nye Bestemmelsessted.

6. Ved Omekspedition skal det Postkontor, som foretager Omekspeditionen, anbringe sit Dagstempel paa Forsiden af Forsendelser i Form af Kort og paa Bagsiden af Forsendelser af alle andre Arter.

7. Almindelige eller anbefalede Brevforsendelser, der tilbagesendes til Afsenderne til Fuldstændiggørelse eller Berigtigelse af Adressen, betragtes ikke ved den fornyede Afgivelse til Postbesørgelse som omekspederede Forsendelser; de behandles som nye Forsendelser, og der skal følgelig betales ny Porto for dem.

8. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas ved Omekspeditionen eller ved Tilbagesendelsen til Afsendelsesstedet (efterfølgende Artikel 149), afkræves Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland ved Postopkrævning. I dette Tilfælde vedhefter Postvæsenet i det oprindelige Bestemmelsesland Forsendelsen en forklarende Meddelelse og en Opkrævningspostanvisning (Formular C 8).

Hvis der ikke finder Udveksling af Postopkrævninger Sted mellem de paagældende Postvæsener, afkræves de omhandlede Afgifter ved Korrespondance.

9. I det Tilfælde, at et Forsøg paa at aflevere en Expresforsendelse paa Adressatens Bopæl ved særligt Bud ikke er lykkedes, skal det Postkontor, som foretager Omekspeditionen, overstrege Expresetiketten eller Eksprespaategningen med to tykke Tværstreger.

Art. 148. Omekspeditionskuverter og Samlekuverter.

1. Almindelige Brevpostforsendelser, der skal omekspederes til en og samme Person, som har skiftet Bopæl, kan indlægges i særlige Kuverter som vedføjede Formular C 10, der leveres af Poststyrelserne, og paa hvilke der alene skal anføres Adressatens Navn og nye Adresse.

2. Der maa ikke i disse Kuverter indlægges Forsendelser, som skal underkastes Toldbehandling, og ej heller Forsendelser, hvis Form, Udstrækning eller Vægt frembyder Fare for, at Kuverten iturives; den samlede Vægt af en Kuvert med Indhold maa ikke i noget Tilfælde overskride 500 Gram.

3. Kuverten skal indleveres aaben til Omekspeditionspostkontoret, saaledes at dette er i Stand til eventuelt at opkræve de supplerende Portobeløb, som maatte være at udrede for de indlagte Forsendelser, eller til paa disse Forsendelser at angive det Portobeløb, der skal opkræves ved Ankomsten, saafremt supplerende Porto ikke betales. Efter Undersøgelsen lukker det omekspederende Postkontor Kuverten og forsyner den eventuelt med Stemplet T tillige med Angivelse i Francs og Centimer af det samlede Portobeløb, som skal opkræves.

4. Ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet kan Kuverten aabnes og dens Indhold undersøges af Omdelingspostkontoret, som eventuelt opkræver de ikke-betalte supplerende Portobeløb.

5. Almindelige Brevpostforsendelser, som er adresseret enten til Skibsmandskab og Passagerer paa et Skib eller til Personer, der deltager i en Fællesrejse, kan ligeledes behandles efter Reglerne i §§ 1—4. I saa Fald skal Samlekuverterne forsynes med Adressen paa Skibet, paa det Skibsmæglerfirma, Dampskibskontor eller Rejsebureau o. s. v., til hvilket de skal udleveres.

Art. 149. Uanbringelige Forsendelser.

1. Førend Bestemmelsespostkontoret tilbagesender Brevforsendelser, som af en eller anden Grund ikke har kunnet udleveres, til Postvæsenet i Afsendelseslandet, skal det paa klar og kortfattet Maade og paa Fransk paa disse Forsendelsers Bagside angive Grunden til Ikke-Udleveringen i følgende Form: Ubekendt (inconnu), Modtagelse nægtet (refusé), Paa Rejse (en voyage), Bortrejst (parti), Ikke afhentet (non réclamé), Død (décédé) o. s. v. For saa vidt angaar Brevkort og Tryksager i Kortform skal Grunden til Ikke-Udleveringen angives paa højre Halvdel af Forsiden.

Denne Angivelse foretages ved Anbringelse af et Stempel eller ved Paaklæbning af en Etiket. Enhver Poststyrelse har Ret til at tilføje en Oversættelse i sit eget Sprog af Grunden til Ikke-Udleveringen samt andre Angivelser, som den finder hensigtsmæssige.

Bestemmelsespostkontoret skal overstrege de Stedangivelser, der har Henhold til det, og skal paa Forsendelsens Forside anføre Paategningen „Retour" ved Siden af Angivelsen af Afsendelsespostkontoret. Det skal desuden anbringe sit Dagstempel paa Bagsiden af Breve og paa Forsiden af Brevkort.

2. Tilbagesendelse af uanbringelige Brevforsendelser skal ske enten enkeltvis eller i et særskilt Bundt, der forsynes med Vignet „Rebuts".

Uanbringelige anbefalede Brevforsendelser skal tilbagesendes til Udvekslingspostkontoret i Afsendelseslandet paa samme Maade som anbefalede Brevforsendelser, der skal tilsendes dette Land.

3. Indenrigske uanbringelige Brevforsendelser, som for at tilbageleveres til Afsenderne skal sendes til Udlandet, behandles efter Reglerne i Artikel 147.

4. Brevforsendelser til Søfolk og andre Personer, der er adresseret til en Konsul, og som af denne tilbageleveres til Postkontoret som ikke afhentet, behandles som uanbringelige Forsendelser.

De for disse Brevforsendelser opkrævede Portobeløb skal tilbagebetales.

Art. 150. Tilbagelevering. Adresseforandring.

1. Ved Begæring om Tilbagelevering af Brevforsendelser eller om Adresseforandring skal Afsenderen udfylde en Blanket som vedføjede Formular C 11;

en enkelt Blanket kan benyttes for flere Forsendelser, der er indleveret samtidig ved samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat. Naar Afsenderen afgiver denne Begæring til Postkontoret, skal han godtgøre sin Identitet og eventuelt forelægge Postkvitteringen. Efter Legitimeringen, med Hensyn til hvilken Postvæsenet i Afsendelseslandet paatager sig Ansvaret, anvendes følgende Fremgangsmaade:

a) hvis Begæringen skal fremsendes pr. Post, sendes Blanketten ledsaget af et fuldstændigt Facsimile af Kuverten eller af Forsendelsens Udskrift direkte i anbefalet Brev til Bestemmelsespostkontoret;
b) hvis Begæringen skal fremsendes telegrafisk, indleveres Blanketten til Telegrafvæsenet, der skal afsende dens Tekst til Bestemmelsespostkontoret. Telegrammet skal affattes paa Fransk.

2. Ved Modtagelsen af Formular C 11 eller af det Telegram, der træder i dens Sted, skal Bestemmelsespostkontoret eftersøge den angivne Brevforsendelse og efterkomme Begæringen paa behørig Maade.

Hvis Eftersøgningen er frugtesløs, hvis Forsendelsen allerede er udleveret til Adressaten, eller hvis en ad telegrafisk Vej fremsendt Begæring ikke er tilstrækkelig tydelig til sikkert at identificere Forsendelsen, sendes der straks Underretning derom til Afsendelsespostkontoret, som atter underretter Afsenderen.

3. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Ekspeditionen af Begæringerne for dens Vedkommende skal foregaa ved Centralstyrelsens Mellemkomst eller ved et særligt dertil udpeget Kontor.

I de Tilfælde, hvor Ekspeditionen af Begæringerne foregaar ved Centralstyrelsernes Mellemkomst, skal der tages Hensyn til Begæringer, der er sendt direkte fra Afsendelsespostkontorerne til Bestemmelsespostkontorerne i den Forstand, at de paagældende Brevforsendelser holdes tilbage fra Omdeling, indtil Modtagelsen af Begæringen fra Centralstyrelsen.

De Poststyrelser, som anvender den i første Stykke hjemlede Ret, bærer de Omkostninger, som Videresendelsen inden for deres indenrigske Tjeneste pr. Post eller pr. Telegraf af Meddelelser til Bestemmelsespostkontoret kan medføre.

Ekspedition pr. Telegraf er obligatorisk, saafremt Afsenderen selv har benyttet Telegrafen, og hvis Bestemmelsespostkontoret ikke kan underrettes i betimelig Tid pr. Post.

Art. 151. Simpel Berigtigelse af Adressen.

En simpel Berigtigelse af Adressen (uden Ændring af Adressatens Navn eller Stilling) kan af Afsenderen begæres direkte hos Bestemmelsespostkontoret, altsaa uden Iagttagelse af de for egentlig Adresseforandring foreskrevne Formaliteter.

Art. 152. Efterspørgsler. Almindelige Forsendelser.

1. Ved enhver Efterspørgsel af en almindelig Forsendelse skal der udfærdiges en Blanket som vedføjede Formular C 12.

Det Postkontor, som modtager Efterspørgslen, oversender denne Blanket uden Følgeskrivelse i lukket Kuvert direkte til det paagældende andet Postkontor. Efter at have indhentet de nødvendige Oplysninger hos Adressaten henholdsvis Afsenderen tilbagesender dette Postkontor Blanketten paa samme Maade til det Postkontor, som har udfærdiget den.

Hvis Efterspørgslen har vist sig at være begrundet, indsender sidstnævnte Postkontor Blanketten til sin foresatte Centralstyrelse, for at yderligere Undersøgelser kan blive foretaget.

En enkelt Blanket kan benyttes for flere Forsendelser, der er indleveret samtidig ved samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat.

2. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Efterspørgsler, som vedrører dens Posttjeneste, skal tilstilles dens Centralstyrelse eller et særlig dertil udpeget Kontor.

3. Formular C 12 skal tilbagesendes til det Postvæsen, hvorfra den efter-

spurgte Forsendelse er afsendt, i Overensstemmelse med Reglerne i efterfølgende Artikel 153, § 5.

Art. 153. Efterspørgsler. Anbefalede Forsendelser.

1. Enhver Efterspørgsel vedrørende en anbefalet Forsendelse skal udfærdiges paa en Blanket som vedføjede Formular C 13, der saavidt muligt skal ledsages af et Facsimile af Kuverten eller af Forsendelsens Udskrift.

Hvis Efterspørgslen vedrører en Postopkrævningsforsendelse, skal den desuden ledsages af en Genpart af Opkrævningspostanvisning C 8 henholdsvis af Indbetalingskortet.

En enkelt Blanket kan benyttes for flere Forsendelser, der er indleveret samtidig ved samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat.

2. Efterspørgslen skal som almindelig Regel oversendes direkte af Afsendelsespostkontoret til Bestemmelsespostkontoret; denne Oversendelse sker uden Følgeskrivelse i lukket Kuvert. Hvis Bestemmelsespostkontoret er i Stand til at give Oplysninger om Forsendelsens endelige Skæbne, udfylder det Blanketten og tilbagesender den til Afsendelsespostkontoret.

Hvis Forsendelsens Skæbne ikke kan fastslaas af Bestemmelsespostkontoret, giver dette Blanketten Paategning herom og tilbagesender den til Afsendelsespostkontoret, idet det saavidt muligt vedlægger en Erklæring fra Adressaten om, at han ikke har modtaget Forsendelsen. I saa Fald forsyner Postvæsenet i Afsendelseslandet Blanketten med Oplysning om Forsendelsens Overlevering til Postvæsenet i det første Transitland. Det videresender derefter Blanketten til sidstnævnte Postvæsen, som paategner sine Bemærkninger og eventuelt videresender den til det næste Postvæsen. Efterspørgslen passerer saaledes fra det ene Postvæsen til det andet, indtil den efterspurgte Forsendelses Skæbne er fastslaaet. Det Postvæsen, som har foretaget Udleveringen til Adressaten, eller som eventuelt hverken kan godtgøre, at Forsendelsen er udleveret, eller at den er rigtigt overleveret til et andet Postvæsen, giver Blanketten Paategning herom og tilbagesender den til Postvæsenet i Afsendelseslandet.

3. Efterspørgslen skal dog, hvis Postvæsenet i Afsendelseslandet eller Bestemmelseslandet forlanger det, fra først af ekspederes fra Postkontor til Postkontor og derved følge samme Befordringsvej som Forsendelsen.

I saa Fald fortsættes Eftersøgningen, efter at Efterspørgslen er afgaaet fra Postvæsenet i Afsendelseslandet, indtil den ankommer til Postvæsenet i Bestemmelseslandet, under Iagttagelse af den i sidste Stykke af § 2 nævnte Fremgangsmaade.

4. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Efterspørgsler, som vedrører dens Posttjeneste, skal tilstilles dens Centralstyrelse eller et særlig dertil udpeget Kontor.

5. Formular C 13 og de dertil hørende Bilag skal i alle Tilfælde være Postvæsenet i det Land, fra hvilket den efterspurgte Forsendelse er afsendt, i Hænde inden for den kortest mulige Frist og senest inden en Frist af tre Maaneder at regne fra Efterspørgslens Dato. Denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

6. De foregaaende Bestemmelser anvendes ikke, naar der foreligger Indholdsberøvelse af en Afslutning, naar en Afslutning mangler eller i lignende Tilfælde, som medfører en mere udstrakt Korrespondance mellem Poststyrelserne.

Art. 154. Begæringer om Oplysninger.

Begæringer om Oplysninger angaaende almindelige eller anbefalede Forsendelser behandles efter de i Artikel 152 henholdsvis Artikel 153 fastsatte Regler.

Art. 155. Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Forsendelser, som er indleveret i et andet Land.

I de i Konventionens Artikel 53, § 3, nævnte Tilfælde skal Formularerne C 12

og C 13 til Efterspørgsler eller Begæringer om Oplysninger tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet. Formular C 13 skal ledsages af Postkvitteringen.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal være i Besiddelse af Blanketten inden for de i Konventionens Artikel 53 fastsatte Frister.

Art. 156. Anvendelse af Frimærker, som formodes at være svigagtigt benyttet, eller af eftergjorte Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner eller Bogtrykmaskiner.

Med udtrykkeligt Forbehold af Bestemmelserne i hvert Lands Lovgivning skal følgende Fremgangsmaade følges med Hensyn til Konstatering af Frankering med svigagtigt benyttede Frimærker eller ved Hjælp af eftergjorte Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner eller Bogtrykmaskiner:

a) naar det ved Afsendelsen af en eller anden Forsendelse konstateres, at der paa Forsendelsen findes svigagtigt benyttede (eftergjorte eller allerede benyttede) Frimærker eller eftergjorte Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner eller Bogtrykmaskiner, lades Frigørelsesmidlet fuldstændig urørt, og Forsendelsen skal, ledsaget af en Meddelelse som vedføjede Formular C 14, tilstilles Bestemmelsespostkontoret i Kuvert som anbefalet Postsag. Et Eksemplar af denne Meddelelse skal til Underretning tilstilles Poststyrelserne i Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet;

b) Adressaten skal tilkaldes for at konstatere Lovovertrædelsen, og Forsendelsen maa kun udleveres til ham, saafremt han betaler den skyldige Porto, opgiver Afsenderens Navn og Adresse samt efter at have gjort sig bekendt med Indholdet stiller til Disposition for Postvæsenet enten hele Forsendelsen, hvis denne ikke kan fraskilles de paagældende Frigørelsesmidler, eller den Del af Forsendelsen (Kuvert, Omslag o. s. v.), der bærer Udskriften og det Frankostemplingsaftryk eller det Frimærke, som angives at være eftergjort eller svigagtigt benyttet. Over det passerede optages en Protokol som vedføjede Formular C 15, der underskrives af Posttjenestemanden og Adressaten. Hvis sidstnævnte nægter at underskrive, gøres der Bemærkning herom i Protokollen.

Protokollen med tilhørende Bilag skal som anbefalet Postsag tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet, som derefter foretager de videre Skridt i Henhold til sit Lands Lovgivning.

Poststyrelserne i de Lande, hvis Lovgivning ikke tillader, at den under Litra a) og b) omhandlede Fremgangsmaade følges, skal underrette det internationale Bureau derom, for at Notificering over for de øvrige Poststyrelser kan finde Sted.

AFDELING VI.

Udveksling af Forsendelserne.

ENESTE KAPITEL.

Art. 157. Brevpostkarter.

1. De Brevpostkarter, som ledsager Afslutningerne, skal være i Overensstemmelse med vedføjede Formular C 16. De skal anbringes i Kuverter af blaa Farve, som i store Typer bærer Angivelsen „Feuille d'avis".

2. Afsendelsespostkontoret skal udfylde Brevpostkartet med alle Detailler efter Skemaets Udvisende og med Iagttagelse af følgende Bestemmelser:

a) Afdeling I: Tilstedeværelsen af almindelige Ekspresforsendelser skal markeres ved, at den dertil svarende trykte Angivelse understreges;

b) Afdeling II: Med mindre anden Aftale er truffet, skal Afsendelsespostkontorerne nummerere Brevpostkarterne i en aarlig Nummerrække for hvert Bestemmelsespostkontor, naar Afslutningerne ikke udfærdiges hver Dag. I saa Fald skal hver Afslutning have sit selvstændige Nummer, selv om der foreligger en supplerende Afslutning, der befordres ad samme Rute eller med samme Skib som den ordinære Afslutning.

Ved første Post i hvert Aar skal Kartet ud over Afslutningens Løbenummer angive Nummeret paa sidste Afslutning i det afvigte Aar.

Navnet paa det Skib, som befordrer Afslutningen, skal angives, naar Afsendelsespostkontoret er i Stand til at oplyse det;

c) Afdeling III: Der kan benyttes een eller flere Supplementslister som vedføjede Formular C 17 enten for at erstatte Afdeling V eller for at tjene som supplerende Brevpostkarter.

Der skal udelukkende benyttes Supplementslister, saafremt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet fremsætter Begæring derom. De paagældende Lister skal bære Angivelse af samme Løbenummer som Brevpostkartet til Afslutningen.

Saafremt der benyttes flere Supplementslister, skal de nummereres.

Det Antal anbefalede Forsendelser, som kan opføres paa een og samme Supplementsliste, begrænses til 60;

d) Afdeling IV: Antallet af eventuelle tomme Sække, der tilhører en anden Poststyrelse end den, til hvilken Afslutningen er bestemt, skal opføres særligt med Angivelse af den paagældende Poststyrelse.

I Afdeling IV angives desuden aabne Postsager samt anføres forskellige Meddelelser og Henstillinger fra Afsendelsespostkontoret angaaende Udvekslingstjenesten;

e) Afdeling V: Denne Afdeling er bestemt til Opførelse af anbefalede Forsendelser, naar der ikke udelukkende benyttes Supplementslister.

I det Tilfælde, at de paagældende Poststyrelser har truffet Aftale om summarisk Kartering af anbefalede Forsendelser, skal det samlede Antal af disse Forsendelser anføres baade i Tal og Bogstaver.

Saafremt Afslutningen ikke indeholder anbefalede Forsendelser, skal Angivelsen „Néant" anføres i Afdeling V.

3. Poststyrelserne kan træffe Aftale om Indretning af andre Afdelinger eller Rubriker i Brevpostkartet, naar de anser det for nødvendigt. De kan navnlig indrette Afdelingerne V og VI i Overensstemmelse med deres Behov.

4. Hvis et Udvekslingspostkontor ikke har nogen Forsendelse at overlevere til det andet Kontor, og hvis Brevpostkarterne i Forbindelsen mellem de paagældende Postvæsener ikke nummereres i Henhold til § 2, Litra b), nøjes Udvekslingspostkontoret med at sende et Intet-Karte med den næste Afslutning.

5. Naar lukkede Afslutninger skal befordres med Skibe, som det transitydende Postvæsen, under hvilket de hører, ikke benytter regelmæssigt til Befordring af sin egen Post, skal Vægten af Breve og Andre Forsendelser angives paa Brevpostkartet og paa disse Afslutningers Adressemærker, saafremt det Postvæsen, der foretager Ombordsætningen, forlanger det.

Art. 158. Overlevering af anbefalede Forsendelser.

1. Anbefalede Forsendelser og eventuelt de i Artikel 157, § 2, omhandlede Supplementslister samles i en eller flere særlige Pakker eller Sække, som skal være forsvarligt indpakket eller lukket og forseglet eller plomberet paa en saadan Maade, at Indholdet sikres. Anbefalede Forsendelser ordnes i hver Pakke efter den Rækkefølge, i hvilken de er karteret. Hvis der anvendes flere Supplementslister, skal hver af disse sammenbindes med de anbefalede Forsendelser, til hvilke den har Henhold.

Under Forbehold af Aftale mellem de vedkommende Poststyrelser kan de anbefalede Forsendelser, naar deres Omfang tillader det, indlægges i den særlige Kuvert, der indeholder Brevpostkartet. Kuverten skal forsegles.

Anbefalede Forsendelser maa ikke i noget Tilfælde sammenblandes med almindelige Forsendelser.

2. Den særlige Kuvert, der indeholder Brevpostkartet, fastgøres med en Sejlgarnsomsnøring uden paa Pakken med anbefalede Forsendelser; hvis de anbefalede Forsendelser er nedlagt i en Sæk, skal den nævnte Kuvert fastgøres til denne Sæks Hals.

3. Hvis der er mere end een Pakke eller een Sæk med anbefalede Forsendelser, skal hver overskydende Pakke eller Sæk forsynes med en Vignet, der angiver Arten af dens Indhold.

Art. 159. Overlevering af Ekspresforsendelser.

1. Almindelige Ekspresforsendelser skal samles i et særligt Bundt, der forsynes med en Vignet, som i store Typer bærer Angivelsen „Exprès", og skal af Udvekslingspostkontorerne indlægges i Kuverten, der indeholder det Afslutningen ledsagende Brevpostkarte.

Hvis denne Kuvert skal fastgøres til Halsen paa Sækken med anbefalede Forsendelser (Artikel 158, § 2), skal Bundtet med Ekspresforsendelser dog anbringes i den ydre Sæk. Tilstedeværelsen i Afslutningen af Forsendelser af den omhandlede Art skal da angives ved en Seddel, som indlægges i Kuverten, der indeholder Brevpostkartet. Samme Fremgangsmaade skal følges, saafremt Ekspresforsendelserne paa Grund af deres Antal, Form eller Udstrækning ikke kan samles ved Brevpostkartet.

2. Anbefalede Ekspresforsendelser skal indordnes i Rækkefølge mellem de øvrige anbefalede Forsendelser, og Angivelsen „Exprès" skal anføres ud for hver af dem i Rubrik „Observations" i Brevpostkartets Afdeling V eller i Supplementslisterne. Ved summarisk Kartering skal Tilstedeværelsen af anbefalede Ekspresforsendelser blot markeres ved Angivelsen „Exprès" i Brevpostkartets Afdeling V.

Art. 160. Udfærdigelse af Afslutninger.

1. Som almindelig Regel skal Forsendelserne ordnes og bundtes efter Forsendelsesart, saaledes at Breve og Brevkort optages i samme Bundt, og saaledes at Aviser og Tidsskrifter optages i Bundter, der holdes adskilt fra Bundter med almindelige Tryksager. Bundterne skal forsynes med Vignetter, der angiver Bestemmelsespostkontoret for de i Bundterne optagne Forsendelser eller det Postkontor, som skal viderebefordre Forsendelserne. Brevpostforsendelser, som egner sig til Opbundtning, skal ordnes med Adressen i samme Retning. Frankerede Forsendelser skal holdes adskilt fra ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser, og Vignetterne til Bundter med ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser skal stemples T.

Breve, som bærer Spor af at have været aabnet eller af Ødelæggelse eller Beskadigelse, skal forsynes med Paategning herom og dagstemples af det Postkontor, som har konstateret det.

Postanvisninger, som forsendes løse, skal samles i et særligt Bundt, der skal indlægges i en Pakke eller Sæk med anbefalede Forsendelser eller eventuelt i Pakken eller Sækken med Forsendelser med angiven Værdi. Hvis Afslutningen hverken indeholder anbefalede Forsendelser eller Forsendelser med angiven Værdi, skal Postanvisningerne anbringes i Kuverten, der indeholder Brevpostkartet, eller sammenbindes med dette.

2. Afslutningerne skal nedlægges i Sække, der lukkes, forsegles eller plomberes forsvarligt og forsynes med Sækkevignet. Naar der benyttes Sejlgarn, skal dette snøres to Gange om Halsen, før Knuden slaas. Aftryk i Segl eller Plomber skal i meget tydelige latinske Bogstaver indeholde Afsendelsespostkontorets Navn eller en Angivelse, der er tilstrækkelig til at bestemme dette Postkontor.

Afslutningernes Sækkemærker skal være af Lærred, stærkt Pap, Pergament eller Papir, der er klæbet paa en Træplade; i Forbindelsen mellem Postkontorer, der udveksler umiddelbart, kan der benyttes Vignetter af stærkt Papir. Vignetterne skal fremstilles i følgende Farver:

a) i cinnoberrød Farve til Sække, der indeholder anbefalede Forsendelser;
b) i hvid Farve til Sække, der kun indeholder almindelige Breve og Brevkort;
c) i lyseblaa Farve til Sække, der udelukkende indeholder andre almindelige Forsendelser;
d) i grøn Farve til Sække, der kun indeholder tomme Sække, som tilbagesendes til Afsendelsesstedet.

Sække, der indeholder almindelige Forsendelser af forskellige Arter (Breve, Brevkort og andre Forsendelser), skal forsynes med hvid Vignet.

Anvendelse af cinnoberrøde, hvide og lyseblaa Vignetter er obligatorisk; derimod anvendes grønne Vignetter kun, hvis Poststyrelsen i Bestemmelseslandet forlanger det.

Vignetterne skal bære en trykt Angivelse i smaa latinske Bogstaver af Afsendelsespostkontorets Navn og i store latinske Bogstaver af Bestemmelsespostkontorets Navn, foran hvilke Angivelser der henholdsvis anføres „de" og „pour". I Udvekslinger mellem fjerntliggende Lande, som ikke finder Sted med direkte Søbefordringer, skal der, hvis den paagældende Poststyrelse forlanger det, foruden disse Angivelser anføres Afsendelsesdato, Afslutningens Nummer og eventuelt Udlosningshavn.

Sækkene skal meget tydeligt i latinske Bogstaver bære Angivelse af Afsendelsespostkontor eller Afsendelsesland samt Angivelsen „Postes" eller anden tilsvarende Angivelse, der kendetegner dem som Postafslutninger.

Postkontorerne i Transitlande maa ikke anbringe noget Løbenummer paa Vignetterne til Sække eller Pakker, der hører til lukkede transiterende Afslutninger.

3. Med mindre anden Aftale er truffet, kan lidet omfangsrige Afslutninger eller Intet-Afslutninger simpelt hen indpakkes i stærkt Papir, saaledes at enhver Beskadigelse af Indholdet undgaas, og derefter omsnøres med Sejlgarn og forsegles eller plomberes.

Naar Plombering anvendes, skal disse Afslutninger være behandlet saaledes, at Sejlgarnet ikke kan løses op. Naar de kun indeholder almindelige Brevforsendelser, kan de lukkes ved Hjælp af gummerede Oblater, der bærer en trykt Angivelse af Afsendelsespostkontoret eller af Postvæsenet i Afsendelseslandet. Pakkernes Adressering og Mærkning skal for saa vidt angaar trykte Angivelser og Farver være i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 2 angaaende Vignetter til Brevpostsække.

4. Naar Forsendelsernes Antal eller Omfang kræver Anvendelse af mere end een Sæk, skal der saavidt muligt anvendes særskilte Sække:

a) til Breve og Brevkort;
b) til andre Forsendelser; endvidere kan der anvendes særskilte Sække til Brevpakker; Vignetterne til de sidstnævnte Sække skal bære Angivelsen „Petits paquets".

Pakken eller Sækken med anbefalede Forsendelser, hvortil Brevpostkartet er fastgjort paa den i Artikel 158, § 2, foreskrevne Maade, skal anbringes i en af Sækkene med Breve eller i en særlig Sæk; den ydre Sæk skal altid have rød Vignet. Naar der er mere end een Sæk med anbefalede Forsendelser, kan overskydende Sække, der kun indeholder andre anbefalede Forsendelser end Breve og Brevkort, afsendes særskilt forsynet med rød Vignet.

5. Vignetten til den Sæk eller Pakke, der indeholder Brevpostkartet, skal, selv om Kartet er et Intet-Karte, altid mærkes med Bogstavet F, der skrives meget tydeligt.

6. Vægten af hver Sæk maa ikke overskride 30 Kilogram.

7. Udvekslingspostkontorerne skal saavidt muligt i deres egne Afslutninger til et bestemt Postkontor indlægge alle Afslutninger af ringe Omfang (Pakker eller Sække), der indgaar til dem til Videresendelse til dette Postkontor.

Art. 161. Overlevering af Afslutninger.

1. Overleveringen af Afslutninger mellem to Udvekslingspostkontorer foregaar efter de af vedkommende Poststyrelser fastsatte Bestemmelser.

Alene Sække eller Pakker, der er forsynet med røde Vignetter, skal under selve Overleveringen underkastes en fuldstændig Undersøgelse med Hensyn til deres Lukke og øvrige Tilstand. Undersøgelse af andre Sække og Pakker er fakultativ, og de overleveres altid summarisk.

2. Afslutningerne skal overleveres i god Tilstand. En Afslutning kan dog ikke tilbagevises paa Grund af Beskadigelse. Saafremt en Afslutning modtages i daarlig Tilstand af et i Befordringen deltagende Postkontor, skal den i den Stand, hvori den forefindes, forsynes med ny Emballage. Det Postkontor, som foretager Ompakningen, skal anføre den oprindelige Vignets Angivelser paa den nye Vignet og skal paa denne anbringe sit Dagstempel, foran hvilket der skal anføres „Réemballé à.....".

Art. 162. Dekartering af Afslutninger.

1. Naar et i Befordringen deltagende Postkontor skal foretage Ompakning af en Afslutning, skal det undersøge dens Indhold, hvis det antager, at dette ikke er urørt.

Det skal udfærdige en Tilbagemeldelse som vedføjede Formular C 18 og skal herved iagttage Bestemmelserne i efterfølgende § 3. Denne Tilbagemeldelse skal tilstilles det Udvekslingspostkontor, fra hvilket Afslutningen er modtaget; en Genpart deraf skal tilstilles Afsendelsespostkontoret, og en anden Genpart skal indlægges i den ompakkede Afslutning.

2. Bestemmelsespostkontoret undersøger, om Afslutningen er fuldstændig, og om Anførslerne paa Brevpostkartet og eventuelt paa Supplementslisterne over anbefalede Forsendelser er rigtige. Hvis en Afslutning eller een eller flere til en Afslutning hørende Sække mangler, hvis der mangler anbefalede Forsendelser, et Brevpostkarte, en Supplementsliste over anbefalede Forsendelser, eller hvis der foreligger nogen anden Uregelmæssighed, skal Forholdet straks konstateres af to Tjenestemænd. Disse foretager de nødvendige Berigtigelser af Karter eller Lister, idet de drager Omsorg for at udstrege fejlagtige Angivelser saaledes, at de oprindelige Angivelser stadig kan læses. Med mindre der foreligger en aabenbar Fejltagelse, gælder Berigtigelserne frem for den oprindelige Angivelse.

Naar et Kontor modtager Brevpostkarter eller Supplementslister, som ikke er bestemt til Kontoret selv, skal det sende saadanne Dokumenter eller, hvis dets indenrigske Reglementer foreskriver det, bekræftede Afskrifter deraf til Bestemmelseskontoret.

3. De konstaterede Forhold meddeles ved Tilbagemeldelse til Afslutningens Afsendelseskontor og, naar der foreligger en virkelig Mangel, til det sidste i Befordringen deltagende Postkontor med første Post, der kan benyttes, efter at fuldstændig Undersøgelse af Afslutningen har fundet Sted.

Angivelserne i denne Tilbagemeldelse skal saa nøjagtigt som muligt betegne, hvilken Sæk, Pakke eller Forsendelse det drejer sig om.

En Genpart af Tilbagemeldelsen skal paa samme Maade som for Originalens Vedkommende tilstilles den Poststyrelse, under hvilken Afslutningens Afsendelsespostkontor hører, naar denne Poststyrelse forlanger det. Saafremt der foreligger væsentlige Uregelmæssigheder, som kan fremkalde Formodning om Bortkomst eller Indholdsberøvelse, skal Kuverten eller Sækken samt Sejlgarnet og Seglet eller Plomben paa den Pakke eller Sæk, der indeholder de anbefalede Forsendelser, saavidt muligt vedlægges den Tilbagemeldelse, der tilstilles Afsendelsespostkontoret. Det samme gælder den ydre Kuvert eller Sæk med tilhørende Sejlgarn, Vignet, Segl eller Plomber, naar Medsendelse af dette Bevismateriale er mulig.

I Udvekslingen med de Postvæsener, der forlanger Oversendelse af Genpart, skal det ovenfor nævnte Bevismateriale vedlægges Genparten.

I de i §§ 1 og 2 omhandlede Tilfælde kan Afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i Befordringen deltagende Udvekslingspostkontor desuden underrettes telegrafisk paa det Postvæsens Regning, som afsender Telegrammet.

Telegrafisk Underretning skal altid afsendes, naar Afslutningen bærer øjensynlige Spor af Indholdsberøvelse, for at Afsendelsespostkontoret eller det nævnte Udvekslingspostkontor uden Ophold kan iværksætte en Undersøgelse i Sagen,

og for at disse Postkontorer eventuelt, ligeledes telegrafisk, kan underrette det foregaaende Postvæsen af Hensyn til Fortsættelse af Undersøgelsen.

4. Naar Udeblivelsen af en Afslutning skyldes, at Tilslutning ikke er naaet, eller naar Udeblivelsen er tilstrækkeligt forklaret paa Styksedlen, er Udstedelse af Tilbagemeldelse kun nødvendig, hvis Afslutningen ikke indgaar til Bestemmelsespostkontoret med næste Post.

Afsendelse af den i § 3 omhandlede Genpart kan udsættes, saafremt det formodes, at Afslutningens Udeblivelse skyldes Forsinkelse eller Fejldirigering.

Saa snart som en Afslutning, hvis Udstedelse er meddelt Afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i Befordringen deltagende Udvekslingspostkontor, indgaar, skal der til disse Kontorer afsendes en ny Tilbagemeldelse med Underretning om Afslutningens Modtagelse.

5. De Kontorer, til hvilke Tilbagemeldelserne er udstedt, skal tilbagesende dem snarest muligt efter at have undersøgt dem og forsynet dem med eventuelle Bemærkninger.

Hvis Tilbagemeldelserne ikke er tilbagesendt til Postvæsenet i Afsendelseslandet inden for en Frist af to Maaneder at regne fra den Dag, paa hvilken de er afsendt, skal de, indtil det modsatte godtgøres, betragtes som behørigt anerkendt af de Postkontorer, til hvilke de er udstedt.

Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

6. Naar et Kontor har modtaget en Afslutning, hvis Dekartering paahvilede dette Kontor, og Kontoret ikke med første Post, der kan benyttes efter Dekarteringen, har tilstillet Afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i Befordringen deltagende Udvekslingspostkontor en Tilbagemeldelse vedrørende eventuelle Uregelmæssigheder, betragtes det, indtil det modsatte godtgøres, som havende modtaget Afslutningen og dennes Indhold. Samme Synspunkt anlægges med Hensyn til Uregelmæssigheder, som ikke er nævnt i Tilbagemeldelsen, eller som deri er omtalt paa ufuldstændig Maade.

7. Tilbagemeldelser og Genparter heraf skal fremsendes under Anbefaling.

Art. 163. Tilbagesendelse af tomme Sække.

1. Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, skal Sække tilbagesendes tomme med første Post i direkte Afslutning til det Land, som disse Sække tilhører. Antallet af de med hver Afslutning tilbagesendte Sække skal angives i Brevpostkartets Rubrik „Indications de service".

Tilbagesendelsen foregaar mellem de hertil udpegede Udvekslingspostkontorer.

Tomme Sække skal sammenrulles i passende Bundter; eventuelle Sækkemærker af Træ, Lærred, Pergament eller andet stærkt Materiale skal anbringes inden i Sækkene. Bundterne skal altid forsynes med en Vignet, der angiver Navnet paa det Udvekslingspostkontor, fra hvilket Sækkene er modtaget, naar de tilbagesendes ved et andet Udvekslingspostkontors Mellemkomst.

Hvis Antallet af tomme Sække til Tilbagesendelse ikke er ret stort, kan de anbringes i de Sække, der indeholder Posten; i modsat Fald skal de anbringes for sig i Sække, der forsegles og forsynes med Sækkemærker, paa hvilke Navnene paa de paagældende Udvekslingspostkontorer anføres. Sækkemærkerne skal paategnes „Sacs vides".

2. I Tilfælde af, at det ved den af en Poststyrelse foretagne Kontrol med Tilbagesendelsen af de den tilhørende Sække viser sig, at 10 % af det samlede Antal af de i et Aar til Udfærdigelse af Afslutninger benyttede Sække ikke er blevet tilbagesendt inden Udløbet af Aaret, er den Poststyrelse, som ikke kan godtgøre at have tilbagesendt de tomme Sække, forpligtet til at erstatte Poststyrelsen i Afsendelseslandet Værdien af de manglende Sække. Erstatning skal ligeledes betales, selv om Antallet af manglende Sække ikke beløber sig til 10 %, naar det dog overstiger 50.

Hver Poststyrelse fastsætter periodisk og under eet for alle Størrelser af

Sække, som benyttes af dens Udvekslingspostkontorer, en Gennemsnitsværdi i Francs og meddeler denne til de øvrige Poststyrelser ved det internationale Bureaus Mellemkomst.

AFDELING VII.

Bestemmelser angaaende Transitafgifter.

KAPITEL I.

OPTAGELSE AF STATISTIK.

Art. 164. Transitafgiftsstatistik.

1. De Transitafgifter, der kan kræves i Medfør af Konventionens Artikler 75 ff, fastsættes paa Grundlag af en hvert tredie Aar skiftevis i de første fjorten eller otteogtyve Dage af Maj og de første fjorten eller otteogtyve Dage, der følger efter den 14. Oktober, optaget Statistik.

Statistiken optages i det andet Aar af hver Treaarsperiode.

De ombord paa Skibe udfærdigede Afslutninger medtages i Statistiken, saafremt de udlosses inden for Statistikperioden.

2. Statistiken i Oktober-November 1939 samt de dertil hørende Afregninger, der opstilles efter Bestemmelserne i Cairokonventionen, gælder indtil Udgangen af 1940.

Statistiken i Maj 1942 skal anvendes for Aarene 1941, 1942 og 1943 og Statistiken i Oktober-November 1945 for Aarene 1944, 1945 og 1946.

3. De aarlige Betalinger af Transitafgifter, der skal ske paa Grundlag af en Statistik, skal fortsættes foreløbigt, indtil de Afregninger, som opstilles paa Grundlag af den følgende Statistik, er anerkendt eller kan betragtes som stiltiende anerkendt (efterfølgende Artikel 173). Derefter foretages Regulering af de stedfundne foreløbige Betalinger.

4. Saafremt der indtræder en væsentlig Ændring i Dirigeringen af Brevpost fra et Land til et andet, og hvis denne Ændring vedrører en Periode eller flere Perioder, der tilsammen udgør mindst tolv Maaneder, kan hver af de Poststyrelser, der berøres heraf, forlange Revision af Transitafregningerne. I saa Fald skal de Beløb, som Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal betale, fastsættes efter de virkeligt benyttede Transitbefordringer, men den samlede Vægt, der tjener som Grundlag for de nye Afregninger, skal normalt være den samme som Vægten af de Afslutninger, der er afsendt inden for den i § 1 nævnte Statistikperiode. Hvis Enighed om Fordelingen ikke kan opnaas, skal der optages en særlig Statistik for at fastslaa Fordelingen af den nævnte Vægt paa de forskellige benyttede Transitbefordringer. En Forandring i Dirigeringen af Brevpost til et bestemt Land betragtes ikke som væsentlig, med mindre den bevirker en Ændring paa mindst 5000 Francs pr. Aar i Afregningerne mellem Poststyrelsen i Afsendelseslandet og Poststyrelsen i vedkommende Transitland. Hvis Ændringen overskrider dette Beløb, faar den ogsaa Virkning paa Afregningerne mellem Poststyrelsen i Afsendelseslandet og de Poststyrelser, som tidligere udførte Transitbefordringen, samt de Poststyrelser, som fremtidig efter den indtraadte Ændring kommer til at udføre den, selv om Nedsættelsen af Afregningsbeløbene for visse Poststyrelsers Vedkommende ikke andrager det fastsatte Minimum. Begæring om Revision af Afregningerne og eventuelt om Optagelse af særlig Statistik kan fremsættes, naar den til Grund herfor liggende Ændring i Dirigeringen af Brevposten har varet mindst ni Maaneder. Der tages dog kun Hensyn til Resultatet af denne Statistik, hvis Ændringen virkelig vedvarer i en Periode paa tolv Maaneder.

Saafremt det ved en særlig Statistik fastslaas, at den samlede Vægt af den Post, der udveksles mellem to Lande, og som befordres af Postvæsenet i et tredie Land, er steget med 100 % eller faldet med 50 % i Forhold til den sidste periodiske Statistiks Resultat, og at Afregningen fra Poststyrelsen i Transit-

landet af denne Grund vilde undergaa en Ændring paa mere end 5000 Francs pr. Aar, skal den ved den nye Statistik konstaterede Vægt tjene som Grundlag for Beregningen af de denne Poststyrelse tilkommende Transitafgifter.

Naar Poststyrelsen i et Transitland inden seks Maaneder efter Statistikens Optagelse konstaterer, at der mellem den af en anden Poststyrelse i Statistikperioden forsendte Postmængde og den under normale Forhold forsendte Postmængde foreligger en Forskel paa mindst 20 % af den samlede befordrede Vægt, og hvis Afregningerne mellem de to Poststyrelser herved undergaar en Ændring paa mere end 5000 Francs pr. Aar, kan vedkommende Poststyrelse ligeledes kræve Optagelse af en ny Statistik.

Art. 165. Udfærdigelse og Mærkning af lukkede Afslutninger i Statistikperioden.

1. Inden for hver Statistikperiode skal der ved Udveksling af Brevpostforsendelser i lukkede Afslutninger, som befordres over et eller flere Transitlandes Territorium eller med Benyttelse af et eller flere Transitlandes Befordringer, anvendes særskilte Sække for „Breve og Brevkort" og for „Andre Forsendelser".

Antallet af de til Udfærdigelsen af en Afslutning benyttede Sække skal strengt begrænses til det lavest mulige.

Forpligtelsen til at anvende særskilte Sække til „Breve og Brevkort" og til „Andre Forsendelser" gælder ikke med Hensyn til Afslutninger, hvis samlede Bruttovægt ikke overstiger 3 kg, d. v. s. den Gennemsnitsvægt, som opføres i Afregningerne for lette Sække i Henhold til efterfølgende Artikel 173. Enhver Poststyrelse har altsaa i saadanne Tilfælde Ret til at samle alle Forsendelserne i een Sæk, der da regnes som en „L.C."-Sæk. Det er en Selvfølge, at en saadan Afslutning ikke maa indeholde nogen anden Sæk, der giver Anledning til Betaling af Transitafgifter.

Naar Afslutningernes Omfang tillader det, skal de særskilte Sække med Forsendelser af alle Arter (L.C. og A.O.) til samme Bestemmelsessted samles i een Samlesæk.

2. Som Undtagelse fra Bestemmelserne i Artiklerne 158 og 159 har hver Poststyrelse inden for Statistikperioden Ret til at nedlægge andre anbefalede Forsendelser og andre Ekspresforsendelser end Breve og Brevkort i en af de til „Andre Forsendelser" bestemte Sække, naar der gøres Bemærkning herom paa Brevpostkartet; hvis imidlertid disse Forsendelser i Overensstemmelse med Artiklerne 158 og 159 nedlægges i en Sæk med Breve, betragtes de som Breve i Henseende til Statistiken.

3. Inden for Statistikperioden skal alle i Transit udvekslede Afslutninger ud over de ordinære Vignetter forsynes med en særlig Vignet med Angivelsen „Statistique" i store Bogstaver efterfulgt af Angivelsen „5 kilogrammes", „15 kilogrammes" eller „30 kilogrammes", alt efter Vægtgruppe (efterfølgende Artikel 166, § 1). „Statistique"-Vignetten skal desuden paategnes „L.C." henholdsvis „A.O.".

4. For de Sækkes Vedkommende, som kun indeholder tomme Sække eller transitafgiftsfri Brevforsendelser (Konventionens Artikel 76), skal Angivelsen „Statistique" efterfølges af Ordet „Exempt".

5. Naar de Sække, der udgør Afslutningen, er samlet i en Samlesæk, skal denne forsynes med den særlige „Statistique"-Vignet, paa hvilken der tilføjes Angivelsen „S.C.". Angivelserne paa de indlagte Sække vedrørende Statistiken skal ikke gentages paa Samlesækken.

Art. 166. Konstatering af Antallet af Sække og af Vægten af lukkede Afslutninger.

1. For de Afslutningers Vedkommende, for hvilke der skal betales Transitafgifter, skal det afsendende Udvekslingspostkontor benytte et særligt Brevpostkarte som vedføjede Formular C 19. Det skal paa dette Brevpostkarte opføre Antallet af Sække, eventuelt fordelt i følgende Grupper:

Sækkenes Art	Antal Sække, hvis Bruttovægt		
	ikke overskrider 5 kg (lette Sække)	overskrider 5 kg men ikke 15 kg (middeltunge Sække)	overskrider 15 kg men ikke 30 kg (tunge Sække)
1	2	3	4
L. C.			
A. O.			
Antal transitafgiftsfri Sække:			

Antallet af transitafgiftsfri Sække skal være det samlede Antal af de Sække, der bærer Angivelsen „Statistique — Exempt" i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 165, § 4.

2. Angivelserne i Brevpostkarterne skal kontroleres af det modtagende Udvekslingspostkontor. Hvis dette Kontor konstaterer en Fejl i Antallet af opførte Sække, skal det rette Kartet og straks give det afsendende Udvekslingspostkontor Meddelelse om Fejlen ved Benyttelse af en Tilbagemeldelse som vedføjede Formular C 20. For saa vidt angaar Vægten af en Sæk skal dog det afsendende Udvekslingspostkontors Angivelse anses for gyldig, med mindre den virkelige Vægt overskrider Maksimumsvægten for den Vægtgruppe, i hvilken denne Sæk er opført, med mere end 250 Gram.

Art. 167. Udfærdigelse af Fortegnelser over lukkede Afslutninger.

1. Saa snart som muligt efter Statistikens Afslutning skal Bestemmelsespostkontorerne udfærdige Fortegnelser som vedføjede Formular C 21 i lige saa mange Eksemplarer, som der er Postvæsener, der har deltaget i Befordringen, inklusive Postvæsenet i Afsendelseslandet, og oversende disse Fortegnelser til Udvekslingspostkontorerne i Afsendelseslandet til Anerkendelse. Efter at have anerkendt Fortegnelserne skal disse Kontorer indsende dem til deres foresatte Poststyrelse, som fordeler dem til de paagældende andre Poststyrelser.

2. Hvis Fortegnelserne C 21 ikke er indgaaet eller er indgaaet i utilstrækkeligt Antal til Udvekslingspostkontorerne i Afsendelseslandet inden en Frist af tre Maaneder (fire Maaneder i Udvekslingen med fjerntliggende Lande) at regne fra Datoen for Afsendelsen af den sidste Afslutning, som skal medtages i Statistiken, skal disse Kontorer selv udfærdige de nævnte Fortegnelser i tilstrækkeligt Antal paa Grundlag af deres eget Materiale og forsyne hver enkelt Fortegnelse med Paategningen „Les relevés C 21 du bureau destinataire ne sont pas parvenus dans le délai réglementaire". Kontorerne skal derefter indsende Fortegnelserne til deres foresatte Styrelse, som fordeler dem til de paagældende andre Poststyrelser.

Art. 168. Opstilling over transitbefordrede lukkede Afslutninger.

1. De Poststyrelser, fra hvis Tjeneste der er afsendt Afslutninger i Transit, skal snarest muligt og senest inden en Frist af tre Maaneder efter hver Statistikperiode — dog bortset fra det Tilfælde, at Dirigeringsvejen ikke har kunnet konstateres inden for denne Frist — paa Blanketter som vedføjede Formular C 22 oversende Opstilling over disse Afslutninger til de forskellige Poststyrelser, hvis Mellemkomst de har benyttet.

2. Hvis der paa denne Opstilling er opført transiterende Afslutninger, for hvilke der i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 165 ikke skal udfærdiges Formular C 21, skal den forsynes med en forklarende Tilføjelse, f. Eks. „Sacs vides", „Correspondances exemptes".

Art. 169. Lukkede Afslutninger, der udveksles med Krigsskibe.

Det paahviler Poststyrelserne i de Lande, i hvilke Krigsskibe er hjemmehørende, at udfærdige Fortegnelser C 21 over Afslutninger, der afsendes fra eller er bestemt til disse Krigsskibe. De inden for Statistikperioden til Krigsskibe afsendte Afslutninger skal paa Vignetterne bære Angivelse af Afsendelsesdatoen.

Hvis disse Afslutninger omekspederes, skal Poststyrelsen i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, give Poststyrelsen i Krigsskibets Hjemland Underretning derom.

Art. 170. Transitbefordringsliste.

1. Saafremt Dirigeringsvejen og de Postbefordringer, der skal benyttes for de inden for Statistikperioden afsendte Afslutninger, ikke kendes eller er skiftende, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet paa Begæring af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet for hver Afslutning udfærdige en Transitbefordringsliste i grøn Farve som vedføjede Formular C 23. Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan ligeledes udfærdige denne Liste uden udtrykkelig Begæring fra Poststyrelsen i Bestemmelseslandet, hvis det efter Omstændighederne synes paakrævet.

Brevpostkarterne til de Afslutninger, for hvilke den nævnte Liste udfærdiges, skal foroven meget tydeligt forsynes med Paategningen „Bulletin de transit". Samme Paategning skal anføres paa de i Artikel 165 omhandlede særlige „Statistique"-Vignetter og understreges med rødt.

2. Transitbefordringslisten skal overleveres løst sammen med de Afslutninger, til hvilke den har Henhold, til de forskellige Postvæsener, der deltager i Befordringen af Afslutningerne. I hvert af de vedkommende Lande skal Udvekslingspostkontorerne paa Indgangsstedet og Udgangsstedet, men ikke noget mellemliggende Kontor, paaføre Transitbefordringslisten Oplysninger om den af dem udførte Transitbefordring. Det sidste i Befordringen deltagende Udvekslingspostkontor oversender Formular C 23 til Bestemmelsespostkontoret. Transitbefordringslisterne skal derefter af dette Kontor tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret som Bilag til Fortegnelserne C 21. Saafremt en Transitbefordringsliste, hvis Udfærdigelse er forlangt, eller som er anmeldt foroven paa Brevpostkartet, mangler, er Bestemmelsespostkontoret forpligtet til ufortøvet at efterlyse den.

Art. 171. Afvigelser fra Artiklerne 166, 167 og 170.

Ethvert Land har Ret til gennem det internationale Bureau at meddele de øvrige Lande, at Tilbagemeldelser C 20, Fortegnelser C 21 og Transitbefordringslister C 23 skal tilstilles dets Poststyrelse.

I saa Fald optræder denne i Stedet for Udvekslingskontorerne med Hensyn til Udfærdigelse af Fortegnelserne C 21 i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 167, § 2.

Art. 172. Ekstraordinære Postbefordringer.

Foruden Luftpostbefordringerne betragtes som ekstraordinære Postbefordringer, der berettiger til særlige Transitafgifter, alene den Befordring, der opretholdes til fremskyndet Befordring over Land af den saakaldte indiske Post og de særlige Automobilbefordringer Palestina/Syrien - Irak.

KAPITEL II.
AFREGNING. AFVIKLING AF AFREGNINGER.

Art. 173. Afregning over Transitafgifter.

1. Ved Opstilling af Transitafregningerne opføres lette, middeltunge eller tunge Sække, saaledes som de er defineret i Artikel 166, i Afregningerne med en Gennemsnitsvægt af henholdsvis 3, 12 eller 24 Kilogram.

2. Vægten af lukkede Afslutninger multipliceres med 26 henholdsvis 13, og det udkomne Resultat tjener som Grundlag for Specialafregninger, der udviser de hver Poststyrelse tilkommende aarlige Beløb i Francs.

I Tilfælde, hvor Multiplikatoren 26 eller 13 ikke svarer til den normale Post-

mængde, kan vedkommende Poststyrelser træffe Aftale om Anvendelsen af en anden Multiplikator, der da har Gyldighed for de Aar, for hvilke Statistiken anvendes.

Det paahviler den fordringshavende Poststyrelse at opstille Afregningerne og oversende dem til den betalingspligtige Poststyrelse.

3. Af Hensyn til Vægten af Sække og Indpakning samt af de i Henhold til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 76 transitafgiftsfri Forsendelsesarter nedsættes det samlede Beløb af Afregningerne vedrørende lukkede Afslutninger med 10 %.

4. Specialafregningerne skal udfærdiges i to Eksemplarer paa Blanketter som vedføjede Formular C 24 paa Grundlag af Fortegnelserne C 21. De skal ledsaget af de tilhørende Fortegnelser C 21 oversendes til Poststyrelsen i Afsendelseslandet snarest muligt og senest inden ti Maaneder efter Statistikperiodens Udløb.

5. Hvis en Poststyrelse, som har afsendt en Specialafregning, ikke har modtaget nogen berigtigende Bemærkning inden for et Tidsrum af fire Maaneder at regne fra Afsendelsen, betragtes denne Afregning som stiltiende anerkendt.

Art. 174. Aarlig Generalafregning. Det internationale Bureaus Mellemkomst.

1. Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, opstilles Generalafregningen over Transitafgifter aarligt af det internationale Bureau.

2. Saa snart som Specialafregningerne mellem to Poststyrelser er anerkendt eller kan betragtes som stiltiende anerkendt (Artikel 173, § 5), skal hver af disse Poststyrelser straks tilstille det internationale Bureau en Opgørelse som vedføjede Formular C 25, der udviser de samlede Beløb af disse Afregninger. Samtidig skal en Genpart af Opgørelsen tilstilles den paagældende anden Poststyrelse. Efter Modtagelsen af Opgørelsen fra den ene Poststyrelse underretter det internationale Bureau den anden Poststyrelse.

I Saldoen bortses der fra Centimer.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem to Poststyrelsers Angivelser vedrørende samme Forhold opfordrer det internationale Bureau dem til at tilvejebringe Enighed og til at underrette Bureauet om de endeligt fastsatte Beløb.

Saafremt kun den ene Poststyrelse har fremsendt Opgørelse C 25, lægges denne Poststyrelses Angivelser til Grund, med mindre den tilsvarende Opgørelse fra den Poststyrelse, der ikke har iagttaget Fremsendelsesfristen, indgaar til det internationale Bureau saa betids, at der kan tages Hensyn til den ved Opstillingen af den næste aarlige Generalafregning.

I det i Artikel 173, § 5, omhandlede Tilfælde skal Opgørelserne bære Paategningen „Aucune observation de l'Administration débitrice n'est parvenue dans le délai réglementaire".

Hvis to Poststyrelser bliver enige om at foretage særskilt Afvikling, skal deres Opgørelser C 25 bære Paategningen „Compte réglé à part — à titre d'information" og skal da ikke medtages i den aarlige Generalafregning.

3. Det internationale Bureau opstiller ved Udgangen af hvert Aar paa Grundlag af de Opgørelser, som indtil dette Tidspunkt er indgaaet til det, eller som betragtes som stiltiende anerkendt, en aarlig Generalafregning over Transitafgifter. Eventuelt skal det iagttage den i Artikel 164, § 3, fastsatte Regel vedrørende de aarlige Betalinger.

Afregningen skal udvise:

a) hver Poststyrelses Skyld og Tilgodehavende;
b) hver Poststyrelses Debet- eller Kreditsaldo;
c) de Beløb, der skal erlægges af de betalingspligtige Poststyrelser;
d) de Beløb, der tilkommer de fordringshavende Poststyrelser.

Det internationale Bureau skal foretage Modregning, saaledes at Antallet af Betalinger, som skal finde Sted, indskrænkes mest muligt.

4. De aarlige Generalafregninger skal tilstilles Poststyrelserne fra det internationale Bureau saa snart som muligt og senest inden Udløbet af det første Kvartal i det Aar, som følger efter det, i hvilket de er opstillet.

Art. 175. Afvikling af Transitafgifter.

1. Den Saldo, der fremkommer ved det internationale Bureaus aarlige Generalafregning eller ved de særskilte Afregninger, derunder eventuelt den i Artikel 164, § 3, omhandlede Regulering, skal erlægges af den betalingspligtige Poststyrelse til den fordringshavende Poststyrelse paa en af følgende Maader:

a) efter den betalingspligtige Poststyrelses Valg enten i Guld eller ved Hjælp af Checks eller Veksler, der opfylder de i efterfølgende § 2 fastsatte Betingelser, og som er betalbare ved Sigt paa Hovedstaden eller paa et Handelscentrum i Kreditorlandet, eller

b) efter Aftale mellem de to Poststyrelser gennem en Bank, der benytter „Banque des Règlements Internationaux" i Basel til Girering, eller paa en hvilken som helst anden Maade.

2. Ved Betaling ved Hjælp af Checks eller Veksler skal disse Checks eller Veksler udstedes i et af de Landes Mønt, hvor Centralseddelbanken eller et andet officielt Seddeludstedelsesinstitut køber og sælger Guld eller Gulddeviser mod indenlandsk Mønt efter faste Kurser, der er fastsat ved Lov eller ved Overenskomst med Regeringen.

Hvis Mønten i flere Lande opfylder disse Betingelser, tilkommer det det fordringshavende Land at angive den Mønt, som det ønsker. Omsætningen sker efter Guldpariteten.

3. Saafremt de to Lande er kommet overens derom, kan Checkene eller Vekslerne ogsaa udstedes i det fordringshavende Lands Mønt, selv om denne ikke opfylder de i § 2 fastsatte Betingelser. I saa Fald skal Saldoen omsættes efter Guldpariteten til et Lands Mønt, der opfylder de i § 2 fastsatte Betingelser. Det herved fremkomne Beløb skal derefter omsættes til det betalingspligtige Lands Mønt og fra denne til det fordringshavende Lands Mønt efter den paa Børsen i Hovedstaden eller et Handelscentrum i det betalingspligtige Land paa Datoen for Købet af Checken eller Vekslen noterede Kurs.

4. Naar Saldoen overstiger et Beløb af 5000 Guldfrancs, skal paa den fordringshavende Poststyrelses Begæring og paa dennes Bekostning Datoen for Afsendelsen af en Check eller en Veksel, Datoen for Købet og Beløbet meddeles nævnte Poststyrelse pr. Telegram.

5. Udgifterne ved Betalingen med Undtagelse af ekstraordinære Omkostninger, som f. Eks. Clearingomkostninger, der paalægges af det fordringshavende Land, skal afholdes af den betalingspligtige Poststyrelse.

6. Den fornævnte Betaling skal foretages inden for den kortest mulige Frist og senest inden Udløbet af en Frist af fire Maaneder at regne fra den Dag, da Afregningen er afsendt fra det internationale Bureau, eller, naar det drejer sig om en Afregning, der skal afvikles særskilt, fra den Dag, da Opfordringen til at betale er afsendt fra den fordringshavende Poststyrelse til den betalingspligtige Poststyrelse. Denne Frist kan forlænges til fem Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Hvis disse Frister oversiddes, er de skyldige Beløb rentebærende med 5 % pro anno fra Dagen for Udløbet af de nævnte Frister.

7. Hvis Betaling ikke har fundet Sted et Aar efter Udløbet af de i § 6 fastsatte Frister, staar det, for saa vidt angaar Beløb, over hvilke det internationale Bureau opstiller Afregning, den fordringshavende Poststyrelse frit for at underrette Bureauet derom; Bureauet opfordrer da den betalingspligtige Poststyrelse til at betale inden for en Frist, som ikke maa overskride fire Maaneder.

Hvis Betaling af de i det foregaaende Stykke omhandlede Beløb ikke sker inden Udløbet af denne nye Frist, opfører det internationale Bureau Beløbene i den følgende aarlige Generalafregning som Tilgodehavende for den fordrings-

havende Poststyrelse. I saa Fald skal der erlægges Rentes Rente, d. v. s. Renten tillægges Kapitalen ved Slutningen af hvert Aar, indtil Betaling finder Sted.

Naar Bestemmelserne i foregaaende Stykke anvendes, maa den paagældende Generalafregning og Generalafregningerne for de fire kommende Aar saavidt muligt ikke i de i Afdeling 2 angivne Saldi indbefatte noget Beløb, der skal betales af den modvillige Poststyrelse til vedkommende fordringshavende Poststyrelse.

AFDELING VIII.

Forskellige Bestemmelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 176. Svarkuponer.

1. Svarkuponer fremstilles i Overensstemmelse med vedføjede Formular C 26. De trykkes ved det internationale Bureaus Foranstaltning paa Papir, der i Vandmærke bærer Bogstaverne U P U i store Typer. Bureauet leverer dem til Poststyrelserne til Fremstillingspris.

2. Hver Poststyrelse har Ret til:

a) at underkaste Svarkuponer en særlig Perforering, som dog ikke maa hindre Læsningen af Teksten, og som ikke maa vanskeliggøre Kontrolering af Ægtheden;

b) ved Haandskrift eller ved Tryk at ændre den paa Kuponerne angivne Salgspris.

3. I Afregningerne mellem Poststyrelserne beregnes Værdien af Svarkuponer med 28 Centimer pr. Stk.

4. Med mindre anden Aftale er truffet, skal ombyttede Svarkuponer oversendes aarligt og senest inden en Frist af tre Maaneder efter Aarets Udløb til de Poststyrelser, der har udstedt dem, med samlet Angivelse af Antal og Værdi.

5. Saa snart som to Poststyrelser er blevet enige om Antallet af ombyttede Kuponer i deres gensidige Forbindelse, skal hver af dem opstille og til det internationale Bureau fremsende en Opgørelse som vedføjede Formular C 27, der skal angive Debet- eller Kreditsaldo. Fremsendelse skal kun ske, hvis denne Saldo overstiger 25 Francs, og hvis ikke særlig Afregning er aftalt mellem de to Lande. Saafremt Enighed ikke er opnaaet inden for en Frist af seks Maaneder, opstiller den fordringshavende Poststyrelse sin Afregning og fremsender den til det internationale Bureau.

I det Tilfælde, at kun den ene af Poststyrelserne fremsender sin Opgørelse, lægges dennes Angivelser til Grund.

Saldoen optages af det internationale Bureau i en aarlig Afregning, og Betaling skal finde Sted efter de i Artikel 175 fastsatte Regler.

6. Saafremt den aarlige Saldo i Forholdet mellem to Poststyrelser ikke overstiger 25 Francs, er den betalingspligtige Poststyrelse fritaget for enhver Betaling.

Art. 177. Identitetskort.

1. Hver Poststyrelse udpeger de Kontorer eller Afdelinger, der udsteder Identitetskort.

2. Disse Kort skal udstedes paa Blanketter som vedføjede Formular C 28. Disse Blanketter leveres af det internationale Bureau til Fremstillingspris.

3. Samtidig med Begæringen skal Rekvirenten indlevere sit Fotografi og godtgøre sin Identitet. Poststyrelserne skal fastsætte de nødvendige Forholdsregler til at sikre, at Kortene først udstedes efter omhyggelig Undersøgelse af Rekvirentens Identitet.

Tjenestemanden indfører denne Begæring i en Journal, anfører med Blæk og i latinske Bogstaver alle Angivelser efter Formularens Udvisende, anbringer Fotografiet paa det angivne Sted, paaklæber halvt paa dette Fotografi og halvt paa Kortet et Frimærke, der svarer til det opkrævede Gebyr, og annullerer dette Frimærke med et meget tydeligt Aftryk af Dagstemplet.

Han anbringer dernæst paany et Aftryk af dette Stempel eller af sit Tjenestestempel saaledes, at det findes dels paa den øverste Del af Fotografiet dels paa Kortet; derpaa gentager han Aftrykket paa Kortets Forside, underskriver Kortet og udleverer det til vedkommende, efter at denne ogsaa har underskrevet det.

4. Naar Indehaverens Fysiognomi har forandret sig saa meget, at det ikke længere svarer til Fotografiet eller til Signalementet, skal Kortet fornyes.

5. Ethvert Land bevarer Retten til at udstede Identitetskort til internationalt Brug efter de Regler, der gælder for de i dets indenrigske Tjeneste benyttede Kort.

Poststyrelserne kan paa Formular C 28 anbringe en Kupon, der er bestemt til Anførsel af særlige Bemærkninger til Brug i deres indenrigske Tjeneste.

Art. 178. Afslutninger, der udveksles med Krigsskibe.

1. Etableringen af en Udveksling i lukkede Afslutninger mellem et Postvæsen og Flaadeafdelinger eller Krigsskibe af samme Nationalitet eller mellem en Flaadeafdeling eller et Krigsskib og en anden Flaadeafdeling eller et andet Krigsskib af samme Nationalitet skal, saavidt muligt paa Forhaand, meddeles de Postvæsener, der skal deltage i Befordringen.

2. Adresseangivelsen paa disse Afslutninger skal affattes saaledes:

Du bureau de .....

Pour { la division navale *(Nationalitet)* de *(Afdelingens Betegnelse)* à..... } *(Land)*
{ le bâtiment *(Nationalitet)* le *(Krigsskibets Navn)* à..... }

eller

De la division navale *(Nationalitet)* de *(Afdelingens Betegnelse)* à.....
Du bâtiment *(Nationalitet)* le *(Krigsskibets Navn)* à..... } *(Land)*
Pour le bureau de .....

eller

De la division navale *(Nationalitet)* de *(Afdelingens Betegnelse)* à.....
Du bâtiment *(Nationalitet)* le *(Krigsskibets Navn)* à..... } *(Land)*

Pour { la division navale *(Nationalitet)* de *(Afdelingens Betegnelse)* à..... } *(Land)*
{ le bâtiment *(Nationalitet)* le *(Krigsskibets Navn)* à..... }

3. Afslutninger, der er bestemt til eller hidrører fra Flaadeafdelinger eller Krigsskibe, dirigeres, med mindre en særlig Rute er angivet i Adressen, ad de hurtigste Ruter og efter samme Regler som de mellem Postkontorer udvekslede Afslutninger.

Kaptajnen paa et Postskib, der befordrer Afslutninger til en Flaadeafdeling eller et Krigsskib, skal holde dem til Disposition for Chefen for den Afdeling eller det Krigsskib, som de er bestemt til, med det Tilfælde for Øje, at Chefen skulde forlange dem udleveret af ham undervejs.

4. Hvis Krigsskibene ikke befinder sig paa Bestemmelsesstedet, naar Afslutningerne til dem indgaar dertil, opbevares Afslutningerne paa Postkontoret, indtil Adressaten forlanger dem udleveret, eller de omekspederes til et andet Sted. Omekspeditionen kan forlanges saavel af Poststyrelsen i Afsendelseslandet som af Chefen for den Flaadeafdeling eller det Krigsskib, som Afslutningerne er bestemt til, eller endelig af en Konsul af samme Nationalitet.

5. De af de paagældende Afslutninger, der bærer Paategningen „Aux soins du Consul d.....", afgives til det angivne Konsulat. De kan senere paa Konsulens Begæring tages tilbage til Postbesørgelse og omekspederes til Afsendelsesstedet eller til et andet Bestemmelsessted.

6. De til et Krigsskib bestemte Afslutninger betragtes som værende under Transitbefordring indtil deres Udlevering til Chefen for Skibet, selv om de oprindelig maatte have været adresseret til Opbevaring ved et Postkontor eller til en Konsul, der skulde fungere som Mellemmand ved Befordringen; de betragtes altsaa ikke som indgaaet til Adressaten, saa længe de ikke er udleveret til det Krigsskib, til hvilket de er bestemt.

Art. 179. Toldfrankosedler. Afregning over Toldafgifter m. v.

1. Afregning over Toldafgifter m. v., der er udlagt af en Poststyrelse for en anden Poststyrelses Regning, skal foretages ved Benyttelse af maanedlige Specialafregninger som vedføjede Formular C 29, som opstilles af den betalingspligtige Poststyrelse i det fordringshavende Lands Mønt. Toldfrankosedlerne opføres i alfabetisk Orden efter de Kontorer, som har udlagt Afgiftsbeløbene, og indèn for hvert Kontor efter deres Nummer.

Hvis de to Poststyrelser ligeledes har Udveksling af Postpakker i deres indbyrdes Forbindelse, kan de, saafremt anden Aftale ikke er truffet, optage Toldfrankosedler vedrørende Brevpostforsendelser i Afregningerne over Toldfrankosedler vedrørende Postpakker.

2. Specialafregningen skal, ledsaget af Toldfrankosedlerne, oversendes til den fordringshavende Poststyrelse senest ved Udgangen af den Maaned, der følger efter den, til hvilken de har Henhold. Der skal ikke udfærdiges Intet-Afregninger.

3. Revisionen af Afregningerne skal finde Sted efter de i Ekspeditionsreglementet til Overenskomsten angaaende Postanvisninger fastsatte Regler.

4. Afregningerne skal afvikles særskilt. Dog kan hver Poststyrelse forlange, at disse Afregninger skal vedlægges Afregningerne over Postanvisninger eller Afregningerne CP 15 eller CP 16 vedrørende Postpakker.

Art. 180. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

C 1 (Toldetiket),
C 2 (Tolddeklaration),
C 3 (Toldfrankoseddel),
C 5 (Modtagelsesbevis),
C 8 (Opkrævningspostanvisning),
C 10 (Omekspeditionskuvert),
C 11 (Begæring om { Tilbagelevering, / Adresseforandring, / Ændring i Postopkrævningsbeløb),
C 12 (Efterspørgsel af en almindelig, ikke-indgaaet Forsendelse),
C 13 (Efterspørgsel af en anbefalet Forsendelse m. v.),
C 26 (Svarkupon),
C 28 (Postalt Identitetskort).

Art. 181. Opbevaringstid for Dokumenter.

De i den internationale Posttjeneste benyttede Dokumenter skal opbevares i et Tidsrum af mindst to Aar regnet fra Dagen efter den Dag, til hvilken Dokumenterne har Henhold.

Art. 182. Telegramadresse.

Poststyrelserne skal i telegrafiske Meddelelser, som de udveksler indbyrdes, anvende Telegramadressen „Postgen“ efterfulgt af Angivelse af den By, hvori Centralstyrelsen har Sæde.

For saa vidt angaar Meddelelser til Kontorer uden for Poststyrelsen i Bestemmelseslandet skal Telegramadressen være „Postbur“ efterfulgt af Angivelsen af den By, hvortil Telegrammet er bestemt.

AFDELING IX.

Det internationale Bureau.

ENESTE KAPITEL.

Art. 183. Kongresser og Konferencer.

Det internationale Bureau forbereder Kongressernes og Konferencernes Ar-

bejde. Det drager Omsorg for Trykningen og Fordelingen af de nødvendige Dokumenter.

Direktøren for Bureauet er til Stede ved Kongressernes og Konferencernes Møder og tager Del i Forhandlingerne men har ikke Stemmeret.

Art. 184. Oplysninger. Begæringer om Ændring i Akterne.

Det internationale Bureau skal til enhver Tid staa til Disposition for Foreningens Medlemmer i Henseende til Meddelelse af de Oplysninger vedrørende posttjenstlige Spørgsmaal, som de maatte have Brug for.

Det behandler Begæringer om Ændringer i eller Fortolkning af de for Foreningen gældende Bestemmelser og bekendtgør de i Anledning af Begæringerne indhentede Udtalelser fra Poststyrelserne.

Art. 185. Publikationer.

1. Det internationale Bureau udgiver paa Grundlag af Bidrag, der stilles til dets Disposition, et særligt Tidsskrift i det tyske, det engelske, det spanske og det franske Sprog.

2. Det udgiver paa Grundlag af Materiale, som afgives i Henhold til efterfølgende Artikel 193, en officiel Oversigt over alle Oplysninger af almindelig Interesse vedrørende Gennemførelsen af Konventionen og Ekspeditionsreglementet i hvert enkelt Land.

Tilsvarende Oversigter vedrørende Gennemførelsen af Overenskomsterne skal udgives paa Begæring af de i disse Overenskomster deltagende Poststyrelser.

3. Det internationale Bureau udgiver ligeledes paa Grundlag af Materiale, der afgives af Poststyrelserne:

a) en Samling af Oplysninger vedrørende Organisationen af Postvæsenerne inden for Foreningen og vedrørende deres indenrigske Tjeneste;
b) en Oversigt over Takster, der anvendes af Poststyrelserne i deres indenrigske Tjeneste;
c) en Fortegnelse over forbudte Genstande;
d) en Fortegnelse over Dampskibslinier;
e) en Fortegnelse over Kilometerafstande for saa vidt angaar Landbefordringsstrækninger;
f) en Fortegnelse over fjerntliggende Lande og dermed ligestillede Lande;
g) et Ækvivalenttableau.

4. Eventuelle Ændringer i de §§ 2 og 3 angivne Dokumenter meddeles ved Cirkulærer.

5. De af det internationale Bureau udgivne Dokumenter fordeles til Poststyrelserne med samme Antal som det Antal Bidragsenheder, der er paalignet hver enkelt af dem i Henhold til Konventionens Artikel 25.

Overskydende Eksemplarer af disse Dokumenter, som maatte rekvireres af Poststyrelserne, skal betales særskilt efter Fremstillingspris.

6. Det paahviler det internationale Bureau at udgive en alfabetisk Fortegnelse over alle Posthuse i Verden med særlig Vedtegning ved de af disse Posthuse, der udfører Forretninger, som endnu ikke udføres af alle Posthuse. Denne Fortegnelse skal holdes à jour ved Udsendelse af Tillæg eller paa anden Maade, som det internationale Bureau finder formaalstjenlig.

Fortegnelsen fordeles til Poststyrelserne med 10 Eksemplarer for hver Bidragsenhed, der er paalignet hver enkelt af dem i Henhold til Konventionens Artikel 25. Overskydende Eksemplarer, der rekvireres af Poststyrelserne, skal betales særskilt efter Fremstillingspris.

Art. 186. Aarsberetning.

Det internationale Bureau afgiver en Aarsberetning om sin Virksomhed, der tilstilles alle Poststyrelserne.

Art. 187. Det internationale Bureaus officielle Sprog.

Det internationale Bureaus officielle Sprog er Fransk.

Art. 188. Svarkuponer. Identitetskort.

Det paahviler det internationale Bureau at fremstille Svarkuponer og Identitetskort og levere Poststyrelserne dem efter Rekvisition.

Art. 189. Saldering og Afvikling af Afregninger.

1. Det paahviler det internationale Bureau at foretage Saldering og Afvikling af Afregninger af enhver Art vedrørende den internationale Posttjeneste mellem de Poststyrelser, som erklærer at ville benytte dets Mellemkomst. Disse Poststyrelser træffer hertil sigtende Aftaler indbyrdes og med Bureauet.

2. Paa Begæring af vedkommende Poststyrelser kan ogsaa Telegrafafregninger indgives til det internationale Bureau til Medtagelse i Salderingerne.

3. Hver Poststyrelse bevarer Retten til efter eget Valg at opstille særlige Afregninger for forskellige Tjenestegrene og over for de paagældende andre Poststyrelser foretage Afviklingen af dem paa den Maade, som den selv fastsætter, uden at benytte det internationale Bureaus Mellemkomst; den skal da kun meddele Bureauet, med Hensyn til hvilke Tjenestegrene og hvilke Lande den ønsker Bureauets Medvirken.

4. De Poststyrelser, der benytter det internationale Bureaus Mellemkomst ved Saldering og Afvikling af Afregninger, kan ophøre at benytte denne Mellemkomst tre Maaneder efter at have givet Varsel herom.

Art. 190. Opstilling af Afregninger.

1. Naar Specialafregningerne er revideret og endeligt tiltraadt fra begge Sider skal de betalingspligtige Poststyrelser for hver Art af Forretninger oversende til dè fordringshavende Poststyrelser en Anerkendelse af de to Specialafregningers Saldo, udtrykt i Francs og Centimer, med Angivelse af Fordringens Art og det Tidsrum, som den vedrører.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal den Poststyrelse, som af Hensyn til sit indre Regnskabsvæsen ønsker at benytte Generalafregninger, selv opstille saadanne og forelægge den anden Poststyrelse dem til Anerkendelse.

Poststyrelserne kan træffe Aftale om at anvende et andet System i deres Forbindelser.

2. Hver Poststyrelse tilstiller maanedligt eller, hvis særlige Omstændigheder gør det ønskeligt, kvartaarligt det internationale Bureau en Oversigt, der udviser dens Tilgodehavende i Henhold til Specialafregningerne samt det samlede Beløb, som den har til Gode hos hver enkelt af de paagældende andre Poststyrelser; enhver Fordring, der fremtræder i denne Oversigt, skal være dokumenteret ved en Anerkendelse fra den betalingspligtige Poststyrelses Side.

Denne Oversigt skal foreligge ved det internationale Bureau senest den 19. i hver Maaned, henholdsvis i den første Maaned i hvert Kvartal. Hvis dette ikke er Tilfældet, medtages den først i Afviklingen for den følgende Maaned eller det følgende Kvartal.

3. Det internationale Bureau kontrolerer ved at sammenholde Anerkendelserne med Oversigterne, om disse er rigtige. Enhver nødvendig Berigtigelse skal meddeles de paagældende Poststyrelser.

Hver Poststyrelses Skyld til en anden Poststyrelse overføres til en Rekapitulation; den samlede Sum af de i denne Rekapitulations forskellige Rubriker opførte Beløb udgør hver Poststyrelses samlede Skyld.

Art. 191. Generalsaldering.

1. Det internationale Bureau samler Oversigterne og Rekapitulationerne i en Generalbalance, der udviser:

a) det samlede Beløb af hver Poststyrelses Skyld og Tilgodehavende;
b) hver Poststyrelses Debet- eller Kreditsaldo;
c) de Beløb, der skal betales af de betalingspligtige Poststyrelser, og Fordelingen af disse Beløb paa de fordringshavende Poststyrelser.

Det drager Omsorg for, at hver Poststyrelse for at frigøre sig saavidt muligt kun faar en eller to Betalinger at foretage.

Den Poststyrelse, der sædvanligvis har et Beløb af over 50.000 Francs til Gode hos en anden Poststyrelse, har dog Ret til at kræve à Konto-Betalinger.

Disse à Konto-Beløb opføres baade af den fordringshavende og den betalingspligtige Poststyrelse forneden paa de Oversigter, der tilstilles det internationale Bureau.

2. De Anerkendelser, der fremsendes til det internationale Bureau sammen med Oversigterne, ordnes efter Poststyrelser.

De tjener som Grundlag for Opstilling af en Afviklingsopgørelse over hver af de paagældende Poststyrelsers Afregninger. Denne Afviklingsopgørelse skal udvise:

a) Beløbene efter Specialafregningerne vedrørende de forskellige Udvekslinger;
b) det samlede Beløb efter alle Specialafregningerne for hver af de paagældende Poststyrelser;
c) de samlede Beløb, der skyldes til alle de fordringshavende Poststyrelser for hver Tjenestegren, samt den samlede Sum af disse Beløb.

Denne samlede Sum skal være lig med det samlede Skyldbeløb, der figurerer i Rekapitulationen.

Forneden paa Afviklingsopgørelsen opgøres Saldoen mellem Skyld og Tilgodehavende i Henhold til de af Poststyrelserne til det internationale Bureau fremsendte Oversigter. Skyldens eller Tilgodehavendets Nettobeløb skal være lig med den i Generalbalancen opførte Debet- eller Kreditsaldo. Desuden skal Opgørelsen angive de Poststyrelser, til hvilke Betaling skal foretages af den betalingspligtige Poststyrelse.

Afviklingsopgørelserne skal af det internationale Bureau fremsendes til de paagældende Poststyrelser senest den 22. i hver Maaned.

Art. 192. Betaling.

Betalingen af de Beløb, som en Poststyrelse i Henhold til en Afviklingsopgørelse skylder en anden Poststyrelse, skal foretages snarest muligt og senest fjorten Dage efter, at den betalingspligtige Poststyrelse har modtaget Opgørelsen. Bestemmelserne i Artikel 175, § 1, skal anvendes for saa vidt angaar de øvrige Betalingsbetingelser. Bestemmelserne i nævnte Artikels § 6 anvendes i Tilfælde af, at Saldoen ikke betales inden for den fastsatte Frist.

Debet- eller Kreditsaldi, der ikke overstiger 500 Francs, kan overføres til den følgende Maaneds Afvikling, dog paa Betingelse af, at de paagældende Poststyrelser staar i maanedlig Forbindelse med det internationale Bureau. Der gøres Bemærkninger om denne Overførsel i Rekapitulationerne og Afviklingsopgørelserne til den fordringshavende og den betalingspligtige Poststyrelse. Eventuelt fremsender den betalingspligtige Poststyrelse til den fordringshavende Poststyrelse en Anerkendelse af det skyldige Beløb, saaledes at dette kan optages i den næste Oversigt.

Art. 193. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal ved det internationale Bureaus Mellemkomst tilstille hverandre en Samling paa tre Eksemplarer af deres Frimærker og af Prøver af Aftryk fra deres Frankostemplingsmaskiner med Angivelse af den Dato, fra hvilken Frimærker af tidligere Emissioner ophører at være gyldige.

2. De skal desuden gøre det internationale Bureau bekendt med:

a) den Angivelse, som de i Henhold til Artikel 106, § 2, har fastsat som modsvarende Udtrykket „Taxe perçue“ eller „Port payé“;

b) de nedsatte Takster, som de har fastsat i Henhold til Konventionens Artikel 5, samt i hvilke Forbindelser disse Takster anvendes;
c) de Tillægstakster, som de i Henhold til Konventionens Artikler 37 og 77 kræver til Dækning for ekstraordinære Befordringsudgifter, samt over for hvilke Lande disse Tillægstakster anvendes, og eventuelt hvilke Befordringer der giver Anledning til Kravet;
d) alle nødvendige Oplysninger angaaende Toldforskrifter og andre Forskrifter samt om Forbud eller Indskrænkninger vedrørende Indførsel og Transitbefordring af Postforsendelser i deres respektive Lande;
e) det Antal Tolddeklarationer, der eventuelt kræves for toldpligtige Forsendelser til deres Land, samt de Sprog, i hvilke disse Deklarationer kan affattes;
f) hvorvidt de tillader Indlæggelse af toldpligtige Genstande i Forsendelser, der er frankeret til Brev- eller Vareprøvetakst;
g) Kilometerafstanden for Landbefordringsstrækninger, over hvilke der i deres Land befordres Afslutninger i Transit;
h) hvilke Dampskibslinier der udgaar fra deres Havne, og som benyttes til Befordring af Afslutninger med Angivelse af Ruter, Afstande og Befordringstid mellem Afgangshavnen og hver af de senere Anløbshavne, Befordringshyppigheden samt de Lande, til hvilke Søtransitafgifterne skal betales, saafremt Dampskibene benyttes;
i) deres Fortegnelse over fjerntliggende Lande og dermed ligestillede Lande;
j) deres Beslutning med Hensyn til at anvende eller ikke at anvende visse almindelige Bestemmelser i Konventionen og Ekspeditionsreglementet;
k) de nødvendige Oplysninger vedrørende deres Organisation og deres indenrigske Tjeneste;
l) deres indenrigske Posttakster.

3. Enhver Ændring i de i § 2 nævnte Oplysninger skal meddeles uden Ophold.

4. Poststyrelserne skal tilstille det internationale Bureau to Eksemplarer af de Dokumenter, som de udgiver, saavel vedrørende den indenrigske som den internationale Tjeneste.

Art. 194. Almindelig Statistik.

1. Det internationale Bureau opstiller en almindelig Statistik for hvert Aar. I den Anledning skal Poststyrelserne tilstille det en saa fuldstændig Række statistiske Oplysninger som muligt paa Blanketter som vedføjede Formularer C 30 og C 31. Formular C 30 skal fremsendes ved Udgangen af hvert Aars Juli Maaned, men de i Formularens Afdeling I, II og IV angivne Oplysninger afgives kun hvert tredie Aar; Formular C 31 fremsendes ligeledes hvert tredie Aar paa samme Tidspunkt. De meddelte Oplysninger skal altid referere sig til det foregaaende Aar.

2. De Forretninger, for hvilke der finder Bogføring Sted, optages i periodiske Opgørelser paa Grundlag af den foretagne Bogføring.

3. For saa vidt angaar alle øvrige Forretninger foretages der hvert Aar en Optælling af alle Forsendelsesarter uden Skelnen imellem Breve, Brevkort, Forretningspapirer, Tryksager, Vareprøver og Brevpakker og i det mindste hvert tredie Aar en Specifikation af de forskellige Forsendelsesarter.

Hver Poststyrelse fastsætter selv Tidspunktet for og Varigheden af disse Optællinger.

4. I Tidsrummet mellem Optagelserne af den specielle Statistik foretages Specifikationen af de forskellige Forsendelsesarter efter Forholdstal, som udledes af den foregaaende specielle Statistik.

5. Det internationale Bureau lader de Statistikformularer, der skal udfyldes af hver Poststyrelse, trykke og fordeler dem. Det giver de Poststyrelser, der fremsætter Anmodning derom, alle nødvendige Oplysninger om de Regler, der skal følges for at opnaa Ensartethed i Statistikoptagelserne.

Art. 195. Det internationale Bureaus Udgifter.

1. Det internationale Bureaus ordinære Udgifter maa ikke overskride et Beløb af 350.000 Francs pr. Aar.

2. Den schweiziske Poststyrelse kontrolerer det internationale Bureaus Udgifter, yder de nødvendige Forskud og opstiller det aarlige Regnskab, der tilstilles de andre Poststyrelser.

3. De af den schweiziske Poststyrelse i Henhold til § 2 ydede Forskud skal godtgøres af de betalingspligtige Poststyrelser inden for den kortest mulige Frist og senest inden den 31. December i det Aar, i hvilket Regnskabet er udsendt. Hvis denne Frist oversiddes, er de skyldige Beløb til Fordel for den nævnte Poststyrelse rentebærende med 5 % pro anno at regne fra Dagen for Udløbet af den nævnte Frist.

4. Foreningens Lande klassificeres med Hensyn til Udgifternes Fordeling paa følgende Maade:

1. Klasse: Den Sydafrikanske Union, Tyskland, De Forenede Stater i Amerika, Republiken Argentina, Den Australske Forbundsstat, Canada, China, Spanien, Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Britisk Indien, Italien, Japan, Ny Zeeland, Polen, De Socialistiske Sovjetrepublikers Union;

2. Klasse: —;

3. Klasse: Samtlige de De Forenede Stater i Amerika tilhørende Besiddelser, Belgien, Brasilien, Ægypten, Algier, De Franske Kolonier og Protektorater i Indochina, Samtlige andre Franske Kolonier, Samtlige britiske Kolonier, derunder oversøiske Territorier, Protektorater og Territorier under Overhøjhed eller under Mandat, Mexico, Nederlandene, Nederlandsk Indien, Rumænien, Sverige, Den Schweiziske Forbundsstat, Tcheco-Slovakiet, Tyrkiet, Kongeriget Jugoslavien;

4. Klasse: Danmark, Finland, Ungarn, Irland, Korea, Norge, Portugal, De Portugisiske Kolonier i Vestafrika, De Portugisiske Kolonier i Østafrika, Asien og Oceanien;

5. Klasse: Bulgarien, Chile, Republiken Columbia, Estland, Grækenland, Iran, Letland, Marokko (med Undtagelse af den Spanske Zone), Marokko (Spanske Zone), Peru, Tunis;

6. Klasse: Afghanistan, Albanien, Bolivia, Republiken Costa-Rica, Republiken Cuba, Fristaden Danzig, Den Dominikanske Republik, Republiken El Salvador, Equador, Guatemala, Republiken Haïti, Republiken Honduras, Italiensk Østafrika, Lithauen, Luxemborg, Nicaragua, Republiken Panama, Paraguay, Curaçao og Surinam, Siam, Republiken Uruguay, Venezuelas Forenede Stater;

7. Klasse: Kongeriget Det Sauditiske Arabien, Kolonien Belgisk Congo, Samtlige Spanske Kolonier, Irak, Island, Samtlige Italienske Kolonier og Besiddelser med Undtagelse af Italiensk Østafrika, Samtlige Japanske Besiddelser med Undtagelse af Korea, Staterne i Levanten under Fransk Mandat (Syrien og Libanon), Republiken Liberia, Forbundsstaten Philippinerne, Republiken San Marino, Vatikanstaten, Jemen.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 196. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Verdenspostkonventionen sættes i Kraft.

Det skal have samme Gyldighedsperiode som Konventionen, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Bestemmelser angaaende Befordring af Brevpost ad Luftvejen.

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 1. Brevpostforsendelser, som kan modtages til Luftpostbefordring.

1. Til Luftpostbefordring over hele Befordringsstrækningen eller en Del deraf kan modtages alle de i Konventionens Artikel 33 angivne Forsendelser samt Postanvisninger, Postindkasseringsforsendelser og abonnerede Aviser. Disse Forsendelser benævnes i saa Fald „Luftpostforsendelser".

2. De i Konventionens Artikel 33 nævnte Forsendelser kan forsendes under Anbefaling og med Postopkrævning.

3. Breve og Æsker med angiven Værdi kan ligeledes luftpostbefordres i Forbindelsen mellem Lande, som indgaar paa at udveksle saadanne Forsendelser ad denne Vej.

4. Luftpostforsendelser skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Par avion" eller en tilsvarende Angivelse i Afsendelseslandets Sprog.

Art. 2. Ret til at forsende Post i Transit.

Den i Konventionens Artikel 26 hjemlede Ret til at forsende Post i Transit tilsikres ogsaa med Hensyn til Luftpostforsendelser paa Foreningens hele Omraade, uanset om de mellemliggende Postvæsener deltager i Forsendelsernes Viderebefordring eller ej.

Art. 3. Luftpostforsendelsers Viderebefordring.

1. De Postvæsener, som benytter Luftpostbefordringer til Befordring af deres egne Forsendelser, er forpligtet til med de samme Befordringer at viderebefordre Luftpostforsendelser, der indgaar til dem fra andre Postvæsener.

2. De Postvæsener, som ikke har nogen Luftpostbefordring til Raadighed, skal viderebefordre Luftpostforsendelser ad de hurtigste Ruter, der benyttes af Postvæsenet.

Det samme gælder, hvis Viderebefordringen ad disse andre Ruter af en eller anden Grund frembyder Fordele frem for en eksisterende Luftrute.

3. Der skal tages Hensyn til eventuelle af Afsenderne paa Luftpostforsendelser angivne Dirigeringsveje, dog under Forbehold af, at den angivne Rute normalt benyttes til Postbefordring paa vedkommende Strækning, og at Befordringen ad denne Rute ikke medfører, at Forsendelsen kommer frem til Bestemmelsesstedet med betydeligt Tidstab.

4. Lukkede Luftpostafslutninger skal viderebefordres ad den af Postvæsenet i Afsendelseslandet angivne Rute, dog under Forbehold af, at denne Rute benyttes af Postvæsenet i Transitlandet til Befordring af dets egne Afslutninger.

5. Saafremt et Luftfartøj som Følge af et undervejs indtruffet Trafikuheld ikke kan fortsætte sin Fart og foretage Aflevering af Posten paa de fastsatte Landingssteder, skal Personalet ombord overgive Afslutningerne til det Postkontor, der ligger nærmest ved det Sted, hvor Uheldet er indtruffet, eller som er bedst egnet til at viderebefordre Posten. Dette Kontor skal efter at have konstateret Postens Tilstand og efter eventuelt at have udbedret beskadigede Forsendelser videresende Afslutningerne til Bestemmelsespostkontorerne ad de hurtigste Ruter.

6. Omstændighederne ved Uheldet og de foretagne Konstateringer skal ved Tilbagemeldelse meddeles Bestemmelsespostkontorerne for de Afslutninger, som

Uheldet er overgaaet; en Genpart af Tilbagemeldelsen skal tilstilles Afslutningernes Afsendelsespostkontor.

Art. 4. Luftbefordring paa en Del af Strækningen alene.

1. Saafremt der ikke er praktiske Vanskeligheder til Hinder derfor, kan Afsenderen forlange, at hans Forsendelse skal luftbefordres alene paa en Del af Strækningen.

2. Naar Afsenderen benytter sig heraf, skal han gøre Bemærkning derom paa Forsendelsen ved følgende Paategning i Afsendelseslandets Sprog og paa Fransk: „Par avion de..... à.....“ („Med Luftpost fra..... til.....“). Naar Luftbefordringen er udført, skal de i efterfølgende Artikel 24 omhandlede Etiketter „Par avion“ og de særlige Paategninger overstreges tjenstligt med to tykke Tværstreger.

Art. 5. Takster og almindelige Betingelser for Luftpostforsendelser.

1. For Luftpostforsendelser skal der ud over de gældende Portotakster erlægges en særlig Luftposttillægstakst, hvis Beløb det tilkommer Poststyrelsen i Afsendelseslandet at fastsætte.

Der skal ogsaa erlægges Luftposttillægstakst for saadanne Luftpostforsendelser, som i Henhold til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 49, § 2, er fritaget for alle postale Afgifter.

2. I de Forbindelser, der betragtes som ordinære Befordringer (efterfølgende Artikel 14, § 8), maa denne Tillægstakst ikke overstige 15 Centimer pr. 20 Gram og pr. 1000 Kilometer af Luftbefordringsstrækningen; for Brevkort og Postanvisninger udgør den højst 15 Centimer pr. Forsendelse og pr. 1000 Kilometer af Luftbefordringsstrækningen.

Der skal for et Bestemmelseslands hele Omraade fastsættes ensartede Tillægstakster uanset den anvendte Dirigering.

I Forbindelsen mellem Lande i Europa udgør Tillægstaksten højst 15 Centimer pr. 20 Gram uanset Afstanden.

3. Tillægstakster for Luftpostforsendelser, der befordres med ekstraordinære Befordringer (efterfølgende Artikel 14, § 9), fastsættes under Hensyntagen til de ekstraordinære Udgifter, som Benyttelsen af disse Befordringer medfører.

4. For andre Forsendelser end Breve, Brevkort, Postanvisninger og Postindkasseringer kan de i Henhold til §§ 2 og 3 opkrævede Tillægstakster nedsættes indtil 1/5.

5. Poststyrelserne er berettiget til ikke at opkræve nogen Luftposttillægstakst under Forbehold af, at Bestemmelseslandet underrettes, og at der forud træffes Aftale med Transitlandene.

6. Tillægstaksterne skal erlægges ved Afsendelsen.

7. Tillægstaksten for et Brevkort med betalt Svar opkræves særskilt for hver af Kortets to Dele og paa de Steder, hvorfra hver af disse Dele afsendes.

8. Luftpostforsendelser skal frankeres efter de i Konventionens Artikel 47 fastsatte Bestemmelser. Uden Hensyn til Forsendelsernes Art kan Frankeringen dog erstattes af en med Tal haandskrevet Angivelse i følgende Form af det opkrævede Beløb i Afsendelseslandets Mønt:

„Taxe perçue: Kr. Øre“.

Denne Paategning kan fremtræde i et særligt Stempel eller paa et Mærke eller en særlig Etiket eller endelig blot være anført ved en hvilken som helst Fremgangsmaade paa Forsendelsens Adresseside. I alle Tilfælde skal Afsendelsespostkontorets Dagstempel anbringes ved Siden af Paategningen.

Art. 6. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Luftpostforsendelser.

1. Saafremt Luftpostforsendelser er fuldstændigt ufrankeret, behandles de i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Konventionens Artikler 35 og 36. De Forsendelser, som ikke er Frankotvang undergivet, videresendes ad de almindelige Befordringsveje.

2. Saafremt Luftpostforsendelser er utilstrækkeligt frankeret, befordres de ad Luftvejen, hvis den erlagte Porto i det mindste dækker Luftposttillægstaksten. Poststyrelserne i Afsendelseslandene har Ret til at befordre disse Forsendelser ad Luftvejen, saafremt den erlagte Porto udgør mindst 25 % af Luftposttillægstaksten.

Bestemmelserne i Konventionens Artikel 36 anvendes med Hensyn til Opkrævning af Porto, som ikke er erlagt ved Afsendelsen.

3. Ved Viderebefordring ad de almindelige Befordringsveje af Forsendelser, som ikke er frankeret med mindst 25 % af Luftposttillægstaksten, skal Indleveringspostkontoret eller Udvekslingspostkontoret udstrege alle Paategninger vedrørende Luftbefordringen og kort angive Grunden til Viderebefordringen ad den almindelige Befordringsvej.

Art. 7. Omdeling af Luftpostforsendelser.

1. Luftpostforsendelser skal omdeles hurtigst muligt og skal i hvert Fald medtages paa første Omdeling efter deres Ankomst til Omdelingspostkontoret.

2. Afsenderne har Ret til at forlange Aflevering paa Bopælen ved særligt Bud straks efter Ankomsten mod at erlægge det i Konventionens Artikel 45 fastsatte Ekspresgebyr. Denne Ret bestaar kun i Forbindelsen mellem Lande, som udfører Ekspresbesørgelse i deres gensidige Forbindelser.

3. Saafremt Bestemmelseslandets Reglementer tillader det, kan Adressaterne over for Omdelingspostkontoret forlange, at Luftpostforsendelser, der ankommer til deres Adresse, skal udbringes til dem ved Ankomsten. I saa Fald er Poststyrelserne i Bestemmelseslandene berettiget til ved Omdelingen at opkræve et særligt Gebyr, der ikke maa være højere end det i Konventionens Artikel 45 fastsatte Ekspresgebyr.

4. Poststyrelserne kan efter Aftale og mod en Tillægsafgift foretage Udlevering paa Bopælen ved Benyttelse af særlige Befordringsmidler, navnlig Rørpost.

Art. 8. Omekspedition og Tilbagesendelse af Luftpostforsendelser.

1. Luftpostforsendelser, der er adresseret til Modtagere, som har skiftet Bopæl, skal omekspederes til det nye Bestemmelsessted med almindelig Post, med mindre Adressaten udtrykkeligt har forlangt Omekspedition pr. Luftpost og i Forvejen — til det Postkontor, som foretager Omekspeditionen — har erlagt Luftposttillægstakst for den nye Befordringsstrækning. Uanbringelige Luftpostforsendelser skal tilbagesendes til Afsendelsesstedet med almindelig Post.

2. Saafremt Omekspeditionen eller Tilbagesendelsen finder Sted med almindelig Post, skal Etiketten „Par avion" og alle Paategninger vedrørende Luftbefordringen overstreges tjenstligt med to tykke Tværstreger.

KAPITEL II.

ANBEFALEDE FORSENDELSER OG FORSENDELSER MED ANGIVEN VÆRDI.

Art. 9. Anbefalede Forsendelser.

Anbefalede Forsendelser er undergivet de i Konventionen fastsatte Portotakster og almindelige Betingelser for Modtagelse til Postbesørgelse. Der skal desuden betales de samme Luftposttillægstakster for dem som for almindelige Forsendelser.

Art. 10. Modtagelsesbevis.

Enhver Poststyrelse er berettiget til ved Beregningen af Luftposttillægstaksten at tage Hensyn til Modtagelsesbevisets Vægt.

Art. 11. Ansvar.

Poststyrelserne paatager sig med Hensyn til anbefalede Forsendelser, der befordres ad Luftvejen, samme Ansvar som for andre anbefalede Forsendelser.

Art. 12. Forsendelser med angiven Værdi.

1. De Poststyrelser, som modtager Forsendelser med angiven Værdi til Befordring ad Luftvejen, er bemyndiget til for disse Forsendelser at opkræve et særligt Forsikringsgebyr, hvis Beløb de selv fastsætter.

Det samlede Beløb af det almindelige Forsikringsgebyr og det særlige Gebyr maa ikke overstige det dobbelte af det i Artikel 3, Litra c), i Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi fastsatte Maksimumsbeløb.

2. Med Hensyn til Forsendelser med angiven Værdi, som i lukkede Afslutninger transiterer Lande, der ikke har tiltraadt Overenskomsten angaaende de nævnte Forsendelser, eller som transitbefordres med Luftbefordringer, med Hensyn til hvilke de paagældende Lande ikke paatager sig Ansvar for Værdiforsendelser, er disse Landes Ansvar begrænset til det for anbefalede Forsendelser gældende.

KAPITEL III.
RET TIL LUFTPOSTTILLÆGSTAKSTER. BEFORDRINGSAFGIFTER.

Art. 13. Ret til Tillægstakster.

Hver Poststyrelse beholder udelt de Luftposttillægstakster, som den har opkrævet.

Art. 14. Luftbefordringsafgifter for lukkede Afslutninger.

1. Bestemmelserne i Konventionens Artikel 75 angaaende Transitafgifter gælder for Luftpostforsendelser kun med Hensyn til de eventuelle Land- eller Søbefordringsstrækninger.

Luftbefordringsafgifter for Luftpostforsendelser, der sendes i lukkede Afslutninger, skal udredes af Postvæsenet i Afsendelseslandet.

2. Ethvert Postvæsen, som befordrer Luftpostforsendelser ad Luftvejen som transitydende Postvæsen, har i den Anledning Ret til Befordringsafgifter. Disse Afgifter beregnes paa Grundlag af den virkelige Længde af de Ruter, paa hvilke Afslutningen eller Forsendelserne befordres. Hvis Luftfartøjet lander i flere Lufthavne, skal der betales Afgift indtil den Lufthavn, hvori Udlæsningen finder Sted.

3. Der skal ligeledes erlægges Godtgørelse for Befordring inden for Bestemmelseslandet. Denne Godtgørelse skal være ens for alle indenrigske Befordringsstrækninger; den skal beregnes efter Gennemsnitslængden af alle indenrigske Befordringsstrækninger og efter disses Betydning for den internationale Trafik.

4. Befordringsafgifterne for en bestemt Luftbefordringsstrækning skal være ens for alle Postvæsener, der benytter denne Befordring uden at deltage i Driftsudgifterne.

5. Bortset fra de i efterfølgende §§ 6 og 7 fastsatte Undtagelser skal Luftbefordringsafgifterne betales til Poststyrelsen i det Land, i hvilket den Lufthavn, hvor Afslutningerne overtages af Luftposttjenesten, er beliggende.

6. Den Poststyrelse, der til et Luftfartsselskab overgiver Afslutninger, som skal befordres successivt med flere forskellige Luftbefordringer, kan, hvis der er Enighed mellem den og Poststyrelserne i de transitydende Lande, afregne Befordringsafgifterne for hele Befordringsstrækningen direkte med det paagældende Selskab. Poststyrelserne i de transitydende Lande har paa deres Side Ret til at kræve Bestemmelserne i § 5 anvendt.

7. Som en Afvigelse fra Bestemmelserne i §§ 5 og 6 er der forbeholdt hver Poststyrelse, under hvilken der hører en Luftbefordring, Ret til at opkræve Befordringsafgifterne for hele Befordringsstrækningen direkte hos enhver anden Poststyrelse, der benytter denne Befordring.

8. Den Grundafgift, der skal anvendes ved Afregningerne mellem Poststyrelserne vedrørende ordinær Luftbefordring (ordinære Befordringer), fastsættes til højst 6 Tusindedele Franc pr. Kilogram af Bruttovægten og pr. Kilometer. Denne Afgift anvendes forholdsmæssigt paa Dele af Kilogram.

Luftpostafslutninger eller Luftpostforsendelser, der befordres i Landenes in-

denrigske Tjeneste, er underkastet samme Afgift, med mindre de paagældende Lande er blevet enige om ikke at kræve nogen Afgift for denne Befordring.

9. Den foran angivne Befordringsafgift anvendes ikke for Befordringer, hvis Oprettelse og Vedligeholdelse nødvendiggør ekstraordinære Udgifter (ekstraordinære Befordringer). Befordringsafgifterne for disse Befordringer fastsættes pr. Kilogram af de Poststyrelser, under hvilke de hører; Afgifterne anvendes forholdsmæssigt paa Dele af Kilogram.

10. De forannævnte Befordringsafgifter skal betales ogsaa for transitafgiftsfri Brevforsendelser. Fejldirigerede Afslutninger eller Forsendelser betragtes for saa vidt angaar Betaling af Befordringsafgifter, som om de havde fulgt deres normale Rute. Imidlertid kan Poststyrelsen i Transitlandet for saa vidt angaar Befordring af Afslutninger, der skal videresendes med ekstraordinære Befordringer, kræve Betaling af Befordringsafgifterne. Afregningen over Luftbefordringsafgifterne skal da foregaa efter Reglerne i Luftpostbestemmelsernes Artikel 21, §§ 1 og 3.

11. Poststyrelserne i de Lande, som overflyves, har ikke Ret til nogen Godtgørelse for de Afslutninger, der luftbefordres hen over deres Territorium.

Art. 15. Befordringsafgifter for Luftpostforsendelser, som overleveres i aaben Transit.

1. Befordringsafgifterne for Luftpostforsendelser, som udveksles løse mellem to Postvæsener, skal beregnes paa Grundlag af Bestemmelserne i Artikel 14, §§ 1—4 og 8—10.

Ved Udregningen af Befordringsafgifterne forhøjes Nettovægten af disse Forsendelser med 10 %.

2. Det Postvæsen, som overleverer Luftpostforsendelser i aaben Transit til et andet Postvæsen, skal fuldt ud betale dette de for hele den tilbageværende Luftbefordringsstrækning beregnede Befordringsafgifter.

KAPITEL IV.
DET INTERNATIONALE BUREAU.

Art. 16. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal ved Benyttelse af en Fortegnelse som vedføjede Formular AV 1 meddele det internationale Bureau de nødvendige Oplysninger vedrørende Luftposten.

2. Den i § 1 omhandlede Fortegnelse skal fremsendes regelmæssigt to Gange aarligt, mindst en Uge før Paabegyndelsen af Sommertrafiken og af Vintertrafiken. Enhver Ændring skal meddeles uden Ophold.

3. Det internationale Bureau skal paa Grundlag af de i Formularerne AV 1 givne Oplysninger og andre Meddelelser, der er indgaaet til det, udfærdige en Fortegnelse over generelle Oplysninger vedrørende Luftpostbefordringen.

Denne Fortegnelse, der skal svare til Formular AV 1, skal snarest fordeles til Poststyrelserne.

Det paahviler ligeledes det internationale Bureau at udfærdige Kort, der viser alle Landes indenrigske og internationale Luftpostruter.

4. Til foreløbig Oplysning skal en Genpart af den i § 1 omhandlede Fortegnelse AV 1 fremsendes direkte af hver Poststyrelse til alle andre Poststyrelser, der fremsætter Ønske derom.

5. Poststyrelserne skal desuden regelmæssigt og mindst fjorten Dage før Begyndelsen af hver Flyvesæson tilstille alle de Poststyrelser, med hvilke de er forbundet ved Luftruter, fuldstændige Fartplaner for deres indenrigske og internationale Luftruter. I Forbindelsen med andre Poststyrelser gives disse Oplysninger kun paa Begæring.

KAPITEL V.
AFREGNING. AFREGNINGERNES AFVIKLING.

Art. 17. Afregningsstatistik.

1. Generalafregning over Luftbefordringsafgifter finder Sted paa Grundlag af statistiske Opgørelser, der foretages i de syv Dage, der følger efter hvert Aars 14. Juni og 14. November. Resultatet af Junistatistiken danner Grundlaget for Godtgørelserne, der skal betales for Sommersæsonen; Resultatet for November gælder for Vintersæsonen.

2. Statistiken vedrørende Befordringer, som ikke finder Sted inden for de regelmæssige Statistikperioder, optages efter Aftale mellem de paagældende Poststyrelser.

3. For saa vidt angaar ekstraordinære Befordringer har den Poststyrelse, der udfører Luftpostbefordringen, Ret til at forlange, at Afregning skal finde Sted kvartaarligt eller halvaarligt paa Grundlag af den i det paagældende Tidsrum virkeligt befordrede Bruttovægt af lukkede Afslutninger eller Nettovægt, forhøjet med 10 %, af løse Forsendelser. I saa Fald skal Bestemmelserne i efterfølgende Artikler 19, 21 og 22 anvendes ved Konstateringen af Vægten og ved Opstillingen af Afregningerne, saaledes at Opgørelserne AV 3 og AV 4 skal opstilles maanedligt for alle udførte Luftbefordringer.

Art. 18. Udfærdigelse af almindelige Afslutninger eller Luftpostafslutninger inden for de Perioder, i hvilke Statistik over Luftbefordringsafgifter optages.

Bestemmelserne i Artikel 165 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes ikke paa de halvaarlige Statistikopgørelser til Fastsættelse af Luftbefordringsafgifterne. Inden for disse Statistikperioder skal dog Sækkemærker eller Udskrifter paa Afslutninger, som indeholder Luftpostforsendelser, meget tydeligt bære Paategningen „Statistique-avion".

Art. 19. Konstatering af Luftpostafslutningernes og Luftpostforsendelsernes Vægt.

1. Inden for Statistikperioderne skal Afslutningens Afsendelsesdato og Bruttovægt angives paa Afslutningens Sækkemærke eller i Udskriften. Det er forbudt at indlægge Luftpostafslutninger i en anden Afslutning af samme Art.

Hvis Breve og Brevkort og Andre Forsendelser indlægges sammen i en Afslutning, der skal befordres ad Ruter, for hvilke der gælder nedsat Befordringsafgift for A. O.-Forsendelser, skal foruden den samlede Vægt Vægten af hver af de to Forsendelseskategorier angives paa Afslutningens Sækkemærke eller i dens Udskrift. I saa Fald lægges Vægten af den ydre Sæk eller Emballage til Vægten af Andre-Forsendelser.

Hvis der anvendes Samlesæk, bortses der fra Vægten af denne Sæk.

2. Saafremt løse Brevforsendelser, der skal viderebefordres ad Luftvejen, er optaget i en almindelig Afslutning eller i en Luftpostafslutning, skal disse Forsendelser samles i et særligt Bundt med Vignet „Par avion" og ledsages af en Fortegnelse som vedføjede Formular AV 2. Vægten af Brevforsendelser i aaben Transit skal angives særskilt for hvert Bestemmelsesland. Hvis en Luftpostafslutning indeholder Luftpostforsendelser i aaben Transit til flere Lande, for hvilke Transitafgifterne er ens, opføres disse Afgifter under eet som en Post i Fortegnelsen AV 2. I Forbindelsen mellem Lande, som er blevet enige om ikke at kræve nogen Afgift for Luftbefordring paa deres indenrigske Ruter, skal Vægten af løst overleverede Forsendelser til Bestemmelseslandet selv ikke opføres. Brevpostkartet skal forsynes med Bemærkningen „Bordereau AV 2". Transitlandene har Ret til at forlange anvendt særlige Fortegnelser AV 2, i hvilke de vigtigste Lande og Luftruter opføres i en bestemt Orden.

3. Disse Angivelser skal kontroleres af det modtagende Udvekslingspostkontor. Hvis dette Kontor konstaterer, at den virkelige Vægt af Afslutninger afviger med mere end 100 Gram og af løst overleverede Forsendelser med mere end 20 Gram fra den angivne Vægt, skal det berigtige Sækkemærket eller For-

tegnelsen AV 2 og straks underrette det afsendende Udvekslingspostkontor om Fejlen ved Tilbagemeldelse. Naar det drejer sig om lukkede Afslutninger, skal en Genpart af denne Tilbagemeldelse tilstilles Poststyrelsen i hvert Transitland. Saafremt konstaterede Vægtdifferencer ligger inden for de foran angivne Grænser, skal det afsendende Kontors Anførsler anses for gyldige.

Art. 20. Fortegnelse over lukkede Luftpostafslutninger.

Snarest muligt og i alle Tilfælde inden for en Frist af en Maaned efter hver Statistikperiode skal de Poststyrelser, som har afsendt lukkede Luftpostafslutninger, ved Benyttelse af en behørigt rettet Formular C 22 fremsende en Fortegnelse over disse Afslutninger til de forskellige Poststyrelser, hvis Luftbefordringer de har benyttet, derunder eventuelt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet.

Art. 21. Afregning over Luftbefordringsafgifter, der afvikles paa Grundlag af Statistik.

1. Inden for Statistikperioderne optager Postvæsenerne i Transitlandene i en Opgørelse som vedføjede Formular AV 3 den Vægt, der er angivet paa Sækkemærker eller i Udskriften paa Luftpostafslutninger, som de har viderebefordret ad Luftvejen dels inden for deres indenrigske Omraade dels hinsides deres Land. For Luftpostforsendelser i aaben Transit, som indgaar til dem fra andre Postvæsener, og som de viderebefordrer ad Luftvejen, skal der udfærdiges en Opgørelse som vedføjede Formular AV 4 paa Grundlag af Angivelserne i Fortegnelserne AV 2. Samme Fremgangsmaade skal anvendes med Hensyn til Luftpostforsendelser, der foreligger i almindelige Afslutninger. Der skal udfærdiges særskilte Opgørelser for hvert Udvekslingspostkontor, der har afsendt Luftpostafslutninger eller Luftpostforsendelser i aaben Transit.

2. De Postvæsener, der ad Luftvejen viderebefordrer de til dem bestemte Luftpostafslutninger eller Luftpostforsendelser inden for deres indenrigske Omraade, gaar frem paa samme Maade.

3. Snarest muligt og senest seks Uger efter Afslutningen af Statistikoptagelserne skal Opgørelserne AV 3 og AV 4 i to Eksemplarer tilstilles de afsendende Udvekslingspostkontorer til Anerkendelse. Disse Kontorer skal efter at have anerkendt Opgørelserne indsende dem til deres foresatte Centralstyrelse, som derefter fremsender det ene Eksemplar til den fordringshavende Poststyrelse.

4. Hvis den fordringshavende Poststyrelse ikke inden for et Tidsrum af tre Maaneder at regne fra Afsendelsen har modtaget nogen berigtigende Bemærkning, betragtes Opgørelserne som stiltiende anerkendt. I Forbindelsen med fjerntliggende Lande forlænges denne Frist til fire Maaneder.

Art. 22. Afregning over Luftbefordringsafgifter.

1. Den i Opgørelserne AV 3 eller AV 4 optagne Bruttovægt af lukkede Afslutninger og Nettovægt, forhøjet med 10 %, af løse Forsendelser multipliceres med et Tal, der fastsættes efter Befordringshyppigheden i Sommersæsonen og Vintersæsonen; de herved fremkomne Resultater tjener som Grundlag for Specialafregninger, der i Francs udviser den hver Poststyrelse for den paagældende Sæson tilkommende Befordringsafgift.

2. Opstillingen af disse Afregninger paahviler den fordringshavende Poststyrelse, som fremsender dem til den betalingspligtige Poststyrelse.

3. Specialafregningerne skal udfærdiges i to Eksemplarer og snarest muligt fremsendes til den betalingspligtige Poststyrelse. Saafremt den fordringshavende Poststyrelse ikke inden for et Tidsrum af tre Maaneder at regne fra Afsendelsen har modtaget nogen berigtigende Bemærkning, betragtes Afregningen som stiltiende anerkendt. I Forbindelsen med fjerntliggende Lande forlænges denne Frist til fire Maaneder.

Art. 23. Generalafregning.

Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, opstilles Generalafregningen over Luftbefordringsafgifter to Gange aarligt af det

internationale Bureau efter de for Afregning over Transitafgifter fastsatte Regler.

KAPITEL VI.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 24. Mærkning af Luftpostforsendelser.

Luftpostforsendelser skal ved Afsendelsen forsynes med en særlig Etiket eller et Paatryk i blaa Farve, der indeholder Ordene „Par avion" med fakultativ Oversættelse i Afsendelseslandets Sprog.

Art. 25. Mærkning af Luftpostafslutninger.

Naar foreliggende Luftpostforsendelser giver Anledning til Udfærdigelse af særlige Afslutninger, skal der til disse anvendes blaat Papir eller Sække, der enten er helt blaa, eller som bærer brede blaa Striber.

Art. 26. Forsendelsesmaade for Luftpostforsendelser.

1. Bestemmelserne i Artiklerne 157, § 2, Litra a), og 159 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes analogisk paa Luftpostforsendelser, som er indlagt i ordinære Afslutninger. Bundtvignetterne skal bære Paategningen „Par avion".

Naar der i ordinære Afslutninger indlægges anbefalede Luftpostforsendelser, skal Angivelsen „Par avion" anføres paa den i nævnte Artikel 159, § 2, anviste Plads til Bemærkningen „Exprès".

For saa vidt angaar Luftpostforsendelser med angiven Værdi, der indlægges i ordinære Afslutninger, skal Angivelsen „Par avion" anføres i Rubrik „Observations" i Værdipostkartet ud for hver enkelt Forsendelse.

2. Luftpostforsendelser, der forsendes i aaben Transit i en Luftpostafslutning eller i en ordinær Afslutning, og som skal viderebefordres ad Luftvejen af Afslutningens Bestemmelsesland, skal samles i et særligt Bundt med Vignet „Par avion".

3. Transitlandet kan kræve udfærdiget særlige Bundter efter Bestemmelsesland. I saa Fald skal hvert Bundt forsynes med en Vignet, der paategnes: „Par avion pour.....".

Art. 27. Omlæsning af Luftpostafslutninger.

Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Styrelser, skal Omlæsning undervejs i en bestemt Lufthavn af Afslutninger, som skal befordres successivt med flere forskellige Luftbefordringer, foretages ved Foranstaltning af Styrelsen i det Land, i hvilket Omlæsningen finder Sted. Denne Regel gælder ikke, naar Omlæsningen finder Sted mellem Luftfartøjer, der trafikerer forskellige Afsnit af en og samme Befordring.

Art. 28. Paategninger, som skal anføres paa Brevpostkarter, paa Værdipostkarter og paa Sækkemærker til Luftpostafslutninger.

Brevpostkarter og Værdipostkarter, der ledsager Luftpostafslutninger, skal foroven forsynes med Etiketten „Par avion" eller med det i Artikel 24 nævnte Paatryk. Samme Etiket eller Paatryk skal anbringes paa Sækkemærkerne til disse Afslutninger eller i disses Udskrift.

Art. 29. Fortoldning af toldpligtige Forsendelser.

Poststyrelserne skal træffe Foranstaltninger til at fremskynde Fortoldningen af toldpligtige Luftpostforsendelser saa meget som muligt.

Art. 30. Anvendelse af Konventionens og Overenskomsternes Bestemmelser.

Bestemmelserne i Konventionen og Overenskomsterne samt i disses Ekspeditionsreglementer — Overenskomsten angaaende Postpakker og dennes Ekspeditionsreglement undtaget — skal anvendes med Hensyn til alt, om hvilket der ikke udtrykkeligt er truffet Bestemmelse i de foregaaende Artikler.

Art. 31. De vedtagne Bestemmelsers Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.
Disse Bestemmelser skal gælde fra den Dag, da Konventionen sættes i Kraft. De skal have samme Gyldighedsperiode som Konventionen, med mindre de fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Slutningsprotokol til Bestemmelserne angaaende Befordring af Brevpost ad Luftvejen.

I. Luftbefordringsafgifter for lukkede Afslutninger.
Poststyrelserne i Britisk Indien og i De Socialistiske Sovjetrepublikers Union har Ret til for hver af deres indenrigske Luftbefordringsstrækninger at kræve de i Artikel 14 fastsatte Befordringsafgifter.

II. Adgang til at nedsætte Vægtsatsen for Luftpostforsendelser.
De Poststyrelser, hvis Vægtsystem tillader det, har Adgang til at anvende Satser med en lavere Vægt end den i Artikel 5, § 2, fastsatte Vægt af 20 Gram. I saa Fald fastsættes Tillægstaksten efter den benyttede Vægtsatsskala.

III. Særlige Tillægstakster til Fordel for visse Lande i Europa.
De Poststyrelser i Europa, som paa Grund af deres Landes geografiske Beliggenhed har Vanskeligheder ved at anvende en ensartet Tillægstakst for hele Europa, er berettiget til at opkræve Tillægstakster i Forhold til Afstandene efter Bestemmelserne i Artikel 5, § 2.
Denne Ret tilstaas ligeledes de øvrige Lande i Europa med Hensyn til deres Post til de i foregaaende Stykke nævnte Lande.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, BELGIEN, KOLONIEN BELGISK CONGO, BOLIVIA, BRASILIEN, BULGARIEN, CHILE, CHINA, REPUBLIKEN COLUMBIA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, DE FRANSKE KOLONIER OG PROTEKTORATER I INDOCHINA, SAMTLIGE ANDRE FRANSKE KOLONIER, DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND, SAMTLIGE BRITISKE KOLONIER, DERUNDER OVERSØISKE TERRITORIER, PROTEKTORATER OG TERRITORIER UNDER OVERHØJHED ELLER UNDER MANDAT, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HAÏTI, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, BRITISK INDIEN, IRAN, IRAK, IRLAND, ISLAND, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER OG BESIDDELSER MED UNDTAGELSE AF ITALIENSK ØSTAFRIKA, ITALIENSK ØSTAFRIKA, JAPAN, KOREA, SAMTLIGE ANDRE JAPANSKE BESIDDELSER, LETLAND, STATERNE I LEVANTEN UNDER FRANSK MANDAT (SYRIEN OG LIBANON), LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NICARAGUA, NORGE, NY ZEELAND, REPUBLIKEN PANAMA, PARAGUAY, NEDERLANDENE, CURAÇAO OG SURINAM, NEDERLANDSK INDIEN, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECO-SLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, DE SOCIALISTISKE SOVJETREPUBLIKERS UNION, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 1. Overenskomstens Genstand.

Der kan under Benævnelsen Breve og Æsker med angiven Værdi mellem de kontraherende Lande udveksles Breve, der indeholder Værdipapirer og Dokumenter, der har Værdi, samt Æsker, der indeholder Juveler og andre kostbare Genstande, med Forsikring af Indholdet for det angivne Beløb.

I Forbindelsen mellem Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Breve med angiven Værdi ogsaa indeholde toldpligtige Genstande.

Deltagelse i Udvekslingen af Æsker med angiven Værdi er begrænset til de af de kontraherende Lande, der erklærer at ville udføre denne Tjeneste.

Art. 2. Maksimum for Værdiangivelse.

Hver Poststyrelse har Ret til for sit Vedkommende at begrænse Værdiangivelsen til et Beløb, der ikke maa være under 10.000 Francs.

I Forbindelsen mellem Lande, som har fastsat forskellige Maksimumsbeløb, skal den laveste Grænse iagttages fra begge Sider.

Art. 3. Frankering. Takster.

Portoen for Breve og Æsker med angiven Værdi skal erlægges forud.

Denne Porto sammensættes af:

a) for Breve: Portoen og det faste Gebyr for et anbefalet Brev af samme Vægt og til samme Bestemmelsessted;
b) for Æsker: en Porto af 20 Centimer pr. 50 Gram med et Minimum paa 80 Centimer samt desuden Anbefalingsgebyret;
c) for Breve og Æsker: et Forsikringsgebyr, der ikke maa overstige 50 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi uanset Bestemmelsesland og selv i de Lande, der paatager sig Risikoen ved vis major.

Art. 4. Almindelige Betingelser.

1. Æsker med angiven Værdi maa ikke indeholde noget Dokument, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance.

Det er dog tilladt at indlægge i Forsendelsen en aaben Faktura, der ikke indeholder andre Angivelser end de for en Faktura karakteristiske, samt en Afskrift af Æskens Udskrift med Angivelse af Afsenderens Adresse.

2. Æsker med angiven Værdi maa ikke veje over 1 Kilogram og ikke have større Udstrækning end 30 Centimeter i Længden, 20 Centimeter i Bredden og 10 Centimeter i Højden.

3. Forsendelser med angiven Værdi, som ikke opfylder de fastsatte Betingelser, og som fejlagtigt maatte være modtaget til Postbesørgelse, skal tilbagesendes til Afsendelseslandets Postvæsen. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er dog berettiget til at udlevere dem til Adressaterne og herved eventuelt anvende de i Konventionens Artikel 34, § 10, fastsatte Portobestemmelser. Den Omstændighed, at en Æske med angiven Værdi indeholder et Dokument, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance, maa dog ikke i noget Tilfælde medføre, at Forsendelsen tilbagesendes til Afsenderen.

Art. 5. Postkvittering.

Ved Indleveringen af en Forsendelse med angiven Værdi skal der gratis leveres Afsenderen en Postkvittering.

Art. 6. Poste restante-Gebyr.

For Forsendelser med angiven Værdi, som er adresseret poste restante, kan Poststyrelserne i Bestemmelseslandene opkræve det særlige Gebyr, som maatte være fastsat i deres Lovgivning for indenrigske Forsendelser af samme Art.

Art. 7. Fortoldningsgebyr.

For Forsendelser, som afgives til Toldbehandling i Bestemmelseslandet, kan der som postal Afgift opkræves et Fortoldningsgebyr paa højst 40 Centimer pr. Forsendelse.

Art. 8. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

1. Æsker med angiven Værdi er undergivet Afsendelseslandets eller Bestemmelseslandets Lovgivning i Henseende til Tilbagebetaling af Justeringsafgifter ved Udførsel og Udøvelse af Justerings- og Toldkontrol ved Indførsel.

2. Fiskale Afgifter og Proberingsomkostninger, som paaløber ved Indførslen, opkræves hos Adressaterne ved Omdelingen. Hvis en Æske med angiven Værdi som Følge af, at Adressaten har skiftet Bopæl eller har nægtet Modtagelse, eller af en hvilken som helst anden Grund omekspederes til et andet Land, som deltager i Udvekslingen, eller tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal de af de omhandlede Beløb, som ikke kan tilbagebetales ved Genudførslen, opkræves hos Adressaten eller Afsenderen.

Art. 9. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter.

I Forbindelsen mellem de Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Afsenderne af Breve og Æsker med angiven Værdi paatage sig efter de i Konventionens Artikel 43 fastsatte Regler at betale samtlige postale og ikke-postale Afgifter, som hviler paa disse Forsendelser ved Udleveringen.

Art. 10. Ekspresudbringning.

Afsenderen af en Forsendelse kan efter de i Konventionens Artikel 45 fastsatte Regler forlange den afleveret paa Bopælen ved særligt Bud straks efter Ankomsten.

Der er dog forbeholdt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet Ret til, naar dens Reglement hjemler det, at lade en Anmeldelse om Forsendelsens Ankomst udbringe ved Ekspresbud i Stedet for selve Forsendelsen.

Art. 11. Værdiangivelse.

Værdiangivelsen maa ikke overstige den virkelige Værdi af Forsendelsens Indhold, men det er tilladt kun at angive en Del af denne Værdi. Værdiangivelsen for Dokumenter, der repræsenterer en Værdi paa Grund af de med deres Udfærdigelse forbundne Omkostninger, maa ikke overstige de Omkostninger, som i Tilfælde af Tab maatte opstaa ved eventuel Tilvejebringelse af Genparter.

Enhver svigagtig Angivelse af en højere Værdi end den virkelige Værdi af en Forsendelses Indhold kan gøres til Genstand for den i Afsendelseslandets Lovgivning eventuelt hjemlede Retsforfølgning.

Art. 12. Forbud.

1. Det er forbudt at indlægge de i Kolonne 1 i efterfølgende Skema nævnte Genstande i de i Kolonne 2 angivne Forsendelser. Saafremt Forsendelser, der indeholder saadanne Genstande, fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, skal de underkastes den i Kolonne 3 angivne Behandling.

Genstande 1	Værdiforsendelsens Art 2	Behandling af fejlagtigt modtagne Forsendelser 3
a) Genstande, som paa Grund af deres Beskaffenhed eller Indpakning kan frembyde Fare for Posttjenestemænd eller tilsmudse eller beskadige Brevforsendelser.	Breve og Æsker	Behandles af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse, efter dets indenrigske Reglementer; dog maa de under c) nævnte Genstande ikke i noget Tilfælde videresendes til Bestemmelsesstedet eller udleveres til Adressaterne eller tilbagesendes til Afsendelsesstedet.
b) Toldpligtige Genstande med Undtagelse af Værdipapirer og med Forbehold af Bestemmelserne i Artikel 1.	Breve	
c) Opium, Morfin, Kokain og andre bedøvende Midler. Dette Forbud gælder dog ikke Forsendelse i Æsker med angiven Værdi, naar disse Stoffer sendes i Egenskab af Lægemidler eller i videnskabeligt Øjemed til Lande, som paa disse Betingelser tillader Forsendelsen.	Breve og Æsker	
d) Genstande, hvis Indførsel eller Udbredelse i Bestemmelseslandet er forbudt.	Breve og Æsker	
e) Levende Dyr.	Breve og Æsker	
f) Eksplosive, brandfarlige eller paa anden Maade farlige Stoffer.	Breve og Æsker	Tilintetgøres paa Stedet af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse.
g) Obscøne eller umoralske Genstande.	Breve og Æsker	
h) Møntstykker, forarbejdet eller uforarbejdet Platin, Guld eller Sølv, Ædelstene, Juveler og andre kostbare Genstande.	Breve	Tilbagesendes til Afsendelseslandet; hvis deres Tilstedeværelse først konstateres af Bestemmelseslandets Postvæsen, er dette dog bemyndiget til at udlevere dem til Adressaterne efter de i dets indenrigske Reglementer fastsatte Regler.
i) Pengesedler og Værdipapirer af enhver Art, der lyder paa Ihændehaveren.	Æsker	

2. I de Tilfælde, hvor Breve eller Æsker med angiven Værdi, som fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, hverken tilbagesendes til Afsendelseslandet eller udleveres til Adressaten, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den Behandling, som disse Forsendelser er blevet underkastet.

Art. 13. Portofrihed.

1. Breve med angiven Værdi vedrørende Posttjenesten, som udveksles imellem Poststyrelserne eller imellem Postyrelserne og det internationale Bureau, er fritaget for enhver postal Afgift.

2. Det samme gælder Breve og Æsker med angiven Værdi uden Postopkrævning, der vedrører Krigsfanger, og som afsendes eller modtages i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Konventionens Artikel 49, § 2.

Art. 14. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Afsenderen af en Forsendelse med angiven Værdi kan efter de i Konventionens Artikel 51 fastsatte Regler forlange den tilbageleveret fra Postvæsenet eller lade dens Adresse ændre for at faa den omekspederet enten inden for det oprindelige Bestemmelsesland eller til et af de andre kontraherende Lande.

Hvis det drejer sig om en Begæring om Adresseforandring pr. Telegraf, skal der foruden Gebyret for Telegrammet betales Portoen for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 15. Modtagelsesbevis.

Afsenderen kan forlange et Modtagelsesbevis efter de i Konventionens Artikel 55 fastsatte Regler.

Art. 16. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser.

Bestemmelserne i Konventionens Artikel 52 anvendes for omekspederede eller uanbringelige Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 17. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

For saa vidt angaar Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger vedrørende Breve og Æsker med angiven Værdi skal Poststyrelserne iagttage Bestemmelserne i Konventionens Artikel 53.

KAPITEL II.
ANSVAR.

Art. 18. Ansvarets Omfang.

1. Med de i efterfølgende Artikel 19 fastsatte Undtagelser er Poststyrelserne ansvarlige for Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af Forsendelser med angiven Værdi.

Deres Ansvar gælder saavel for Forsendelser, der befordres løse, som for Forsendelser, der befordres i lukkede Afslutninger.

Afsenderen har Ret til en Erstatning, der svarer til Bortkomstens, Indholdsberøvelsens eller Beskadigelsens virkelige Beløb, men Erstatningen kan ikke i noget Tilfælde overstige Værdiangivelsens Beløb i Guldfrancs.

2. Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar for Forsendelser, der beslaglægges af Toldvæsenet som Følge af falsk Angivelse af deres Indhold.

3. Der tages ikke Hensyn til indirekte Skade eller tabt Vinding.

4. Erstatningen beregnes efter den til Guldfrancs omsatte Pris, der gjaldt for Værdigenstande af samme Art paa det Sted og paa det Tidspunkt, hvor Forsendelsen blev modtaget til Postbesørgelse. Hvis Genstandene ikke har nogen Salgspris, beregnes Erstatningen efter deres almindelige, paa samme Grundlag skønsmæssigt fastsatte Værdi.

5. Naar der skal udbetales Erstatning, fordi en Forsendelse med angiven Værdi er gaaet tabt eller er blevet fuldstændig ødelagt, eller fordi den fuldstændigt er berøvet sit Indhold, har Afsenderen desuden Krav paa Tilbagebetaling af den erlagte Porto og de erlagte Gebyrer, dog med Undtagelse af Forsikringsgebyret, som i alle Tilfælde beholdes af Poststyrelserne.

Art. 19. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar:

a) i Tilfælde af vis major; dog bestaar Ansvaret for det Afsendelseslands Poststyrelse, som har paataget sig at dække Risikoen ved vis major (Artikel 3, Litra c). Den Poststyrelse, som er ansvarlig for Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen, skal paa Grundlag af sit Lands Lovgivning afgøre, om Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen skyldes Omstændigheder, der maa betragtes som vis major;
b) naar de ikke kan gøre Rede for Forsendelserne som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar;
c) naar Skaden er foraarsaget ved Afsenderens Fejl eller Forsømmelse eller skyldes Forsendelsens Beskaffenhed;
d) naar det drejer sig om Forsendelser, hvis Indhold falder ind under de i Artikel 12 indeholdte Forbud;
e) naar det drejer sig om Forsendelser, for hvilke der svigagtigt er angivet en højere Værdi end Indholdets virkelige Værdi;
f) naar Afsenderen ikke har iværksat Efterspørgsel inden for den i Konventionens Artikel 53 fastsatte Frist af et Aar;
g) for saa vidt angaar Søbefordring, naar Poststyrelserne i de kontraherende Lande har meddelt, at de ikke er i Stand til at overtage Ansvaret for Værdiforsendelser ombord paa de Skibe, som de benytter; disse Poststyrelser skal dog for Forsendelser med angiven Værdi, som transiterer i lukkede Afslutninger, paatage sig det for anbefalede Forsendelser fastsatte Ansvar.

Art. 20. Ansvarets Ophør.

Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for Forsendelser med angiven Værdi, hvis Udlevering de har foretaget efter de i deres indenrigske Reglement for Forsendelser af samme Art fastsatte Regler.

Ansvaret vedvarer dog:

a) naar Adressaten, eller i Tilfælde af Tilbagesendelse Afsenderen, saafremt vedkommende indenrigske Reglement tillader det, tager Forbehold ved Udleveringen af en Forsendelse, fra hvilken der har fundet Indholdsberøvelse Sted, eller som er beskadiget;
b) naar Adressaten, eller i Tilfælde af Tilbagesendelse Afsenderen, uanset at han har afgivet Kvittering uden Bemærkninger, uden Ophold erklærer over for det Postvæsen, som har udleveret Forsendelsen til ham, at han har konstateret en Uregelmæssighed, og paa en for dette Postvæsen fyldestgørende Maade beviser, at Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen ikke er sket efter Udleveringen.

Art. 21. Udbetaling af Erstatning. Frist for Udbetaling. Godtgørelse til Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

For saa vidt angaar Udbetaling af Erstatning samt af Porto og Gebyrer, der skal tilbagebetales, Frist for Udbetaling og Godtgørelse til Poststyrelsen i Afsendelseslandet anvendes Bestemmelserne i Konventionens Artikler 59, 60 og 62 for Udvekslingen af Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 22. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Indtil Bevis for det modsatte foreligger, paahviler Ansvaret den Poststyrelse, som efter at have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt Materiale til Brug ved Undersøgelsen hverken kan godtgøre, at Udlevering til Adressaten har fundet Sted, eller eventuelt, at rigtig Overlevering til det følgende Postvæsen er sket.

Poststyrelsen i et Transitland eller i Bestemmelseslandet er, indtil Bevis for det modsatte foreligger, fritaget for ethvert Ansvar:

a) naar den har iagttaget Reglerne i Ekspeditionsreglementets Artikel 109, §§ 2—4;
b) naar den kan godtgøre, at Efterspørgslen først er iværksat over for den, efter at de tjenstlige Dokumenter, som har Henhold til den efterspurgte Forsendelse, er tilintetgjort som Følge af, at den i Artikel 181 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen fastsatte Opbevaringsfrist er udløbet; dette Forbehold medfører ikke noget Retstab for Reklamanten.

Indtil Bevis for det modsatte foreligger, er den Poststyrelse, som har overleveret en Forsendelse med angiven Værdi til en anden Poststyrelse, frigjort for ethvert Ansvar, hvis det Udvekslingspostkontor, til hvilket Forsendelsen er overleveret, ikke med første Post, som kunde benyttes efter Dekarteringen, til Poststyrelsen i Afsendelseslandet har fremsendt en Protokol, der konstaterer Mangel af eller Indgreb i enten hele Pakken med Værdiforsendelser eller selve Forsendelsen.

2. Hvis Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted under Befordringen, uden at det er muligt at fastslaa, paa hvilket Lands Omraade eller i hvilket Lands Posttjeneste det er sket, skal de paagældende Poststyrelser bære Skaden med lige Dele. Hvis Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen er blevet konstateret i Bestemmelseslandet eller, i Tilfælde af Tilbagesendelse til Afsenderen, i Afsendelseslandet, paahviler det dog Poststyrelsen i dette Land at bevise, at hverken Forsendelsens Kuvert eller Lukke har været i synlig daarlig Tilstand, og at Vægten ikke har afveget fra den ved Indleveringen konstaterede Vægt.

Hvis saadant Bevis er ført af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet eller eventuelt af Poststyrelsen i Afsendelseslandet, kan ingen af de paagældende øvrige Poststyrelser fralægge sig deres Del af Ansvaret under Paaberaabelse af, at Forsendelsen er overleveret til det følgende Postvæsen, uden at dette har fremsat Indsigelse.

3. Hvis Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted paa et Transitlands Omraade eller i et Transitlands Posttjeneste, og Poststyrelsen i dette Land ikke har tiltraadt denne Overenskomst, skal de øvrige Poststyrelser med lige Dele bære den Skade, som i Henhold til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 26 ikke dækkes af den nævnte Poststyrelse. I saa Fald skal Afsenderen føre retsgyldigt Bevis for, at Forsendelsens Indhold var fuldstændigt, urørt og omhyggeligt indpakket.

Den i foregaaende Stykke fastsatte Fremgangsmaade med Hensyn til Fordelingen af den Erstatning, der skal udbetales, paa de paagældende Poststyrelser, skal ligeledes anvendes, saafremt Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted i en Søbefordringstjeneste, der henhører under en kontraherende Poststyrelse, som ikke paatager sig Ansvar (Artikel 19, Litra g).

4. De Toldafgifter og andre Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas, skal udredes af de Poststyrelser, som er ansvarlige for Bortkomsten.

5. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

6. I Tilfælde af, at en Forsendelse, der er betragtet som gaaet tabt, senere kommer til Veje, skal den Person, til hvem Erstatning er blevet udbetalt, underrettes om, at han kan erholde Forsendelsen udleveret mod at tilbagebetale Erstatningsbeløbet.

Art. 23. Ansvarets Begrænsning.

1. En Poststyrelses Ansvar over for andre Poststyrelser kan ikke i noget Tilfælde gaa ud over det Maksimum for Værdiangivelse, som den selv har fastsat.

2. Saafremt en Forsendelse med angiven Værdi er gaaet tabt, er blevet berøvet sit Indhold eller er blevet beskadiget som Følge af vis major, er Poststyrelsen i det Land, paa hvis Omraade eller i hvis Posttjeneste Bortkomsten,

Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted, kun ansvarlig over for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, hvis begge Lande har paataget sig Risikoen ved vis major.

KAPITEL III.
POSTOPKRÆVNINGSFORSENDELSER.

Art. 24. Takster og Betingelser.

Breve og Æsker med angiven Værdi kan forsendes mod Postopkrævning paa de i Konventionens Artikel 63 fastsatte Betingelser. De er underkastet de for Forsendelser med angiven Værdi af den Art, til hvilken de hører, gældende Formaliteter og Takster.

Art. 25. Annullering eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet.

Afsenderen af en Forsendelse med angiven Værdi med Postopkrævning kan forlange, at Postopkrævningsbeløbet annulleres eller nedsættes eller forhøjes.

Begæringer af denne Art er undergivet de i Konventionens Artikel 64 fastsatte Bestemmelser.

Art. 26. Ansvar i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Forsendelse.

Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Forsendelse med angiven Værdi med Postopkrævning medfører Ansvar for Postvæsenet efter de i Kapitel II fastsatte Regler.

Art. 27. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning.

1. Hvis Forsendelsen er blevet udleveret til Adressaten uden Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet, har Afsenderen Ret til Erstatning, for saa vidt Efterspørgsel er blevet iværksat inden for den i Konventionens Artikel 53 fastsatte Frist af et Aar, og med mindre den Omstændighed, at Opkrævning ikke er sket, skyldes Fejl eller Forsømmelse fra hans Side eller skyldes, at Forsendelsens Indhold falder ind under de i Artiklerne 11 og 12 indeholdte Forbud.

Det samme gælder, hvis det hos Adressaten opkrævede Beløb er lavere end det angivne Postopkrævningsbeløb, eller hvis Opkrævningen er foretaget paa svigagtig Maade.

Erstatningen kan ikke i noget Tilfælde overstige Postopkrævningsbeløbet.

2. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

Art. 28. Indestaaelse for opkrævede Beløb. Betalingspligt. Frister og Regres. Deling af Portoen.

Bestemmelserne i Konventionens Artikler 66, 68, 69, 70, 71, 72 og 73 anvendes for Forsendelser med angiven Værdi med Postopkrævning.

KAPITEL IV.
RET TIL PORTO OG GEBYRER. TRANSITAFGIFTER.

Art. 29. Ret til Porto og Gebyrer.

Bortset fra, hvad der er bestemt i Konventionens Artikel 73, beholder hver Poststyrelse udelt den Porto og de Gebyrer, som den har opkrævet.

Art. 30. Transitafgifter.

Forsendelser med angiven Værdi er underkastet de i Konventionen fastsatte Transitafgifter.

KAPITEL V.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 31. Anvendelse af Konventionens Regler.

Bestemmelserne i Konventionen og dens Ekspeditionsreglement anvendes for Forsendelser med angiven Værdi med Hensyn til alt, om hvilket der ikke ud-

trykkeligt er truffet Bestemmelse i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement.

Art. 32. Postkontorer, der deltager i Udvekslingen.

Poststyrelserne skal træffe de nødvendige Foranstaltninger til, at saavidt muligt alle Postkontorer i deres Land udveksler Breve og Æsker med angiven Værdi.

Art. 33. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—7, 10, 13, 14, 15, 17—31, 33 og 34, af Bestemmelserne i dens Slutningsprotokol og af Bestemmelserne i Artikel 116 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring enten af Bestemmelserne i andre af denne Overenskomsts Artikler end de forannævnte eller af Bestemmelserne i Artiklerne 103, 104, 105, 107, 108, 109, 111 og 115 i dens Ekspeditionsreglement;

c) simpel Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Ændring i andre af Ekspeditionsreglementets Artikler eller om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst, i dens Slutningsprotokol og i dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 34. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Juli 1940 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de ovenfor angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Slutningsprotokol til Overenskomsten.

Umiddelbart før Underskriften af den under Dags Dato afsluttede Overenskomst angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi er underskrevne Befuldmægtigede kommet overens om følgende:

ENESTE ARTIKEL.
MAKSIMUM FOR VÆRDIANGIVELSE.

Som Afvigelse fra Overenskomstens Artikel 2 har hver Poststyrelse Ret til for sit Vedkommende at begrænse Maksimum for Værdiangivelse til 5.000 Francs eller til det i dens indenrigske Tjeneste fastsatte Beløb, hvis dette er lavere end 5.000 Francs.

Til Bekræftelse heraf har underskrevne Befuldmægtigede udfærdiget denne Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som hvis dens Bestemmelser var optaget i selve Teksten i den Overenskomst, til hvilken den har Henhold, og har underskrevet den i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi.

I Henhold til Artikel 4 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi:

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 101. Oplysninger, der skal tilstilles Poststyrelserne.

Poststyrelserne i de kontraherende Lande, mellem hvilke der er etableret direkte Udveksling, skal paa Grundlag af Oversigter som vedføjede Formular VD 1 tilstille hverandre Oplysninger angaaende Udvekslingen af Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 102. Dirigeringsveje.

Hver Poststyrelse fastsætter ved Hjælp af de fra de paagældende andre Poststyrelser modtagne Oversigter VD 1 de Dirigeringsveje, som skal benyttes ved Befordringen af dens Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 103. Overleveringsmaade.

1. Overleveringen af Forsendelser med angiven Værdi mellem Lande, der grænser til hinanden, eller som er forbundet ved en direkte Søbefordringstjeneste, skal foretages af de Udvekslingspostkontorer, som de to paagældende Poststyrelser udpeger efter fælles Aftale.

2. I Forbindelsen mellem Lande, der er adskilt ved et eller flere Transitlande, skal Forsendelser med angiven Værdi altid følge den mest direkte Rute.

De kan efter Tjenestens Tarv afsendes i lukkede Afslutninger eller overleveres i aaben Transit til Postvæsenet i det første Transitland, hvis dette er i Stand til at foretage Viderebefordringen efter de i Artiklerne 101 og 102 fastsatte Bestemmelser. Dog har enhver transitydende Poststyrelse Ret til, hvis den konstaterer, at Antallet af Forsendelser i aaben Transit er saa stort, at dens Posttjeneste derved besværliggøres, at forlange, at Forsendelserne med angiven Værdi skal overleveres den i lukkede Afslutninger fra Afsendelseslandets Postvæsen til Udvekslingspostkontorerne i Bestemmelseslandet.

3. Der forbeholdes Poststyrelserne i Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet Ret til at træffe Aftale om at udveksle Værdiforsendelser i lukkede Afslutninger med Benyttelse af et eller flere Transitlandes Posttjeneste, uanset om Transitlandene deltager i Overenskomsten eller ej. Poststyrelserne i Transitlandene skal underrettes i rimelig Tid.

De paagældende Poststyrelser kan ligeledes træffe Aftale om at lade Viderebefordring i aaben Transit foregaa ad Omveje, saafremt denne Overleveringsform ad den direkte Rute vilde bevirke, at Ansvaret ikke var dækket for hele Befordringsstrækningen.

KAPITEL II.
BETINGELSER FOR MODTAGELSE TIL POSTBESØRGELSE.

Art. 104. Forsendelsernes Beskaffenhed.

1. Breve med angiven Værdi kan kun modtages til Postbesørgelse i Kuverter, der er lukket ved Hjælp af identiske Segl af fint Lak, som skal være anbragt med Mellemrum, skal udvise Aftryk af et formeligt Signet og skal forefindes i tilstrækkeligt Antal til at sammenholde alle Kuvertens Overfald. Kuverterne skal være stærke, være fremstillet i eet enkelt Stykke og være af en saadan Beskaffenhed, at Seglene sidder fuldstændigt fast. Det er forbudt at benytte Kuverter, der er helt gennemsigtige, eller som har farvede Kanter, samt Rudekuverter.

2. Ethvert Brev skal være saaledes behandlet, at der ikke kan gøres Indgreb i dets Indhold, uden at Kuverten eller Seglene maa beskadiges synligt.

3. De til Frankering benyttede Frimærker og posttjenstlige Etiketter skal anbringes med Mellemrum, for at de ikke skal kunne tjene til at skjule Beskadigelser af Kuverten. De maa heller ikke bøjes om paa den anden Side af Kuverten, saaledes at de dækker Kanten. Det er forbudt at anbringe andre Etiketter paa Værdibreve end posttjenstlige Etiketter.

Frankeringen af Forsendelser med angiven Værdi kan erstattes af en Paategning i Tal om det opkrævede Beløb i Afsendelseslandets Mønt i følgende Form: „Taxe perçue: Kr..... Øre.....".

Denne Paategning skal anbringes i øverste højre Hjørne af Adressesiden, og Afsendelsespostkontorets Dagstempel skal anbringes ved Siden af Paategningen.

4. Juveler og andre kostbare Genstande skal indlægges i tilstrækkeligt modstandsdygtige Træ- eller Metalæsker; Trææskers Vægge skal være mindst 8 Millimeter tykke.

5. Æskernes Overside og Underside skal være dækket af hvidt Papir til Anførsel af Modtagerens Adresse og Værdiangivelsen samt til Anbringelse af Poststempler. Derpaa skal Æskerne omsnøres med korsvis anbragt stærkt Sejlgarn uden Sammenknytninger, hvis Ender samles under et Segl af fint Lak, der skal udvise Aftryk af et formeligt Signet. Endelig skal de forsegles paa de fire Sideflader med Segl, der skal være identiske med det forannævnte.

6. Forsendelser med angiven Værdi, der er adresseret til Initialer, eller hvis Adresse er skrevet med Blyant, eller hvis Udskrift udviser Raderinger eller Rettelser, modtages ikke til Postbesørgelse. Saafremt saadanne Forsendelser fejlagtigt maatte være modtaget, skal de ufravigeligt tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

Art. 105. Angivelse af Værdien. Tolddeklarationer.

1. Værdiangivelsen skal anføres i Afsendelseslandets Mønt og skal af Afsenderen anføres paa Forsendelsens Adresseside i latinske Bogstaver skrevet helt ud og med arabiske Tal uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet. Værdiangivelsens Beløb maa ikke anføres med Blyant.

2. Det angivne Værdibeløb skal af Afsenderen eller af Postvæsenet i Afsendelseslandet omsættes til Guldfrancs. Resultatet af Omsætningen skal anføres i nye Tal ved Siden af eller under de Tal, der angiver Værdibeløbet i Afsendelseslandets Mønt. Denne Bestemmelse gælder ikke for direkte Forbindelser mellem Lande, der har fælles Mønt.

Beløbet i Guldfrancs skal understreges med Farveblyant.

3. Æsker med angiven Værdi skal ledsages af Tolddeklarationer som den Konventionens Ekspeditionsreglement vedføjede Formular C 2 i de Forbindelser, i hvilke Anvendelse af saadanne Deklarationer kræves.

4. Poststyrelserne paatager sig ikke noget Ansvar med Hensyn til Tolddeklarationer.

Art. 106. Svigagtig Angivelse af Værdien.

Saafremt det ved en eller anden Omstændighed eller paa Grundlag af Efterspørgsler fra de paagældende Personers Side opdages, at der foreligger svigagtig Angivelse af en højere Værdi end den i et Brev eller en Æske virkelig indlagte Værdi, skal der hurtigst muligt gives Postvæsenet i Afsendelseslandet Underretning derom, eventuelt ledsaget af Bilagene vedrørende en foretaget Undersøgelse.

KAPITEL III.
FORSENDELSERNES BEHANDLING VED AFSENDELSEN OG VED ANKOMSTEN.

Art. 107. Angivelse af Forsendelsernes Vægt. Dagstempel. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter.

1. Den nøjagtige Vægt i Gram af enhver Forsendelse med angiven Værdi skal af Postvæsenet i Afsendelseslandet anføres paa Forsendelsen i øverste venstre Hjørne af Adressesiden.

2. Forsendelsen skal af Afsendelsespostkontoret paa Adressesiden forsynes med et Stempel, der angiver Indleveringssted og Indleveringsdato. Desuden skal hver Forsendelse forsynes med en Etiket, der i latinske Bogstaver angiver Indleveringspostkontorets Navn samt Forsendelsens Registernummer, og med en Etiket i rød Farve, der i store Typer bærer Angivelsen „Valeur déclarée".

Det er dog tilladt Poststyrelserne i Stedet for de to i foregaaende Stykke omhandlede Etiketter at anvende een enkelt Etiket i rød Farve som vedføjede Formular VD 2 med Angivelse i latinske Bogstaver af Bogstavet V og Indleveringspostkontorets Navn samt af Forsendelsens Registernummer.

3. Der maa ikke af Postvæsenet i Transitlande anføres noget Løbenummer paa Forsiden af Forsendelser med angiven Værdi.

4. Bestemmelsespostkontoret skal paa Ankomstdagen anbringe sit Stempel paa Bagsiden.

5. Bestemmelserne i Artiklerne 111 og 146 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Forsendelser med angiven Værdi, som skal udleveres fri for Afgifter.

Art. 108. Værdikarter. Udfærdigelse af Bundter. Nedlægning i Afslutningerne.

1. Forsendelser med angiven Værdi skal af det afsendende Udvekslingspostkontor opføres i særlige Værdikarter som vedføjede Formular VD 3 med alle Angivelser efter disse Formularers Tekst.

Ud for Angivelserne vedrørende Forsendelser, som skal udbringes ved Ekspresbud, anføres Bemærkningen „Exprès" i Rubrik „Observations".

2. Forsendelser med angiven Værdi samles med Kartet eller Karterne i et eller flere særlige Bundter, der omsnøres med Sejlgarn og indpakkes i stærkt Papir og derpaa omsnøres udvendigt med Sejlgarn og forsegles med fint Lak paa alle Overfald med Benyttelse af det afsendende Udvekslingspostkontors Signet. Disse Bundter skal bære Udskriften „Valeurs déclarées" eller „Lettres avec valeur déclarée" eller „Boîtes avec valeur déclarée".

Breve med angiven Værdi kan i Stedet for at samles i et Bundt indlægges i en Kuvert af stærkt Papir, der lukkes ved Hjælp af Laksegl.

Hvis Antallet eller Omfanget af Forsendelser med angiven Værdi gør det nødvendigt, kan de ogsaa nedlægges i en Sæk, som skal lukkes forsvarligt og forsegles med Laksegl eller plomberes.

3. Tilstedeværelsen af disse Bundter eller Sække markeres i Afdeling III i Brevpostkartet (Formular C 16 vedføjet Ekspeditionsreglementet til Konventionen). Saafremt Afslutningen ikke indeholder Bundter eller Sække med Forsendelser med angiven Værdi, skal Bemærkningen „Néant" anføres i denne Afdeling.

4. Bundtet eller Sækken med Forsendelser med angiven Værdi skal nedlægges i den Pakke eller Sæk, som indeholder de anbefalede Forsendelser, eller, saafremt saadanne ikke foreligger, i en Sæk eller Emballage, som normalt indeholder de anbefalede Forsendelser. Saafremt de anbefalede Forsendelser er nedlagt i mere end een Sæk, skal Bundtet eller Sækken med Forsendelser med angiven Værdi nedlægges i den Sæk, til hvis Hals den særlige Kuvert med Brevpostkartet er fastgjort.

5. Hvis en af de to Poststyrelser, mellem hvilke Udvekslingen foregaar, forlanger det, skal Æsker med angiven Værdi opføres i særskilte Formularer VD 3 og indpakkes for sig.

Art. 109. Dekartering af Bundter. Forskellige Uregelmæssigheder.

1. Ved Modtagelsen af et Bundt eller en Sæk med Forsendelser med angiven Værdi skal det modtagende Udvekslingskontor i første Række forvisse sig om, at Bundtet eller Sækken ikke frembyder noget uregelmæssigt i Udseendet eller i den ydre Indpakning, og at de i Artikel 108 foreskrevne Regler er iagttaget.

2. Dette Kontor foretager derefter individuel Undersøgelse af Forsendelserne med angiven Værdi, konstaterer eventuelle Mangler eller andre Uregelmæssig-

heder og berigtiger eller videresender Værdikarterne under Iagttagelse af de i Artikel 162, §§ 2—6, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedrørende anbefalede Forsendelser fastsatte Bestemmelser.

3. Konstateringen enten af en Mangel, et Indgreb eller en anden Uregelmæssighed af en saadan Art, at de paagældende Poststyrelsers Ansvar bliver aktuelt, skal ske ved en Protokol, der saavidt muligt ledsaget af den fuldstændige Indpakning (Sæk, Kuvert, Sejlgarn, Segl eller Plomber) fra alle de Bundter eller indre og ydre Sække, i hvilke Forsendelserne med angiven Værdi var indlagt, og under Anbefaling sendes til den Poststyrelse, under hvilken det afsendende Udvekslingspostkontor hører, hvilket skal ske uafhængigt af den Tilbagemeldelse, som straks skal tilstilles dette Kontor. En Genpart af Protokollen skal samtidig indsendes til det modtagende Udvekslingspostkontors egen foresatte Centralstyrelse eller til et andet af denne udpeget Styrelsesorgan.

4. Uden at Bestemmelserne i § 3 derved kan fraviges, skal et Udvekslingspostkontor, som fra et andet Udvekslingspostkontor modtager en beskadiget eller utilstrækkeligt indpakket Forsendelse, viderebefordre den under Iagttagelse af følgende Regler:

Hvis det drejer sig om en ringe Beskadigelse, eller hvis Seglene er delvis affaldet, er det tilstrækkeligt at forsegle Forsendelsen paany for at sikre Indholdet, dog paa Betingelse af, at det efter Vægten er givet, at Indholdet hverken er beskadiget eller formindsket. Om fornødent skal Forsendelserne ompakkes, hvorved den oprindelige Indpakning saavidt muligt skal bevares.

Hvis Beskadigelsen er saa omfattende, at Indholdet har kunnet udtages, skal Kontoret først tjenstligt aabne Forsendelsen og kontrolere Indholdet. Resultatet af Kontroleringen af Forsendelsens Indhold skal optages i en detailleret Protokol, af hvilken en Genpart skal vedheftes Forsendelsen.

I alle disse Tilfælde skal Forsendelsens oprindelige og nye Vægt konstateres og anføres paa Kuverten. Denne Angivelse skal efterfølges af Paategningen „Cacheté d'office à.....“ eller „Réemballé à.....“, og ved Siden heraf skal anbringes et Aftryk af Dagstemplet og de Tjenestemænds Underskrift, som har foretaget Forseglingen eller Ompakningen.

5. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser med angiven Værdi skal udleveres til Adressaterne uden Opkrævning af Porto undtagen i de Tilfælde, hvor der hviler Porto paa dem som Følge af Omekspedition ud over den første Befordringsstrækning (Overenskomstens Artikel 16). Uregelmæssigheden skal dog meddeles Indleveringspostkontoret ved Tilbagemeldelse.

Art. 110. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser.

1. Enhver Forsendelse med angiven Værdi, hvis Adressat er afrejst til et Land, der ikke deltager i denne Overenskomst, skal straks tilbagesendes som uanbringelig til Afsendelseslandet for at tilbageleveres til Afsenderen, med mindre Postvæsenet i det første Bestemmelsesland er i Stand til at eftersende den.

2. Uanbringelige Forsendelser med angiven Værdi skal tilbagesendes snarest muligt og senest inden for de i Konventionens Artikel 52 fastsatte Frister.

Disse Forsendelser opføres i Kartet VD 3 og optages i Bundtet eller Sækken, som er mærket „Valeurs déclarées“.

3. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas ved Omekspeditionen eller Tilbagesendelsen til Afsendelsesstedet, skal efter de i Artikel 147, § 8, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen fastsatte Regler afkræves Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland.

KAPITEL IV.
AFREGNING. AFVIKLING AF AFREGNINGER.

Art. 111. Transitafgifter.

De Transitafgifter, der tilkommer Poststyrelserne i Transitlande, beregnes paa den i Konventionen foreskrevne Maade.

Art. 112. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter. Afvikling af Afregninger.

Bestemmelserne i Artikel 179 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Afviklingen af Afregninger vedrørende Forsendelser med angiven Værdi, som skal udleveres fri for Afgifter.

Dog skal de Poststyrelser, som erklærer ikke at kunne tiltræde den i denne Artikel fastsatte Afviklingsmaade, angive de Bestemmelser, som de ønsker at anvende.

KAPITEL V.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 113. Modtagelsesbevis. Postopkrævning. Ekspresbesørgelse. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

Bestemmelserne i Artiklerne 128 og 129 (Modtagelsesbevis), 130—142 (Postopkrævning), 144 og 159 (Ekspresbesørgelse) og 153, 154 og 155 (Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger) i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 114. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Bestemmelserne i Artiklerne 150 og 151 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Tilbagelevering eller Adresseforandring vedrørende Forsendelser med angiven Værdi.

Hvis det drejer sig om telegrafisk Begæring om Adresseforandring, skal denne Begæring med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, ledsaget af det i Artikel 150, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen omhandlede Facsimile. Foroven paa Blanketten skal anføres følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du.....". I dette Tilfælde skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig ud over at tilbageholde Forsendelsen men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring om Adresseforandring uden at afvente denne Bekræftelse.

Art. 115. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) Størrelsen af de Forsikringsgebyrer, som de i Henhold til Overenskomstens Artikel 3 anvender i deres Tjeneste for Forsendelser med angiven Værdi;
b) det Maksimumsbeløb, som de tillader for Værdiangivelse;
c) det Antal Tolddeklarationer, der kræves for Æsker med angiven Værdi til deres Land samt for Æsker i Transit, og de Sprog, i hvilke disse Tolddeklarationer skal affattes;
d) eventuelt en Fortegnelse over de af deres Postkontorer, til hvilke der kan sendes Forsendelser med angiven Værdi (Overenskomstens Artikel 32);
e) eventuelt hvilke af deres til Befordring af almindelig Brevpost benyttede regelmæssige Søbefordringstjenester der med Paatagelse af Ansvar kan benyttes til Befordring af Forsendelser med angiven Værdi.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 116. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi sættes i Kraft.

Det skal have samme Gyldighedsperiode som Overenskomsten, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Postpakker

afsluttet mellem

AFGHANISTAN, ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, BELGIEN, KOLONIEN BELGISK CONGO, BOLIVIA, BRASILIEN, BULGARIEN, CHILE, CHINA, REPUBLIKEN COLUMBIA, REPUBLIKEN COSTA-RICA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, REPUBLIKEN EL SALVADOR, EQUADOR, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, DE FRANSKE KOLONIER OG PROTEKTORATER I INDOCHINA, SAMTLIGE ANDRE FRANSKE KOLONIER, GRÆKENLAND, GUATEMALA, REPUBLIKEN HAÏTI, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, BRITISK INDIEN, IRAN, IRAK, ISLAND, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER OG BESIDDELSER MED UNDTAGELSE AF ITALIENSK ØSTAFRIKA, ITALIENSK ØSTAFRIKA, JAPAN, KOREA, SAMTLIGE ANDRE JAPANSKE BESIDDELSER, LETLAND, STATERNE I LEVANTEN UNDER FRANSK MANDAT (SYRIEN OG LIBANON), REPUBLIKEN LIBERIA, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), MEXICO, NICARAGUA, NORGE, REPUBLIKEN PANAMA, PARAGUAY, NEDERLANDENE, CURAÇAO OG SURINAM, NEDERLANDSK INDIEN, PERU, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECO-SLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, REPUBLIKEN URUGUAY, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.

Art. 1. Overenskomstens Genstand.

1. Der kan under Benævnelsen „Postpakker" mellem de kontraherende Lande enten direkte eller ved et eller flere af disse Landes Mellemkomst udveksles Pakker af Vægt indtil 20 Kilogram med Inddeling i følgende Vægtsatser:

1° Indtil 1 kg;
2° Over 1 indtil 3 kg;
3° Over 3 indtil 5 kg;
4° Over 5 indtil 10 kg;
5° Over 10 indtil 15 kg;
6° Over 15 indtil 20 kg.

2. Udveksling af Pakker af Vægt over 10 Kilogram er fakultativ.

KAPITEL II.
BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL ALLE PAKKER.

Art. 2. Frankering. Takster.

1. Portoen for Pakker skal erlægges ved Afsendelsen.

2. Taksten sammensættes af de Portoandele, der tilkommer hvert i Land- eller Søbefordringen deltagende Postvæsen. Den omfatter ligeledes eventuelt de i Artiklerne 5—8 omhandlede Tillægstakster.

Art. 3. Landporto.

Landportoen fastsættes for hvert Land til:

30 Centimer pr. Pakke af Vægt indtil 1 kg;
40 Centimer pr. Pakke af Vægt over 1 indtil 3 kg;
50 Centimer pr. Pakke af Vægt over 3 indtil 5 kg;
100 Centimer pr. Pakke af Vægt over 5 indtil 10 kg;
150 Centimer pr. Pakke af Vægt over 10 indtil 15 kg;
200 Centimer pr. Pakke af Vægt over 15 indtil 20 kg.

For saa vidt angaar Pakker inden for de to sidstnævnte Vægtsatser har Poststyrelserne i Afsendelseslandet og i Ankomstlandet dog Ret til frit at fastsætte den dem tilkommende Landporto.

Art. 4. Søporto.

Ved Søbefordring opkræves der for hvert Postvæsen, som deltager i denne Befordring, en Porto, der fastsættes saaledes:

Afstandssatser	Pakker indtil 1 kg	Pakker over 1 kg indtil 3 kg	Pakker over 3 kg indtil 5 kg	Pakker over 5 kg indtil 10 kg	Pakker over 10 kg indtil 15 kg	Pakker over 15 kg indtil 20 kg
1	2	3	4	5	6	7
	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.
Indtil 500 Sømil	—.15	—.20	—.25	—.50	—.75	1.—
fra 501 indtil 1000 Sømil	—.25	—.30	—.40	—.75	1.10	1.60
„ 1001 „ 2000 „	—.40	—.50	—.60	1.10	1.60	2.25
„ 2001 „ 3000 „	—.50	—.65	—.80	1.45	2.10	2.90
„ 3001 „ 4000 „	—.60	—.80	1.—	1.80	2.60	3.55
„ 4001 „ 5000 „	—.70	—.95	1.20	2.15	3.10	4.20
„ 5001 „ 6000 „	—.80	1.10	1.40	2.50	3.60	4.85
„ 6001 „ 7000 „	—.90	1.25	1.60	2.85	4.10	5.50
„ 7001 „ 8000 „	1.—	1.40	1.80	3.20	4.60	6.15
„ 8001 „ 9000 „	1.10	1.55	2.—	3.55	5.10	6.80
„ 9001 „ 10.000 „	1.20	1.70	2.20	3.90	5.60	7.45
og saa videre med Tillæg pr. 1000 Sømil eller Del af 1000 Sømil af	—.10	—.15	—.20	—.35	—.50	—.65

Afstandssatserne fastsættes eventuelt efter Gennemsnitsafstanden mellem de respektive Havne i to Lande, der udveksler med hinanden.

Søbefordring mellem to Havne i samme Land kan ikke motivere Opkrævning af den i første Stykke fastsatte Porto, saafremt Postvæsenet i dette Land allerede oppebærer Landporto for de befordrede Pakker.

Art. 5. Nedsættelse eller Forhøjelse af Terminalportoen.

De kontraherende Lande har paa Betingelse af, at den schweiziske Poststyrelse underrettes mindst tre Maaneder forud, Ret til samtidig for afgaaende og ankommende Pakker at nedsætte eller forhøje deres Terminalporto.

Ændringer i denne Porto skal træde i Kraft fra følgende Datoer: 1. Januar eller 1. Juli.

Nedsættelsen eller Forhøjelsen skal gælde i et Tidsrum af mindst et Aar.

Forhøjelsen for hver Vægtsats maa ikke i noget Tilfælde være større end den i Artikel 3 fastsatte Porto.

Art. 6. Nedsættelse eller Forhøjelse af Søportoen.

Poststyrelserne har paa de i Artikel 5 angivne Betingelser Ret til med højst 50 % at nedsætte eller forhøje den i Artikel 4 fastsatte Søporto.

Enhver Forhøjelse skal ogsaa foretages for Pakker, som afsendes fra det Postvæsen, under hvilket de paagældende Søbefordringer hører. Denne Regel gælder dog ikke for Forbindelserne mellem et Land og dets Kolonier m. v. eller mellem disse Kolonier m. v. indbyrdes.

Art. 7. Tillægstakst.

Under Forbehold af, at den schweiziske Poststyrelse underrettes mindst tre Maaneder forud, har ethvert af de kontraherende Lande Ret til under eet for Postpakker, der hidrører fra, og for Postpakker, der er bestemt til dets Postkontorer, at anvende en Tillægstakst paa 25 Centimer pr. Pakke.

Denne Tillægstakst skal træde i Kraft enten den 1. Januar eller den 1. Juli.

Art. 8. Voluminøse Pakker. Forsigtig-Pakker. Forhøjet Takst.

1. Som voluminøse Pakker betragtes:

a) Pakker, hvis Udstrækning paa nogen Led overskrider 1 m 50 cm, eller hvis Længde og største Omkreds, maalt i en anden Retning end Længderetningen, tilsammen overskrider 3 m;

b) Pakker, som paa Grund af deres Form, Beskaffenhed eller Skrøbelighed ikke vel egner sig til at stuves sammen med andre Pakker, eller som udkræver særlige Forsigtighedsforanstaltninger, f. Eks. Planter eller Buskvækster i Kurve, tomme Bure eller Bure, der indeholder levende Dyr, tomme Cigarkasser eller andre Kasser, der er bundet sammen, Møbler, Kurvemagerarbejder, Blomsterborde, Barnevogne, Spinderokke, Cykler o. s. v.

2. De Postvæsener, som udfører Søbefordring, har Ret til at betragte som voluminøs enhver Pakke, der søbefordres, og hvis Udstrækning paa nogen Led overskrider 1 m 25 cm, eller hvis Rumfang er større end:

60 dm^3 for Pakker af Vægt indtil 5 kg;
80 dm^3 for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg;
100 dm^3 for Pakker af Vægt over 10 indtil 15 kg;
120 dm^3 for Pakker af Vægt over 15 indtil 20 kg.

3. Der skal ligeledes træffes særlige Forsigtighedsforanstaltninger for Pakker, som indeholder skrøbelige Genstande (Glas, Ure o. s. v.), og saadanne Pakker skal behandles med særlig Omhu under Land- og Søbefordring samt ved Omlæsning, selv om de vel egner sig til at stuves sammen med andre Pakker.

4. Voluminøse Pakker og Forsigtig-Pakker kan kun besørges i Forbindelsen med de Lande, der paatager sig at befordre dem.

5. Portoen for disse Pakker er Portoen for en almindelig Pakke forhøjet med 50 %. Portoen afrundes eventuelt opad til et med 5 deleligt Tal.

Art. 9. Fortoldningsgebyr.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan enten for Aflevering til Toldvæsenet og for Fortoldning eller for Aflevering til Toldvæsenet alene opkræve et Gebyr paa højst 50 Centimer pr. Pakke. Med mindre anden Aftale er truffet, skal dette Gebyr opkræves ved Pakkens Udlevering.

Art. 10. Udlevering til Adressaten. Gebyr for Aflevering paa Bopælen.

1. Pakkerne skal udleveres til Adressaterne hurtigst muligt og i Overensstemmelse med de i Bestemmelseslandet gældende Regler.

Dette Land kan for Aflevering paa Bopælen opkræve et Gebyr, der er lig med det i dets indenrigske Tjeneste fastsatte Gebyr, men dog højst 40 Centimer pr. Pakke. Det samme Gebyr kan eventuelt opkræves for ethvert Afleveringsforsøg paa Adressatens Bopæl ud over det første. Dette Gebyr opkræves dog ikke for første Afleveringsforsøg, naar det drejer sig om de i efterfølgende Artikel 15 omhandlede Ekspresspakker.

2. Saafremt Pakkerne ikke afleveres paa Bopælen, skal Adressaten uden Ophold underrettes om deres Ankomst. De Lande, hvis indenrigske Bestemmelser

paabyder saadan Underretning, kan herfor opkræve et særligt Gebyr; dette maa ikke overstige Portoen for et almindeligt indenrigsk Brev af 1. Vægtsats. Det samme Gebyr kan eventuelt opkræves for hver ny Anmeldelse, der yderligere afgives paa Adressatens Bopæl.

Art. 11. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

Poststyrelserne i Bestemmelseslandene er berettiget til hos Pakkernes Adressater at opkræve Toldafgifter og alle eventuelle andre ikke-postale Afgifter, som paalægges Pakkerne i Bestemmelseslandet.

Art. 12. Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter.

I Forbindelsen mellem de Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Afsenderne ved en forudgaaende Erklæring til Afsendelsespostkontoret paatage sig at betale samtlige postale og ikke-postale Afgifter, som hviler paa Pakkerne ved Udleveringen. Saa længe en Pakke ikke er blevet udleveret til Adressaten, kan Afsenderen ogsaa efter Indleveringen og mod Betaling af den for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats fastsatte Porto forlange, at Pakken skal udleveres fri for Afgifter.

I disse Tilfælde skal Afsenderne forpligte sig til at betale de Beløb, som maatte blive forlangt af Bestemmelsespostkontoret, og skal eventuelt stille fornødent Depositum.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er berettiget til at opkræve et Kommissionsgebyr, som ikke maa overstige 40 Centimer pr. Pakke. Dette Gebyr er uafhængigt af det i Artikel 9 fastsatte Gebyr.

Art. 13. Ompakningsgebyr.

Poststyrelsen i et Land, paa hvis Omraade en Postpakke har maattet ompakkes til Beskyttelse af dens Indhold, er berettiget til at belaste denne Pakke med et Ompakningsgebyr, der fastsættes til 30 Centimer pr. Pakke. Dette Gebyr kan kun beregnes for Pakker, som omekspederes eller tilbagesendes til Afsendelsesstedet, og kun een Gang for hele Befordringsstrækningen. Det opkræves hos Adressaten eller eventuelt hos Afsenderen.

Art. 14. Lagerafgift.

For Pakker, der er adresseret poste restante, eller som ikke er afhentet paa Bestemmelsespostkontoret inden for de foreskrevne Frister, er Bestemmelseslandet berettiget til at opkræve den i dets Lovgivning fastsatte Lagerafgift. Denne Afgift maa dog ikke overstige 5 Francs.

Art. 15. Eksprespakker.

1. Pakker bliver efter Afsendernes Begæring afleveret ved særligt Bud paa Adressatens Bopæl straks efter Ankomsten i de Lande, hvis Postvæsen indgaar paa at paatage sig denne Besørgelse. Et Postvæsen, som ikke paatager sig Aflevering paa Bopælen, skal dog ved Ekspresbud udbringe en Anmeldelse til Adressaten om Ankomsten.

2. Disse Forsendelser, som benævnes „Eksprespakker", er ud over den almindelige Porto undergivet en særlig Takst paa 80 Centimer, som skal erlægges fuldt ud og forud af Afsenderen, uanset om Pakken eller Anmeldelsen kan afleveres til Adressaten ved Ekspresbud eller ej.

3. Naar Adressatens Bopæl er beliggende uden for Bestemmelsespostkontorets lokale Omdelingsdistrikt, kan Ekspresudbringningen medføre Opkrævning af et Tillægsgebyr af Størrelse indtil det for Ekspresudbringning i den indenrigske Tjeneste fastsatte Gebyr.

Ekspresudbringningen er dog i dette Tilfælde ikke obligatorisk.

4. Saafremt en Eksprespakke omekspederes eller er uanbringelig, kan det i § 3 fastsatte Tillægsgebyr alligevel opkræves i Henhold til Bestemmelserne i efterfølgende Artikel 49, § 2.

5. Ekspresudbringning til Adressaten af en Pakke eller af en Anmeldelse om dens Ankomst skal kun forsøges een Gang. Efter eet frugtesløst Forsøg betragtes

Pakken ikke længere som Eksprespakke, og dens Udbringning foregaar da efter de for almindelige Pakker gældende Regler.

Art. 16. Forbud.

1. Forsendelse af de i Kolonne 1 i efterfølgende Skema nævnte Genstande er forbudt. Saafremt Pakker, der indeholder saadanne Genstande, fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, skal de underkastes den i Kolonne 2 angivne Behandling.

Genstande 1	Behandling af fejlagtigt modtagne Pakker 2
a) Genstande, som paa Grund af deres Beskaffenhed eller Indpakning kan frembyde Fare for Posttjenestemænd eller tilsmudse eller beskadige andre Pakker. b) Opium, Morfin, Kokain og andre bedøvende Midler; dette Forbud gælder dog ikke Forsendelse af disse Stoffer i Egenskab af Lægemidler eller i videnskabeligt Øjemed til Lande, som paa disse Betingelser tillader Forsendelsen. c) Genstande, hvis Indførsel eller Udbredelse i Bestemmelseslandet er forbudt. d) Ethvert Dokument, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance, samt Brevforsendelser af enhver Art, der er adresseret til andre end Pakkens Adressat eller til Personer, der bor sammen med denne sidste. Det er dog tilladt at indlægge i aaben Tilstand et af efternævnte Dokumenter, der ikke indeholder andre Angivelser end de for vedkommende Dokument karakteristiske, og som udelukkende skal have Henhold til de forsendte Varer: Faktura, Følgeseddel, Forsendelsesangivelse, Udleveringsseddel. e) Levende Dyr, med mindre deres Befordring med Posten er tilladt i Henhold til de vedkommende Landes postale Reglementer.	Behandles af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse, efter dets indenrigske Reglementer; dog maa de under b) nævnte Genstande ikke i noget Tilfælde videresendes til Bestemmelsesstedet eller udleveres til Adressaterne eller tilbagesendes til Afsendelsesstedet. Saafremt det ved Overtrædelse af den under d) anførte Bestemmelse kun drejer sig om Indlæggelse af en enkelt Brevforsendelse, skal denne behandles paa den for ufrankerede Breve foreskrevne Maade. Pakken maa ikke i noget Tilfælde tilbagesendes til Afsendelsesstedet.
f) Eksplosive, brandfarlige eller paa anden Maade farlige Stoffer; dog kan Poststyrelserne træffe Aftale om at tillade Befordring af Fænghætter og ladte Metalpatroner til Haandskydevaaben, eksplosionsfri Dele til Brandrør samt Tændstikker. g) Obscøne eller umoralske Genstande.	Tilintetgøres paa Stedet af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse.
h) Møntstykker, Pengesedler eller Værdipapirer af enhver Art, der lyder paa Ihændehaveren, forarbejdet eller uforarbejdet Platin, Guld eller Sølv, Ædelstene, Juveler og andre kostbare Genstande i Pakker uden angiven Værdi til Lande, der tillader Værdiangivelse. Enhver Poststyrelse har dog Ret til at forbyde Indlæggelse af Guld i Barrer eller til at begrænse den virkelige Værdi af saadanne Pakker.	Tilbagesendes til Afsendelseslandet undtagen i det Tilfælde, hvor Postvæsenet i Bestemmelseslandet maatte være villigt til at udlevere dem til Adressaterne paa de i dets indenrigske Reglementer fastsatte Betingelser.

2. I det Tilfælde, hvor Pakker, som fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, hverken tilbagesendes til Afsendelseslandet eller udleveres til Adressaten, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den Behandling, som disse Pakker er blevet underkastet.

Art. 17. Pakker, der fejlagtigt er modtaget til Postbesørgelse.

Pakker, hvis Vægt eller Udstrækning væsentligt overskrider de tilladte Grænser, og som fejlagtigt maatte være modtaget til Postbesørgelse, underkastes den Behandling, der er foreskrevet for de i Artikel 16, § 1, Litra h), omhandlede Forsendelser.

Art. 18. Pakker til Krigsfanger.

Med Undtagelse af Postopkrævningspakker er Pakker, der er bestemt til eller afsendt af Krigsfanger, fritaget for enhver i denne Overenskomst fastsat Afgift, saavel i Afsendelseslandet som i Bestemmelseslandet og i Transitlande. For disse Pakker godskrives der ikke Portoandele, og der udbetales ikke Erstatning for dem i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse.

Det samme gælder de Pakker, som vedrører Krigsfanger, og som enten direkte eller i Viderebefordringsøjemed afsendes af eller indgaar til Oplysningsbureauer, der for disse Personers Skyld eventuelt maatte være oprettet i krigsførende Lande eller i neutrale Lande, som har optaget Kombattanter paa deres Omraade.

De i et neutralt Land optagne og internerede Kombattanter er ligestillet med egentlige Krigsfanger for saa vidt angaar Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser.

Art. 19. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Afsenderen af en Pakke kan efter de i Konventionens Artikel 51 for Brevforsendelser fastsatte Regler forlange den tilbageleveret fra Postvæsenet eller lade dens Adresse ændre, dog med den Udvidelse, at Afsenderen, naar han forlanger en Pakke tilbagesendt eller omekspederet, er forpligtet til forud at afgive Indestaaelse for Betaling af Portoen for den nye Befordring.

Ved Adresseforandring pr. Telegraf skal der, for saa vidt angaar Pakker med angiven Værdi, foruden Gebyret for Telegrammet betales Portoen for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 20. Modtagelsesbevis.

Afsenderen kan forlange et Modtagelsesbevis efter de i Konventionens Artikel 55 fastsatte Regler.

Art. 21. Afskibningsattest.

Afsenderen af en Postpakke kan i Forbindelsen med de Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at udføre saadan Tjeneste, forlange en Afskibningsattest, naar han ved Indleveringen betaler et fast Gebyr paa 40 Centimer.

Dette Gebyr deles lige mellem Afsendelseslandets Postvæsen og Postvæsenet i Afskibningslandet.

Art. 22. Omekspedition.

1. Omekspedition af en Pakke som Følge af, at Adressaten har skiftet Bopæl inden for Bestemmelseslandet, kan foretages enten paa Afsenderens eller Adressatens Begæring eller uden udtrykkelig Begæring, saafremt Bestemmelseslandets Reglementer hjemler det.

Omekspedition af en Pakke fra et Land til et andet finder kun Sted paa Afsenderens eller Adressatens Begæring og forudsat, at Pakken opfylder Betingelserne for den nye Befordring.

Afsenderen er berettiget til ved en dertil sigtende Paategning paa Adressekortet og paa Pakken at forbyde Omekspedition.

2. Pakkers Omekspedition til et andet Land som Følge af, at Adressaten har skiftet Bopæl, medfører supplerende Opkrævning af de i Artiklerne 3—8 og 37, §§ 1 og 3, fastsatte Portobeløb. Naar en Pakke omekspederes inden for Be-

stemmelseslandets Omraade, kan Poststyrelsen i dette Land opkræve Omekspeditionsporto paa Grundlag af sine indenrigske Reglementer. Disse Portobeløb, der vedbliver at hvile paa Pakkerne i Tilfælde af yderligere Omekspedition eller Tilbagesendelse til Afsendelsesstedet, opkræves hos Adressaterne eller eventuelt hos Afsenderne, hvilket ikke har nogen Indflydelse paa Opkrævningen af Toldafgifter eller andre særlige Afgifter, hvis Ophævelse Bestemmelseslandet ikke tilsteder.

Samme Fremgangsmaade skal følges med Hensyn til Pakker, som rammes af et af de i Artikel 16 nævnte Forbud.

3. Omekspedition af fejldirigerede Pakker eller Tilbagesendelse af Pakker, som fejlagtigt er modtaget til Postbesørgelse, finder Sted efter Bestemmelserne i Ekspeditionsreglementets Artikel 136, §§ 1 og 2.

4. I Tilfælde af Omekspedition er Henliggefristerne ved det nye Bestemmelsespostkontor de samme som de i efterfølgende Artikel 23, § 5, fastsatte Frister.

Art. 23. Uanbringelige Pakker.

1. Afsenderne er forpligtet til paa Adressekortenes Bagside og paa Pakkerne at angive, hvorledes der skal forholdes med deres Forsendelser i Tilfælde af Uanbringelighed.

Saafremt denne Forskrift ikke er iagttaget, og Pakkerne bliver uanbringelige, skal de straks tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

Tilbagesendelsen skal ske ad samme Rute som Fremsendelsen, med mindre det er umuligt.

2. Tilbagesendelse af en uanbringelig Pakke skal ogsaa ske straks, hvis den af Afsenderen paa Adressekortet og paa Pakken anførte Forholdsordre ikke har ført til det ønskede Resultat.

Saafremt Afsenderen (eller den i Ekspeditionsreglementets Artikel 108, § 1, omtalte Trediemand) ved Besvarelsen af en Uanbringelighedsmeddelelse har fremsat en eller flere af de i Ekspeditionsreglementets Artikel 138, § 1, Litra a), b), c), d), e) eller g), nævnte Forholdsordrer, og det ønskede Resultat til Trods for, at disse Ordrer er udført, ikke er opnaaet, skal Pakken tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

3. Postvæsenet i Bestemmelseslandet er, saa længe det ikke har modtaget Afsenderens Forholdsordrer, berettiget til enten eventuelt at udlevere Pakken til den oprindelige Adressat eller en muligt angiven anden Modtager eller til at omekspedere den til en ny Adresse.

4. Der kan hos Afsenderen eller hos den i Ekspeditionsreglementets Artikel 108, § 1, omtalte Trediemand ved deres Afgivelse i udfyldt Stand af den i Ekspeditionsreglementets Artikel 137 omhandlede Uanbringelighedsmeddelelse opkræves et Gebyr, som ikke maa overstige det dobbelte af Portoen for et Brev af 1. Vægtsats. Hvis det drejer sig om flere Pakker, som omhandles i een enkelt Uanbringelighedsmeddelelse i Overensstemmelse med Ekspeditionsreglementets Forskrifter, kan dette Gebyr kun opkræves een Gang.

Saafremt det Postkontor, som har udstedt Uanbringelighedsmeddelelsen, ikke inden en Frist af to Maaneder at regne fra Meddelelsens Afsendelse har modtaget tilstrækkelige Forholdsordrer, skal Pakken tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret. Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

5. Pakker, hvis Ankomst er blevet anmeldt for Adressaterne, holdes til Disposition for disse i fjorten Dage eller højst en Maaned at regne fra Dagen efter Anmeldelsens Udsendelse. Hvis denne Frist oversiddes, betragtes Pakkerne som uanbringelige. Henliggefristen kan undtagelsesvis forlænges til to Maaneder, naar Afsenderen tiltræder det, og naar Bestemmelseslandets Postvæsen ikke modsætter sig det.

Saafremt Anmeldelse ikke har kunnet ske, betragtes de henliggende Pakker samt Pakker, der er adresseret poste restante, først som uanbringelige efter

Udløbet af den i Bestemmelseslandets Reglementer fastsatte Henliggefrist. Denne Frist maa dog som almindelig Regel ikke overskride tre Maaneder i Forbindelsen med ikke-fjerntliggende Lande og fem Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Tilbagesendelse til Afsendelseslandet skal ske inden Udløbet af en kortere Frist, hvis Afsenderen har forlangt det ved en Paategning paa Bagsiden af Adressekortet og paa Pakken i et i Bestemmelseslandet kendt Sprog.

6. Tilbagesendelse af uanbringelige Pakker medfører Opkrævning af de i Artikel 22, § 2, omhandlede Portobeløb.

Art. 24. Ophævelse af Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

Poststyrelserne forpligter sig til at rette Henvendelse til vedkommende Myndigheder i deres Land for at opnaa, at Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter ophæves for Pakker, som tilbagesendes til Afsendelseslandet, som Afsenderne giver Afkald paa, som tilintetgøres paa Grund af Indholdets fuldstændige Ødelæggelse, eller som omekspederes til et tredie Land.

De skal foretage samme Skridt med Hensyn til Pakker, som er gaaet tabt, eller som har været Genstand for Indholdsberøvelse, eller som er beskadiget i deres Posttjeneste.

Art. 25. Salg. Tilintetgørelse.

Genstande, hvis Ødelæggelse eller Fordærvelse maa befrygtes at være nær forestaaende, men ogsaa kun saadanne Genstande, kan til Fordel for den berettigede straks sælges, selv under Befordringen saavel ved Fremsendelsen som ved Tilbagesendelsen, uden forudgaaende Varsel og uden Iagttagelse af retslige Formaliteter. Hvis Salg af en eller anden Grund er umuligt, skal de ødelagte eller fordærvede Genstande tilintetgøres.

Art. 26. Pakker, paa hvilke der gives Afkald.

Pakker, som ikke har kunnet udleveres til Adressaterne, og paa hvilke Afsenderne har givet Afkald, skal ikke tilbagesendes. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet skal behandle dem efter sit Lands Lovgivning.

Art. 27. Opkrævning af Afgifter hos Afsenderen.

Afsenderne er forpligtet til at betale Befordringsafgifter eller andre Afgifter, for hvilke Poststyrelserne ikke har faaet Dækning som Følge af, at Pakkerne ikke er blevet udleveret, selv om der er givet Afkald paa dem, eller de er solgt eller tilintetgjort. Disse Afgifter debiteres Postvæsenet i Afsendelseslandet.

Indleveringspostkontoret kan altid, naar det maatte finde Anledning dertil, kræve Depositum til Dækning af Afgifter, som maatte paaløbe som Følge af, at Pakken ikke udleveres.

Art. 28. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

1. For Efterspørgsel af eller Begæring om Oplysninger angaaende en Pakke kan opkræves et Gebyr paa højst 40 Centimer.

Der opkræves kun eet Gebyr for Efterspørgsler af eller Begæringer om Oplysninger angaaende flere samtidigt af samme Afsender til samme Adressat indleverede Pakker.

Der opkræves intet Gebyr, hvis Afsenderen allerede har erlagt det særlige Gebyr for Modtagelsesbevis.

2. Efterspørgsler er kun tilladt inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter Pakkens Indlevering.

Enhver Poststyrelse er dog forpligtet til at efterkomme blotte Begæringer om Oplysninger, som er fremsat efter denne Frist, og som den modtager fra en anden Poststyrelse vedrørende Pakker, der er afsendt for højst to Aar siden.

3. Enhver Poststyrelse er forpligtet til at modtage Efterspørgsler af eller Begæringer om Oplysninger angaaende Pakker, som er indleveret paa andre Poststyrelsers Omraade.

4. Naar en Efterspørgsel eller en Begæring om Oplysninger skyldes en Tjenestefejl, tilbagebetales det erlagte Gebyr.

KAPITEL III.
POSTOPKRÆVNINGSPAKKER.

Art. 29. Takster og Betingelser. Afvikling.

1. Pakker kan forsendes mod Postopkrævning i Forbindelsen mellem de Lande, hvis Poststyrelser er kommet overens om at udføre denne Tjeneste.

2. Postopkrævningspakker er underkastet de for almindelige Pakker, eventuelt for Pakker med angiven Værdi, gældende Regler og Takster.

Afsenderen skal endvidere forud betale:

a) et fast Gebyr, som ikke kan overstige 40 Centimer pr. Pakke, samt et forholdsmæssigt Gebyr paa højst ½ % af Postopkrævningsbeløbet, hvis han ønsker, at dette Beløb skal afvikles ved en til ham gratis udstedt Opkrævningspostanvisning;

b) et fast Gebyr paa højst 20 Centimer, hvis han forlanger Afvikling ved Godskrivning paa Postkonto i Pakkens Bestemmelsesland.

3. Den i § 2, Litra b), omhandlede Afviklingsmetode er kun tilladt, saafremt vedkommende Poststyrelser paatager sig at anvende denne Fremgangsmaade. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet godskriver paa Postkonto ved Benyttelse af et indenrigsk Indbetalingskort det hos Adressaten opkrævede Beløb med Fradrag af et fast Gebyr paa højst 20 Centimer og den i dens indenrigske Tjeneste gældende almindelige Porto for Giroindbetalinger.

4. Uanset Afviklingsmetoden er Maksimum for Postopkrævningsbeløbet lig det Maksimumsbeløb, der er fastsat for Postanvisninger til Pakkens Afsendelsesland.

5. Hvis anden Aftale ikke er truffet, skal Postopkrævningsbeløbet angives i det Lands Mønt, hvorfra Pakken afsendes. Dog skal Beløbet i Tilfælde, hvor det skal godskrives paa Postkonto i Pakkens Bestemmelsesland, være angivet i dette Lands Mønt.

6. Hver Poststyrelse har med Hensyn til Opkrævning af det i § 2, Litra a), hjemlede forholdsmæssige Gebyr Ret til at fastsætte dette Gebyr i Satser og herved anvende de Satser, som passer bedst for dens Tjeneste.

7. Enhver Poststyrelse er forpligtet til at transitbefordre Postopkrævningspakker, selv om den ikke besørger saadanne Forsendelser i sin egen Tjeneste, eller selv om Postopkrævningsbeløbet overstiger det i dens egen Tjeneste fastsatte Maksimum.

Art. 30. Annullering eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet.

Afsenderen af en Postopkrævningspakke kan forlange, at Postopkrævningsbeløbet annulleres eller nedsættes eller forhøjes. I sidstnævnte Tilfælde skal han for det Beløb, som Forhøjelsen andrager, betale det i Artikel 29 fastsatte forholdsmæssige Gebyr.

Begæringer af denne Art er underkastet Bestemmelserne i Konventionens Artikel 64.

Art. 31. Ansvar i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Pakke.

Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Postopkrævningspakke medfører Ansvar for Postvæsenet efter de i efterfølgende Kapitel VI fastsatte Regler.

Art. 32. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning.

1. Hvis Pakken er blevet udleveret til Adressaten uden Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet, har Afsenderen Ret til Erstatning, for saa vidt Efterspørgsel er blevet iværksat inden for den i Artikel 28 fastsatte Frist, og med mindre den Omstændighed, at Opkrævning ikke er sket, skyldes Fejl eller Forsømmelse fra hans Side eller skyldes, at Pakkens Indhold falder ind under de i Artikel 16, § 1, Litra b), c), e), f), g) og h), indeholdte Forbud, eller at der foreligger svigagtig Værdiangivelse for Pakken.

Det samme gælder, hvis det hos Adressaten opkrævede Beløb er lavere end det angivne Postopkrævningsbeløb, eller hvis Opkrævningen er foretaget paa svigagtig Maade.

Erstatningen kan ikke i noget Tilfælde overstige Postopkrævningsbeløbet.

2. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

Art. 33. Bestemmelse af Ansvaret.

Udbetaling af rigtigt opkrævede Beløb eller af den i Artikel 32 fastsatte Erstatning foretages af Poststyrelsen i Afsendelseslandet for Bestemmelseslandets Poststyrelses Regning. Denne er ansvarlig, med mindre den kan bevise, at Fejlen skyldes den Omstændighed, at en reglementarisk Bestemmelse ikke er blevet overholdt af Postvæsenet i Afsendelseslandet, eller den kan godtgøre, at Pakken og det tilhørende Adressekort ved Overleveringen til dens Tjeneste ikke var mærket i Overensstemmelse med Ekspeditionsreglementets Regler om Postopkrævningspakker.

I Tilfælde af svigagtig Opkrævning efter en Postopkrævningspakkes Bortkomst under Postbefordringen bestemmes de paagældende Poststyrelsers Ansvar efter de i efterfølgende Artikel 44 fastsatte Regler. Dog er Ansvaret for Poststyrelsen i et Transitland, som ikke deltager i Udvekslingen af Postopkrævningspakker, begrænset til det i efterfølgende Artikler 39 og 40 for Pakker uden Postopkrævning fastsatte Ansvar. De andre Poststyrelser bærer det udækkede Beløb med lige Dele.

Art. 34. Anvendelse af Konventionens Bestemmelser med Hensyn til Erstatninger og Beløb, der skal udbetales. Frist for Udbetaling og Godtgørelse af udlagte Beløb.

Bestemmelserne i Konventionens Artikler 66, 68, 69 og 71 anvendes for Postopkrævningspakker.

Art. 35. Opkrævningspostanvisninger og Indbetalingskort.

1. Beløbet efter en Opkrævningspostanvisning, som af en eller anden Grund ikke er blevet udbetalt til Adressaten, tilbagebetales ikke til Poststyrelsen i Udstedelseslandet. Det holdes til Disposition for Adressaten af Poststyrelsen i det Land, fra hvilket Postopkrævningspakken er afsendt, og tilfalder endeligt denne Poststyrelse efter Udløbet af den lovbestemte Forældelsesfrist.

I alle andre Henseender, dog med de i Ekspeditionsreglementet indeholdte Forbehold, er Opkrævningspostanvisninger undergivet de i Overenskomsten angaaende Postanvisninger fastsatte Bestemmelser.

2. Naar Beløbet efter et i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 29 udstedt Indbetalingskort af en eller anden Grund ikke kan godskrives den af Postopkrævningspakkens Afsender angivne Adressat, skal Beløbet af den Poststyrelse, som har opkrævet det, stilles til Disposition for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, for at det kan udbetales til Pakkens Afsender.

Hvis denne Udbetaling ikke kan foretages, forholdes der som i § 1 bestemt.

KAPITEL IV.
PAKKER MED ANGIVEN VÆRDI.

Art. 36. Værdiangivelse.

1. Pakker kan forsendes med Værdiangivelse i Forbindelsen mellem de Lande, hvis Poststyrelser udfører denne Tjeneste.

2. Hver Poststyrelse har Ret til for sit Vedkommende at begrænse Værdiangivelsen til et Beløb, der ikke maa være under 1000 Francs.

I Forbindelsen mellem Lande, som anvender forskellige Maksimumsbeløb, skal den laveste Grænse iagttages fra begge Sider.

3. Værdiangivelsen maa ikke overstige den virkelige Værdi af Pakkens Indhold, men det er tilladt kun at angive en Del af denne Værdi.

Art. 37. Takster og Betingelser.

1. Foruden den for almindelige Pakker gældende Porto opkræves der som Forsikringsgebyr pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi:
a) 5 Centimer for hvert Postvæsen, som deltager i Landbefordringen;
b) 10 Centimer for hver benyttet Søbefordringstjeneste.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan dog opkræve et samlet Forsikringsgebyr, som ikke maa overstige 50 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

3. De Lande, der med Hensyn til Pakker med angiven Værdi paatager sig at dække den Risiko, som kan opstaa ved vis major, er bemyndiget til at opkræve et særligt Gebyr, dog med det Forbehold, at dette Gebyr og Forsikringsgebyret tilsammen ikke maa overstige det i § 2 fastsatte Gebyr.

4. Poststyrelsen i Afsendelseslandet har Ret til at opkræve et Ekspeditionsgebyr, som ikke maa overstige 50 Centimer pr. Pakke.

5. Ved Indleveringen af en Pakke med angiven Værdi skal der gratis leveres Afsenderen en Postkvittering.

KAPITEL V.
ILPAKKER.

Art. 38. Takster og Betingelser.

1. I Forbindelsen mellem de Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Afsenderen forlange, at en Pakke saavidt muligt skal befordres med de til Befordring af Brevposten benyttede hurtige Befordringsmidler.

2. For saadanne Pakker, som benævnes Ilpakker, fordobles de i Artiklerne 3, 5 og 7 fastsatte Portobeløb og Forhøjelser, men ogsaa kun disse. Alle andre Afgifter bringes til Anvendelse paa dem uden Forhøjelse.

For Ilpakker, der betragtes som voluminøse, skal der desuden erlægges den i Artikel 8, § 5, fastsatte forhøjede Takst, men uden Fordobling.

KAPITEL VI.
ANSVAR.

Art. 39. Ansvarets Omfang.

1. Med de i efterfølgende Artikel 40 fastsatte Undtagelser er Poststyrelserne ansvarlige for Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af Pakker.

Afsenderen har Ret til en Erstatning, der svarer til Bortkomstens, Indholdsberøvelsens eller Beskadigelsens virkelige Beløb. For almindelige Pakker kan denne Erstatning ikke overstige:

10 Francs pr. Pakke af Vægt indtil 1 kg;
15 Francs pr. Pakke af Vægt over 1 indtil 3 kg;
25 Francs pr. Pakke af Vægt over 3 indtil 5 kg;
40 Francs pr. Pakke af Vægt over 5 indtil 10 kg;
55 Francs pr. Pakke af Vægt over 10 indtil 15 kg;
70 Francs pr. Pakke af Vægt over 15 indtil 20 kg.

For Pakker med angiven Værdi kan Erstatningen ikke i noget Tilfælde overstige Værdiangivelsens Beløb i Guldfrancs.

Erstatningen udbetales til Adressaten, naar denne forlanger det, enten efter at han har taget Forbehold ved Udleveringen af en Pakke, der har været Genstand for Indholdsberøvelse, eller som er beskadiget, eller hvis han godtgør, at Afsenderen har afstaaet sine Rettigheder til Fordel for ham.

2. Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar for Pakker, som beslaglægges af Toldvæsenet som Følge af falsk Angivelse af deres Indhold.

3. Der tages ikke Hensyn til indirekte Skade eller tabt Vinding.

4. Erstatningen beregnes efter den til Guldfrancs omsatte Pris, der gjaldt

for Varer af samme Art paa det Sted og paa det Tidspunkt, hvor Varerne blev modtaget til Postbesørgelse. Hvis Varerne ikke har nogen Salgspris, beregnes Erstatningen efter deres almindelige, paa samme Grundlag skønsmæssigt fastsatte Værdi.

5. I det Tilfælde, at Erstatning skal betales som Følge af Bortkomst, Ødelæggelse eller fuldstændig Indholdsberøvelse af en Pakke, har Afsenderen desuden Krav paa Tilbagebetaling af de erlagte Porto- og Gebyrbeløb, dog med den i efterfølgende § 6 nævnte Undtagelse. Det samme gælder med Hensyn til Forsendelser, hvis Modtagelse Adressaterne har nægtet paa Grund af Forsendelsernes daarlige Tilstand, for saa vidt denne kan tilregnes Postvæsenet og medfører Ansvar for dette.

Saafremt Bortkomsten, Ødelæggelsen eller den fuldstændige Indholdsberøvelse skyldes vis major, der ikke giver Anledning til Udbetaling af Erstatning, har Afsenderen Ret til Tilbagebetaling af Portoandelene for den Befordring eller for de Tjenester, der ikke er blevet udført.

6. Forsikringsgebyret beholdes i alle Tilfælde af Poststyrelserne.

7. Afsenderen af en Pakke er inden for de i § 1 angivne Rammer med Hensyn til hver enkelt fremmed Pakke ansvarlig for enhver af hans Forsendelse foraarsaget Beskadigelse, saafremt Skadens Aarsag er behørigt godtgjort, og saafremt der ikke foreligger Fejl eller Forsømmelse fra Fragtførernes Side. Det bliver Indleveringslandets Poststyrelses Sag at indlede Retsforfølgning imod Afsenderen.

Art. 40. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar:

a) i Tilfælde af vis major; dog bestaar Ansvaret for det Afsendelseslands Poststyrelse, som har paataget sig at dække Risikoen ved vis major (Artikel 37, § 3). Det Land, som er ansvarligt for Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen, skal paa Grundlag af sit Lands Lovgivning afgøre, om denne Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse skyldes Omstændigheder, der maa betragtes som vis major;
b) naar de ikke kan gøre Rede for Pakkerne som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar;
c) naar Skaden er foraarsaget ved Afsenderens Fejl eller Forsømmelse eller skyldes Forsendelsens Beskaffenhed;
d) naar det drejer sig om Pakker, hvis Indhold falder ind under de i Artikel 16, § 1, Litra b), c), e), f), g) og h), indeholdte Forbud;
e) naar det drejer sig om Pakker, for hvilke der svigagtigt er angivet en højere Værdi end Indholdets virkelige Værdi;
f) naar Afsenderen ikke har iværksat Efterspørgsel inden for den i Artikel 28, § 2, fastsatte Frist af et Aar.

Art. 41. Ansvarets Ophør.

Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for Pakker, hvis Udlevering de har foretaget paa de i deres indenrigske Reglement for Forsendelser af samme Art fastsatte Betingelser.

Ansvaret vedvarer dog, naar Adressaten, eller i Tilfælde af Tilbagesendelse Afsenderen, tager Forbehold ved Udleveringen af en Pakke, der har været Genstand for Indholdsberøvelse, eller som er beskadiget.

Art. 42. Udbetaling af Erstatning.

Med den i Artikel 39, § 1, sidste Stykke, fastsatte Undtagelse paahviler Forpligtelsen til at udbetale Erstatningen samt de Porto- og Gebyrbeløb, der skal tilbagebetales, den Poststyrelse, under hvilken det Postkontor, hvorfra Pakken er afsendt, hører, men med Forbehold af Regres imod den ansvarlige Poststyrelse.

Art. 43. Frist for Udbetaling af Erstatning.

1. Udbetaling af Erstatning skal ske snarest muligt og senest inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter Efterspørgselsdagen.

Den Poststyrelse, som det paahviler at udbetale Erstatningen, kan undtagelsesvis udskyde Udbetalingen ud over den nævnte Frist, naar den ikke har paataget sig den Risiko, som kan opstaa ved vis major, og naar der endnu ikke er truffet Afgørelse i Spørgsmaalet om, hvorvidt Bortkomsten eller Beskadigelsen af Forsendelsen skyldes vis major.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet henholdsvis Bestemmelseslandet er bemyndiget til at fyldestgøre den berettigede for den af de andre i Befordringen deltagende Poststyrelsers Regning, som, efter at Sagen er rejst over for den paa forskriftsmæssig Maade, har ladet seks Maaneder hengaa uden at bringe Sagen til Afslutning; denne Frist forlænges til ni Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Art. 44. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Indtil Bevis for det modsatte foreligger, paahviler Ansvaret den Poststyrelse, som efter at have modtaget Pakken uden Bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt Materiale til Brug ved Undersøgelsen hverken kan godtgøre, at Udlevering til Adressaten har fundet Sted eller eventuelt, at rigtig Overlevering til det følgende Postvæsen er sket.

Poststyrelsen i et Transitland eller i Bestemmelseslandet er, indtil Bevis for det modsatte foreligger, fritaget for ethvert Ansvar:

a) naar den har iagttaget Reglerne i Ekspeditionsreglementets Artikel 148, §§ 1 og 4—6;

b) naar den kan godtgøre, at Efterspørgsel først er iværksat over for den, efter at de tjenstlige Dokumenter, som har Henhold til den efterspurgte Pakke, er tilintetgjort som Følge af, at den i Ekspeditionsreglementets Artikel 155 fastsatte Opbevaringsfrist er udløbet; dette Forbehold medfører ikke noget Retstab for Reklamanten.

Hvis Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted under Befordringen, uden at det er muligt at fastslaa, paa hvilket Lands Omraade eller i hvilket Lands Posttjeneste det er sket, skal de paagældende Poststyrelser bære Skaden med lige Dele. Denne Regel gælder navnlig i Tilfælde af summarisk Overlevering af Pakkerne. Hvis Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen er blevet konstateret i Bestemmelseslandet eller, i Tilfælde af Tilbagesendelse til Afsenderen, i Afsendelseslandet, paahviler det dog Poststyrelsen i dette Land at bevise, at hverken Pakkens Indpakning eller Lukke har været i synlig daarlig Tilstand, og, naar det drejer sig om en Pakke med angiven Værdi, at Vægten ikke har afveget fra den ved Indleveringen konstaterede Vægt.

Hvis saadant Bevis er ført af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet eller eventuelt af Poststyrelsen i Afsendelseslandet, kan ingen af de paagældende øvrige Poststyrelser fralægge sig deres Del af Ansvaret under Paaberaabelse af, at Pakken er overleveret til det følgende Postvæsen, uden at dette har fremsat Indsigelse.

2. De Toldafgifter og andre Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas, skal udredes af de Fragtførere, der er ansvarlige for Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen.

3. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

4. I Tilfælde af, at en Pakke, der er betragtet som gaaet tabt, senere kommer til Veje, skal den Person, til hvem Erstatning er blevet udbetalt, underrettes om, at han kan erholde Pakken udleveret mod at tilbagebetale Erstatningsbeløbet.

Art. 45. Ansvarets Begrænsning.

1. En Poststyrelses Ansvar over for andre Poststyrelser for Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af Pakker med angiven Værdi kan ikke i noget Tilfælde gaa ud over det Maksimum for Værdiangivelse, som den selv har fastsat.

2. Saafremt en Pakke er gaaet tabt eller er blevet berøvet sit Indhold eller er blevet beskadiget som Følge af vis major, er Poststyrelsen i det Land, paa hvis Omraade eller i hvis Posttjeneste Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted, kun ansvarlig over for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, hvis begge Lande har paataget sig Risikoen ved vis major.

Art. 46. Godtgørelse af Erstatningsbeløb.

1. Den ansvarlige Poststyrelse eller den Poststyrelse, for hvis Regning Erstatning er udbetalt i Overensstemmelse med Artikel 43, er forpligtet til inden for en Frist af tre Maaneder at regne fra Fremsendelsen af Underretning om den stedfundne Udbetaling at godtgøre Poststyrelsen i Afsendelseslandet det til Afsenderen virkelig udbetalte Erstatningsbeløb.

Hvis Erstatningen skal udredes af flere Poststyrelser i Overensstemmelse med Artikel 44, skal hele Erstatningsbeløbet inden for den i foregaaende Stykke nævnte Frist udbetales til Poststyrelsen i Afsendelseslandet af den første Poststyrelse, som, skønt den rigtigt har modtaget den efterspurgte Pakke, ikke kan godtgøre dens forskriftsmæssige Overlevering til det følgende Postvæsen. Det bliver denne Poststyrelses Sag at afkræve de andre ansvarlige Poststyrelser hver deres eventuelle Andel af den til den berettigede udbetalte Erstatning.

2. Godtgørelsen til den fordringshavende Poststyrelse skal betales uden Udgifter for denne enten ved en Postanvisning, en Check eller en Sigtveksel, betalbar paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i Kreditorlandet eller endelig i kontante Penge, som er gangbare i dette Land.

Naar Ansvaret er erkendt, samt i det i Artikel 43, § 2, nævnte Tilfælde, kan Erstatningsbeløbet ex officio debiteres det ansvarlige Land i Afregningerne, enten direkte eller med Benyttelse som Mellemled af Poststyrelsen i det første Transitland, der paa sin Side debiterer Poststyrelsen i det følgende Land for Beløbet, og saaledes videre, indtil det udbetalte Beløb er debiteret den ansvarlige Poststyrelse.

Naar Tremaanedersfristen overskrides, er det til Poststyrelsen i Afsendelseslandet skyldige Beløb rentebærende med 5 % pro anno at regne fra den Dag, da den nævnte Frist er udløbet.

3. Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan kun afkræve den ansvarlige Poststyrelse Godtgørelsen af Erstatningsbeløbet inden for en Frist af et Aar at regne fra Fremsendelsen af Underretningen om Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen, eventuelt fra den Dag, da den i Artikel 43, § 2, fastsatte Frist er udløbet.

4. Den Poststyrelse, hvis Ansvar rigtigt er fastslaaet, men som først har afslaaet at betale Erstatningen, skal udrede alle yderligere Omkostninger, der fremkommer som Følge af den uberettigede Forsinkelse med Betalingen.

5. De foregaaende Bestemmelser anvendes for Poststyrelsen i Bestemmelseslandet i Stedet for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, naar Erstatningen i Overensstemmelse med Artikel 39, § 1, sidste Stykke, er blevet udbetalt til Pakkens Adressat.

KAPITEL VII.
RET TIL PORTO OG GEBYRER.

Art. 47. Godskrivning af Befordringsgodtgørelse.

Postvæsenet i Afsendelseslandet skal for hver Pakke godtgøre:

a) til Postvæsenet i Bestemmelseslandet: de Beløb, der tilkommer dette i Henhold til Bestemmelserne i Artiklerne 3—8 og 38;

b) eventuelt til Postvæsenet i hvert Transitland: de i Artiklerne 3, 4, 6, 8 og 38 fastsatte Beløb;
c) eventuelt til Postvæsenet i det Land, under hvilket Afskibningshavnen hører: Halvdelen af det i Artikel 21 fastsatte Gebyr.

Art. 48. Debiteringer i Tilfælde af Omekspedition eller Tilbagesendelse.

I Tilfælde af Omekspedition eller Tilbagesendelse til Afsendelsesstedet af en Pakke skal det omekspederende Postvæsen debitere Postvæsenet i det følgende Land den det selv tilkommende Portoandel og eventuelt:

a) det i Artikel 9 fastsatte Fortoldningsgebyr;
b) det i Artikel 10, § 1, fastsatte Gebyr for Udlevering paa Bopælen;
c) det i Artikel 10, § 2, fastsatte Gebyr for Anmeldelse til Adressaten;
d) det i Artikel 13 fastsatte Ompakningsgebyr;
e) den i Artikel 14 fastsatte Lagerafgift;
f) den i Artikel 22, § 2, fastsatte Omekspeditionsporto;
g) de ikke-postale Afgifter, for hvilke det ikke er dækket.

Samme Fremgangsmaade skal følges af Postvæsenet i hvert Transitland, saaledes som det er foreskrevet i Ekspeditionsreglementets Artikel 136.

Art. 49. Ekspresgebyr.

1. Det i Artikel 15, § 2, fastsatte Ekspresgebyr hører til de Godtgørelsesbeløb, der tilfalder Postvæsenet i Bestemmelseslandet.

Saafremt en Eksprespakke omekspederes til et andet Land, uden at den har været forsøgt udbragt, skal dette Gebyr godskrives det nye Bestemmelsesland. Hvis dette ikke paatager sig Ekspresudbringning, beholder Postvæsenet i det første Bestemmelsesland Gebyret; det samme gælder, naar en Eksprespakke bliver uanbringelig.

2. I Tilfælde af Omekspedition eller Tilbagesendelse til Afsendelsesstedet af en Eksprespakke skal det i Artikel 15, §§ 3 og 4, fastsatte Tillægsgebyr debiteres det følgende Postvæsen af det Postvæsen, som har forsøgt Udbringningen, undtagen hvis dette Gebyr er erlagt til det ved Præsentationen paa Adressatens Bopæl.

Art. 50. Omekspeditionsporto inden for Bestemmelseslandet.

Den i Artikel 22, § 2, hjemlede Omekspeditionsporto beholdes i Tilfælde af yderligere Omekspedition eller Tilbagesendelse til Afsendelsesstedet af det Land, som har udført Omekspeditionen inden for sit Omraade.

Art. 51. Forskellige Gebyrer.

1. Følgende Gebyrer beholdes udelt af den Poststyrelse, som har opkrævet dem:

a) det for en efter Indleveringen fremsat Begæring om Udlevering af en Pakke fri for Afgifter fastsatte Gebyr (Artikel 12, Stykke 1);
b) det faste Gebyr for Modtagelsesbevis (Artikel 20);
c) det for en uanbringelig Pakke fastsatte Gebyr (Artikel 23, § 4);
d) Gebyret for Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger (Artikel 28, § 1);
e) Ekspeditionsgebyret for Pakker med angiven Værdi (Artikel 37, § 4);
f) Gebyret for Begæringer om Tilbagelevering eller Forandring i Adressen (Artikel 19).

2. Fortoldningsgebyret, Anmeldelsesgebyret, Gebyret for Aflevering paa Bopælen og Lagerafgift (Artiklerne 9, 10 og 14) beholdes af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet. Det samme gælder Kommissionsgebyret (Artikel 12, Stykke 3), som af denne Poststyrelse debiteres Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

3. Ompakningsgebyret (Artikel 13) tilfalder den Poststyrelse, under hvilken det Postkontor hører, som har foretaget Ompakningen.

Art. 52. Godtgørelse af Gebyrandele for Postopkrævninger.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet godtgør efter de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Regler Poststyrelsen i Bestemmelseslandet en fast Andel paa 20 Cen-

timer pr. Opkrævning plus ¼ % af det samlede efter Opkrævningspostanvisningerne udbetalte Beløb.

De i Artikel 29, §§ 2, Litra b), og 3, fastsatte Gebyrer beholdes udelt af de Poststyrelser, som har opkrævet dem.

Art. 53. Forsikringsgebyr.

For Pakker med angiven Værdi skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet til hver af de i Befordringen deltagende Poststyrelser og eventuelt for hver enkelt Befordring tilsvare en Andel af Forsikringsgebyret, som fastsættes til 5 Centimer for Landbefordring og 10 Centimer for Søbefordring, i begge Tilfælde pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

KAPITEL VIII.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 54. Anvendelse af Konventionens Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II anvendes for Udvekslingen af Postpakker.

Art. 55. Postpakker til ikke-kontraherende Lande.

1. Poststyrelserne i Lande, der deltager i denne Overenskomst, og som har Udveksling af Postpakker med ikke-kontraherende Lande, skal, dog under Forbehold af Vægring fra disse sidstnævnte Landes Side, tilstede alle andre deltagende Poststyrelser at benytte disse Forbindelser.

2. Med Hensyn til Transitbefordring med Benyttelse af Land- eller Søbefordringer i Lande, der har underskrevet Overenskomsten, skal Pakker, der er bestemt til eller hidrører fra et Land, som ikke har underskrevet Overenskomsten, for saa vidt angaar Portoandele for Transitbefordringen ligestilles med Pakker, som udveksles mellem de kontraherende Lande.

Art. 56. Tillægstakst paa over 25 Centimer pr. Pakke.

Saafremt et Land, som ønsker at tiltræde denne Overenskomst, kræver Ret til at opkræve en Tillægstakst paa over 25 Centimer pr. Pakke, skal det internationale Bureau forelægge Begæringen om Tiltrædelse for alle de Poststyrelser, der deltager i Overenskomsten. Hvis flere end en Trediedel af disse Poststyrelser inden for en Frist af seks Maaneder ikke udtaler sig imod denne Begæring, betragtes den som imødekommet.

Art. 57. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—23, 28—49, 51—53, 57 og 58, af Bestemmelserne i alle Artiklerne i dens Slutningsprotokol og af Bestemmelserne i Artikel 157 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser end de i foregaaende Stykke nævnte;

c) simpel Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst, i dens Slutningsprotokol og i dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 58. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Juli 1940 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de ovenfor angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Slutningsprotokol til Overenskomsten.

Umiddelbart før Underskriften af den under Dags Dato afsluttede Overenskomst angaaende Postpakker er underskrevne Befuldmægtigede kommet overens om følgende:

Art. I. Pakkebesørgelse ved andre Befordringsvirksomheder.

Ethvert Land, hvis Postvæsen ikke for Tiden besørger Befordring af Postpakker, men som tiltræder Overenskomsten, har Ret til at lade dens Bestemmelser gennemføre af Jernbaneselskaber og Dampskibsselskaber. Det kan samtidig begrænse denne Tjeneste til Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til Steder, som trafikeres af disse Selskaber.

Vedkommende Poststyrelse skal træffe Aftale med Jernbane- og Dampskibsselskaberne om fuldstændig Gennemførelse ved de sidstnævnte Virksomheders Foranstaltning af alle Overenskomstens Bestemmelser og særligt om Ordningen af Udvekslingstjenesten.

Poststyrelsen skal være Mellemled for dem i alle deres Forbindelser med Poststyrelserne i de andre kontraherende Lande og med det internationale Bureau.

Art. II. Luftpostbefordring.

Bestemmelser angaaende Befordring af Postpakker ad Luftvejen vedføjes Overenskomsten og betragtes som udgørende en integrerende Del af denne og dens Ekspeditionsreglement.

Som Undtagelse fra Overenskomstens almindelige Bestemmelser kan dog Ændring af de nævnte Bestemmelser foretages fra Tid til anden af en Konference, bestaaende af Repræsentanter for de direkte interesserede Poststyrelser.

Denne Konference kan sammenkaldes ved det internationale Bureaus Mellemkomst paa Begæring af mindst tre af disse Poststyrelser.

Samtlige de af denne Konference foreslaaede Bestemmelser skal ved det internationale Bureaus Mellemkomst forelægges de kontraherende Lande til Afstemning. Beslutning træffes ved simpel Majoritet af de afgivne Stemmer.

Art. III. Transit.

Der indrømmes midlertidigt Iran og de portugisiske Kolonier i Afrika Ret til ikke at befordre Pakker i Transit over deres Territorier.

Som Undtagelse fra Bestemmelserne i Overenskomstens Artikel 5 er den schweiziske Poststyrelse af Hensyn til de for Schweiz som Transitland nu foreliggende Forhold bemyndiget til at nedsætte sin Landtransitporto.

Art. IV. Tillægstakster.

Som Undtagelse fra Bestemmelserne i Overenskomstens Artikler 3, 4 og 7 og som midlertidig Foranstaltning er de efternævnte Poststyrelser bemyndiget til ud over de i Artiklerne 5 og 6 fastsatte Forhøjelser at opkræve de i efterfølgende Skemaer angivne Tillægstakster til Terminalportoen og Transitportoen:

1. Tillægstakster til Terminalporto.

Løbenr.	Poststyrelse, som er bemyndiget til at opkræve Tillægstaksten	Tillægstakstens Beløb pr. Pakke	Bemærkninger
1	2	3	4
		Centimer	
1	Afghanistan	50	
2	Italiensk Østafrika ...	1)	1) Tillægstaksten kan udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 40 c., for Pakker af Vægt over 1 indtil 5 kg 1 fr. 25 c. og for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 1 fr. 70 c.
3	Albanien	100	
4	Argentina (Republ.)..	75[2])	2) Tillægstaksten kan forhøjes til 1 fr. 25 c. for de argentinske Postkontorer paa Costa del Sur, Tierra del Fuego og omliggende Øer.
5	Bolivia	3)	3) Tillægstaksten kan for Pakker til og fra andre Steder end La Paz og Oruro udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 3 fr., for Pakker af Vægt over 1 indtil 5 kg 7 fr. og for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 14 fr.
6	Brasilien	125[4])	4) Tillægstaksten kan for Pakker til visse fjerntliggende Postkontorer forhøjes til 2 fr. 25 c.
7	Bulgarien	50	
8	Chile	75	
9	China	75	
10	Columbia (Republ.)...	5)	5) Tillægstaksten kan udgøre 1 fr. pr. Pakke til Havnebyer ved Havet og 1 fr. pr. kg eller Del af kg for Pakker til andre Steder.
11	Belgisk Congo	6)	6) Tillægstaksten kan udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 35 c., for Pakker af Vægt over 1 indtil 3 kg 1 fr., for Pakker af Vægt over 3 indtil 5 kg 1 fr. 75 c., for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 3 fr. 50 c., for Pakker af Vægt over 10 indtil 15 kg 5 fr. 25 c. og for Pakker af Vægt over 15 kg 7 fr.
12	Dominikanske Republ.	40	
13	Ægypten	100[7])	7) Kun for Postkontorerne i Sudan.
14	El Salvador (Republ.)	75	
15	Equador	125	
16	Spanien	75	
17	Finland	75	
18	Kolonien Fransk Ækvatorialafrika ...	8)	8) Tillægstaksten kan udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 60 c., for Pakker af Vægt over 1 indtil 3 kg 1 fr. 50 c., for Pakker af Vægt over 3 indtil 5 kg 2 fr., for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 4 fr., for Pakker af Vægt over 10 indtil 15 kg 6 fr. og for Pakker af Vægt over 15 kg 8 fr.
19	Grækenland	75	
20	Guatemala	75	
21	Haïti (Republ.)	50	
22	Indochina	75[9])	9) For visse fjerntliggende Postkontorer.
23	Britisk Indien	75[10])	10) Tillægstaksten kan forhøjes til 1 fr. 50 c. for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg.
24	Nederlandsk Indien...	50	
25	Iran	11)	11) For Befordring af Pakker ud over Udvekslingspostkontorerne tillades en Tillægstakst, som ikke maa overstige de indenrigske Pakketakster.

Løbe-nr.	Poststyrelse, som er bemyndiget til at opkræve Tillægstaksten	Tillægstakstens Beløb pr. Pakke	Bemærkninger
1	2	3	4
		Centimer	
26	Irak	12)	12) Tillægstaksten kan udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 75 c., for Pakker af Vægt over 1 indtil 5 kg 1 fr. 25 c. og for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 1 fr. 60 c.
27	Island	50	
28	Marokko (med Undtagelse af den Spanske Zone)	100[13])	13) Med Undtagelse af Postkontorerne i Casablanca, Mazagan, Mogador, Oudjda, Safi og Tanger.
29	Nicaragua	75	
30	Norge	75	
31	Panama (Republ.) ...	75	
32	Peru	125	
33	De portugisiske Kolonier Angola og Mozambique	14)	14) For Befordring af Pakker ud over Udvekslingspostkontorerne tillades en Tillægstakst, som ikke maa overstige de indenrigske Pakketakster.
34	Siam	75	
35	Sverige	75	
36	Asiatisk Tyrki	75[15])	15) Tillægstaksten kan forhøjes til 2 fr. for Pakker til Postkontorer, der ligger langt fra Jernbanerne og Kysterne, og hvortil Befordringen sker med Landevejsposter.
37	Uruguay (Republ.)...	75	
38	Venezuela (Forenede Stater)	125	

2. Tillægstakster til Transitporto.

Løbe-nr.	Poststyrelse, som er bemyndiget til at opkræve Tillægstaksten	Tillægstakstens Beløb for Pakker						Bemærkninger
		af Vægt indtil 1 kg	af Vægt over 1 indtil 3 kg	af Vægt over 3 indtil 5 kg	af Vægt over 5 indtil 10 kg	af Vægt ov. 10 indtil 15 kg	af Vægt ov. 15 indtil 20 kg	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
		Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	
1	Argentina (Republ.)[1])	360	360	360	360			1) Kun for Pakker, som befordres med den transandinske Jernbane.
2	Brasilien	70	60	50				
3	Chile[1])	125	125	125	125			
4	China	95	95	75	25			
5	Belgisk Congo	35	100	175	350	525	700	
6	Ægypten[2])	90	270	390	800			2) Kun for Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til Belgisk Congo i Transit gennem Sudan.
7	Equador	70	50	50				
8	Kolonien Fransk Ækvatorialafrika	60	150	200	400	600	800	
9	Irak	70	60	50	140	300	400	

Løbe-nr.	Poststyrelse, som er bemyndiget til at opkræve Tillægstaksten	Tillægstakstens Beløb for Pakker af Vægt indtil 1 kg	af Vægt over 1 indtil 3 kg	af Vægt over 3 indtil 5 kg	af Vægt over 5 indtil 10 kg	af Vægt ov. 10 indtil 15 kg	af Vægt ov. 15 indtil 20 kg	Bemærkninger
1	2	3	4	5	6	7	8	9
		Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	
10	Panama (Republ.) [3]..							[3]) 35 c. pr. kg eller Del deraf for Pakker fra oversøiske Lande, der skal befordres over Landtangen med Jernbane, indtil det Tidspunkt, da Vejen mellem Colon og Panama tages i Brug. Tillægstaksten opkræves hos Adressaten.
11	Peru	70	60	50				
12	Asiatisk Tyrki[4])	220	200	200	150	100	50	[4]) For Pakker til og fra Iran ad Ruten Trapezunt—Erzerum—Bayezid kan Tillægstaksten for hver Vægtsats yderligere forhøjes med 1 fr. 50 c.
13	Venezuela (Forenede Stater)	70	60	50				

Art. V. Særlige Tillægstakster.

1. Enhver Pakke, der afsendes fra eller er bestemt til Corsika eller Algier medfører Opkrævning hos Afsenderen af: 1° den Porto, der gælder for Søbefordring paa ikke over 500 Sømil; 2° en Tillægslandporto, der højst maa være lig med Halvdelen af Terminalportoen for Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til Frankrig (Fastlandet).

2. Befordringen mellem Spanien (Fastlandet) paa den ene Side og Balearerne, de spanske Besiddelser i Nordafrika og Postkontorerne i den spanske Zone i Marokko paa den anden Side medfører Opkrævning af en Tillægstakst, der er lig med den Porto, som gælder for Søbefordring paa ikke over 500 Sømil.

Befordringen mellem Spanien (Fastlandet) paa den ene Side og de Canariske Øer paa den anden Side medfører Opkrævning af en Tillægstakst, der er lig med den Porto, som gælder for Søbefordring paa ikke over 1000 Sømil.

3. Den portugisiske Poststyrelse har Ret til at opkræve en Tillægstakst paa 1 fr. 50 c. pr. Pakke for Befordring mellem Portugal (Fastlandet) og Øerne Madeira og Azorerne.

4. Befordringen mellem Indochina og Territoriet Kwang-Tschou-Wan medfører Opkrævning af en Tillægstakst, der er lig med den Porto, som gælder for Søbefordring paa ikke over 500 Sømil.

5. For enhver Pakke, som befordres med Automobilruterne Irak-Syrien/Palestina, opkræves der en særlig Tillægstakst paa 50 c., 1 fr. 50 c., 2 fr. 50 c., 5 fr., 7 fr. 50 c. og 10 fr. henholdsvis inden for Vægtsatserne 1, 1—3, 3—5, 5—10, 10—15 og 15—20 kg.

Art. VI. Særlige Takstskalaer.

Britisk Indien og Irak har Ret til for Pakker, der afsendes fra deres Lande, at anvende en Takstskala paa Grundlag af andre Vægtsystemer paa den Betingelse, at Gennemsnittet af Taksterne ikke overstiger Normaltaksten, derunder den Tillægstakst og den særlige Tillægstakst, som de maatte have Ret til.

Denne Ret indrømmes ligeledes de Lande, som maatte tiltræde Overenskomsten i Tiden indtil næste Kongres.

Art. VII. Særlig Vægtsatsinddeling.

Som en Undtagelse er Britisk Indien og Venezuelas Forenede Stater bemyndiget til for Pakker af Vægtsatsen 1—3 kg at opkræve samme Takst som for Pakker af Vægtsatsen 3—5 kg.

Art. VIII. Pakker med angiven Værdi.

Som Afvigelse fra Bestemmelserne i Artikel 37:

a) er Belgisk Congo bemyndiget til for Pakker med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Postkontorer i Belgisk Congo eller i Transit gennem Belgisk Congo, at opkræve et Tillægsforsikringsgebyr paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi;
b) er den argentinske Poststyrelse bemyndiget til for Pakker med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Postkontorerne paa Costa del sur, Tierra del Fuego og omliggende Øer, at opkræve et Tillægsgebyr paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi;
c) medfører Befordringen mellem Frankrig (Fastlandet) paa den ene Side og Algier og Corsika paa den anden Side Opkrævning hos Afsenderen af et Tillægsforsikringsgebyr for Pakker med angiven Værdi paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi;
d) er den indochinesiske Poststyrelse bemyndiget til for Pakker med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Postkontorer i Territoriet Kwang-Tschou-Wan, at opkræve et Tillægsgebyr paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi;
e) er Ægypten bemyndiget til at forhøje Forsikringsgebyret for Pakker med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Belgisk Congo i Transit gennem Sudan, til 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi;
f) er Irak bemyndiget til for Pakker med angiven Værdi, som befordres med Automobilruterne Irak-Syrien/Palestina, at opkræve et Tillægsforsikringsgebyr paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

For enhver Pakke med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Corsika og Algier, opkræves der hos Afsenderen som corsikansk eller algiersk Landporto et Tillægsforsikringsgebyr paa 5 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

Art. IX. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Som Afvigelse fra Bestemmelserne i Artikel 39 er Belgisk Congo, Ægypten (for Sudan) og Irak bemyndiget til ikke at udbetale nogen Erstatning for Beskadigelse af Pakker fra alle Lande, der er bestemt til Belgisk Congo, Sudan eller Irak, og som indeholder Vædsker, Stoffer, der let bliver flydende, Genstande af Glas og Genstande af tilsvarende skrøbelig Beskaffenhed.

Art. X. Udstrækning og Rumfang.

Grækenland, Tunis og Asiatisk Tyrki har Ret til midlertidigt ikke at besørge Pakker, hvis Udstrækning eller Rumfang overskrider de i Overenskomsten for Søbefordring fastsatte Maksima.

Art. XI. Voluminøse Pakker.

Som Afvigelse fra Bestemmelsen i Artikel 8, § 1, Litra a), har Ægypten (for Postkontorerne i Sudan) Ret til i sine Forbindelser med de øvrige Lande at betragte som voluminøse de Pakker, hvis Udstrækning paa nogen Led overskrider 1 m 10 cm, eller hvis Længde og største Omkreds, maalt i en anden Retning end Længderetningen, tilsammen overskrider 1 m 85 cm.

Pakker til Columbia, der er bestemt til andre Steder end Havnebyer ved Havet, og hvis Udstrækning paa nogen Led overskrider 1 m 05 cm, eller hvis Længde og største Omkreds, maalt i en anden Retning end Længderetningen, tilsammen overskrider 1 m 80 cm, betragtes som voluminøse.

Til Bekræftelse heraf har underskrevne Befuldmægtigede udfærdiget denne Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som hvis dens Bestemmelser var optaget i selve Teksten i den Overenskomst, til hvilken den har Henhold, og har underskrevet den i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Postpakker.

I Henhold til Artikel 4 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Postpakker:

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 101. Viderebefordring.

1. Ethvert Postvæsen er forpligtet til ad de Befordringsveje og med de Befordringsmidler, som det benytter til sine egne Pakker, at viderebefordre de Pakker, som overleveres til det af et andet Postvæsen til Transitbefordring over dets Omraade.

I Tilfælde af Afbrydelse af en Befordringsvej, skal de Transitpakker, som skulde befordres ad denne Vej, dirigeres ad den gunstigste Vej, der da staar til Raadighed.

2. Transitbefordringen skal udføres efter de i Overenskomsten og Ekspeditionsreglementet fastsatte Regler, selv om Poststyrelsen i Pakkernes Afsendelsesland eller Bestemmelsesland ikke har tiltraadt Overenskomsten.

3. I Forbindelsen mellem Lande, der er adskilt ved et eller flere Transitomraader, skal Pakkerne dirigeres ad de Befordringsveje, som de paagældende Poststyrelser er kommet overens om.

4. Fejlsendte Pakker skal videresendes til deres rigtige Bestemmelsessted ad den mest direkte Befordringsvej, som det Postvæsen, der foretager Videresendelsen, har til Raadighed.

Art. 102. Overleveringsmaade.

1. Udvekslingen af Pakker mellem Lande, der grænser til hinanden, eller som er forbundet ved en direkte Søbefordring, skal foretages af de Postkontorer og i de Lokaler, som udpeges af de paagældende Poststyrelser.

2. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Overleveringen af Pakker mellem Lande, som ikke grænser til hinanden, foregaa i aaben Transit.

De paagældende Poststyrelser kan træffe Aftale om at etablere Udvekslinger i Sække, Kurve eller lukkede Postrum med direkte Pakkepostkarter; i saa Fald fastsætter de nævnte Poststyrelser efter fælles Overenskomst de nødvendige Forholdsregler.

3. Der skal dog udfærdiges lukkede Afslutninger, saafremt Antallet af Pakker efter en transitydende Poststyrelses Erklæring er saa stort, at det besværliggør dens Posttjeneste.

Art. 103. Oplysninger, der skal tilstilles Poststyrelserne.

Poststyrelserne i de kontraherende Lande, mellem hvilke der er etableret direkte Udveksling, skal paa Grundlag af Oversigter som vedføjede Formular CP 1 tilstille hverandre Oplysninger angaaende Pakkeudvekslingen.

Art. 104. Dirigeringsveje og Takster.

Hver Poststyrelse fastsætter ved Hjælp af de fra de paagældende andre Poststyrelser modtagne Oversigter CP 1 de Dirigeringsveje, som skal benyttes ved Befordringen af dens Pakker, og de Takster, som i Henhold til de Betingelser, paa hvilke Transitbefordringen udføres, skal opkræves hos Afsenderne.

KAPITEL II.
BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL ALLE PAKKER.

Art. 105. Eftersyn af Pakkerne.

Med Hensyn til nøjagtig Beregning af Rumfang, Vægt eller Udstrækning skal Afsendelsespostkontorets Synspunkter lægges til Grund, med mindre der foreligger en aabenbar Fejl.

Art. 106. Pakkernes Beskaffenhed.

Enhver Pakke skal for at kunne modtages til Befordring:

a) i latinske Bogstaver bære Adressatens og Afsenderens nøjagtige Adresse. Blyantskrevne Adresser er ikke tilladt; dog modtages Pakker, hvis Adresse er skrevet med Blækstift paa et i Forvejen fugtet Sted. Adressen skal skrives paa selve Pakken eller paa en Etiket, som skal fastgøres solidt til Pakken, saaledes at den ikke kan afrives. Det anbefales at indlægge i Forsendelsen en Afskrift af Udskriften med Tilføjelse af Afsenderens Adresse;

b) være indpakket og lukket paa en under Hensyn til Vægten, Indholdets Beskaffenhed og Befordringens Art og Varighed forsvarlig Maade. Indpakningen og Lukket skal yde saa effektiv Beskyttelse af Indholdet, at dette ikke kan ødelægges ved Tryk eller ved den posttjenstlige Behandling, og at der ikke kan gøres Indgreb i det, uden at der efterlades synlige Spor af voldelig Behandling. Genstande, som kan anbringes inden i hverandre, eller som kan samles og sammenholdes ved Hjælp af et stærkt Baand, der er forsynet med Plomber eller Segl, saaledes at de danner een enkelt Pakke, hvis enkelte Bestanddele ikke kan glide fra hverandre, modtages dog uden Indpakning. Der kræves heller ikke Indpakning for Pakker, der bestaar af et enkelt Stykke, f. Eks. Træstykker, Metalstykker o. s. v., som det ikke er Handelskutyme at indpakke.

   Emballagen til Pakker, som skal befordres over lange Afstande, eller som hyppigt skal omlæsses og sorteres, og navnlig Emballagen til Pakker til fjerntliggende Lande skal være særlig stærk og i god Orden.

   Genstande, som kan tilføje Posttjenestemænd Skade eller beskadige andre Forsendelser, skal indpakkes saaledes, at al Fare undgaas;

c) afgive tilstrækkelig Plads til Anbringelse af tjenstlige Angivelser og af Stempler og Etiketter.

Art. 107. Særlig Indpakning. Mærkning af Pakker, som indeholder Films og Celluloid.

1. Naar Pakkers Indhold bestaar af ædle Metaller, skal der som Emballage ufravigeligt anvendes enten Kasser af stærkt Metal eller Trækasser, hvis Vægge skal være mindst 1 cm tykke for Pakker af Vægt indtil 10 kg og 1½ cm for Pakker af Vægt over 10 kg, eller endelig dobbelte Sække uden Sømme. Naar der anvendes Trækasser af Krydsfiner, behøver Væggenes Tykkelse dog kun at være 5 mm paa Betingelse af, at Kanterne paa saadanne Kasser forstærkes med Vinkelbeslag.

2. Vædsker og Stoffer, der let bliver flydende, skal forsendes i dobbelte Beholdere. Mellem den inderste (Flaske, Flakon, Krukke, Æske o. s. v.) og den yderste (Kasse af Metal, stærkt Træ, Træmasse eller stærkt Bølgepap) skal der saavidt muligt være et Mellemrum, som skal udfyldes med Savsmuld, Klid eller andet absorberende eller beskyttende Materiale.

Sidstnævnte Foranstaltning er obligatorisk, naar den inderste Beholder er særlig skrøbelig.

Tørt Farvepulver, f. Eks. Anilinblaat o. s. v., modtages kun til Postbesørgelse i stærke Blikæsker, der atter er anbragt i Trækasser med Savsmuld imellem de to Indpakninger. Tørt Pulver, der ikke er farvende, skal anbringes i Æsker af Metal, Træ eller Pap; disse Æsker skal derefter indlægges i en Pose af Lærred eller Pergament.

3. Pakker, som indeholder:

a) Tændstikker, Fænghætter, ladte Metalpatroner til Haandskydevaaben og eksplosionsfri Dele til Brandrør skal have stærk indre Emballage, og som ydre Emballage skal anvendes Kasser eller Tønder. Desuden skal Indholdet angives saavel paa Adressekortet som paa selve Forsendelsen;

b) Films, uforarbejdet Celluloid eller Genstande af Celluloid skal paa Adressesiden forsynes med en meget fremtrædende Etiket, som i store sorte Typer paa hvid Bund bærer Angivelsen: „Celluloïd! A tenir loin du feu et de la lumière!". De til Pakkerne hørende Adressekort skal forsynes med samme Etiket.

De i de foregaaende Litra a) og b) omhandlede Pakker kan kun besørges, saafremt samtlige de Poststyrelser, der vil komme til at deltage i Befordringen, tillader det.

Art. 108. Adressekort og Tolddeklarationer.

1. Hver Pakke skal ledsages af et Adressekort af stærk Karton i hvid Farve som vedføjede Formular CP 2 og af det nødvendige Antal Tolddeklarationer som vedføjede Formular CP 3. Tolddeklarationerne skal fastgøres solidt til Adressekortene.

Afsenderen kan paa Adressekortets Kupon tilføje en Meddelelse vedrørende Pakken. Han skal desuden paa Adressekortets Bagside, dels ved Udfyldning efter Anvisningerne i den trykte Tekst dels ved Understregning af denne, angive den Maade, paa hvilken han agter at disponere over Pakken, saafremt Udlevering ikke maatte kunne foretages. Denne Paategning, som skal affattes paa Fransk eller i et i Bestemmelseslandet kendt Sprog, skal ogsaa anbringes paa selve Pakken.

Kun følgende Forholdsordrer er tilladt:

a) at Pakken skal tilbagesendes straks eller efter Udløbet af en Frist paa .....Dage;

b) at Pakken skal omekspederes til samme Adressat paa et andet Sted;

c) at Pakken skal udleveres eller omekspederes til en anden Adressat (eventuelt uden Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet eller mod Opkrævning af et lavere Beløb end det oprindeligt angivne);

d) at Afsenderen skal underrettes ved en Uanbringelighedsmeddelelse;

e) at Uanbringelighedsmeddelelse skal tilstilles en Trediemand i Pakkens Bestemmelsesland;

f) at Pakken skal sælges for Afsenderens Regning og Risiko;

g) at Pakken skal behandles som abandonneret af ham.

2. Et enkelt Adressekort og det for en enkelt Pakke nødvendige Antal Tolddeklarationer kan benyttes til højst tre almindelige Pakker fra samme Afsender, naar de er undergivet samme Takst og er bestemt til samme Modtager. Denne Bestemmelse gælder ikke for Postopkrævningspakker, for Pakker med angiven Værdi og for Pakker, som skal udleveres til Adressaterne fri for Afgifter, idet fælles Følgedokumenter ikke er tilladt for disse Pakker.

Ethvert Land kan dog forlange eet Adressekort og det foreskrevne Antal Tolddeklarationer for hver enkelt Pakke.

3. Poststyrelserne paatager sig ikke noget Ansvar med Hensyn til Tolddeklarationer.

Art. 109. Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter.

1. Adressekortene til Pakker, som skal udleveres til Adressaterne fri for Afgifter, samt Udskriften paa disse Pakker skal foroven meget tydeligt forsynes med Paategningen „Franc de droits" eller en tilsvarende Paategning i Afsendelseslandets Sprog. Ved Siden af Pakkernes Adresse samt paa Adressekortene skal der anbringes en Etiket i gul Farve, der i store Typer ligeledes bærer Angivelsen „Franc de droits".

2. Enhver Pakke, som skal udleveres fri for Afgifter, skal ledsages af en Toldfrankoseddel som vedføjede Formular CP 4, der fremstilles af gul Karton,

og hvis Forside skal udfyldes af Afsendelsespostkontoret. Toldfrankosedlen skal fastgøres solidt til Adressekortet.

3. Saafremt Afsenderen af en Pakke efter Indleveringen forlanger, at den skal udleveres fri for Afgifter, skal Afsendelsespostkontoret underrette Bestemmelsespostkontoret derom ved en forklarende Meddelelse, der skal afsendes under Anbefaling og under Vedlæggelse af en paa Forsiden forskriftsmæssigt udfyldt Toldfrankoseddel. Sidstnævnte Postkontor skal saavel paa Pakken som paa Adressekortet anbringe den i § 1 omhandlede Etiket.

Art. 110. Modtagelsesbevis.

1. Pakker, for hvilke Afsenderen forlanger Modtagelsesbevis, skal meget tydeligt bære Paategningen „Avis de réception" eller være paastemplet „A. R.". Samme Paategning skal anbringes paa Adressekortene.

2. Disse Pakker skal ledsages af en Blanket som den Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedføjede Formular C 5; denne Blanket skal udfærdiges af Indleveringspostkontoret eller af et andet af Poststyrelsen i Afsendelseslandet udpeget Kontor og skal vedlægges Adressekortet til den Pakke, til hvilken den har Henhold. Hvis Blanketten ikke kommer frem til Bestemmelsespostkontoret, skal dette udfærdige et nyt Modtagelsesbevis.

3. Bestemmelsespostkontoret tilbagesender Formular C 5, efter at den er forskriftsmæssigt udfyldt, med den ordinære Post, ukuverteret og portofrit til Afsenderen af Pakken.

4. Naar Afsenderen reklamerer et Modtagelsesbevis, som ikke er kommet tilbage til ham inden for en rimelig Frist, skal der forholdes i Overensstemmelse med de i efterfølgende Artikel 111 fastsatte Regler. I dette Tilfælde opkræves der ikke noget yderligere Gebyr, men Indleveringspostkontoret skal foroven paa Formular C 5 anføre Paategningen „Duplicata de l'avis de réception, etc.".

Art. 111. Modtagelsesbevis, som forlanges efter Pakkens Indlevering.

1. Naar Afsenderen forlanger et Modtagelsesbevis efter Pakkens Indlevering, skal Indleveringspostkontoret udfylde en Formular C. 5.

Denne Formular skal vedheftes en af de i efterfølgende Artikel 142 nævnte Efterspørgselsblanketter CP 5; Efterspørgselsblanketten behandles efter at være forsynet med det fastsatte Gebyr i Frimærker efter Bestemmelserne i nævnte Artikel 142, dog med den Undtagelse, at Bestemmelsespostkontoret, saafremt Pakken er blevet rigtigt udleveret, tilbageholder Formular CP 5 og tilbagesender Formular C 5 til Afsendelsesstedet paa den i Artikel 110, § 3, foreskrevne Maade.

2. I de Lande, hvor Besørgelsen af Pakker ikke udføres af Postvæsenet, skal det fremgaa af Formular CP 5, at Gebyret er opkrævet, enten ved, at der anbringes en særlig Vignet, eller ved, at det opkrævede Beløb anføres.

Art. 112. Afskibningsattest.

1. Pakker, for hvilke Afsenderen forlanger Afskibningsattest, skal mærkes ved Hjælp af en Etiket „Avis d'embarquement", som skal klæbes saavel paa Pakken som paa Adressekortet.

2. Saadanne Pakker skal ledsages af en Blanket som vedføjede Formular CP 5 bis; denne Blanket skal bære meget tydelig Angivelse af den Havn eller det Land, hvorfra Afskibningsattesten skal tilbagesendes. Hver Blanket kan kun benyttes til een Pakke.

3. Hvis en Pakke med Afskibningsattest optages i en lukket Afslutning, som skal transitere vedkommende Afskibningshavn, skal det Udvekslingspostkontor, som afsender Afslutningen, blandt Pakkens Følgedokumenter udtage Afskibningsattesten og lægge den ved det paagældende Pakkepostkarte CP 12 efter at have forsynet dette med fornøden Paategning. Godtgørelsen af den Afskibningslandet tilkommende Gebyrandel skal ske ved Hjælp af dette Pakkepostkarte, som skal forsynes med Paategningen „Nombre d'avis d'embarquement ...".

4. Det Udvekslingspostkontor, som foretager Afskibningen af Pakken eller Afslutningen, skal udfylde Blanketten efter den trykte Tekst og tilbagesende den direkte til Pakkens Afsendelseskontor.

KAPITEL III.
POSTOPKRÆVNINGSPAKKER.

Art. 113. Angivelser, der skal anføres paa Pakken og paa Adressekortet.

1. Postopkrævningspakker og de dertil hørende Adressekort skal meget tydeligt bære Paategningen „Remboursement" efterfulgt af Angivelse af Postopkrævningsbeløbet i latinske Bogstaver skrevet helt ud og med arabiske Tal uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

2. Afsenderen skal paa Pakken og paa Adressekortets Forside anføre sit Navn og sin Adresse i latinske Bogstaver. Naar det opkrævede Beløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet eller Afsendelseslandet, skal Pakken og Adressekortet desuden paa Adressesiden have følgende Paategning, affattet paa Fransk eller i et andet i Bestemmelseslandet kendt Sprog:

„A porter au crédit du compte courant postal No..... de M..... à ..... tenu par le bureau de chèques d.....".

Art. 114. Etiket.

Postopkrævningspakker og deres Adressekort skal paa Adressesiden forsynes med en orangefarvet Etiket som den Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedføjede Formular C 6.

Art. 115. Opkrævningspostanvisning.

Med Undtagelse af det i efterfølgende Artikel 116 omhandlede Tilfælde skal enhver Postopkrævningspakke ledsages af en Opkrævningspostanvisningsblanket af stærk Karton i hvid Farve som vedføjede Formular CP 6. Denne Blanket, der skal vedheftes Adressekortet, skal bære Angivelse af Postopkrævningsbeløbet i Afsendelseslandets Mønt og skal som almindelig Regel angive Pakkens Afsender som Adressat. Naar Poststyrelsen i Afsendelseslandet tillader det, har Afsenderen Adgang til paa denne Blanket i Stedet for sin Adresse og paa dennes Plads at angive Indehaver af og Nummer paa en Postkonto i Afsendelseslandet samt det Kontor, ved hvilket Kontoen føres. Det staar enhver Poststyrelse frit for at lade de Anvisninger, der har Henhold til Pakker hidrørende fra dens Postomraade, adressere til de Postkontorer, fra hvilke Pakkerne er afsendt, eller til andre af dens Postkontorer.

Art. 116. Godskrivning paa Postkonto i Pakkens Bestemmelsesland.

Enhver Pakke, for hvilken det opkrævede Postopkrævningsbeløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet, skal, med mindre anden Aftale er truffet, ledsages af et Indbetalingskort som den i dette Lands indenrigske Posttjeneste foreskrevne Formular. Indbetalingskortet skal indeholde Angivelse af Indehaveren af den Konto, paa hvilken Beløbet skal godskrives, samt alle øvrige Angivelser i Henhold til Formularens Tekst, undtagen det Beløb, som skal godskrives, idet dette skal anføres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet, efter at Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet har fundet Sted. Hvis Indbetalingskortet er forsynet med Kupon, kan Afsenderen derpaa anføre sit Navn og sin Adresse samt andre Angivelser, som han anser for nødvendige.

Indbetalingskortet fastgøres solidt til Adressekortet.

Art. 117. Postopkrævningsbeløbets Omsætning.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Postopkrævningsbeløbet, naar det er angivet i Pakkens Afsendelseslands Mønt, omsættes til Bestemmelseslandets Mønt af Postvæsenet i dette Land, der herved skal benytte den Omsætningskurs, som det anvender for Postanvisninger til Pakkens Afsendelsesland.

Art. 118. Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet paa Pakken, paa Adressekortet og paa Anvisningen skal det højeste Beløb opkræves hos Adressaten.

Hvis denne nægter at betale dette Beløb, kan Pakken, dog med efterfølgende Undtagelse, udleveres mod Betaling af det lavere Beløb men under Forbehold af, at Efterbetaling eventuelt finder Sted straks efter Modtagelsen af Oplysninger fra Postvæsenet i Afsendelseslandet. Hvis Adressaten ikke gaar ind paa denne Betingelse, udsættes Udleveringen af Pakken.

I alle Tilfælde skal en Anmodning om Oplysninger straks tilstilles Postvæsenet i Afsendelseslandet, som skal svare herpaa inden for den kortest mulige Frist og herved nøjagtigt angive det rette Postopkrævningsbeløb samt eventuelt anvende Bestemmelserne i Artikel 137, § 2, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen.

Saafremt Adressaten er paa Gennemrejse eller skal rejse bort, kræves altid Betaling af det højeste Beløb. Hvis Betaling nægtes, udleveres Pakken først efter Modtagelse af Besvarelsen af Anmodningen om Oplysninger.

Art. 119. Indløsningsfrist.

1. Postopkrævningsbeløbet skal betales inden en Frist af syv Dage at regne fra Dagen efter Pakkens Ankomst til Bestemmelsespostkontoret. Denne Frist kan udstrækkes til højst en Maaned, saafremt Bestemmelseslandets indre Lovgivning kræver det. Efter Udløbet af Indløsningsfristen skal Pakken behandles som uanbringelig i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Overenskomstens Artikel 23. Afsenderen kan dog forlange, at de af ham i Henhold til Artikel 108, § 1, i dette Ekspeditionsreglement afgivne Forholdsordrer skal udføres straks, saafremt Adressaten ikke betaler Postopkrævningsbeløbet ved første Forevisning. Udførelse af disse Forholdsordrer skal ligeledes ske straks, hvis Adressaten ved Forevisningen udtrykkeligt har nægtet Betaling.

2. I Tilfælde, hvor Afsenderen ved Besvarelse af en Uanbringelighedsmeddelelse har givet Forholdsordrer til Bestemmelsespostkontoret, skal de ovennævnte Frister regnes fra Dagen efter disse Forholdsordrers Ankomst.

Art. 120. Nedsættelse eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet.

Begæringer om Annullering eller Ændring af Postopkrævningsbeløbet er undergivet de i Artikel 137 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen foreskrevne Regler og Formaliteter.

Med Undtagelse af det i Artikel 116 omhandlede Tilfælde skal enhver pr. Post fremsendt Begæring om Ændring af Postopkrævningsbeløbet ledsages af en ny Opkrævningspostanvisningsblanket paa det berigtigede Beløb. Naar det drejer sig om telegrafisk Begæring, skal ny Opkrævningspostanvisning udfærdiges af Bestemmelsespostkontoret efter de i efterfølgende Artikel 123 fastsatte Regler.

Art. 121. Omekspedition.

Postopkrævningspakker kan omekspederes, hvis det nye Bestemmelsesland har Udveksling af Pakker af denne Art med Afsendelseslandet. I dette Tilfælde skal Pakkerne ledsages af de af Postvæsenet i Afsendelseslandet udfærdigede Opkrævningspostanvisningsblanketter. Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland behandler Postopkrævningspakkerne, som om de var sendt direkte til det.

Pakker, for hvilke Postopkrævningsbeløbet skal godskrives paa Postkonto i det oprindelige Bestemmelsesland, kan ikke omekspederes.

Art. 122. Udstedelse af Opkrævningspostanvisning eller Indbetalingskort.

Straks efter at have opkrævet Postopkrævningsbeløbet skal Bestemmelsespostkontoret eller et andet af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet udpeget Kontor udfylde Afdelingen „Tjenstlige Angivelser" paa Opkrævningspostanvisningen og efter at have forsynet denne med sit Dagstempel tilbagesende den portofrit til

det Postkontor, fra hvilket Pakken er afsendt, eller til det Kontor, som ved Angivelse paa selve Blanketten er særligt udpeget af Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

Naar en Anmodning om Oplysninger vedrørende Postopkrævningens rette Beløb er blevet tilstillet Postvæsenet i Afsendelseslandet, udsættes Afsendelsen af Anvisningen, indtil Svaret er modtaget.

Beløbene efter Opkrævningspostanvisningerne skal udbetales til Pakkernes Afsendere efter de af hver Poststyrelse fastsatte Regler.

Indbetalingskort til Postopkrævningspakker, hvis Beløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet, behandles efter dette Lands indenrigske Regler for Postgiro.

Art. 123. Annullering af Opkrævningspostanvisningsblanketter eller Indbetalingskort og Udfærdigelse af Genparter.

1. Opkrævningspostanvisningsblanketter, som bliver ubrugelige paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet eller som Følge af Annullering eller Ændring af Beløbet, samt Indbetalingskort, der er blevet ubrugelige i Tilfælde af Postopkrævningsbeløbets Annullering, skal tilintetgøres af Postvæsenet i Pakkernes Bestemmelsesland.

2. Blanketter, der hører til Postopkrævningspakker, som af en eller anden Grund tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal annulleres af det Postvæsen, som foretager Tilbagesendelsen.

3. Naar Blanketter, der hører til Postopkrævningspakker, er bortkommet, gaaet tabt eller er blevet ødelagt forinden Opkrævningen af Postopkrævningsbeløbet, skal Bestemmelsespostkontoret udfærdige Genparter deraf paa Formular CP 6 henholdsvis paa Formularen til Indbetalingskort.

Art. 124. Ikke-udleverede Opkrævningspostanvisninger og ikke-hævede Postopkrævningsbeløb.

Opkrævningspostanvisninger, som ikke har kunnet udleveres til Adressaterne, samt Opkrævningspostanvisninger, som er blevet udleveret til Adressaterne, men hvis Beløb ikke er blevet hævet, skal behandles i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 141 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen.

KAPITEL IV.
PAKKER MED ANGIVEN VÆRDI.

Art. 125. Pakkernes Beskaffenhed.

1. Uafhængigt af de i Artiklerne 106 og 107 fastsatte almindelige Bestemmelser skal enhver Pakke med angiven Værdi være lukket med Laksegl, Plomber eller lignende, der udviser henholdsvis identiske Aftryk af Afsenderens Signet eller Afsenderens særlige Mærke i ensartet Gengivelse. Segl eller lignende samt Etiketter af enhver Art og eventuelle paa saadanne Pakker anbragte Frimærker skal anbringes med Mellemrum, saaledes at de ikke kan skjule Beskadigelser af Indpakningen. Etiketter og Frimærker maa heller ikke bøjes om paa den anden Side af Indpakningen, saaledes at de dækker Kanten. Eventuelle Etiketter, paa hvilke Adressen for Pakker med angiven Værdi er anført, maa ikke klæbes paa selve Indpakningen.

2. Pakker med angiven Værdi og deres Adressekort skal forsynes med en Etiket i rød Farve som vedføjede Formular CP 7 med Angivelse i latinske Bogstaver af Bogstavet V og Indleveringspostkontorets Navn samt af Pakkens Registernummer.

Det er dog tilladt Poststyrelserne at forsyne Pakker med angiven Værdi og deres Adressekort med den i efterfølgende Artikel 131 omhandlede Etiket CP 8 og med en lille Etiket i rød Farve, der i store Typer bærer Angivelsen „Valeur déclarée".

Art. 126. Angivelse af Værdien.

1. Værdiangivelsen skal anføres i Afsendelseslandets Mønt og skal af Afsenderen anføres paa Pakken og Adressekortet i latinske Bogstaver skrevet helt ud og i arabiske Tal uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

2. Det angivne Værdibeløb skal af Afsenderen eller af Postvæsenet i Afsendelseslandet omsættes til Guldfrancs. Resultatet af Omsætningen skal anføres i nye Tal ved Siden af eller under de Tal, der angiver Værdibeløbet i Afsendelseslandets Mønt. Denne Bestemmelse gælder ikke for direkte Forbindelser mellem Lande, der har fælles Mønt.

Beløbet i Guldfrancs skal understreges med en tyk Streg med Farveblyant.

Art. 127. Angivelse af Vægt.

Den nøjagtige Vægt i Gram af enhver Pakke med angiven Værdi skal af Postvæsenet i Afsendelseslandet anføres:

a) paa Pakkens Adresseside;

b) paa Adressekortet i den dertil bestemte Rubrik.

Art. 128. Svigagtig Angivelse af Værdien.

Saafremt det ved en eller anden Omstændighed eller paa Grundlag af Efterspørgsler fra de paagældende Personers Side opdages, at der foreligger svigagtig Angivelse af en højere Værdi end den i en Pakke virkelig indlagte Værdi, skal der hurtigst muligt gives Postvæsenet i Afsendelseslandet Underretning derom, eventuelt ledsaget af Bilagene vedrørende en foretaget Undersøgelse.

KAPITEL V.
ILPAKKER.

Art. 129. Etiket.

Ilpakker og de dertil hørende Adressekort skal forsynes med en Etiket, der meget tydeligt bærer Angivelsen „Urgent".

Art. 130. Overlevering og Toldbehandling. Afregning.

De Poststyrelser, der deltager i Udvekslingen af Ilpakker, skal træffe Aftale angaaende hurtig Befordring og saavidt muligt direkte Overlevering af disse Pakker, og de skal træffe Foranstaltninger til at fremskynde Pakkernes Toldbehandling.

De skal ligeledes efter fælles Aftale fastsætte de nødvendige Regler for Afregningen.

KAPITEL VI.
PAKKERNES BEHANDLING VED AFSENDELSEN OG VED ANKOMSTEN.

Art. 131. Registernummer og Indleveringssted.

Enhver Pakke og det dertil hørende Adressekort skal forsynes med en Etiket som vedføjede Formular CP 8, der tydeligt angiver Registernummeret og Indleveringspostkontorets Navn. Denne Bestemmelse gælder ikke for Pakker med angiven Værdi, som er forsynet med den i Artikel 125, § 2, Stykke 1, omhandlede Etiket CP 7.

Et og samme Indleveringspostkontor maa ikke samtidig benytte to eller flere Nummerserier, med mindre Serierne betegnes ved et særskilt Bogstav.

Art. 132. Anbringelse af Dagstempel og Angivelse af Vægt.

1. Adressekortet skal af Afsendelsespostkontoret paa Adressesiden forsynes med et Stempel, der angiver Indleveringssted og Indleveringsdato.

2. Vægten i Kilogram af enhver Pakke uden angiven Værdi skal af Afsendelsespostkontoret anføres paa Adressekortet i den dertil bestemte Rubrik. Dele af Kilogram afrundes opad til nærmeste halve Kilogram.

Art. 133. Ekspresspakker.

Pakker, der skal udleveres ved Ekspresbud, samt de tilhørende Adressekort skal, saavidt muligt ved Siden af Angivelsen af Bestemmelsesstedet, forsynes med en trykt Etiket i mørkerød Farve, i hvilken der med store Typer er angivet Ordet „Exprès".

Art. 134. Voluminøse Pakker og Forsigtig-Pakker.

1. Under Forbehold af Iagttagelse af Bestemmelserne i Artiklerne 106 og 107 om Beskaffenhed og Indpakning skal Forsigtig-Pakker enten af Afsenderen eller af Afsendelsespostkontoret forsynes med en Etiket, der bærer Afbildning af et Glas trykt med rød Farve paa hvid Bund.

2. I Tilfælde af Overlevering i lukkede Afslutninger skal saadanne Pakker nedlægges i særlige Beholdere, som skal behørigt forsynes med den i foregaaende Paragraf omhandlede Etiket.

3. De til voluminøse Pakker og Forsigtig-Pakker hørende Adressekort skal paa Forsiden forsynes med Paategningen „Colis encombrant" henholdsvis „Colis fragile" skrevet med store Bogstaver. Denne Paategning kan erstattes med en trykt Etiket.

Art. 135. Tilbagesendelse af Toldfrankosedler. Opkrævning af udlagte Afgiftsbeløb.

1. Efter Udlevering til Adressaten af en Pakke, som skal udleveres fri for Afgifter, fuldstændiggør det Postkontor, som har udlagt Toldafgifter eller andre Afgifter for Afsenderens Regning, for sit Vedkommende Angivelserne paa Bagsiden af Toldfrankosedlen og oversender denne ledsaget af de tilhørende Bilag til det Postkontor, fra hvilket Pakken er afsendt; denne Oversendelse skal ske i lukket Kuvert uden Angivelse af Indhold.

Enhver Poststyrelse har dog Ret til at lade Tilbagesendelsen af Toldfrankosedler til Opkrævning foretage af særlige dertil udpegede Kontorer og til at forlange, at Toldfrankosedler skal tilstilles et bestemt Kontor. Navnet paa det Postkontor, til hvilket Toldfrankosedlerne skal tilbagesendes, skal i alle Tilfælde angives paa Forsiden af Toldfrankosedlen af det Postkontor, fra hvilket Pakken afsendes.

2. Saafremt en Pakke, som bærer Paategningen „Franc de droits", indgaar til Postvæsenet i Bestemmelseslandet uden Toldfrankoseddel, skal Fortoldningspostkontoret udfærdige en Genpart af Toldfrankosedlen, paa hvilken det angiver Afsendelseslandet og saavidt muligt Pakkens Indleveringsdato. Saafremt en Toldfrankoseddel er gaaet tabt efter Pakkens Udlevering, skal en Genpart udfærdiges paa samme Maade.

3. Toldfrankosedler, der henhører til Pakker, som af en eller anden Grund tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal annulleres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet og vedheftes Adressekortene.

4. Ved Modtagelsen af en Toldfrankoseddel, der angiver de af Postvæsenet i Bestemmelseslandet udlagte Afgifter, omsætter Postvæsenet i Afsendelseslandet Beløbet af disse Afgifter til sin egen Mønt efter en Kurs, som ikke maa være højere end den for Udstedelse af Postanvisninger til det andet Land fastsatte Kurs. Det ved Omsætningen udkomne Beløb skal angives paa selve Blanketten og paa Kuponen. Efter at have opkrævet Afgiftsbeløbet skal Indleveringspostkontoret udlevere Toldfrankosedlens Kupon og eventuelt de tilhørende Bilag til Afsenderen.

Art. 136. Omekspedition.

1. For Pakker, som omekspederes som Følge af Fejldirigering, maa der ikke af Postvæsenet i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, opkræves Toldafgifter eller andre Afgifter.

Naar dette Postvæsen tilbagesender en Pakke til det Postvæsen, der sidst har befordret Pakken, skal det tilbageføre de Portoandele, som det har modtaget, og give Underretning om den begaaede Fejl ved Tilbagemeldelse.

I andre Tilfælde, og saafremt de Portoandele, som er godskrevet, ikke er til-

strækkelige til Dækning af de Omekspeditionsomkostninger, som paahviler Postvæsenet i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, skal dette Postvæsen godskrive det Postvæsen, til hvilket det overleverer Pakken, de for Viderebefordringen nødvendige Beløb; det godtgør sig derefter de Beløb, for hvilke det ikke har Dækning, ved en Debitering over for det Udvekslingspostkontor, der sidst har overleveret den fejlsendte Pakke. Grunden til denne Debitering skal meddeles dette Kontor ved en Tilbagemeldelse.

2. Saafremt en Pakke fejlagtigt er blevet modtaget til Postbesørgelse som Følge af en Postvæsenet tilregnelig Fejl, og den af denne Grund skal tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal det Postvæsen, som tilbagesender Pakken, godtgøre det Postvæsen, som har overleveret Pakken, de Portoandele, som det har modtaget fra det.

Saafremt Tilbagesendelsen er en Følge af en Fejl fra Afsenderens Side eller skyldes et af de i Overenskomstens Artikel 16 indeholdte Forbud, skal de paaløbende Befordringsafgifter udredes af Afsenderne. Hvert Postvæsen godtgør sig sin Portoandel ved Debitering paa den Maade, som er angivet i efterfølgende § 3 for omekspederede Pakkers Vedkommende.

3. For Pakker, der omekspederes som Følge af, at Adressaterne har skiftet Bopæl, eller som Følge af en Afsenderen tilregnelig Fejl, skal der af Poststyrelsen i Udleveringslandet hos Adressaterne opkræves et Beløb, der udgør Summen af de Portoandele, der tilkommer de forskellige i Omekspeditionen deltagende Postvæsener, og andre Gebyrer og Afgifter i Henhold til Overenskomstens Artikler 48, 49 og 50.

Postvæsenet i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, godtgør sig hos Postvæsenet i Transitlandet eller hos Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland de Beløb, som det har Krav paa. Saafremt det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, ikke grænser til det nye Bestemmelsesland, godtgør Postvæsenet i det første Transitland, som modtager en omekspederet Pakke, sig det Beløb, som det selv har Krav paa, og de Beløb, der tilkommer Postvæsenet i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, ved Debitering over for Postvæsenet i det næste Land, til hvilket det overleverer Pakken; hvis dette Postvæsen selv kun optræder som Mellemled, godtgør det sig derefter hos Postvæsenet i det følgende Land det Beløb, som det selv har Krav paa, med Tillæg af de Beløb, som er debiteret det af Postvæsenet i det forrige Land. Samme Fremgangsmaade følges videre i Forbindelsen mellem de forskellige Postvæsener, der deltager i Befordringen, indtil Pakken indgaar til det Postvæsen, som skal foretage Udleveringen.

Saafremt ny Porto og andre i Overenskomstens Artikler 48, 49 og 50 omhandlede Afgifter og Gebyrer er betalt ved Omekspeditionen, behandles Pakken, som om den var sendt direkte fra det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, til det nye Bestemmelsesland. I saa Fald opkræves der ikke nogen Befordringsafgift hos Adressaten.

De debiterede Afgifter skal specificeres (Befordringsafgift, Lagerafgift, Toldafgifter o. s. v.) paa Adressekortet eller, hvis dette ikke er muligt, paa en Seddel, der vedheftes Adressekortet.

4. Bestemmelserne i § 3, Stykkerne 1, 2 og 4, anvendes ogsaa for transiterende Pakker, som Postvæsenet i et Transitland maa dirigere ad en dyrere Befordringsvej i Tilfælde af Afbrydelse af den ordinære Befordringsvej, for hvilken Portoandelene er godskrevet.

5. Pakkerne skal omekspederes i deres oprindelige Indpakning; de skal ledsages af det af Afsendelsespostkontoret udfærdigede Adressekort. Hvis Pakken af en eller anden Grund maa ompakkes, eller hvis det oprindelige Adressekort skal erstattes af et Nødadressekort, gælder det som ufravigelig Regel, at Navnet paa det Postkontor, fra hvilket Pakken er afsendt, det oprindelige Registernummer og saavidt muligt Datoen for Indleveringen ved det nævnte Postkontor skal fremtræde saavel paa Pakken som paa Adressekortet.

6. I det Tilfælde, at et Forsøg paa at aflevere en Eksprespakke paa Adres-

satens Bopæl ved særligt Bud ikke er lykkedes, skal det Postkontor, som foretager Omekspeditionen, overstrege Ekspresetiketten eller Eksprespaategningen med to tykke Tværstreger.

Art. 137. Uanbringelige Pakker. Uanbringelighedsmeddelelse.

1. Naar Afsenderen ved en paa Adressekortets Bagside og paa Pakken anført Paategning har forlangt, at der skal gives ham Underretning, hvis Pakken bliver uanbringelig, skal Postvæsenet i Bestemmelseslandet under Anbefaling tilstille Postvæsenet i Afsendelseslandet en Uanbringelighedsmeddelelse som vedføjede Formular CP 9 i udfyldt Stand. Denne Meddelelse skal tilbagesendes til det Postkontor, som har udfærdiget den, med Afsenderens Forholdsordrer og bilagt Adressekortet.

Saafremt det drejer sig om flere af samme Afsender samtidig til samme Adressat indleverede Pakker, er det tilladt kun at fremsende een Uanbringelighedsmeddelelse, selv om Pakkerne var ledsaget af flere Adressekort. I saa Fald skal alle Adressekortene vedlægges Uanbringelighedsmeddelelsen.

Saafremt Uanbringelighedsmeddelelsen skal tilstilles en paa Adressekortets Bagside angivet Trediemand, skal Adressekortet ikke vedlægges Meddelelsen.

2. Der skal ligeledes udstedes en Uanbringelighedsmeddelelse CP 9 for at underrette Postvæsenet i Afsendelseslandet, saafremt Pakker under Befordringen tilbageholdes tjenstligt enten af Postvæsenet eller af Toldvæsenet, eller saafremt de henligger ubesørgede paa Grund af Beskadigelse, Indholdsberøvelse eller af anden lignende Grund. I saa Fald skal Uanbringelighedsmeddelelsen tydeligt paategnes „Colis retenu d'office".

Denne Regel er dog ikke obligatorisk i Tilfælde af vis major, eller naar Antallet af Pakker, som er blevet tilbageholdt under Befordringen af tjenstlige Grunde (Toldforanstaltninger, Trafikforstyrrelser o. s. v.), er saa stort, at Afsendelse af Uanbringelighedsmeddelelser er praktisk umuligt.

3. Som almindelig Regel skal Uanbringelighedsmeddelelser udveksles mellem Bestemmelsespostkontoret og Afsendelsespostkontoret. Enhver Poststyrelse kan dog forlange, at saadanne Meddelelser for dens Posttjenestes Vedkommende skal tilstilles selve Poststyrelsen eller et særligt udpeget Kontor. Det paahviler Postvæsenet i Afsendelseslandet at underrette Afsenderen. Ekspeditionen af Uanbringelighedsmeddelelser skal af de paagældende Postkontorer fremskyndes mest muligt.

4. Naar Pakker, for hvilke der er udstedt Uanbringelighedsmeddelelse, bliver afhentet eller omekspederet inden Modtagelsen af Afsenderens Forholdsordrer, skal denne underrettes derom gennem Afsendelsespostkontoret. Saafremt Uanbringelighedsmeddelelsen er tilstillet en paa Bagsiden af Adressekortet angivet Trediemand, skal denne Underretning tilstilles ham. Hvis det drejer sig om en Postopkrævningspakke, og Opkrævningspostanvisningen CP 6 allerede er afsendt til Afsenderen, er det ikke nødvendigt at underrette ham.

5. Saafremt Postvæsenet i Bestemmelseslandet eller i et Transitland ikke har efterkommet de Forholdsordrer, som er afgivet enten ved Indleveringen ved en paa Adressekortets Bagside og paa Pakkens Adresseside anført Paategning eller ved Besvarelsen af en Uanbringelighedsmeddelelse, er det forpligtet til at bære Befordringsafgifterne (baade for Fremsendelse og for Tilbagesendelse) og eventuelle andre Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas. De for Fremsendelsen erlagte Afgifter maa dog bæres af Afsenderen, hvis der ved Pakkens Indlevering eller ved Svar paa en Uanbringelighedsmeddelelse er givet Ordre til, at Pakken i Tilfælde af, at den ikke maatte kunne udleveres, skal sælges, eller det er meddelt, at Afsenderen da giver Afkald paa den.

Art. 138. Uanbringelige Pakker. Afsenderens Forholdsordrer.

1. Ved Besvarelsen af en Uanbringelighedsmeddelelse, der er tilstillet Afsenderen i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 137, kan han forlange:
a) at den oprindelige Adressat skal underrettes endnu en Gang;

b) at Pakkens Adresse skal berigtiges eller fuldstændiggøres;
c) at Pakken skal udleveres til en anden Adressat, eller at den skal omekspederes til et andet Sted for at blive udleveret til den oprindelige Adressat eller til en anden Person;
d) at en Postopkrævningspakke skal udleveres til en anden Person mod Opkrævning af det angivne Postopkrævningsbeløb, eller at den skal udleveres til den oprindelige Adressat eller til en anden Person uden Opkrævning af Beløbet eller mod Opkrævning af et lavere Beløb end det oprindeligt angivne. Hvis Opkrævningsbeløbet nedsættes, skal der udfærdiges ny Formular CP 6 i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 120;
e) at Pakken skal udleveres til den oprindelige Adressat eller til en anden Person uden Opkrævning af Afgifter, som hviler paa den. I saa Fald skal der udfærdiges en Toldfrankoseddel i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 109;
f) at Pakken straks skal tilbagesendes til ham;
g) at Pakken skal sælges for hans Regning og Risiko;
h) at Pakken skal behandles som abandonneret.

Den Trediemand, til hvem Uanbringelighedsmeddelelse er fremsendt i Overensstemmelse med Afsenderens Begæring (Artikel 108, § 1, Litra e), kan fremsætte de samme Begæringer som Afsenderen. Han kan desuden forlange, at Pakken straks skal tilbagesendes til Afsenderen.

Andre Begæringer end de foran angivne er ikke tilladt.

2. Efter Modtagelsen af Forholdsordrerne fra Afsenderen eller fra den Trediemand, til hvem Uanbringelighedsmeddelelse er fremsendt i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 108, § 1, Litra e), er alene disse Forholdsordrer gyldige, og de alene skal udføres.

Art. 139. Tilbagesendelse af uanbringelige Pakker.

1. Saafremt Afsenderen eller den Trediemand, til hvem Uanbringelighedsmeddelelse er fremsendt, har fremsat en Begæring, der ikke er hjemlet i Artikel 138, kan Postvæsenet i Bestemmelseslandet straks tilbagesende Pakken til Afsendelsesstedet uden at udfærdige ny Meddelelse. Det samme gælder, hvis Afsenderen eller Trediemanden nægter at betale det i Overenskomstens Artikel 23, § 4, fastsatte Gebyr. Hvis Afsenderen eller Trediemanden ikke besvarer Uanbringelighedsmeddelelsen, skal Pakken tilbagesendes til Afsenderen ved Udløbet af den i nævnte Artikel fastsatte Frist.

2. Det Postkontor, som tilbagesender en Pakke til Afsenderen, skal paa klar og kortfattet Maade og paa Fransk paa Pakken og paa Adressekortet angive Grunden til Ikke-Udleveringen i følgende Form: Ubekendt (inconnu), Modtagelse nægtet (refusé), Paa Rejse (en voyage), Bortrejst (parti), Ikke afhentet (non réclamé), Død (décédé) o. s. v. Denne Angivelse kan haandskrives eller foretages ved Anbringelse af et Stempel eller ved Paaklæbning af en Etiket. Hver Poststyrelse har Ret til at tilføje en Oversættelse i sit eget Sprog af Grunden til Ikke-Udleveringen samt andre Angivelser, som den finder hensigtsmæssige. De til tilbagesendte Pakker hørende originale Adressekort skal tilbagesendes til Afsendelsesstedet sammen med Pakkerne.

3. Pakker, som skal tilbagesendes til Afsenderen, skal optages i Pakkepostkarterne med Angivelsen „Rebuts" i Rubrik „Observations". De skal behandles som Pakker, der omekspederes som Følge af, at Adressaterne har skiftet Bopæl.

Art. 140. Salg. Tilintetgørelse.

1. Naar en Pakke er blevet solgt eller tilintetgjort i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Overenskomstens Artikel 25, skal der optages Protokol over Salget eller Tilintetgørelsen. En Genpart af Protokollen skal ledsaget af Adressekortet tilstilles Afsendelsespostkontoret.

2. Salgsprovenuet skal først og fremmest tjene til Dækning af Afgifter, som hviler paa Pakken. Det eventuelle overskydende Beløb skal fremsendes til Afsen-

delsespostkontoret til Udlevering til Afsenderen, som maa bære Udgifterne ved Beløbets Fremsendelse.

Art. 141. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Bestemmelserne i Artiklerne 150 og 151 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Tilbagelevering af Pakker eller Adresseforandring vedrørende Pakker.

Hvis det drejer sig om telegrafisk Begæring om Adresseforandring vedrørende en Pakke med angiven Værdi, skal denne Begæring med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, ledsaget af det i Artikel 150, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen omhandlede Facsimile. Foroven paa Blanketten skal anføres følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du .....".

I dette Tilfælde skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig ud over at tilbageholde Forsendelsen men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring om Adresseforandring uden at afvente denne Bekræftelse.

Art. 142. Efterspørgsler.

1. Enhver Efterspørgsel vedrørende en Pakke skal udfærdiges paa en Blanket som vedføjede Formular CP 5, der saavidt muligt skal ledsages af et Facsimile af Pakkens Udskrift.

Hvis Efterspørgslen vedrører en Postopkrævningspakke, skal den desuden ledsages af en Genpart af Opkrævningspostanvisning CP 6 henholdsvis af Indbetalingskortet.

En enkelt Blanket kan benyttes for flere Pakker, der er indleveret samtidig ved samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat.

2. Efterspørgslen skal som almindelig Regel oversendes direkte af Afsendelsespostkontoret til Bestemmelsespostkontoret; denne Oversendelse sker uden Følgeskrivelse i lukket Kuvert. Hvis Bestemmelsespostkontoret er i Stand til at give Oplysninger om Pakkens eller Opkrævningspostanvisningens endelige Skæbne, udfylder det Blanketten og tilbagesender den til Afsendelsespostkontoret.

Hvis Pakkens eller Opkrævningspostanvisningens Skæbne ikke kan fastslaas af Bestemmelsespostkontoret, giver dette Blanketten Paategning herom og videresender den til Afsendelsespostkontoret, idet det saavidt muligt vedlægger en Erklæring fra Adressaten om, at han ikke har modtaget Pakken. I saa Fald forsyner Postvæsenet i Afsendelseslandet Blanketten med Oplysning om Forsendelsens Overlevering til Postvæsenet i det første Transitland. Det videresender derefter Blanketten til sidstnævnte Postvæsen, som paategner sine Bemærkninger og eventuelt videresender den til det næste Postvæsen. Efterspørgslen passerer saaledes fra det ene Postvæsen til det andet, indtil den efterspurgte Pakkes Skæbne er fastslaaet. Det Postvæsen, som har foretaget Udleveringen til Adressaten, eller som eventuelt hverken kan godtgøre, at Pakken er udleveret, eller at den er rigtigt overleveret til et andet Postvæsen, giver Blanketten Paategning herom og tilbagesender den til Postvæsenet i Afsendelseslandet.

3. Hvis Postvæsenet i Afsendelseslandet eller Postvæsenet i Bestemmelseslandet forlanger det, skal Efterspørgslen dog allerede fra først af ekspederes fra Postkontor til Postkontor og derved følge samme Befordringsvej som Pakken. I saa Fald fortsættes Eftersøgningen, efter at Efterspørgslen er afgaaet fra Postvæsenet i Afsendelseslandet, indtil den ankommer til Postvæsenet i Bestemmelseslandet, under Iagttagelse af den i sidste Stykke af § 2 nævnte Fremgangsmaade.

4. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Efterspørgsler, som vedrører dens Posttjeneste, skal tilstilles dens Centralstyrelse eller et særlig dertil udpeget Kontor.

5. Formular CP 5 og de dertil hørende Bilag skal i alle Tilfælde være Post-

væsenet i det Land, fra hvilket den efterspurgte Pakke er afsendt, i Hænde inden for den kortest mulige Frist og senest inden en Frist af seks Maaneder at regne fra Efterspørgslens Dato. Denne Frist forlænges til ni Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

6. Naar Postvæsenet i et Transitland oversender en Formular CP 5 til et følgende Postvæsen, er det altid forpligtet til at underrette Postvæsenet i Afsendelseslandet derom paa en Blanket som vedføjede Formular CP 10.

Art. 143. Begæringer om Oplysninger.

Begæringer om Oplysninger angaaende Postpakker behandles efter de i Artikel 142 fastsatte Regler.

Art. 144. Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Pakker, som er indleveret i et andet Land.

I de i Overenskomstens Artikel 28, § 3, nævnte Tilfælde skal Formular CP 5 til Efterspørgsler eller Begæringer om Oplysninger tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet. Blanketterne ledsages af de eventuelle Postkvitteringer.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal være i Besiddelse af Blanketten inden for de i Overenskomstens Artikel 28, § 2, fastsatte Frister.

KAPITEL VII.
UDVEKSLING AF PAKKERNE.

Art. 145. Pakkepostkarte.

1. Pakkerne skal af det afsendende Udvekslingspostkontor opføres i Pakkepostkarter som vedføjede Formular CP 11 med alle Angivelser efter disse Formularers Tekst. De paagældende Poststyrelser kan dog træffe Aftale om, at almindelige Pakker skal opføres summarisk i Pakkepostkarterne med en samlet Angivelse af de Beløb, der skal godskrives. Adressekort, Opkrævningspostanvisningsblanketter, Tolddeklarationer, eventuelle andre fornødne Dokumenter (Fakturaer, Oprindelsescertifikater, Sundhedsattester o. s. v.) samt Toldfrankosedler og Modtagelsesbeviser skal vedlægges Pakkepostkarterne.

Mellemliggende Udvekslingspostkontorer er ikke forpligtet til at kontrolere de Dokumenter, der ledsager Pakkepostkarterne.

2. Pakker vedrørende Krigsfanger skal opføres i Pakkepostkarterne men uden Godskrivning, med mindre det drejer sig om Postopkrævningspakker.

3. De afsendende Udvekslingspostkontorer skal, med mindre anden Aftale er truffet, nummerere Pakkepostkarterne i en aarlig Nummerrække for hvert Afsendelsespostkontor og for hvert Bestemmelsespostkontor. Det sidste Nummer i et Aar skal anføres paa det første Pakkepostkarte i det nye Aar. I Søpostforbindelser skal Navnet paa vedkommende Skib saavidt muligt anføres under Nummeret.

Art. 146. Befordring af Pakker i lukkede Afslutninger.

1. Ved Befordring af Pakker i lukkede Afslutninger skal Beholderne (Sække, Kurve, Rammer o. s. v.) være mærket, lukket og forsynet med Vignetter paa den i Artikel 160, § 2, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen for Brevpostsække foreskrevne Maade, dog med Forbehold af følgende særlige Regler:

a) Vignetterne skal være i okkergul Farve og skal bære Angivelse af Antallet af de i hver Beholder indeholdte Pakker;
b) for andre Beholdere end Sække kan der vedtages en anden særlig Lukkemetode paa Betingelse af, at Indholdet beskyttes tilstrækkeligt.

2. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Beholderne bære et Løbenummer. Det afsendende Udvekslingskontor skal i Pakkepostkartet angive Antallet af og, hvis Bestemmelseslandet forlanger det, Løbenummeret paa de Beholdere, som Afslutningen omfatter.

3. Pakker med angiven Værdi skal, hvis Antallet kræver det, forsendes i sær-

skilte Beholdere. Vignetten til Beholdere, hvis Indhold helt eller delvis bestaar af Pakker med angiven Værdi, skal forsynes med Bogstavet „V".

4. Fyldte Beholdere maa ikke veje over 50 kg, hvis det er Sække, og ikke over 70 kg, hvis det er andre Beholdere.

5. Pakkepostkarterne og de i Artikel 145, § 1, nævnte Dokumenter skal af det afsendende Udvekslingskontor nedlægges i en af de Beholdere, som udgør Afslutningen, eventuelt i den Beholder, der indeholder Pakkerne med angiven Værdi, eller, hvis Antallet kræver det, i en særlig Sæk.

Vignetten til denne Sæk eller Beholder skal forsynes med Bogstavet „F".

6. Ved Udveksling af Afslutninger mellem Lande, der ikke grænser til hinanden, skal det afsendende Udvekslingspostkontor for hvert Transitlands Postvæsen udfærdige et særligt Pakkepostkarte som vedføjede Formular CP 12. Afslutningens Afsendelsespostkontor skal herpaa i en samlet Sum for hver Art af Pakker opføre de Beløb, der skal godskrives Postvæsenet i Transitlandet.

Pakkepostkartet CP 12 skal overleveres løst eller paa anden mellem de paagældende Poststyrelser aftalt Maade og skal eventuelt ledsages af de af Transitlandene forlangte Dokumenter.

7. De i Artikel 107, § 3, omtalte Pakker skal saavidt muligt forsendes i en særskilt Beholder. Denne skal forsynes med en særlig Vignet, der skal bære fornøden Paategning, f. Eks. „Celluloïd", skrevet med store Bogstaver.

Art. 147. Dekartering af Pakkeafslutninger ved Udvekslingspostkontorerne.

1. Ved Modtagelsen af et Pakkepostkarte skal det modtagende Udvekslingspostkontor foretage Eftersyn af Pakkerne og de forskellige Dokumenter, der ledsager dem. Dette Eftersyn skal altid ske i Overværelse af en Tjenestemand fra det afsendende Udvekslingspostkontor, hvor det er muligt.

2. Hvis Kontoret konstaterer fejlagtige eller manglende Angivelser i Pakkepostkartet, skal det straks foretage de nødvendige Berigtigelser, idet det skal drage Omsorg for at udstrege fejlagtige Angivelser saaledes, at de oprindelige Angivelser stadig kan læses. Disse Berigtigelser skal foretages af to Tjenestemænd. Med mindre der foreligger en aabenbar Fejltagelse, gælder Berigtigelserne frem for de oprindelige Angivelser.

Der skal desuden af det modtagende Udvekslingspostkontor udfærdiges en Tilbagemeldelse som vedføjede Formular CP 13, som uden Ophold skal tilstilles det afsendende Udvekslingspostkontor in duplo.

3. De Postkontorer, til hvilke Tilbagemeldelserne er udstedt, skal efter at have undersøgt dem og efter at have anført eventuelle Bemærkninger paa dem tilbagesende dem snarest muligt; de beholder dog Genparterne.

De tilbagesendte Tilbagemeldelser skal vedlægges de Pakkepostkarter, til hvilke de har Henhold. Rettelser, der er foretaget i et Pakkepostkarte, men som ikke er dokumenteret ved Bilag, skal betragtes som ugyldige.

Hvis Tilbagemeldelserne ikke er tilbagesendt til Postvæsenet i Afsendelseslandet inden for en Frist af to Maaneder at regne fra den Dag, paa hvilken de er afsendt, skal de dog, indtil det modsatte godtgøres, betragtes som behørigt anerkendt af de Postkontorer, til hvilke de er udstedt.

Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

4. Uregelmæssigheder af en hvilken som helst Art, der konstateres ved Dekarteringen, maa ikke i noget Tilfælde medføre Tilbagesendelse af en Pakke til Afsendelsesstedet, undtagen hvor Overenskomstens Artikler 16 og 17 bringes til Anvendelse.

5. Tilbagemeldelser og Genparter heraf skal fremsendes under Anbefaling.

Art. 148. Konstatering af Uregelmæssigheder, som medfører Ansvar for Poststyrelserne.

1. Ved Konstatering af Mangler, Indgreb og andre Uregelmæssigheder af en saadan Art, at de paagældende Poststyrelsers Ansvar bliver aktuelt, skal Bestemmelserne i Artikel 147 bringes til Anvendelse.

2. Hvis Forholdene gør det paakrævet, kan det afsendende Udvekslingspostkontor desuden underrettes pr. Telegram paa det Postvæsens Bekostning, som afsender Telegrammet.

3. Saafremt det modtagende Udvekslingspostkontor ikke med første Post efter Dekarteringen tilstiller det afsendende Udvekslingspostkontor en Tilbagemeldelse angaaende konstaterede Fejl eller Uregelmæssigheder, betragtes Kontoret, indtil Bevis for det modsatte foreligger, som havende modtaget Pakkerne.

4. Hvis det drejer sig om en Pakke med angiven Værdi, skal der desuden optages en Protokol som vedføjede Formular CP 13 bis, der under Anbefaling skal tilstilles den Poststyrelse, under hvilken det afsendende Udvekslingspostkontor hører. Denne Protokol skal, undtagen i Tilfælde, hvor Pakkerne overleveres løse og umiddelbart mellem Udvekslingspostkontorerne, saavidt muligt være bilagt med det Sejlgarn og de Laksegl eller Plomber, som var benyttet til Lukning af den Beholder, i hvilken Pakkerne var nedlagt. En Genpart af Protokollen skal samtidig indsendes til det modtagende Udvekslingspostkontors egen foresatte Centralstyrelse eller til et andet af denne udpeget Styrelsesorgan.

5. Uden at Bestemmelserne i §§ 1 og 4 derved kan fraviges, skal et Udvekslingspostkontor, som fra et andet Udvekslingspostkontor, med hvilket det ikke foretager umiddelbar Udveksling, modtager en Pakke, som er utilstrækkeligt indpakket, eller som er beskadiget, viderebefordre Pakken efter eventuelt at have ompakket den, hvorved saavidt muligt den oprindelige Indpakning og særlig Udskriften og Etiketter skal bevares.

Hvis Beskadigelsen er saa omfattende, at Indholdet har kunnet udtages, skal Kontoret først tjenstligt aabne Pakken og kontrolere dens Indhold. Resultatet af Undersøgelsen af Indholdet skal optages i en Protokol CP 13 bis; en Genpart af Protokollen skal vedlægges Pakken.

I begge Tilfælde skal Pakkens Vægt konstateres før og efter Ompakningen og anføres paa selve Pakkens Emballage. Denne Angivelse skal efterfølges af Paategningen: „Réemballé à .....", og ved Siden heraf skal anbringes et Aftryk af Dagstemplet og de Tjenestemænds Underskrift, som har foretaget Ompakningen.

Samme Fremgangsmaade skal følges, naar en Pakke udviser en saa stor Vægtforskel, at det maa formodes, at Pakken helt eller delvis er berøvet sit Indhold.

6. Saafremt Adressaten, eller i Tilfælde af Tilbagesendelse Afsenderen, ved Udleveringen af Pakken tager Forbehold, skal der straks af det Postkontor, som foretager Udleveringen, i den paagældendes Nærværelse optages en Protokol CP 13 bis.

Denne Protokol, der skal udfærdiges in duplo, og som saavidt muligt skal medunderskrives af den paagældende, skal indeholde Angivelse af:

a) Pakkens ydre Tilstand;
b) Bruttovægten;
c) Pakkens Indhold, nøjagtigt specificeret.

Det ene af Eksemplarerne skal udleveres til den paagældende Adressat, henholdsvis Afsender; det andet skal behandles efter vedkommende Postvæsens indenrigske Reglementer.

Art. 149. Tilbagesendelse af tomme Paksække, Pakkurve o. lign.

Paksække, Pakkurve o. lign. skal med første Post tilbagesendes tomme til det Postvæsen, som de tilhører. Denne Tilbagesendelse skal ske afgiftsfrit og saavidt muligt ad samme Befordringsvej som Fremsendelsen. Tomme Paksække skal sammenrulles i passende Bundter; eventuelle Sækkemærker af Træ, Lærred, Pergament eller andet stærkt Materiale skal anbringes inden i Sækkene.

Det Postvæsen, som foretager Tilbagesendelsen, skal i Pakkepostkartet opføre Antallet af og eventuelle Løbenumre paa de tilbagesendte Sække o. lign., og det er ansvarligt for de Sække o. lign., som det ikke kan godtgøre at have tilbagesendt.

KAPITEL VIII.
AFREGNING. AFVIKLING AF AFREGNINGER.

Art. 150. Afregning over godskrevne Beløb.

1. Hver Poststyrelse skal maanedsvis lade sine Udvekslingspostkontorer opstille en Opgørelse som vedføjede Formular CP 14 over de samlede Beløb, som er godskrevet eller debiteret den i Pakkepostkarterne vedrørende alle Forsendelser, der er modtaget fra hvert enkelt andet Postvæsen.

2. Opgørelserne CP 14 skal rekapituleres i en Afregning som vedføjede Formular CP 15.

3. Afregningen CP 15, bilagt med Opgørelserne CP 14, skal tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet til Revision i Løbet af den Maaned, der følger efter den, til hvilken den har Henhold, for fjerntliggende Landes Vedkommende saa snart det sidste Pakkepostkarte for den paagældende Maaned er indgaaet til Postvæsenet i Bestemmelseslandet. Der skal ikke udfærdiges Intet-Afregninger.

De samlede Beløb maa aldrig berigtiges. Eventuelt konstaterede Fejl skal optages i Differenceopgørelser, som af den Poststyrelse, til hvilken de er bestemt, skal optages i dens næste Maanedsafregning CP 15. Der skal ikke udfærdiges Differenceopgørelse, naar Slutresultatet af Fejlene ikke overstiger 50 Centimer pr. Afregning.

4. Efter Revision og Anerkendelse skal Afregningerne CP 15 tilbagesendes til vedkommende Poststyrelse senest ved Udløbet af den anden Maaned efter det Tidsrum, til hvilket de har Henhold. Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande. Afregningerne CP 15 skal samles i en kvartaarlig Generalafregning som vedføjede Formular CP 15 bis, der skal opstilles af den fordringshavende Poststyrelse. Denne Afregning kan dog efter Aftale mellem de paagældende Poststyrelser opstilles halvaarligt eller aarligt.

Art. 151. Afvikling af Afregninger.

1. Saldoen efter Generalafregningerne skal af den betalingspligtige Poststyrelse betales til den fordringshavende Poststyrelse paa den i Artikel 175 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen fastsatte Maade.

2. Opstillingen og Fremsendelsen af en Generalafregning og Betalingen af dens Saldo skal foretages hurtigst muligt og senest inden for en Frist af tre Maaneder efter Udløbet af det Tidsrum, til hvilket Afregningen har Henhold. Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

3. Enhver Poststyrelse, som sædvanligvis har et Beløb af over 30.000 Francs pr. Maaned til Gode hos en anden Poststyrelse, har Ret til at forlange maanedlig à Konto-Betaling af et Beløb paa indtil tre Fjerdedele af sin Fordring. Et saadant Forlangende skal efterkommes inden for en Frist af to Maaneder.

4. Saafremt Betaling ikke har fundet Sted ved Udløbet af de i §§ 2 og 3 fastsatte Frister, anvendes Bestemmelserne i Artikel 175, § 6, Stykke 2, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen.

Art. 152. Afregning over Opkrævningspostanvisninger.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Afregninger over Opkrævningspostanvisninger udfærdiges paa Formularer som vedføjede Formular CP 16 og skal samles med de maanedlige Afregninger over Postanvisninger.

Specialafregningerne over Opkrævningspostanvisninger vedrørende Brevpostforsendelser (Artikel 142 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen) kan benyttes til Afregning ogsaa over Opkrævningspostanvisninger vedrørende Pakker, med mindre den anden Poststyrelse modsætter sig denne Ordning.

2. I Afregning CP 16, som skal bilægges med de udbetalte og kvitterede Opkrævningspostanvisninger, skal Anvisningerne opføres efter Udstedelsespostkontorerne i alfabetisk Orden og i Nummerorden efter deres Indførsel i disse Kontorers Bøger. Den Poststyrelse, som opstiller Afregningen, skal fra sin For-

drings samlede Beløb fradrage de Portoandele, der tilkommer den anden Poststyrelse i Overensstemmelse med Overenskomstens Artikel 52, Stykke 1.

3. Saldoen efter Afregning CP 16 tillægges saavidt muligt Saldoen efter den for samme Tidsrum opstillede maanedlige Afregning over Postanvisninger. Revisionen og Afviklingen af disse Afregninger foretages efter de i Overenskomsten angaaende Postanvisninger og dens Ekspeditionsreglement fastsatte Regler.

Art. 153. Toldfrankosedler. Afregning over Toldafgifter m. v.

1. Afregning over Toldafgifter m. v., der er udlagt af en Poststyrelse for en anden Poststyrelses Regning, skal foretages ved Benyttelse af maanedlige Specialafregninger som vedføjede Formular CP 17, som opstilles af den betalingspligtige Poststyrelse i det fordringshavende Lands Mønt. Toldfrankosedlerne opføres i alfabetisk Orden efter de Kontorer, som har udlagt Afgiftsbeløbene, og inden for hvert Kontor efter deres Nummer.

2. Specialafregningen skal, ledsaget af Toldfrankosedlerne, oversendes til den fordringshavende Poststyrelse senest ved Udgangen af den Maaned, der følger efter den, til hvilken den har Henhold. Der skal ikke udfærdiges Intet-Afregninger.

3. Revisionen af Afregningerne skal finde Sted efter de i Ekspeditionsreglementet til Overenskomsten angaaende Postanvisninger fastsatte Regler.

4. Afregningerne skal afvikles særskilt. Dog kan hver Poststyrelse forlange, at disse Afregninger skal vedlægges Afregningerne over Postanvisninger eller Afregningerne CP 15 eller CP 16 vedrørende Postpakker.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 154. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

CP 2 (Adressekort),
CP 3 (Tolddeklaration),
CP 4 (Toldfrankoseddel),
CP 5 (Efterspørgsel),
CP 5 bis (Afskibningsattest),
CP 6 (Opkrævningspostanvisning),
CP 9 (Uanbringelighedsmeddelelse).

Art. 155. Opbevaringstid for Dokumenter.

Dokumenter vedrørende Udvekslingen af Postpakker, derunder Adressekort, skal opbevares i et Tidsrum af mindst to Aar regnet fra Dagen efter den Dag, til hvilken Dokumenterne har Henhold.

Art. 156. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) de Bestemmelser, som de har fastsat vedrørende:
   1° Vægtgrænse,
   2° Værdiangivelse,
   3° Voluminøse Pakker,
   4° Postopkrævning,
   5° Ekspresspakker og Ilpakker,
   6° Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter,
   7° det Antal Pakker, for hvilke der kan benyttes eet Adressekort, ledsaget af det for en enkelt Pakke nødvendige Antal Tolddeklarationer,
   8° Udstrækning og Rumfang af Pakker, som skal søbefordres,

9° det Antal Tolddeklarationer, der kræves for Pakker til deres Land og for Transitpakker, samt de Sprog, i hvilke disse Tolddeklarationer kan affattes;

b) en Fortegnelse over de levende Dyr, hvis Befordring med Posten er tilladt i Henhold til deres Lands postale Reglementer;

c) hvorvidt de modtager Pakker til alle Steder, eller i benægtende Fald en Fortegnelse over de Steder, til hvilke Befordring kan ske;

d) alle Portobeløb og Gebyrer, der anvendes i deres Tjeneste;

e) alle nødvendige Oplysninger angaaende Toldforskrifter og andre Forskrifter samt om Forbud eller Indskrænkninger vedrørende Indførsel og Transitbefordring af Pakker i deres Land;

f) et Uddrag paa Tysk, Engelsk, Spansk eller Fransk af de Bestemmelser i deres Love eller Reglementer, der vedrører Befordring af Pakker.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 157. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postpakker sættes i Kraft.

Det skal have samme Gyldighedsperiode som Overenskomsten, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Bestemmelser angaaende Befordring af Postpakker ad Luftvejen.

Art. 1. Pakker, som kan modtages til Luftpostbefordring.

1. I Forbindelsen mellem de Lande, hvis Poststyrelser har erklæret sig enige i saa Henseende, kan almindelige Pakker og Pakker med angiven Værdi, derunder ogsaa Postopkrævningspakker, luftpostbefordres, saafremt hele Befordringsstrækningen eller en Del deraf trafikeres af en Luftrute, der benyttes til Befordring af Postpakker. Pakkerne benævnes i saa Fald „Luftpostpakker".

2. Poststyrelserne kan ogsaa til Besørgelse modtage Luftpostpakker, som paa Begæring af Afsenderne kun skal luftbefordres paa en Del af en Luftpostrute.

3. Luftpostpakker og de tilhørende Adressekort skal paa Forsiden meget tydeligt bære Overskriften „Par avion" med fakultativ Oversættelse til Afsendelseslandets Sprog.

Art. 2. Overlevering af Luftpostpakker.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Luftpostpakker overleveres løse. De paagældende Poststyrelser kan træffe Aftale om at etablere Udvekslinger i Sække, Kurve eller andre lukkede Beholdere med direkte Pakkepostkarter. Der skal benyttes lukkede Beholdere, hvis Poststyrelsen i et Transitland erklærer, at Antallet af løst overleverede Pakker er saa stort, at det besværliggør dens Posttjeneste.

Art. 3. Luftpostpakkers Viderebefordring.

Ethvert Postvæsen, som befordrer Luftpostpakker, er med det i Konventionens Artikel 26, § 3, indeholdte Forbehold forpligtet til ad de Luftruter, som det benytter for sine egne Forsendelser af nævnte Art, at viderebefordre de Luftpostpakker, som overleveres til det af et andet Postvæsen. Saafremt Viderebefordring ad en anden Rute af en eller anden Grund i særlige Tilfælde frembyder Fordele frem for en eksisterende Luftrute, skal Luftpostpakkerne viderebefordres ad denne Rute og skal eventuelt behandles som Ilpakker.

Saafremt det af en eller anden Grund ikke er muligt fuldt ud at benytte den internationale Luftpostbefordring, er det Postvæsen, som oppebærer den i efterfølgende Artikel 7 fastsatte internationale Luftposttillægstakst, forpligtet til paa den Strækning, paa hvilken den nævnte Luftpostbefordring ikke kan benyttes, at viderebefordre Luftpostpakkerne med de hurtigste Befordringsmidler, som det benytter til Befordring af sine egne Postpakker, og til eventuelt at behandle dem som Ilpakker.

Bortset fra dette Tilfælde skal Postvæsenerne befordre Luftpostpakker ad de almindelige Befordringsveje, med mindre Pakkerne bærer Paategningen „Urgent", og det paagældende Postvæsen besørger Ilpakker samt har modtaget de i saa Henseende fastsatte Portoandele. De Postvæsener, som ikke luftbefordrer Luftpostpakker, skal ligeledes viderebefordre de Luftpostpakker, der indgaar til dem, ad de almindelige Befordringsveje. I Tilfælde af hel eller delvis Afbrydelse af en indenlandsk Luftpostrute skal den i foregaaende Stykke omhandlede Fremgangsmaade ligeledes iagttages.

Art. 4. Luftpostpakkers ydre Beskaffenhed. Adressekort.

1. Luftpostpakker og de dertil hørende Adressekort skal ved Afsendelsen forsynes med en særlig Etiket i blaa Farve, der indeholder Ordene „Par avion" med fakultativ Oversættelse til Afsendelseslandets Sprog. Det staar Afsenderen frit for at angive Dirigeringsvej.

2. Saafremt Afsenderen ønsker, at Pakken kun skal luftbefordres paa en Del af Luftbefordringsstrækningen, skal han gøre Bemærkning derom paa Pakken

og paa det tilhørende Adressekort ved følgende Paategning i Afsendelseslandets Sprog og paa Fransk: „Par avion de ..... à .....“ („Med Luftpost fra ..... til .....“). Naar Luftbefordringen er udført, skal Etiketterne „Par avion“ og de særlige Paategninger overstreges tjenstligt med to tykke Tværstreger.

Art. 5. Luftpostpakkers Udstrækning.

Som almindelig Regel maa Luftpostpakker ikke overskride 100 Centimeter i Længde og 50 Centimeter paa nogen anden Led.

Poststyrelserne skal underrette hverandre om de Dimensioner, som tillades i Henhold til Aftale med deres Luftfartsselskaber.

Art. 6. Landporto, Søporto og andre Afgifter.

1. Luftpostpakker er undergivet Afsendelseslandets og Bestemmelseslandets Landporto; Landtransitporto og Søtransitporto skal kun beregnes for dem i de Tilfælde, hvor de transitbefordres paa Landjorden eller til Søs. En af Afsendelseslandet eller Bestemmelseslandet udført Søbefordring betragtes som en Transitbefordring. Poststyrelserne i de Lande, som overflyves, har ikke Ret til nogen Godtgørelse for Luftpostpakker, der luftbefordres hen over deres Territorium.

2. Tillægstaksterne for voluminøse Pakker og for Ilpakker beregnes kun efter den almindelige Porto; Luftposttillægstaksten forhøjes ikke for saadanne Pakker.

Art. 7. Luftposttillægstakst.

Luftpostpakker er undergivet en Tillægstakst, der bestaar af de Portoandele, som tilkommer hver af de i Luftbefordringen deltagende Poststyrelser.

Art. 8. Afgifter til de Lande, der deltager i Luftbefordringen.

1. Poststyrelserne forpligter sig til at træffe de fornødne Foranstaltninger til Fastsættelse af ensartede Befordringstakster paa Grundlag af Vægt og Afstand.

For ordinære Befordringers Vedkommende fastsættes den Grundafgift, der skal anvendes ved Afregningerne mellem Poststyrelserne vedrørende Luftbefordring, til højst 1½ Tusindedele Franc pr. Kilogram af Bruttovægten og pr. Kilometer.

2. Hvis to Lande er forbundet ved flere Luftruter, skal Befordringsafgifterne beregnes efter Gennemsnitsafstanden mellem de respektive Lufthavne og Luftruternes Betydning for den internationale Trafik.

3. Et Afsendelsesland eller et Bestemmelsesland, som befordrer Luftpostpakker ad Luftvejen inden for deres Omraade paa hele Strækningen eller en Del deraf mellem Afsendelsesstedet henholdsvis Bestemmelsesstedet paa den ene Side og en Lufthavn paa en Forbindelsesrute til Udlandet paa den anden Side, har Ret til en særlig Godtgørelse (Afgift eller Portoandel) for denne Befordring.

4. De fornævnte Afgifter og Andele skal være ens for alle Befordringsstrækninger inden for et og samme Lands Luftnet og skal beregnes paa Grundlag af den Gennemsnitslængde af disse Strækninger, som anvendes ved Beregningerne vedrørende Brevpost.

Disse Afgifter og Andele skal ikke betales:

a) saafremt Afsendelsesstedet henholdsvis Bestemmelsesstedet netop er en Lufthavn paa den Forbindelsesrute til Udlandet, ad hvilken en Pakke dirigeres;
b) saafremt Befordringen af en Luftpostpakke paa hele den i foregaaende Stykke nævnte Befordringsstrækning finder Sted ved Afsendelseslandets eller Bestemmelseslandets almindelige Befordringsmidler.

5. Der skal betales Luftposttillægstakst for de i Henhold til Overenskomstens Artikel 18 portofri Pakker.

Art. 9. Forsikringsgebyr.

1. For Luftpostpakker med angiven Værdi kan der som Forsikringsgebyr pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi opkræves 10 Centimer

for hver benyttet Luftpostbefordring ud over de for eventuel delvis Land- eller Søbefordring opkrævede Forsikringsgebyrer.

Dette Gebyr skal eventuelt medregnes i det Gebyr paa 50 Centimer pr. 300 Francs af den angivne Værdi, som Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan opkræve som samlet Gebyr.

2. Som en Undtagelse kan Forsikringsgebyret for visse Befordringer, der medfører særlig stor Risiko, fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af den paagældende Poststyrelse; i saa Fald kan det samlede Gebyr forhøjes tilsvarende.

Art. 10. Ekspresudbringning.

Afsenderne har Ret til at forlange Aflevering paa Bopælen ved særligt Bud straks efter Ankomsten mod at erlægge det i Artikel 15 i Overenskomsten angaaende Postpakker fastsatte særlige Gebyr, forudsat at Poststyrelsen i Bestemmelseslandet har erklæret sig i Stand til at foretage saadan Aflevering.

Poststyrelsen i ethvert Bestemmelsesland kan dog forlange, at Ekspresgebyret skal fastsættes til et lavere Beløb.

Art. 11. Omekspedition og Tilbagesendelse af Luftpostpakker.

1. Omekspedition af en Luftpostpakke til et nyt Bestemmelsessted paa Begæring af Afsenderen eller Adressaten kan, for saa vidt den er tilladt efter de almindelige Bestemmelser i Overenskomsten angaaende Postpakker, finde Sted ad Luftvejen, saafremt der haves Sikkerhed for Betalingen af Luftbefordringsafgifterne for den nye Befordring. Det samme gælder, saafremt Afsenderen har forlangt en Luftpostpakke tilbagesendt til Afsendelsesstedet.

Disse Afgifter afkræves eventuelt det Postvæsen, som har fremsat Begæringen om Omekspedition eller Tilbagesendelse.

2. Saafremt Omekspeditionen eller Tilbagesendelsen finder Sted med almindelig Post, skal Etiketten „Par avion" og alle Paategninger vedrørende Luftpostbefordringen overstreges tjenstligt med to tykke Tværstreger. Fejlsendte Luftpostpakker skal viderebefordres til deres Bestemmelsessted ad den korteste Luftrute; saafremt de Befordringsafgifter, som er godskrevet det Postvæsen, der foretager Videresendelsen, ikke er tilstrækkelige til at dække Afgifterne for den nye Luftbefordring, skal Forskellen afkræves den Poststyrelse, som Fejlsendelsen maa tilregnes.

3. I Tilfælde af Nødlanding eller ikke opnaaet Tilslutning kan de Postvæsener, som foretager Viderebefordringen, kræve deres Andele hos Postvæsenet i Afsendelseslandet.

Art. 12. Pakkepostkarter.

1. Luftpostpakker skal af det afsendende Udvekslingspostkontor opføres i et særligt Pakkepostkarte som vedføjede Formular CP 18 med alle Angivelser efter Skemaets Udvisende. Pakkepostkartet skal foroven forsynes med Etiketten „Par avion".

2. De afsendende Udvekslingspostkontorer skal, med mindre anden Aftale er truffet, nummerere de særlige Pakkepostkarter i en aarlig Nummerrække for hvert Afsendelseskontor og hvert Bestemmelseskontor og skal derved under Nummeret anføre den Luftbefordring, med hvilken Afsendelsen sker. Det sidste Nummer i et Aar skal anføres paa det første Pakkepostkarte i det følgende Aar.

3. Hvis Befordringen af Luftpostpakker fra et Land til et andet sker ad de almindelige Befordringsveje og samtidig med almindelige Postpakker, skal Tilstedeværelsen i Posten af Luftpostpakker med særligt Pakkepostkarte angives ved en Bemærkning i det almindelige Pakkepostkarte.

Art. 13. Lukkede Sække o. lign.

Saafremt Forsendelsen af Luftpostpakker finder Sted i lukkede Sække o. lign., skal Vignetterne eller Udskriften paa disse forsynes med Etiketten „Par avion".

Art. 14. Fortoldning af Luftpostpakker.

Poststyrelserne skal træffe Foranstaltninger til at fremskynde Toldbehandlingen af Luftpostpakker saa meget som muligt.

Art. 15. Ansvar.

Med mindre andet er meddelt, paatager Poststyrelserne sig samme Ansvar for Befordring af Postpakker ad Luftvejen som for Befordring ad de almindelige Befordringsveje.

Art. 16. Godskrivning af Afgifter for Land-, Sø- og Luftbefordring.

Postvæsenet i Afsendelseslandet skal paa Grundlag af Angivelserne i den i efterfølgende Artikel 19 omhandlede Oversigt CP 19 for hver Luftpostpakke godskrive Postvæsenet i Bestemmelseslandet og Postvæsenerne i Transitlande de Afgifter, der tilkommer dem i Henhold til de foregaaende Bestemmelser.

Art. 17. Godskrivning af Forsikringsgebyrer.

For Luftpostpakker med angiven Værdi skal Postvæsenet i Afsendelseslandet tilsvare Postvæsenet i hvert Transitland, som paatager sig at luftbefordre dem ud over sit Lands Grænser, en Andel af Forsikringsgebyret, som, bortset fra Befordringer, der medfører særlig stor Risiko, fastsættes til 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi. Samme Andel skal ydes et Bestemmelseslands Postvæsen, som befordrer Luftpostpakker med angiven Værdi ad Luftvejen inden for sit Lands Omraade.

Art. 18. Omlæsning.

Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, skal Omlæsning i en Lufthavn undervejs af Luftpostpakker, som skal befordres successivt med flere forskellige Luftbefordringer, altid foretages paa Foranstaltning af Postvæsenet i det Land, i hvilket Omlæsningen finder Sted. Denne Regel gælder ikke, naar Omlæsningen finder Sted mellem Luftfartøjer, der trafikerer de enkelte Strækninger af en og samme Befordring.

Art. 19. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal tilstille hverandre de nødvendige Oplysninger vedrørende Udvekslingen af Luftpostpakker. De skal afgive disse Oplysninger paa en Blanket som vedføjede Formular CP 19.

2. Enhver Poststyrelse skal tilstille det internationale Bureau en Genpart af sin Oversigt CP 19.

3. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

Art. 20. Anvendelse af Postpakkeoverenskomstens Bestemmelser.

Bestemmelserne i Overenskomsten angaaende Postpakker og dens Ekspeditionsreglement skal anvendes med Hensyn til alt, om hvilket der ikke udtrykkeligt er truffet Bestemmelse ved de foregaaende Artikler.

Art. 21. De vedtagne Bestemmelsers Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Disse Bestemmelser skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postpakker sættes i Kraft. De skal have samme Gyldighedsperiode som Overenskomsten, med mindre de fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Slutningsprotokol til Bestemmelserne angaaende Befordring af Postpakker ad Luftvejen.

Eneste Artikel.
Særlige Takster.

Som en Afvigelse fra Bestemmelserne i Artikel 8 er Poststyrelsen i Nederlandsk Indien berettiget til at kræve særskilte Afgifter og Portoandele for hver Befordringsstrækning mellem sine indenlandske Lufthavne.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Postanvisninger

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, BELGIEN, BOLIVIA, BULGARIEN, CHILE, CHINA, REPUBLIKEN COLUMBIA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, REPUBLIKEN EL SALVADOR, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, DE FRANSKE KOLONIER OG PROTEKTORATER I INDOCHINA, SAMTLIGE ANDRE FRANSKE KOLONIER, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HAÏTI, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, IRAN, ISLAND, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER OG BESIDDELSER MED UNDTAGELSE AF ITALIENSK ØSTAFRIKA, ITALIENSK ØSTAFRIKA, JAPAN, KOREA, SAMTLIGE ANDRE JAPANSKE BESIDDELSER, LETLAND, STATERNE I LEVANTEN UNDER FRANSK MANDAT (SYRIEN OG LIBANON), REPUBLIKEN LIBERIA, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NICARAGUA, NORGE, REPUBLIKEN PANAMA, PARAGUAY, NEDERLANDENE, CURAÇAO OG SURINAM, NEDERLANDSK INDIEN, PERU, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCÈANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECO-SLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, REPUBLIKEN URUGUAY, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
INDLEDENDE BESTEMMELSE.

Art. 1. Betingelser for Udveksling af Postanvisninger.

Udvekslingen af Postanvisninger mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes efter Bestemmelserne i denne Overenskomst.

KAPITEL II.
UDSTEDELSE AF POSTANVISNINGER.

Art. 2. Indbetaling. Postkvittering.

De kontraherende Poststyrelser bestemmer, i hvilken Form Afsendere skal indbetale de Pengebeløb, som de ønsker at afsende ved Postanvisning.

Der skal gratis leveres Afsenderen en Postkvittering.

Art. 3. Beløbangivelse. Omsætningskurs.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal enhver Postanvisnings Beløb angives i det Lands Mønt, i hvilket Udbetalingen skal ske.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet fastsætter selv Kursen for Omsætning fra sin egen Mønt til Bestemmelseslandets Mønt. Den fastsætter ligeledes den Kurs, efter hvilken Afsenderen skal betale, naar Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet har samme Møntsystem.

Art. 4. Maksimumsbeløb for Udstedelse.

Enhver Poststyrelse har Ret til at fastsætte Maksimumsbeløbet for de Postanvisninger, som den udsteder, paa den Betingelse, at dette Maksimum ikke overstiger 1000 Francs.

Postanvisninger vedrørende Posttjenesten, som i Henhold til Bestemmelserne i efterfølgende Artikel 6 udstedes portofrit, kan dog lyde paa højere Beløb end det af hver Poststyrelse fastsatte Maksimum.

Art. 5. Takster.

1. Den Porto, som skal betales af Afsenderen for en Postanvisning, sammensættes af et fast Gebyr, som ikke maa overstige 20 Centimer pr. Postanvisning, og desuden af et forholdsmæssigt Gebyr paa højst ½ % af det indbetalte Beløb.

Hver Poststyrelse har med Hensyn til Opkrævning af det forholdsmæssige Gebyr Ret til at fastsætte dette Gebyr i Satser og herved anvende de Satser, som passer bedst for dens Tjeneste.

2. For Postanvisninger, som ved et af de i Overenskomsten deltagende Landes Mellemkomst udveksles mellem et andet af disse Lande og et Land, der ikke deltager, kan den Poststyrelse, som optræder som Mellemled, kræve et Tillægsgebyr, der fradrages Postanvisningernes Beløb.

Art. 6. Portofrihed.

1. Postanvisninger vedrørende Posttjenesten, som udveksles mellem Poststyrelserne indbyrdes eller mellem Poststyrelserne og det internationale Bureau, er fritaget for enhver postal Afgift.

2. Det samme gælder Postanvisninger, der vedrører Krigsfanger, og som afsendes eller modtages paa de i Konventionens Artikel 49, § 2, for Brevforsendelser fastsatte Betingelser.

Art. 7. Telegrampostanvisninger.

1. Postanvisninger kan befordres pr. Telegraf i Forbindelsen mellem de Postvæsener, hvis Lande er forbundet ved en Statstelegraf, eller som indgaar paa i dette Øjemed at benytte privat Telegrambefordring; Postanvisningerne benævnes i saa Fald Telegrampostanvisninger.

Postanvisninger kan ligeledes befordres pr. Radiotelegraf mellem de Postvæsener, som har erklæret sig enige i saa Henseende.

2. Med mindre anden Aftale er truffet, kan Telegrampostanvisninger ligesom andre private Telegrammer og paa samme Betingelser som disse underkastes de Regler for Behandling og Befordring, der er fastsat i de den gældende Internationale Konvention angaaende Telekommunikationer vedføjede Tjenestereglementer, i det Omfang, i hvilket disse Regler er anvendelige paa Telegrampostanvisninger.

3. Afsenderen af en Telegrampostanvisning skal betale den almindelige Postanvisningsporto og Gebyret for Telegrammet.

4. Afsenderen af en Telegrampostanvisning kan efter Postanvisningens Tekst tilføje en privat Meddelelse til Adressaten, forudsat at han betaler for den efter Telegramtaksten.

5. Telegrampostanvisninger kan ikke underkastes andre Telegrafafgifter end de i de internationale Telegrafreglementer fastsatte.

Art. 8. Udbetalingsbevis.

Afsenderen af en almindelig Postanvisning eller en Telegrampostanvisning kan efter de i Konventionens Artikel 55 for Modtagelsesbeviser fastsatte Regler inden for en Frist af et Aar at regne fra Beløbets Indbetaling forlange et Udbetalingsbevis for denne Anvisning. Dette Bevis tilstilles ham udelukkende pr. Post.

Art. 9. Ekspresudbringning.

Afsenderen af en almindelig Postanvisning kan efter de i Konventionens Artikel 45 fastsatte Regler forlange, at Beløbet skal udbetales paa Bopælen ved særligt Bud straks efter Postanvisningens Ankomst.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet har dog Ret til i Stedet for Beløbet at

udbringe ved Ekspresbud en Anmeldelse om Postanvisningens Ankomst eller selve Blanketten, for saa vidt dens indenrigske Reglementer hjemler det.

KAPITEL III.
UDBETALING AF POSTANVISNINGER.

Art. 10. Udbetaling.

Postanvisningernes Beløb skal udbetales til Adressaterne i Bestemmelseslandets lovlige Mønt.

Art. 11. Maksimumsbeløb for Udbetaling.

Med mindre anden Aftale er truffet, er Maksimumsbeløbet for Postanvisninger, der skal udbetales i et Land, det samme som det, der er fastsat af dette Land for Udstedelse af Postanvisninger.

Saafremt samme Afsender paa samme Dag til samme Adressat afsender flere Postanvisninger, hvis samlede Beløb overstiger det af Bestemmelseslandet fastsatte Maksimumsbeløb, er Bestemmelsespostkontoret berettiget til at fordele Udbetalingen af Beløbene saaledes, at det til Adressaten paa en og samme Dag udbetalte Beløb ikke overstiger det nævnte Maksimum.

Art. 12. Godskrivning paa Postkonto.

Enhver Poststyrelse kan paatage sig at godskrive Postanvisningsbeløb paa Postkonto efter de i dens Postgirotjeneste gældende Regler. I saa Fald betragtes Postanvisningerne som gyldigt udbetalt.

Art. 13. Udbringningsgebyr.

Naar Udbetaling finder Sted paa Bopælen, kan der hos Anvisningens Adressat opkræves et Udbringningsgebyr.

Art. 14. Gebyr for Udbetalingsbemyndigelse.

I Tilfælde af, at en Postanvisnings Bortkomst ikke skyldes en Tjenestefejl, kan der hos Afsenderen eller hos Adressaten for den i Ekspeditionsreglementets Artikel 108 omhandlede Udbetalingsbemyndigelse opkræves et Gebyr, der er lig det for Efterspørgsel af en Brevforsendelse fastsatte Gebyr.

Art. 15. Poste restante-Anvisninger.

Naar en Postanvisning er adresseret poste restante, kan det i Konventionens Artikel 38 fastsatte særlige Gebyr opkræves hos Adressaten. Dette Gebyr vedbliver ikke at hvile paa Postanvisningen i Tilfælde af Omekspedition eller Uanbringelighed.

Art. 16. Udlevering af Telegrampostanvisninger.

1. Udlevering af Telegrampostanvisninger skal altid finde Sted i de i Artikel 9 fastsatte Former. Saafremt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet ved Ekspresbud udbringer Beløbene paa Bopælen, kan den herfor opkræve et særligt Gebyr, idet den dog skal tage Hensyn til det af Afsenderen eventuelt betalte Ekspresgebyr.

2. Hvis Poststyrelsen i Bestemmelseslandet i Stedet for Beløbet ved Ekspresbud udbringer en Meddelelse om Anvisningens Ankomst eller selve Blanketten, skal denne Udbringning ske uden Udgifter for Adressaten; saafremt dennes Bopæl er beliggende uden for Bestemmelseskontorets lokale Omdelingsdistrikt, og hvis Afsenderen ikke har betalt Ekspresgebyret, kan dette dog opkræves hos Adressaten.

Art. 17. Postanvisningers Gyldighedsfrist.

1. Postanvisninger er gyldige indtil Udløbet af den første Maaned, som følger efter den, i hvilken de er udstedt. Denne Frist forlænges med seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande. Naar denne Frist er udløbet, kan Postanvisninger kun udbetales efter en Fornyelsespaategning, som paa Begæring af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet gives af den Poststyrelse, som har udstedt dem.

2. Fornyelsespaategningen giver Postanvisningen ny Gyldighed i et Tidsrum, der er lig med det i § 1 fastsatte.

3. I det Tilfælde, at Udløbet af Gyldighedsfristen ikke skyldes en Tjenestefejl, kan der for Fornyelsespaategningen opkræves et Gebyr, der er lig det for Efterspørgsel af en Brevforsendelse fastsatte Gebyr.

Art. 18. Endossering af Postanvisninger.

Der forbeholdes hvert Land Ret til at erklære Ejendomsretten til Postanvisninger, som er udstedt i et andet i Overenskomsten deltagende Land, for overdragelig inden for sit Omraade ved Endossering.

KAPITEL IV.
TILBAGELEVERING. ADRESSEFORANDRING. OMEKSPEDITION. UANBRINGELIGE POSTANVISNINGER. EFTERSPØRGSLER.

Art. 19. Tilbagelevering af Postanvisninger. Adresseforandring.

Afsenderen af en almindelig Postanvisning eller en Telegrampostanvisning kan efter de i Konventionens Artikel 51 fastsatte Regler forlange den tilbageleveret fra Postvæsenet eller lade dens Adresse ændre, saa længe Adressaten ikke har faaet enten selve Postanvisningsblanketten eller Beløbet efter denne udleveret.

Hvis det drejer sig om Adresseforandring pr. Telegraf, skal der foruden Gebyret for Telegrammet betales Portoen for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 20. Omekspedition af Postanvisninger.

1. I Tilfælde af, at Adressaten har skiftet Bopæl, kan Postanvisninger omekspederes til det nye Bestemmelsesland paa Begæring enten af Afsenderen eller Adressaten, saafremt der udveksles Postanvisninger mellem det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, og det nye Bestemmelsesland.

2. Naar Omekspedition af almindelige Postanvisninger eller Telegrampostanvisninger sker pr. Post, og naar det nye Bestemmelsesland udveksler Postanvisninger med Afsendelseslandet paa Grundlag af Overenskomsten, opkræves der ikke i den Anledning nogen supplerende Porto. Hvis det nye Bestemmelsesland ikke udveksler Postanvisninger med Afsendelseslandet, skal Omekspeditionen ske ved Hjælp af en ny Postanvisning, og Portoen for denne fradrages da det Beløb, der skal sendes.

3. Omekspedition pr. Telegraf af almindelige Postanvisninger eller Telegrampostanvisninger er tilladt, hvis det nye Bestemmelsesland har Udveksling af Telegrampostanvisninger med det oprindelige Bestemmelsesland.

I saadanne Tilfælde skal der udstedes en Telegrampostanvisning paa det Beløb, der bliver tilbage, efter at Porto og Telegramgebyr for den nye Befordring er fradraget.

4. Almindelige Postanvisninger eller Telegrampostanvisninger fra Lande, som ikke deltager i Overenskomsten, men som har Udveksling af Postanvisninger med et af de kontraherende Lande, kan, hvis de særlige Overenskomster ikke er til Hinder derfor, omekspederes pr. Post eller pr. Telegraf fra sidstnævnte Land til et andet Land, der har tiltraadt Overenskomsten. Denne Omekspedition skal ske ved Hjælp af en ny Postanvisning, og Portoen for denne fradrages det Beløb, der skal sendes.

Efter samme Regler kan almindelige Postanvisninger eller Telegrampostanvisninger fra kontraherende Lande omekspederes til et Land, der ikke deltager i Overenskomsten.

Art. 21. Uanbringelige Postanvisninger.

1. Postanvisninger, hvis Modtagelse er nægtet, eller hvis Adressater er ubekendt, bortrejst uden at efterlade ny Adresse eller rejst til Lande, til hvilke Omekspedition ikke kan foretages, skal straks tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

Postanvisninger, hvis Beløb ikke er forlangt udbetalt inden den ordinære Gyldighedsfrists Udløb, skal tilbagesendes til Postvæsenet i Afsendelseslandet af det Postvæsen, i hvis Tjeneste de henligger.

2. Postanvisninger, hvis Beløb af en eller anden Grund ikke har kunnet udbetales til Adressaterne, skal tilbagebetales til Afsenderne.

Art. 22. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

1. For Efterspørgsel af eller Begæring om Oplysninger angaaende en Postanvisning kan opkræves et Gebyr, der er lig det for Efterspørgsel af eller Begæring om Oplysninger angaaende en Brevforsendelse fastsatte Gebyr.

Der opkræves kun eet Gebyr for Efterspørgsler af eller Begæringer om Oplysninger angaaende flere af samme Afsender til samme Adressat samtidig indbetalte Postanvisninger.

Der opkræves intet Gebyr, hvis Afsenderen allerede har erlagt det særlige Gebyr for Udbetalingsbevis.

2. Efterspørgsel i Anledning af Udbetaling af et Postanvisningsbeløb til en uberettiget Person er kun tilladt inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter Beløbets Indbetaling.

Enhver Poststyrelse er dog forpligtet til at efterkomme blotte Begæringer om Oplysninger, som er fremsat efter denne Frist, og som den modtager fra en anden Poststyrelse vedrørende Postanvisninger, der er udstedt for højst to Aar siden.

3. Enhver Poststyrelse er forpligtet til at modtage Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Postanvisninger, som er udstedt i andre Poststyrelsers Tjeneste.

4. Naar en Efterspørgsel eller en Begæring om Oplysninger skyldes en Tjenestefejl, tilbagebetales det erlagte Gebyr.

KAPITEL V.
ANSVAR.

Art. 23. Ansvarets Omfang.

Inden for den i Afsendelseslandets Lovgivning fastsatte Forældelsesfrist indestaas der over for Afsenderne for Beløb, der er indbetalt til Afsendelse ved Postanvisninger, indtil Postanvisningsbeløbene er blevet rigtigt udbetalt.

Efter Udløbet af den i Artikel 22, § 2, fastsatte Frist af et Aar er Poststyrelserne ikke længere ansvarlige for Udbetalinger mod falsk Kvittering.

Art. 24. Undtagelse fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar vedrørende Postanvisningsudvekslingen, naar de ikke kan gøre Rede for Udbetalingen som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar.

Art. 25. Udbetaling af efterspurgte Beløb.

Saafremt Rigtigheden af en stedfundet Udbetaling af et Postanvisningsbeløb bestrides, og for saa vidt Postvæsenets Ansvar bliver aktuelt, paahviler Forpligtelsen til at udbetale Erstatning til Reklamanten Poststyrelsen i Udbetalingslandet, hvis Beløbet skal udbetales til den virkelige Adressat, og Poststyrelsen i Afsendelseslandet, hvis Beløbet skal tilbagebetales til Afsenderen.

Den Poststyrelse, som har udbetalt Erstatning til Reklamanten, har Ret til Regres imod den Poststyrelse, der er ansvarlig for den urigtige Udbetaling.

Art. 26. Udbetalingsfrist.

1. Reklamanten skal have Erstatningen udbetalt snarest muligt og senest inden for en Frist af seks Maaneder at regne fra Dagen efter Efterspørgselsdagen. Denne Frist forlænges til ni Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan undtagelsesvis udskyde Udbetalingen ud over den i foregaaende Stykke fastsatte Frist, saafremt denne til Trods for den af Poststyrelserne udviste Omhu og Hurtighed ved Undersøgelsen af Sagen ikke har været tilstrækkelig til at bestemme Ansvaret.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet er bemyndiget til at fyldestgøre Afsenderen for Udbetalingslandets Poststyrelses Regning, naar denne Poststyrelse, efter at Sagen er rejst over for den paa forskriftsmæssig Maade, har ladet tre Maaneder hengaa uden at bringe Sagen til Afslutning; denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Art. 27. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Ansvaret paahviler Poststyrelsen i Afsendelseslandet undtagen i det Tilfælde, at Poststyrelsen i Udbetalingslandet ikke er i Stand til at godtgøre, at Udbetalingen har fundet Sted efter de i dens indenrigske Reglementer fastsatte Regler.

2. En under telegrafisk Befordring af en Postanvisning inden for Afsendelseslandet eller inden for Bestemmelseslandet begaaet Fejl medfører Ansvar for Poststyrelsen i det Land, i hvilket Fejlen er begaaet. Hvis Fejlen er sket i et Transitlands Telegraftjeneste, eller hvis det ikke er muligt at fastslaa, hvor den er begaaet, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet og Poststyrelsen i Udbetalingslandet bære Skaden med lige Dele.

3. Det samme gælder, naar der er fremsendt falske Telegrampostanvisninger, eller naar der har fundet Udbetaling Sted efter falske almindelige Postanvisninger, og Ansvaret ikke kan fastslaas, eller, for saa vidt angaar Telegrampostanvisninger, Forbrydelsen er begaaet i et Transitland, fra hvilket der ikke kan erholdes Erstatning.

Art. 28. Godtgørelse af udlagte Beløb til Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

Poststyrelsen i Udbetalingslandet, for hvis Regning Poststyrelsen i Afsendelseslandet har udbetalt Erstatning til Reklamanten, er forpligtet til inden for en Frist af tre Maaneder at regne fra Fremsendelsen af Underretning om den stedfundne Udbetaling at godtgøre Poststyrelsen i Afsendelseslandet det Beløb, som denne har udlagt.

Det samme gælder med Hensyn til Afvikling af Erstatning i de i Artikel 27, §§ 2 og 3, omhandlede Tilfælde.

Godtgørelsen til den fordringshavende Poststyrelse skal betales uden Udgifter for denne enten ved en Postanvisning, en Check eller en Sigtveksel, betalbar paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i Kreditorlandet, eller i kontante Penge, som er gangbare i dette Land, eller endelig efter fælles Aftale ved Optagelse til Kredit for dette Land i Postanvisningsafregningerne. Naar Tremaanedersfristen overskrides, er det til Poststyrelsen i Afsendelseslandet skyldige Beløb rentebærende med 5 % pro anno at regne fra den Dag, da den nævnte Frist er udløbet.

KAPITEL VI.
AFREGNING. FORÆLDEDE POSTANVISNINGER.

Art. 29. Deling af Postanvisningsportoen.

1. Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal efter de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Regler godtgøre Poststyrelsen i Bestemmelseslandet en fast Andel paa 10 Centimer pr. Postanvisning plus ¼ % af det samlede efter Postanvisningerne udbetalte Beløb. For portofri Postanvisninger finder ingen Godtgørelse Sted.

2. I Tilfælde af Omekspedition af en Postanvisning skal det nye Bestemmelsesland uden Hensyn til den af Poststyrelsen i Afsendelseslandet virkelig opkrævede Porto have godtgjort de Portobeløb, som vilde være tilfaldet det, saafremt Postanvisningen oprindelig havde været udstedt til det.

3. Bortset fra de Bestemmelser i denne Overenskomst, der indeholder anden Regel, beholder hver Poststyrelse udelt de Portobeløb, som den har opkrævet.

Art. 30. Afregning.

Hver Poststyrelse skal maanedligt opstille Afregninger, i hvilke alle de af dens Postkontorer udbetalte Beløb rekapituleres. Paa Grundlag af Maanedsafregningerne skal der opstilles en Generalafregning. Saafremt Postanvisningerne er udbetalt i forskellig Mønt, skal den mindste Fordring omsættes til den største Fordrings Mønt paa Grundlag af Gennemsnittet af den officielle Vekselkurs i Debitorlandet inden for det Tidsrum, til hvilket Afregningen har Henhold. Denne Gennemsnitskurs skal altid udregnes med fire Decimaler.

Afviklingen af Afregningerne kan ogsaa foretages paa Grundlag af Maanedsafregningerne uden Modregning ved Hjælp af en Generalafregning. Hver Poststyrelse skal da til den anden Poststyrelse afvikle det samlede Beløb efter den af denne opstillede Maanedsafregning.

Afregningerne skal afvikles af den betalingspligtige Poststyrelse inden for de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Frister.

Art. 31. Afvikling.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Betalingen af Generalafregningens Saldo eller Afviklingen af Maanedsafregningerne ske i den Mønt, som det fordringshavende Land benytter ved Udbetaling af Postanvisninger.

Saafremt Betaling ikke finder Sted inden for de fastsatte Frister, er Saldoen efter en Generalafregning eller Beløbet efter en Maanedsafregning rentebærende at regne fra Dagen for Udløbet af de nævnte Frister indtil Betalingsdagen.

Denne Rente beregnes med 5 % pro anno.

2. Bestemmelserne i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement angaaende Opstilling af Afregninger og disses Afvikling kan ikke tilsidesættes ved nogen ensidig Foranstaltning, som f. Eks. Moratorium, Forbud mod Betalingsoverførsler o. s. v.

Art. 32. Forældede Postanvisninger.

Postanvisningsbeløb, som ikke er forlangt udbetalt inden for Forældelsesfristerne, beholdes af Poststyrelsen i Afsendelseslandet som endelig Erhvervelse.

KAPITEL VII.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 33. Postkontorer, der deltager i Udvekslingen.

Poststyrelserne skal træffe de nødvendige Foranstaltninger til, at Udbetaling af Postanvisningsbeløb saavidt muligt kan finde Sted paa alle Steder i deres Land.

Art. 34. Andre Administrationers Deltagelse.

De Lande, i hvilke Postanvisningstjenesten sorterer under andre Administrationer end Poststyrelsen, kan deltage i den ved Bestemmelserne i denne Overenskomst ordnede Udveksling.

Det bliver disse Administrationers Sag at træffe Aftale med Poststyrelsen i deres Land angaaende fuldstændig Gennemførelse af alle Overenskomstens Bestemmelser. Poststyrelsen skal optræde som Mellemled for dem i deres Forbindelser med Poststyrelserne i de andre kontraherende Lande og med det internationale Bureau.

Art. 35. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II med Undtagelse af Artikel 7 anvendes for denne Overenskomst. Det samme gælder Bestemmelserne i Kapitel I i Bestemmelserne angaaende Befordring af Brevpost ad Luftvejen.

Art. 36. Forbud mod Beregning af fiskale Afgifter eller andre Afgifter.

Ud over det i Konventionens Artikel 27 indeholdte Forbud gælder, at Postanvisninger samt de paa Postanvisninger afgivne Kvitteringer ikke maa underkastes Afgifter eller Gebyrer af nogen Art.

Art. 37. Postrejsechecks.

Udvekslingen af Postrejsechecks mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes ved Bestemmelserne i det denne Overenskomst vedføjede Tillæg.

Art. 38. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—11, 13—19, 22—31, 36, 37, 38 og 39 og af Bestemmelserne i Artiklerne 101, 102, 104, 110, 120 og 121 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser i denne Overenskomst end de i foregaaende Stykke nævnte eller af Bestemmelserne i Artiklerne 103, 105, 106, 108, 111 og 112 i dens Ekspeditionsreglement samt af Bestemmelserne i Tillæget angaaende Postrejsechecks;

c) simpel Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Ændring i andre af Ekspeditionsreglementets Artikler eller om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst, i dens Ekspeditionsreglement og i Tillæget angaaende Postrejsechecks uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 39. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Juli 1940 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de ovenfor angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Postanvisninger.

I Henhold til Artikel 4 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Postanvisninger:

KAPITEL I.
UDSTEDELSE. OVERLEVERING. UDBETALING.

Art. 101. Postanvisningsblanketter.

Postanvisninger skal udfærdiges paa en af stærk Karton i blegrød Farve fremstillet Blanket som vedføjede Formular MP 1.

Art. 102. Angivelser, der skal anføres paa Blanketterne. Private Meddelelser.

1. De Angivelser, der skal anføres paa Postanvisningerne, skal foretages med arabiske Tal og i latinske Bogstaver uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

Skillemøntbeløbet kan angives med Tal alene, men saafremt Beløbet er under 10, skal der foran Tallet anføres et Nul.

Angivelser, der er foretaget med Blyant, er ikke tilladt. De tjenstlige Angivelser kan dog foretages med Blækstift.

2. Postanvisningers Adresse skal betegne Adressaten saaledes, at det tydeligt fremgaar, hvem der er den berettigede.

Forkortede Adresser og Telegramadresser er ikke tilladt.

3. Det er forbudt at anføre andre Angivelser paa Postanvisningerne end de, der har Henhold til Blankettens Tekst. Afsenderen har dog Ret til paa Kuponen at anføre en privat Meddelelse til Postanvisningens Adressat.

4. Tjenestepostanvisninger skal paa Forsiden bære Paategningen „Service des postes“ eller en tilsvarende Paategning.

Art. 103. Overlevering af Postanvisninger.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Postanvisninger overleveres løse. De skal indlægges i Afslutningerne paa den i Artikel 160, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen foreskrevne Maade.

Art. 104. Telegrampostanvisninger.

1. Telegrampostanvisninger skal udfærdiges af Afsendelsespostkontoret og skal stiles til Bestemmelsespostkontoret.

De skal affattes paa Fransk, med mindre anden Aftale er truffet, og i følgende Form:

(Eventuelle tjenstlige Angivelser)
(Eventuel Bemærkning om Udbetalingsbevis)
Mandat (det postale Indbetalingsnummer)
(Bestemmelsespostkontorets Navn)
(Afsenderens Navn)
(Postanvisningsbeløbet)
(Nøjagtig Betegnelse af Adressaten og hans Opholdssted samt om muligt hans Bopæl, saaledes at det tydeligt fremgaar, hvem der er den berettigede)
(Eventuel privat Meddelelse).

Angivelserne i Telegrammet skal altid fremtræde i den ovenfor angivne Rækkefølge.

2. De tjenstlige Angivelser skal skrives helt ud i Bogstaver eller med Benyttelse af de i Telegraftjenesten vedtagne Forkortelser.

3. Saafremt Telegrampostanvisninger udstedes enten af Postkontorer paa Steder, hvor der ikke findes Telegrafstation, eller — paa Steder med flere Postkontorer — af et Postkontor, som ikke udfører Telegraftjeneste, skal Afsendelsespostkontorets Navn anføres umiddelbart efter det postale Indbetalingsnummer paa følgende Maade:

„Mandat 404 de ..... pour .....".

Hvis der paa det Sted, hvor Bestemmelsespostkontoret er beliggende, ikke findes Telegrafstation, skal Telegrampostanvisningen indeholde Angivelse af Bestemmelsespostkontoret og af den Telegrafstation, som skal besørge Telegrammet dertil.

I Tilfælde, hvor der er Tvivl om, hvorvidt der findes Telegrafstation paa Stedet, eller hvor den Telegrafstation, der skal besørge Telegrampostanvisningen, ikke kan opgives, skal Postanvisningstelegrammet forsynes med Angivelse enten af Landsdel eller af Bestemmelsesland eller med begge Angivelser eller endelig med enhver anden Angivelse, som skønnes tilstrækkelig for Postanvisningstelegrammets Viderebefordring.

4. Telegrampostanvisningens Beløb skal anføres med Tal og, for saa vidt angaar Møntenhederne (Franc, Reichsmark o. s. v.), tillige i Bogstaver skrevet helt ud i Bestemmelseslandets Mønt.

5. Naar det drejer sig om en kvindelig Adressat, skal der anføres „Madame" eller „Mademoiselle" foran Efternavnet, selv om der tillige er angivet et Fornavn, med mindre denne Angivelse vilde udgøre en Gentagelse set i Forbindelse med Angivelser vedrørende Stilling, Titel, Virksomhed eller Erhverv, hvoraf det tydeligt fremgaar, hvem der er den berettigede.

Afsenderen og Adressaten kan ikke betegnes ved en aftalt Forkortelse eller et aftalt Ord.

6. Angivelse af Navnet paa Adressatens Opholdssted kan undlades i Tilfælde, hvor dette Navn er det samme som Bestemmelsespostkontorets Navn.

For Postanvisningstelegrammer, der er adresseret „poste restante" eller „télégraphe restant", er den hertil svarende umiddelbart foran Telegrammets Adresse anførte takstpligtige tjenstlige Angivelse tilstrækkelig, saaledes at det er unødvendigt at anføre Bemærkningen „poste restante" eller „télégraphe restant" efter Adressatens Navn.

7. Delvis Kollationering er obligatorisk (Gentagelse fra Station til Station af Egennavne og Tal).

8. Afsendelsespostkontoret skal som Bekræftelse med første Post i Kuvert tilstille Bestemmelsespostkontoret en Anmeldelse om Telegrampostanvisningens Udstedelse som vedføjede Formular MP 2. Det er forbudt at anbringe Frimærker eller Frankeringspaatryk paa denne Anmeldelse.

9. Bestemmelsespostkontoret skal foretage Udbetalingen uden at afvente Modtagelsen af Udstedelsesanmeldelsen. Det skal saavidt muligt hefte denne sammen med den af Adressaten kvitterede Anvisning.

10. Poststyrelserne har Ret til at bemyndige Telegrafstationerne paa Steder med eet eller flere Postkontorer til at modtage fra Afsendere eller til paa Bestemmelsesstedet at udbetale Beløb efter Telegrampostanvisninger.

Art. 105. Udbetalingsbevis.

1. Almindelige Postanvisninger, for hvilke Afsenderen forlanger Udbetalingsbevis, skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Avis de payement".

2. Bestemmelserne i Artiklerne 128 og 129 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedrørende Modtagelsesbeviser anvendes for Udbetalingsbeviser. Saafremt et Udbetalingsbevis forlanges efter Postanvisningens Indlevering, skal der dog ikke benyttes den i Konventionen omhandlede Formular C 13 men derimod den i Overenskomsten omhandlede Formular MP 3.

De Poststyrelser, hvis indenrigske Regler ikke tilsteder Anvendelse af de af

Postvæsenet i Afsendelseslandet vedheftede Blanketter, er bemyndiget til at udfærdige Udbetalingsbeviser paa de i deres egen Tjeneste benyttede Blanketter.

3. Udfærdigelsen af Udbetalingsbevis for en Telegrampostanvisning paahviler Postvæsenet i Bestemmelseslandet, som skal fremsende Beviset til Afsendelsespostkontoret straks efter Udbetalingen uden at afvente Modtagelsen af Udstedelsesanmeldelsen.

Art. 106. Ekspres postanvisninger.

Bestemmelserne i Artikel 144 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for almindelige Postanvisninger, som skal udbringes ved Ekspresbud.

KAPITEL II.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 107. Uforskriftsmæssige Postanvisninger.

1. Almindelige Postanvisninger, hvis Beløb ikke har kunnet udbetales af en af følgende Grunde:

a) unøjagtig, utilstrækkelig eller tvivlsom Angivelse af Adressaternes Navn eller Bopæl,
b) Uoverensstemmelser eller Udeladelser med Hensyn til Navne eller Beløb,
c) Raderinger eller Rettelser i Angivelserne,
d) manglende Stempler, Underskrifter eller andre tjenstlige Angivelser,
e) Angivelse af det Beløb, der skal udbetales, i en anden Mønt end den, som i denne Henseende er fastsat af de paagældende Poststyrelser,
f) Anvendelse af uforskriftsmæssige Blanketter,

skal snarest muligt tilbagesendes i Kuvert til Afsendelsespostkontoret til Berigtigelse, med mindre Adressaten efter at være blevet underrettet forlanger Bestemmelserne i efterfølgende § 2 anvendt.

I Forbindelsen med fjerntliggende Lande er Poststyrelsen i Bestemmelseslandet dog bemyndiget til at foretage Udbetaling efter Postanvisninger, hvis Beløb er angivet i en anden Mønt end den fastsatte, saafremt den er i Stand til at foretage Omsætning efter den Kurs, som Poststyrelsen i Udstedelseslandet benytter, og paa Betingelse af, at sidstnævnte Poststyrelse straks underrettes derom. Den Risiko, som kan opstaa ved fejlagtig Omsætning, bæres af den Poststyrelse, som har foretaget den.

2. Uregelmæssigheder, som er til Hinder for Udbetaling af almindelige Postanvisninger, og som aabenbart skyldes Afsendelsespostkontoret, kan om fornødent berigtiges ad telegrafisk Vej ved en betalt Tjenestemeddelelse uden Udgift for Adressaten.

Uregelmæssigheder, som skyldes, eller som synes at skyldes, Afsenderen, kan paa Adressatens Begæring ligeledes berigtiges pr. Telegraf. I saa Fald skal der ved et tjenstligt Telegram, som Adressaten er forpligtet til at betale, tilstilles Afsendelsespostkontoret en Anmodning om Berigtigelse. Telegramudgifterne tilbagebetales den berettigede, hvis det godtgøres, at Fejlen skyldes Postvæsenet.

Naar Afsendelsespostkontoret modtager en telegrafisk Anmodning om Berigtigelse, skal det gaa frem efter Reglerne i efterfølgende § 3.

Den uforskriftsmæssige Postanvisning opbevares ved Bestemmelsespostkontoret; ved Modtagelsen af Rettelsestelegrammet berigtiger dette Postanvisningen og vedhefter Telegrammet.

3. Med Hensyn til Telegrampostanvisninger, hvis Beløb ikke kan udbetales paa Grund af utilstrækkelig eller unøjagtig Adresse eller af en anden Grund, som ikke kan tilregnes Adressaten, skal der tilstilles Afsendelsespostkontoret en telegrafisk Tjenestemeddelelse, i hvilken Grunden til Ikke-Udbetalingen angives. Afsendelsespostkontoret skal undersøge, om Uregelmæssigheden skyldes en Tjenestefejl. I bekræftende Fald skal det straks foretage Berigtigelse ved en telegrafisk Tjenestemeddelelse. I modsat Fald skal det underrette Afsenderen, hvem det tillades at berigtige Uregelmæssigheden ved en betalt Tjenestemeddelelse.

Telegrampostanvisninger, med Hensyn til hvilke en foreliggende Uregelmæs-

sighed ikke er blevet berigtiget inden for en rimelig Frist ved en telegrafisk Tjenestemeddelelse, skal berigtiges i den for almindelige Postanvisninger foreskrevne Form.

4. Telegrampostanvisninger, for hvilke kun Udstedelsesanmeldelsen er kommet frem, medens selve Telegrammet mangler, maa ikke udbetales alene paa Grundlag af Anmeldelsen. Telegrammet skal først reklameres ved en telegrafisk Tjenestemeddelelse. Udstedelsesanmeldelser, som ikke maatte være kommet frem til Bestemmelsespostkontoret med første Post efter Postanvisningens Dato, skal reklameres ved en Tilbagemeldelse som den Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedføjede Formular C 18.

Art. 108. Bortkomne, tabte eller ødelagte Postanvisninger.

1. Bortkomne, tabte eller ødelagte Postanvisninger kan paa Begæring af Afsenderen eller Adressaten erstattes med Udbetalingsbemyndigelser, som udstedes af Poststyrelsen i Afsendelseslandet, efter at denne i Forstaaelse med Poststyrelsen i Bestemmelseslandet har konstateret, at Postanvisningen hverken er udbetalt, tilbagebetalt eller omekspederet.

Gyldighedsfristen for Udbetalingsbemyndigelser er den samme som for Postanvisninger.

2. Saafremt en Postanvisning er bortkommet, er gaaet tabt eller er blevet ødelagt, og der samtidig er forlangt Tilbagebetaling fra Afsenderens Side og Udbetaling fra Adressatens Side, skal Udbetalingsbemyndigelse udstedes til Fordel for førstnævnte.

3. Naar Tilbagebetaling af Beløbet efter en bortkommet, tabt eller ødelagt Postanvisning forlanges af Afsenderen, skal han fremlægge Postkvitteringen til Støtte for sin Begæring. Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal tilstede Tilbagebetaling efter at have sikret sig, at Poststyrelsen i Bestemmelseslandet ikke har udbetalt og ikke vil udbetale Postanvisningens Beløb.

Saafremt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet svarer, at en Postanvisning ikke er indgaaet, kan Poststyrelsen i Afsendelseslandet udstede en Udbetalingsbemyndigelse, dog under det Forbehold, at Postanvisningen ikke findes optaget i nogen inden Udløbet af Gyldighedsfristen opstillet Maanedsafregning. Hvis intet Svar er opnaaet fra Poststyrelsen i Bestemmelseslandet inden for den i Artikel 26, § 1, i Overenskomsten vedrørende Erstatning til Reklamanten fastsatte Frist, og saafremt Postanvisningen ikke findes optaget i nogen inden Udløbet af denne Frist modtaget Maanedsafregning, er Poststyrelsen i Afsendelseslandet dog bemyndiget til at tilbagebetale det indbetalte Beløb. Underretning om denne Tilbagebetaling skal under Anbefaling tilstilles Poststyrelsen i Bestemmelseslandet, og Postanvisningen, der herefter skal betragtes som endelig bortkommet, kan da ikke længere optages i Afregning.

Art. 109. Fornyelsespaategning.

Den i Overenskomstens Artikel 17 omhandlede Fornyelsespaategning skal paaføres selve Postanvisningsblanketten.

Art. 110. Tilbagelevering. Adresseforandring.

1. Bestemmelserne i Artiklerne 150 og 151 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Tilbagelevering og Adresseforandring vedrørende Postanvisninger. Begæringer pr. Post om Adresseforandring skal dog ledsages af et Facsimile paa almindeligt Papir af Adressatens Adresse tillige med Angivelse af alle nødvendige nærmere Oplysninger.

Hvis det drejer sig om telegrafisk Begæring om Adresseforandring, skal denne Begæring med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, som foroven skal forsynes med følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du .....".

I dette Tilfælde skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse

intet foretage sig ud over at tilbageholde Postanvisningen men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Bestemmelsespostkontoret for en Telegrampostanvisning skal desuden være i Besiddelse af Udstedelsesanmeldelsen, før det efterkommer en Begæring om Adresseforandring.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring om Adresseforandring uden at afvente Bekræftelsen pr. Post eller eventuelt Udstedelsesanmeldelsen.

2. Hvis det drejer sig om den i Artikel 151 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen omhandlede simple Berigtigelse af en Adresse, kan Berigtigelsen foretages, uden at Udstedelsesanmeldelsens Ankomst afventes.

Art. 111. Omekspedition.

1. Det Postkontor, som omekspederer en almindelig Postanvisning pr. Post, skal med en Blækstreg eventuelt udstrege Angivelserne af Postanvisningens Beløb paa en saadan Maade, at de oprindelige Angivelser stadig kan læses. Angivelsen i Rubriken „Somme versée" skal lades urørt. Postanvisningens Beløb skal omsættes til det nye Bestemmelseslands Mønt efter den Kurs, som gælder for Postanvisninger fra det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker. Det ved Omsætningen fremkomne Beløb skal paaføres Postanvisningen i Tal og Bogstaver skrevet helt ud saa vidt muligt oven over de oprindelige Angivelser vedrørende Beløbet. Den nye Beløbangivelse skal underskrives af vedkommende Tjenestemand.

Samme Fremgangsmaade skal følges ved eventuelle senere Omekspeditioner.

I Tilfælde af Omekspedition til det første Bestemmelsesland skal det omekspederende Postkontor anføre det oprindelige Beløb; hvis Omekspeditionen skal ske til Afsendelseslandet, skal det nævnte Postkontor i Stedet for det angivne Beløb anføre det i de tjenstlige Angivelser i Afsendelseslandets Mønt angivne Beløb.

2. Omekspedition af en Telegrampostanvisning pr. Post skal foretages efter samme Regler, uden at det er nødvendigt at afvente Udstedelsesanmeldelsen. Saafremt Omekspeditionen skal ske til Afsendelseslandet og før Ankomsten af Udstedelsesanmeldelsen, skal det omekspederende Postkontor nøjes med at rette Adressatens Adresse og med en Blækstreg udstrege Beløbangivelserne.

Postanvisningen skal fremsendes i Kuvert til det nye Bestemmelsespostkontor. Det samme gælder Udstedelsesanmeldelsen, saa snart den ankommer til det omekspederende Postkontor.

3. I Tilfælde af Omekspedition pr. Telegraf af en almindelig Postanvisning skal det omekspederende Postkontor udfærdige en Telegrampostanvisning paa det Beløb, som bliver tilbage efter Fradrag af Telegramgebyret og Portoen. Portoen beregnes paa Grundlag af den oprindelige Postanvisnings Beløb med Fradrag af Telegramgebyret.

Omsætningen til det nye Bestemmelseslands Mønt skal foretages efter de i § 1 fastsatte Regler.

Den oprindelige Postanvisning skal kvitteres af det omekspederende Postkontor og optages i Afregning som en udbetalt Postanvisning, efter at den er forsynet med Paategningen „Réexpédié le montant de ..... à ..... sous déduction de la taxe de .....".

Kuponen til den oprindelige Postanvisning skal vedlægges Udstedelsesanmeldelsen for at blive udleveret til Adressaten.

4. Omekspedition af en Telegrampostanvisning pr. Telegraf skal foretages efter de i § 3 fastsatte Regler, og uden at det er nødvendigt at afvente Udstedelsesanmeldelsen.

5. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 anvendes for Omekspedition af almindelige Postanvisninger og Telegrampostanvisninger fra et af de kontraherende Lande til et andet af de kontraherende Lande, med hvilket Afsendelseslandet ikke udveksler Postanvisninger, eller til et Land, som ikke deltager i Overenskomsten.

Det samme gælder i Tilfælde af Omekspedition af Postanvisninger fra et Land, der ikke deltager i Overenskomsten, til et Land, der har underskrevet Overenskomsten.

6. Begæringer om Omekspedition bogføres til Efterretning af det første Bestemmelsespostkontor og af eventuelle senere Bestemmelsespostkontorer. Det Postkontor, som foretager Omekspedition af en Postanvisning paa de ovenfor fastsatte Betingelser, skal underrette Udstedelsespostkontoret derom.

Art. 112. Uanbringelige Postanvisninger.

Førend Postanvisninger, hvis Beløb ikke har kunnet udbetales til Adressaterne af en eller anden Grund, tilbagesendes til Postvæsenet i Afsendelseslandet, skal Bestemmelsespostkontoret bogføre dem til Efterretning og forsyne dem med det Stempel eller den Etiket, hvis Anvendelse er foreskrevet i Artikel 149, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen med Hensyn til uanbringelige Brevpostforsendelser.

Telegrampostanvisninger, som tilbagesendes, skal indlægges i Kuvert og skal ledsages af de tilhørende Udstedelsesanmeldelser.

De under de i §§ 3, 4 og 5 i Artikel 111 anførte Betingelser udfærdigede Postanvisninger skal dog tilstilles det Postvæsen, som har udfærdiget dem; dette skal stille deres Beløb til Disposition for det Postvæsen, fra hvilket den oprindelige Postanvisning hidrører, enten ved en ny, portofri Postanvisning eller ved Fradrag i Maanedsafregningen over udbetalte Postanvisninger.

Art. 113. Efterspørgsler.

1. Enhver Efterspørgsel vedrørende en almindelig Postanvisning eller en Telegrampostanvisning skal udfærdiges paa en Blanket som vedføjede Formular MP 3 og skal som almindelig Regel af Afsendelsespostkontoret oversendes direkte til Bestemmelsespostkontoret.

En enkelt Blanket kan benyttes for flere paa Begæring af samme Afsender til samme Adressat samtidig udstedte Postanvisninger.

2. Hvis Bestemmelsespostkontoret er i Stand til at give Oplysninger om den efterspurgte Postanvisnings endelige Skæbne, skal det tilbagesende Blanketten, efter at denne er udfyldt i Henhold til Eftersøgningens Resultat, til det Postkontor, som har modtaget Efterspørgslen. I Tilfælde af frugtesløs Eftersøgning eller af omtvistet Udbetaling skal Blanketten tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet ved Bestemmelseslandets Poststyrelses Mellemkomst, idet der saavidt muligt skal vedlægges en Erklæring fra Adressaten om, at han ikke har modtaget Postanvisningens Beløb.

3. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Efterspørgsler, som vedrører dens Posttjeneste, skal tilstilles dens Centralstyrelse eller et særligt dertil udpeget Kontor.

Art. 114. Begæringer om Oplysninger.

Begæringer om Oplysninger angaaende Postanvisninger behandles efter de i Artikel 113 fastsatte Regler.

Art. 115. Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Postanvisninger, som er udstedt i et andet Land.

I de i Overenskomstens Artikel 22, § 3, nævnte Tilfælde skal Formular MP 3 til Efterspørgsler eller Begæringer om Oplysninger tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet. Blanketterne skal ledsages af Postkvitteringerne.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal være i Besiddelse af Blanketten inden for de i Overenskomstens Artikel 22, § 2, fastsatte Frister.

KAPITEL III.
AFREGNING.

Art. 116. Maanedlige Afregninger.

1. Hver Poststyrelse skal efter Udgangen af hver Maaned og for hver af de

øvrige Poststyrelser opstille en maanedlig Afregning som vedføjede Formular MP 4, i hvilken alle de Postanvisninger, som i den forløbne Maaned er udbetalt af dens egne Postkontorer for den paagældende anden Poststyrelses Regning, skal opføres, saavidt muligt i kronologisk Rækkefølge og i alfabetisk Orden efter Udstedelsespostkontorernes Navne.

Den skal i denne Afregning ligeledes opføre Beløbet af de Portoandele, som i Henhold til Overenskomstens Artikel 29, § 1, tilkommer den for de af dens Postkontorer udbetalte Postanvisninger, samt eventuelt de i Overenskomstens Artikler 28 og 31 omhandlede Godtgørelses- og Rentebeløb.

2. Maanedsafregningen skal tilstilles den betalingspligtige Poststyrelse senest ved Udgangen af den Maaned, der følger efter den, til hvilken Afregningen har Henhold, ledsaget af de kvitterede Postanvisninger og Telegrampostanvisninger, de sidstnævnte saavidt muligt bilagt med de tilhørende Udstedelsesanmeldelser.

Udstedelsesanmeldelser, som indgaar til Poststyrelsen i Bestemmelseslandet efter Afsendelsen af den Afregning, i hvilken de Telegrampostanvisninger, til hvilke de har Henhold, er optaget, skal tilbagesendes til Poststyrelsen i Afsendelseslandet sammen med en følgende Afregning.

3. Saafremt der ikke foreligger udbetalte Postanvisninger, skal en Intet-Afregning tilstilles den anden Poststyrelse.

4. Uoverensstemmelser i de maanedlige Afregninger, som konstateres af den betalingspligtige Poststyrelse, skal berigtiges i den nærmest følgende maanedlige Afregning. Uoverensstemmelser, hvis samlede Beløb ikke overskrider 50 Centimer pr. Afregning, berigtiges dog ikke.

Art. 117. Generalafregninger.

1. I Tilfælde, hvor Afviklingen finder Sted ved Hjælp af en Generalafregning, skal denne opstilles af den fordringshavende Poststyrelse umiddelbart efter Modtagelsen af de maanedlige Afregninger, uden at den detaillerede Revision af disse Afregninger afventes. Generalafregningen skal opstilles paa en Blanket som vedføjede Formular MP 5.

2. Generalafregningen skal opstilles inden for en Frist af to Maaneder efter Udløbet af den Maaned, til hvilken den har Henhold. Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Poststyrelserne kan træffe Aftale om at opstille Generalafregningen pr. Kvartal, pr. Halvaar eller pr. Aar.

Art. 118. Afvikling. A Konto-Betalinger.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Saldoen efter Generalafregningen eller de samlede Beløb efter de maanedlige Afregninger afvikles ved Hjælp af Checks eller Veksler, betalbare ved Sigt paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i det fordringshavende Land og i dette Lands Mønt uden nogen Udgift for dette Land, idet Omkostningerne ved Betalingen bæres af den betalingspligtige Poststyrelse.

2. Betalingen skal ske senest fjorten Dage efter Generalafregningens Modtagelse eller, hvis Generalafregning ikke opstilles, efter Modtagelsen af den maanedlige Afregning. Denne Frist udgør en Maaned for fjerntliggende Landes Vedkommende.

Saafremt de to Poststyrelser ikke er enige om Størrelsen af det Beløb, som skal betales, kan Afviklingen kun udsættes for det omtvistede Beløbs Vedkommende. Med Hensyn til dette Beløb er den betalingspligtige Poststyrelse forpligtet til senest inden for den i foregaaende Stykke fastsatte Frist at underrette den fordringshavende Poststyrelse om sine Grunde for at nægte at betale.

3. Enhver Poststyrelse, som hos en anden Poststyrelse har et Beløb paa over 30.000 Guldfrancs til Gode for en Maaned, har Ret til i den Maaned, i hvilken Postanvisningerne er udstedt, at forlange Betaling af et à Konto-Beløb af en saadan Størrelse, at den Del af den maanedlige Gennemsnitssaldo, som ikke dækkes ved à Konto-Betalingen, ikke er over 30.000 Guldfrancs. Den maanedlige Gennemsnitssaldo beregnes paa Grundlag af de tre sidste accepterede Maaneds-

afregninger. Den betalingspligtige Poststyrelse skal efterkomme denne Begæring ved at betale et à Konto-Beløb til den fordringshavende Poststyrelse senest den 15. i den Maaned, i hvilken Postanvisningerne er udstedt, med mindre den med Føje kan paaberaabe sig, at Gennemsnittet af de sidst forløbne tre Maaneder ikke længere svarer til Postanvisningsudvekslingens virkelige Omfang.

Saafremt Betalingen ikke har fundet Sted ved Udløbet af fornævnte Frist, kan Bestemmelserne i Overenskomstens Artikel 31 anvendes.

KAPITEL IV.
MEDDELELSER. FORMULARER.

Art. 119. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) en Fortegnelse over de Lande, med hvilke de udveksler Postanvisninger paa Grundlag af Overenskomsten;
b) en Fortegnelse over de Postkontorer, som de bemyndiger til at udstede og udbetale Postanvisninger, eller Meddelelse om, at alle deres Postkontorer deltager i denne Tjeneste;
c) eventuelt Meddelelse om deres Deltagelse i Udvekslingen af Telegrampostanvisninger;
d) det Maksimumsbeløb, som de fastsætter for Udstedelse og Udbetaling af Postanvisninger;
e) den Mønt, i hvilken Beløbet for Postanvisninger, der er bestemt til deres Land, skal være angivet;
f) de Portotakster, som de anvender;
g) Varigheden af de Frister, efter hvilke Lovgivningen i deres Land definitivt lader Postanvisningsbeløb, som ikke er forlangt udbetalt, tilfalde Staten;
h) eventuelt de Gebyrer, som de opkræver for Udbetaling paa Bopælen, for Postanvisninger, der er adresseret poste restante, for Fornyelsespaategning, for Efterspørgsel og for Udbetalingsbemyndigelse;
i) deres Afgørelse med Hensyn til Adgangen til i deres Land at overdrage Postanvisninger ved Endossement;
j) et Eksemplar af den Postanvisningsblanket, som de anvender;
k) Stavemaaden i deres Lands officielle Sprog for Tallene fra 1 til 1000, som skal benyttes ved Udfyldning af Postanvisninger;
l) en Fortegnelse over de Lande, som ikke deltager i Overenskomsten, men for hvilke de kan optræde som Mellemled ved Udveksling af Postanvisninger;
m) den Maade, paa hvilken den Porto, som de opkræver, angives paa udstedte Postanvisninger.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

3. De paagældende Poststyrelser skal direkte tilstille hverandre de Omsætningskurser, som de anvender, samt alle senere Ændringer i disse Kurser.

Art. 120. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

MP 1 (Postanvisning),
MP 3 (Efterspørgsel).

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 121. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postanvisninger sættes i Kraft.

Det skal have samme Gyldighedsperiode som Overenskomsten, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Tillæg angaaende Postrejsechecks.

AFDELING I.

Principielle Bestemmelser.

KAPITEL I.
UDSTEDELSE AF POSTREJSECHECKS.

Art. 1. Postrejsechecks.

De Poststyrelser, som er kommet overens om at deltage i Udvekslingen, udsteder Postrejsechecks. Disse Checks samles i Hefter.

Art. 2. Mønt.

Checkene skal udstedes i Guldfrancs, saaledes som denne Mønt er defineret i Konventionens Artikel 29.

Art. 3. Maksimumsbeløb.

Hver Check lyder paa et fast Beløb af 100 Guldfrancs. Maksimumsbeløbet for et Hefte er 1000 Guldfrancs.

Art. 4. Gebyrer.

Det Gebyr, som skal betales for hver Check paa 100 Guldfrancs, fastsættes af Poststyrelsen i Udstedelseslandet; dette Gebyr maa dog ikke overstige ½ % af det indbetalte Beløb.

Art. 5. Salgspris.

Hver Poststyrelse fastsætter selv den Pris, til hvilken den sælger Hefterne. Den kan til Guldfrancsbeløbets Pariværdi lægge et Beløb, som skal holdes inden for de snævrest mulige Grænser, og som skal tjene til Dækning for Kurstab.

KAPITEL II.
UDBETALING AF POSTREJSECHECKS.

Art. 6. Udbetaling.

1. Checkenes Beløb skal udbetales til Remittenten i det Lands Mønt, i hvilket de præsenteres til Udbetaling, og efter Guldfrancens Parikurs.

2. Udbetalingen efter Checkene skal foretages af vedkommende Poststyrelse efter de i dens indenrigske Reglementer med Hensyn til Postanvisninger fastsatte Regler.

3. Checkhefterne eller de enkelte Checks, som de indeholder, kan ikke overdrages til Trediemand, hverken ved Endossement eller ved Transport; de kan ikke pantsættes.

4. Saafremt Udbetalingskontoret ikke er i Besiddelse af tilstrækkelige kontante Beløb til Udbetalingen af den Check eller de Checks, som præsenteres det, kan Udbetalingen udsættes, indtil det paagældende Kontor har fremskaffet de kontante Beløb.

Art. 7. Gyldighedsfrist.

Checkene er gyldige i fire Maaneder at regne fra Datoen for deres Udstedelse. Maanederne regnes fra Maanedsdag til Maanedsdag uden Hensyn til det Antal Dage, de omfatter.

Art. 8. Indsigelser mod Udbetaling.

Med Forbehold af, hvad der maatte være bestemt i hvert Lands indre Lovgivning, kan Postkontorerne ikke efterkomme Begæringer, som fremsættes med det Formaal at hindre Udbetaling af gyldigt udstedte Checks.

KAPITEL III.
ANSVAR OG AFREGNING.

Art. 9. Ansvarets Omfang.

1. Poststyrelserne er ikke ansvarlige for de Følger, som Tab, Fravendelse eller svigagtig Benyttelse af Checkhefter eller af de enkelte Checks, som de indeholder, kan medføre.

2. Ingen Reklamation kan fremsættes over for Poststyrelsen i Udstedelseslandet, med mindre det Checkhefte, som danner Grundlaget for Reklamationen, fremlægges.

I Tilfælde af Tab af et Checkhefte eller af en eller flere Checks skal den paagældende over for Poststyrelsen i Udstedelseslandet bevise, at han har anmodet om Udstedelse af et Checkhefte, og at han herfor har indbetalt det tilsvarende samlede Beløb. Tilbagebetaling kan først ske, naar den nævnte Poststyrelse har sikret sig, at de Checks, som erklæres at være tabt, ikke er udbetalt, men Tilbagebetaling skal dog ske senest tre Maaneder efter Gyldighedsfristens Udløb. Denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Art. 10. Deling af Gebyrer.

Poststyrelsen i Udstedelseslandet skal til den Poststyrelse, som har foretaget Udbetalingen, godtgøre ¼ % af det samlede Beløb efter de udbetalte Checks.

Art. 11. Afregning.

Afregning over de paa Grundlag af Checks udbetalte Beløb skal opstilles een Gang pr. Maaned paa en Blanket som vedføjede Formular MP 6, som skal vedlægges Postanvisningsafregningerne. Det samlede Beløb efter Afregning MP 6 skal lægges til det samlede Beløb efter den for samme Tidsrum opstillede maanedlige Afregning over Postanvisninger.

KAPITEL IV.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 12. Anvendelse af Overenskomstens Bestemmelser.

Bestemmelserne i Overenskomsten og dens Ekspeditionsreglement anvendes for Checks med Hensyn til alt, om hvilket der ikke er truffet udtrykkelig Bestemmelse i dette Tillæg.

AFDELING II.

Reglementariske Bestemmelser.

KAPITEL I.
UDSTEDELSE AF POSTREJSECHECKHEFTER.

Art. 13. Beskrivelse af Checks og Checkhefteomslag. Levering.

1. Checkene skal udfærdiges paa Blanketter som vedføjede Formular MP 7. De fremstilles af særligt Papir med Vandmærke og med Guillochetryk som Undergrund; de paatrykkes Udstedelseslandets Navn samt et Serienummer, der løber fra 1 til 100.000; de forsynes paa den venstre Halvdel med et for alle Landes Vedkommende ens Reliefstempel uden Farve, der gengiver et Merkurhoved.

2. Checkhefteomslaget skal være som vedføjede Formular MP 8.

Udstedelseslandets Navn paatrykkes paa Forsiden.

3. Checks og Checkhefteomslag skal være i lyseblaa Farve.

4. Poststyrelserne forsynes med Checks og Checkhefteomslag fra det internationale Bureau, som drager Omsorg for Trykningen og leverer dem til Fremstillingspris.

Art. 14. Udstedelse af Checks.

Ved Checkenes Udstedelse skal de paa deres højre Halvdel forsynes med et Reliefstempel uden Farve, der skal være særligt for det Postvæsen, som udsteder dem.

Art. 15. Udfærdigelse af Checkhefter.

1. Checks, der forlanges udstedt, skal samles og indheftes i Omslaget MP 8. De skal ordnes i Nummerfølge.

2. Det Postvæsen, som udfærdiger et Checkhefte, skal paa Omslaget paa den dertil bestemte Plads ved Hjælp af en Perforering, som skal gennemhulle hele Heftet, angive Checkenes sidste Gyldighedsdag.

Det skal endvidere i de skraverede Rubriker paa Omslaget anføre Antallet af udstedte Checks samt Numrene paa den første og den sidste af disse Checks.

3. Angivelserne skal foretages ved Haandskrift eller ved Benyttelse af Skrivemaskine eller ved mekanisk Paatryk.

4. Ved Heftets Udfærdigelse skal der paa det dertil bestemte Sted paa Omslaget anbringes et Aftryk af det i Artikel 14 omhandlede Reliefstempel.

5. Foran den første Check i hvert Hefte skal der indsættes en Seddel med Angivelse af de Lande, i hvilke Udbetaling af Checkene kan finde Sted, samt af den i disse Lande gældende faste Modværdi af 100 Guldfrancs.

KAPITEL II.
UDBETALING AF POSTREJSECHECKS.

Art. 16. Checkblanketters Behandling.

Ved Udbetalingen skal det i Udbetalingslandets Mønt udbetalte Beløb samt Datoen og Postkontorets Navn anføres paa Checkblanketten, som derefter skal annulleres i Overensstemmelse med Udbetalingslandets indenrigske Bestemmelser.

KAPITEL III.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 17. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Hver Poststyrelse skal mindst tre Maaneder, før den sætter Udvekslingen i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) det Beløb, som i vedkommende Lands Mønt udbetales for 100 Guldfrancs;
b) de Gebyrer, som opkræves ved Udstedelsen;
c) Aftryk af de Reliefstempler uden Farve, som anbringes paa Checks og Checkhefteomslag;
d) hvilke Institutioner der udsteder Checkhefter.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

Art. 18. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

MP 7 (Postrejsecheck),

MP 8 (Omslag til Postrejsecheckhefter).

Overenskomst angaaende Postgiro

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, BELGIEN, BOLIVIA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, FRANKRIG, ALGIER, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HAÏTI, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER OG BESIDDELSER MED UNDTAGELSE AF ITALIENSK ØSTAFRIKA, ITALIENSK ØSTAFRIKA, JAPAN, KOREA, SAMTLIGE ANDRE JAPANSKE BESIDDELSER, LETLAND, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), PARAGUAY, NEDERLANDENE, NEDERLANDSK INDIEN, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECO-SLOVAKIET, TUNIS, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
INDLEDENDE BESTEMMELSER.

Art. 1. Betingelser for Udveksling af Gireringer.

Udvekslingen af Postgireringer mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes efter Bestemmelserne i denne Overenskomst.

Art. 2. Overenskomstens Genstand.

Enhver Indehaver af en Postkonto i et af de Lande, som er kommet overens om at udveksle Gireringer, kan forlange Gireringer foretaget fra sin Konto til en Postkonto, som føres i et andet af disse Lande.

KAPITEL II.
BETINGELSER FOR MODTAGELSE OG UDFØRELSE AF GIRERINGSORDRER.

Art. 3. Angivelse af Gireringsbeløb. Omsætningskurs.

Gireringsbeløbet skal angives i Bestemmelseslandets Mønt.

Enhver Poststyrelse kan dog tillade, at det nævnte Beløb af Kontohaveren angives i Afsendelseslandets Mønt.

Poststyrelsen i sidstnævnte Land fastsætter selv Kursen for Omsætning fra sin Mønt til Bestemmelseslandets Mønt.

Art. 4. Maksimumsbeløb.

Enhver Poststyrelse har Ret til at fastsætte et Maksimumsbeløb for de Gireringer, som en Kontohaver kan forlange foretaget enten i Løbet af en Dag eller i Løbet af et vist Tidsrum.

Art. 5. Takster.

1. Taksten for en Girering maa ikke overstige 1 ‰ af det girerede Beløb, hvorved det dog gælder, at enhver Poststyrelse har Ret til at foretage Afrundinger paa den Maade, som passer bedst for dens Tjeneste. Der kan fastsættes en Minimumstakst, men denne maa ikke overstige 20 Centimer.

2. For Godskrivning paa Postkonto maa der ikke opkræves højere Takst end den, der eventuelt opkræves for tilsvarende Godskrivning i den indenrigske Tjeneste.

Art. 6. Afgiftsfrihed og Portofrihed.

Tjenstlige Gireringer, der foretages mellem Poststyrelserne eller mellem deres Postkontorer, er fritaget for enhver Afgift.

Endvidere gælder der i Forbindelsen mellem samtlige Foreningslande Portofrihed for Kuverter, som indeholder Kontouddrag, og som fremsendes fra Postgirokontorer til deres i de nævnte Lande bosiddende Kontohavere.

Disse Kuverter skal bære Angivelse af Afsendelsespostgirokontoret og skal paategnes „Service des postes".

Art. 7. Gireringskuponer.

1. Kontohaveren eller det Postgirokontor, ved hvilket den Konto, der skal debiteres, føres, skal ved enhver almindelig Gireringsordre vedlægge en Gireringskupon.

Bagsiden af denne Kupon kan benyttes til en privat Meddelelse til Modtageren. Enhver Poststyrelse er bemyndiget til herfor hos Indehaveren af den debiterede Konto at opkræve en Afgift paa Betingelse af, at en saadan Afgift kræves i dens indenrigske Tjeneste.

2. Gireringskuponer vedrørende almindelige Gireringer skal fremsendes til Modtagerne uden Udgift for disse.

Art. 8. Telegrafiske Gireringer.

1. I Forbindelsen mellem de Poststyrelser, som er blevet enige i saa Henseende, kan Gireringer fremsendes pr. Telegraf eller pr. Radiotelegraf; de benævnes i saa Fald telegrafiske Gireringer.

2. Med mindre anden Aftale er truffet, kan telegrafiske Gireringer ligesom andre private Telegrammer og paa samme Betingelser som disse underkastes de Regler for Behandling og Befordring, der er fastsat i de den gældende Internationale Konvention angaaende Telekommunikationer vedføjede Tjenestereglementer, i det Omfang, i hvilket disse Regler er anvendelige paa telegrafiske Gireringer.

3. Uafhængigt af Telegramgebyret er telegrafiske Gireringer undergivet den i Artikel 5 for Gireringer fastsatte Takst samt desuden et fast Gebyr, som ikke maa overstige 1 Franc. De kan ikke underkastes andre Telegrafafgifter end de i de internationale Telegrafreglementer fastsatte.

4. Afsenderen af en telegrafisk Girering kan efter Teksten tilføje en privat Meddelelse til Modtageren, forudsat at han betaler for den efter Telegramtaksten. Denne Betaling træder i Stedet for og udelukker Opkrævning af den eventuelle Afgift, som er hjemlet ved Artikel 7, § 1, Stykke 2.

5. For hver telegrafisk Girering skal Bestemmelsespostgirokontoret udfærdige en Anmeldelse om Ankomsten og fremsende den til Modtageren uden Udgift for denne.

Art. 9. Udveksling af Gireringslister.

1. Poststyrelserne skal een Gang daglig paa Hverdage ved Hjælp af Lister give hinanden Meddelelse om Gireringer. De kan dog træffe Aftale om at samle Hovedsummerne for flere Dage paa en enkelt Liste.

Gireringskuponer til Indehavere af Konti, som skal krediteres, skal vedlægges Listerne.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Gireringsbeløbene angives i Bestemmelseslandets Mønt paa Listerne og Gireringskuponerne.

2. Telegrafiske Gireringer skal opføres paa særskilte daglige Lister. Disse Lister skal ikke bilægges med Gireringskuponer.

Art. 10. Udvekslingskontorer.

Poststyrelserne skal gensidigt underrette hverandre om Navnene paa de Postgirokontorer, som de har udpeget til Udveksling af Gireringslister.

KAPITEL III.
ANNULLERING. EFTERSPØRGSLER.

Art. 11. Annullering af Gireringsordrer.

1. Gireringsordrer kan, saa længe Godskrivning paa Modtagerens Konto endnu ikke er foretaget, annulleres af Indehaveren af den debiterede Konto. Begæringer om Annullering skal af Kontohaveren fremsættes over for det Postvæsen, til hvilket han har afgivet Gireringsordren.

2. Den Begæring, som i denne Anledning skal udfærdiges, fremsendes pr. Post eller pr. Telegraf paa Afsenderens Bekostning; Afsenderen skal for hver Begæring, som fremsendes pr. Post, betale Taksten for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats og for hver Begæring, som fremsendes pr. Telegraf, Gebyret for Telegrammet plus Portoen for det anbefalede Brev, i hvilket Bekræftelse fremsendes.

Art. 12. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

1. Efterspørgsel og Begæring om Oplysninger angaaende Udførelse af en Gireringsordre skal af Indehaveren af den debiterede Konto iværksættes over for det Postvæsen, til hvilket han har afgivet Ordren, med mindre han har bemyndiget Modtageren til at tage Sagen op med det Postvæsen, som fører sidstnævntes Konto.

2. For Efterspørgsel af eller Begæring om Oplysninger angaaende en Gireringsordre kan opkræves et Gebyr, der er lig det for Efterspørgsel af eller Begæring om Oplysninger angaaende en Brevpostforsendelse fastsatte Gebyr.

3. Efterspørgsler er kun tilladt inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter den Dag, paa hvilken Gireringsordren er afgivet.

Enhver Poststyrelse er dog forpligtet til at efterkomme blotte Begæringer om Oplysninger, som er fremsat efter denne Frist, og som den modtager fra en anden Poststyrelse vedrørende Gireringsordrer, der er afgivet for højst to Aar siden.

4. Naar en Efterspørgsel eller en Begæring om Oplysninger skyldes en Tjenestefejl, tilbagebetales det erlagte Gebyr.

KAPITEL IV.
ANSVAR.

Art. 13. Ansvarets Omfang.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for de Fejl, som begaas i deres Lands Tjeneste ved Godskrivninger paa Postkonti, samt for de af dem foretagne fejlagtige Angivelser i Gireringslister og i telegrafiske Gireringer, som de oversender til andre Poststyrelser.

2. Ansvaret er begrænset til Godtgørelse af det Beløb, der er debiteret Kontohaveren.

3. Poststyrelserne har ikke noget Ansvar for Forsinkelser, som kan indtræde under Oversendelse og Udførelse af Gireringsordrer.

Art. 14. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar:

a) naar de ikke kan gøre Rede for Gireringen som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar;

b) naar Indehaveren af den debiterede Konto ikke har iværksat Efterspørgsel inden for den i Artikel 12 fastsatte Frist af et Aar.

Art. 15. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Ansvaret paahviler den Poststyrelse, i hvis Tjeneste Fejlen er begaaet. Saafremt Fejlen kan tilregnes begge Poststyrelser, eller hvis Ansvaret ikke kan fastlægges, skal de deltage i Betalingen med lige Dele.

2. Bestemmelserne i Artikel 27, §§ 2 og 3, i Overenskomsten angaaende Postanvisninger anvendes ogsaa for telegrafiske Gireringer.

Art. 16. Udbetaling af de Reklamanten tilkommende Beløb.

Forpligtelsen til at udbetale Reklamanten de ham tilkommende Beløb paahviler den Poststyrelse, over for hvilken Efterspørgslen er fremsat, men med Forbehold af Regres mod den ansvarlige Poststyrelse.

Udbetaling skal finde Sted, saa snart som Postvæsenets Ansvar er fastslaaet.

Den Poststyrelse, som formodes at være ansvarlig, og som efter at være opfordret til at betale ikke har svaret inden for en Frist af seks Maaneder, betragtes som havende stiltiende erkendt sit Ansvar.

Art. 17. Godtgørelse til den fordringshavende Poststyrelse.

Den ansvarlige Poststyrelse er forpligtet til inden for en Frist af tre Maaneder at regne fra Fremsendelsen af Underretning om den stedfundne Udbetaling at yde den Poststyrelse, som har foretaget Udbetalingen, Dækning herfor. Den betalingspligtige Poststyrelse er forpligtet til at udrede Renter med 5 % pro anno at regne fra Udløbet af den nævnte Frist.

KAPITEL V.
AFREGNING.

Art. 18. Ret til Afgifter og Gebyrer.

Hver Poststyrelse beholder udelt de Afgifter og Gebyrer, som den har opkrævet.

Art. 19. Afregninger over girerede Beløb. Saldering og Renteberegning.

1. Poststyrelserne skal for hver Hverdag og for hvert Land, som deltager i Udvekslingen, opstille en Afregning, i hvilken de samlede Beløb efter de paa den paagældende Dag modtagne og afsendte Gireringslister sammendrages.

2. Afviklingen af disse Afregninger foregaar efter Modregningsprincipet. I dette Øjemed skal den mindste Fordring omsættes til den største Fordrings Mønt efter Gennemsnittet af de Vekselkurser, som noteres officielt paa de Børser eller af de Banker, som hvert af de vedkommende Lande særligt har udpeget. Ved Beregningen skal anvendes Kurserne paa den sidste Noteringsdag forud for den Dag, til hvilken Afregningen har Henhold. Gennemsnitskursen skal altid beregnes med fire Decimaler.

Den Poststyrelse, som af en eller anden Grund ikke ønsker at anvende Modregning, kan erklære, at den vil betale hele det Beløb, som den skylder.

3. Modregningen skal foretages daglig. Poststyrelserne kan dog træffe Aftale om at samle Hovedsummerne for flere Dage i en enkelt Afregning.

4. Af Saldoen efter hver Afregning skal der efter Udløbet af en ved Aftale mellem Poststyrelserne i de kontraherende Lande fastsat Frist svares en Rente, hvis Størrelse ligeledes fastsættes ved Aftale. Denne Rente maa ikke overstige 5 % pro anno.

Art. 20. Betaling af Saldi. Morarenter.

1. Med Betaling af Saldi for Øje kan enhver Poststyrelse paa en hvilken som helst Maade hos Poststyrelsen i et kontraherende Land have Beløb i sidstnævnte Lands Mønt staaende til Disposition. Selv om Beløbet ikke er tilstrækkeligt til Udførelse af foreliggende Gireringsordrer, skal Godskrivning paa Modtagernes Konti ikke desto mindre foretages.

Beløbet kan ligeledes benyttes til Afvikling af Debetsaldi efter alle andre postale Afregninger eller Telegraf- og Telefonafregninger. Beløbet maa ikke i noget Tilfælde anvendes til andre Formaal uden Samtykke fra den Poststyrelse, som har anbragt det.

2. Den fordringshavende Poststyrelse har til enhver Tid Ret til at forlange Betaling af Saldi. Den skal eventuelt fastsætte den Dato, paa hvilken Betaling skal finde Sted, hvorved den skal tage Hensyn til Afstandene. Hvis den betalingspligtige Poststyrelse ikke har foretaget Betaling paa den fastsatte Dato, forhøjes den i Artikel 19, § 4, fastsatte Rente med 2 % pro anno at regne fra den sjette Dag efter den nævnte Dato.

3. Bestemmelserne i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement angaaende Opstilling af Afregninger og disses Afvikling kan ikke tilsidesættes

ved nogen ensidig Foranstaltning, som f. Eks. Moratorium, Forbud mod Betalingsoverførsler o. s. v.

Art. 21. Kvartaarlig Generalafregning.

Efter Udløbet af hvert Kvartal skal de Poststyrelser, som opstiller daglige Afregninger, oversende til de paagældende andre Poststyrelser til Godkendelse en Generalafregning, i hvilken de nævnte Afregningers Beløb og betalte à Konto-Beløb samt eventuelt beregnede Renter rekapituleres. Den kvartaarlige Generalafregnings Saldi skal overføres til det følgende Kvartal. Poststyrelserne kan træffe Aftale om at erstatte Generalafregningen med en Meddelelse om Afregningernes Slutsaldo.

KAPITEL VI.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 22. Begæring om Aabning af en Postkonto i Udlandet.

I Tilfælde af Begæring om Aabning af en Postkonto i et fremmed Land, med hvilket Poststyrelsen i det Land, i hvilket Rekvirenten har Bopæl, udveksler Gireringer, er denne Poststyrelse forpligtet til at yde den Poststyrelse, som skal føre Kontoen, Bistand ved Undersøgelse af Begæringen.

Poststyrelserne forpligter sig til at foretage denne Undersøgelse med al fornøden Omhu og Hurtighed, uden at de dog derved skal paatage sig noget Ansvar.

Poststyrelsen i det Land, i hvilket Kontohaveren har Bopæl, skal paa Begæring af den Poststyrelse, som fører Kontoen, saavidt muligt ogsaa assistere ved Undersøgelse af Oplysninger vedrørende Ændringer i den paagældendes Retsstilling.

Art. 23. Fortegnelse over Kontohavere.

Kontohavere kan ved den Poststyrelses Mellemkomst, som fører deres Konti, erholde de af andre Poststyrelser udgivne Fortegnelser over Kontohavere til de Priser, der af Poststyrelserne er fastsat i deres indenrigske Tjeneste.

Poststyrelserne skal gratis levere hverandre de for Tjenestens Udførelse nødvendige Fortegnelser.

Art. 24. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II anvendes for Gireringer, dog med Undtagelse af de i Artikel 7 indeholdte Bestemmelser.

Art. 25. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomst og i dens Ekspeditionsreglement;
b) simpel Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst og i dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 26. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Juli 1940 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de ovenfor angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Postgirooverenskomsten.

I Henhold til Artikel 4 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Postgiro:

KAPITEL I.
UDSTEDELSE. OVERSENDELSE. MODTAGELSE.

Art. 101. Gireringskuponer.

1. Gireringskuponer skal udfærdiges af Indehaveren af den Konto, som skal debiteres, eller af det Kontor, ved hvilket denne Konto er aabnet, paa en Blanket som vedføjede Formular VP 1.

Poststyrelserne kan dog benytte de i deres indenrigske Tjeneste anvendte Blanketter.

2. Naar Gireringsbeløbet er angivet i Afsendelseslandets Mønt, skal det Kontor, som modtager Gireringsordren, eller Udvekslingskontoret foretage Omsætningen og anføre Gireringsbeløbet i Bestemmelseslandets Mønt paa Kuponen med rødt Blæk.

3. Gireringskuponer skal forsynes med Afsendelseskontorets Dagstempel.

Art. 102. Gireringslister.

1. Gireringslister skal udfærdiges af Udvekslingskontorerne paa Blanketter som vedføjede Formular VP 2. De skal for hver enkelt Girerings Vedkommende indeholde alle Angivelser i Henhold til Formularens Tekst.

Listerne over telegrafiske Gireringer skal foroven med meget tydelige Bogstaver paategnes „Virements télégraphiques. Confirmation".

2. Enhver Liste skal forsynes med det udfærdigende Kontors Stempel.

3. Saafremt der i Løbet af een og samme Dag udfærdiges flere Lister til samme Udvekslingskontor, skal de forsynes med Løbenummer. Der skal anvendes ny Nummerrække hver Dag.

Listerne over telegrafiske Gireringer skal have Løbenummer i samme Række som de almindelige Gireringer.

Art. 103. Følgebreve.

1. Det samlede Beløb efter hver enkelt af de til samme Udvekslingskontor bestemte Lister skal rekapituleres i et Følgebrev som vedføjede Formular VP 3. Hovedsummen efter dette Følgebrev skal skrives helt ud i Bogstaver eller paastemples i Tal ved Hjælp af en Checkbeskytter.

2. Følgebreve skal forsynes med det udfærdigende Udvekslingskontors Stempel og skal underskrives af den Tjenestemand eller de Tjenestemænd, som dette Hverv er betroet. Hvert enkelt af disse Følgebreve skal forsynes med Løbenummer i en maanedlig Nummerrække for hvert Udvekslingskontor.

3. Naar Lister over telegrafiske Gireringer optages i særskilte Følgebreve, skal disse have Løbenummer i samme Række som Følgebrevene vedrørende Listerne over almindelige Gireringer.

4. Det ved Udgangen af hver Maaned sidst afsendte Følgebrev skal, uanset om det vedrører almindelige Gireringer eller telegrafiske Gireringer, paategnes „Dernière lettre d'envoi No.....". Saafremt et Udvekslingskontor den sidste Hverdag i en Maaned ikke har nogen Girering til Oversendelse til et andet Udvekslingskontor, skal det ikke desto mindre tilstille det et Intet-Følgebrev, der ligeledes skal paategnes „Dernière lettre d'envoi No. .....".

Art. 104. Oversendelse af Gireringsordrer.

Følgebreve, Gireringslister og Gireringskuponer skal samles i lukkede Bundter og portofrit fremsendes til det modtagende Udvekslingskontor paa hurtigste Maade. Disse Forsendelser kan sendes under Anbefaling.

Art. 105. Telegrafiske Gireringer.

1. Telegrafiske Gireringer skal udfærdiges af det afsendende Postgirokontor og skal stiles direkte til det Kontor, der fører den Konto, til hvilken Gireringen skal finde Sted.

De skal affattes paa Fransk, med mindre anden Aftale er truffet, og i følgende Form:

(Eventuelle tjenstlige Angivelser)
Virement..... (Udstedelsesnummer)
..... (Navnet paa Bestemmelsesgirokontoret)
..... (Afsenderens Navn eller Betegnelse)
..... (Afsenderens Kontonummer)
..... (Navnet paa det Girokontor, ved hvilket Afsenderens Konto er aabnet)
..... (Det Beløb, der skal gireres)
..... (Modtagerens Navn eller Betegnelse)
..... (Modtagerens Kontonummer)
(Eventuel privat Meddelelse).

Angivelserne i Telegrammet skal altid fremtræde i den ovenfor angivne Rækkefølge.

2. De tjenstlige Angivelser skal skrives helt ud i Bogstaver eller med Benyttelse af de i Telegraftjenesten vedtagne Forkortelser.

3. Poststyrelserne kan træffe Aftale om Benyttelse af en hemmelig Nøgle til hel eller delvis Angivelse af Udstedelsesnummeret og Beløbet for hver telegrafisk Girering.

4. Det Beløb, der skal gireres, skal angives med Tal og, for saa vidt angaar Møntenhederne (Franc, Reichsmark o. s. v.), i Bogstaver skrevet helt ud i Bestemmelseslandets Mønt.

5. Afsenderens Navn og Betegnelsen af Modtagerens Konto kan ikke angives ved en aftalt Forkortelse eller et aftalt Ord.

6. Delvis Kollationering er obligatorisk (Gentagelse fra Station til Station af Egennavne og Tal).

7. Bestemmelsesgirokontoret skal foretage Godskrivningen uden at afvente Modtagelsen af den bekræftende Gireringsliste.

Art. 106. Gireringers Modtagelse.

1. Naar Bundterne, som indeholder Følgebreve, Gireringslister og Gireringskuponer, ankommer til Udvekslingskontoret, skal dette undersøge Forsendelsen. Hvis det konstaterer en eller anden Uregelmæssighed eller en Udeladelse, skal det underrette det afsendende Udvekslingskontor derom ved en Berigtigelse som vedføjede Formular VP 4. Det afsendende Udvekslingskontor skal svare med første Post og eventuelt fremsende Genpart af manglende Dokumenter.

2. Saafremt der konstateres Uoverensstemmelse mellem det paa en Gireringskupon anførte Beløb og det paa Gireringslisten opførte Beløb, er det modtagende Udvekslingskontor berettiget til at godskrive Modtagerens Konto det laveste Beløb.

Gireringskuponen eller i givet Fald Gireringslisten og Følgebrevet skal berigtiges med rødt Blæk i Overensstemmelse hermed, og der skal ved Formular VP 4 gives det paagældende Udvekslingskontor Meddelelse om Berigtigelsen.

3. Med Hensyn til telegrafiske Gireringer, hvis Beløb ikke kan godskrives paa Grund af Forhold, der ikke kan tilregnes Modtageren, skal der tilstilles Afsendelseskontoret en telegrafisk Tjenestemeddelelse med Angivelse af Grunden til, at Godskrivning ikke har kunnet foretages. Det afsendende Girokontor undersøger, om Uregelmæssigheden skyldes en Tjenestefejl. I bekræftende Fald skal

det straks foretage Berigtigelse ved en telegrafisk Tjenestemeddelelse. I modsat Fald skal en eventuel Berigtigelse foretages pr. Post, efter at der er rettet Henvendelse til Afsenderen. Hvis denne ønsker det og tilbyder at betale Omkostningerne, kan Berigtigelse dog foretages ved en betalt telegrafisk Tjenestemeddelelse.

Telegrafiske Gireringer, med Hensyn til hvilke en foreliggende Uregelmæssighed ikke er berigtiget inden for en rimelig Frist, skal annulleres i Overensstemmelse med Reglerne i efterfølgende Artikel 109.

Art. 107. Angivelser, der skal anføres paa Formularerne.

Angivelserne paa de i Postgirotjenesten benyttede Formularer skal foretages i latinske Bogstaver og med arabiske Tal.

Angivelser med Blækstift eller almindelig Blyant er ikke tilladt. Underskrifter kan dog skrives med Blækstift.

KAPITEL II.
FORSKELLIGE FORHOLDSREGLER.

Art. 108. Annullering af Gireringer.

1. Begæring om Annullering af en Gireringsordre skal fremsættes skriftligt af Indehaveren af den debiterede Konto. Efter en Undersøgelse af Begæringens Rigtighed, for hvilken Undersøgelse Poststyrelsen i Afsendelseslandet har Ansvaret, skal følgende Fremgangsmaade anvendes:

a) hvis Begæringen skal fremsendes pr. Post, skal Afsendelseskontoret udfærdige en Meddelelse som vedføjede Formular VP 5 og indsende den til vedkommende Udvekslingskontor i sit eget Land. Dette Udvekslingskontor fuldstændiggør Meddelelsen ved deri at anføre Oplysninger om Oversendelsen til det paagældende Udvekslingskontor i Bestemmelseslandet og fremsender den derefter til dette. Fremsendelsen skal ske under Anbefaling;

b) hvis Begæringen skal fremsendes pr. Telegraf, skal Afsendelseskontoret eller Udvekslingskontoret i Afsendelseslandet sende et betalt Tjenestetelegram som vedføjede Formular VP 6 direkte til det Kontor, der fører den Konto, til hvilken Gireringen skulde finde Sted. Dette Telegram skal straks bekræftes ved Brev paa den foran under Litra a) angivne Maade. I saa Fald skal Formular VP 5, som skal passere Udvekslingskontorerne i begge Lande, foroven forsynes med følgende med Farveblyant understregede Paategning:

„Confirmation de la demande télégraphique expédiée le..... par le bureau de chèques postaux à.....à l'adresse du bureau de chèques postaux à.....".

2. Annulleringen af Gireringsordren skal foretages efter de i efterfølgende Artikel 109 indeholdte Regler. Hvis Annulleringen er begæret pr. Telegraf, skal Bestemmelseskontoret dog intet foretage sig ud over at tilbageholde Gireringsordren men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

3. Saafremt en pr. Post eller pr. Telegraf fremsendt Begæring om Annullering indgaar for sent til Bestemmelseskontoret til, at Gireringen kan annulleres, skal dette Kontor straks pr. Brev underrette det Kontor, ved hvilket Afsenderens Konto føres, herom. I Tilfælde af Begæring pr. Telegraf skal Ankomsten af Bekræftelsen pr. Brev ikke afventes, for at denne Underretning kan gives.

4. Der tages ikke Hensyn til Begæringer om Annullering, som maatte være affattet og fremsendt paa anden Maade end i § 1 fastsat.

Art. 109. Ikke-Udførelse af en Gireringsordre.

Saafremt Beløbet efter en Gireringsordre af en eller anden Grund ikke kan godskrives en Konto, skal det udstreges paa den Liste, paa hvilken det er opført, og Summen efter denne Liste samt Summen i det tilsvarende Følgebrev skal rettes med rødt Blæk. Om denne Rettelse skal der gives det afsendende Udvekslingskontor Underretning ved en Formular VP 4, som skal bilægges med den til den ikke-udførte Girering hørende Gireringskupon.

Hvis en Gireringsordre, som ikke har kunnet udføres, paany skal oversendes til Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet, skal den af det afsendende Udvekslingskontor behandles som en ny Ordre. Angivelserne i den oprindelige Liste og det oprindelige Følgebrev, som har Henhold til den, skal stadig betragtes som annulleret.

Poststyrelserne i de kontraherende Lande kan dog træffe Aftale om, at ikkeudførte Gireringer skal opføres paa en Gireringsliste til Kredit for Poststyrelsen i Afsendelseslandet eller tilbageregnes paa anden Maade. Eventuel Omsætning skal ske efter Dagskurs som for almindelige Gireringer, og Gireringskuponen skal forsynes med en forklarende Bemærkning.

Art. 110. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

Ved enhver Efterspørgsel eller Begæring om Oplysninger vedrørende Udførelsen af en Gireringsordre skal det Girokontor, ved hvilket den debiterede Konto føres, udfærdige en Blanket som vedføjede Formular VP 7. Denne Blanket skal, eventuelt gennem Udvekslingskontoret i Afsendelseslandet og Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet, fremsendes til det Girokontor, der fører den Konto, som skal godskrives.

KAPITEL III.
AFREGNING.

Art. 111. Afregninger.

Afregninger skal udfærdiges paa Blanketter som vedføjede Formular VP 8. De skal snarest muligt oversendes til den paagældende anden Poststyrelse.

Art. 112. Betaling af Saldi.

1. De Beløb, der skyldes paa Grundlag af Gireringer, skal afvikles ved Hjælp af Checks eller Veksler, betalbare ved Sigt paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i det fordringshavende Land og i dette Lands Mønt uden nogen Udgift for dette Land, idet Omkostningerne ved Betalingen bæres af den betalingspligtige Poststyrelse.

2. Enhver Poststyrelse kan hos de øvrige Poststyrelser aabne en Postkonto paa de almindelige Betingelser og kan een Gang for alle forlange, at Beløb, for hvilke den er konstateret at være i Debet, ex officio skal afskrives paa det paa denne Konto indestaaende Beløb.

KAPITEL IV.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 113. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal ved det internationale Bureaus Mellemkomst eventuelt give de øvrige Poststyrelser Underretning om deres Deltagelse i Udvekslingen af telegrafiske Gireringer.

2. Poststyrelserne skal direkte tilstille hverandre det under Hensyn til Tjenestens Udførelse nødvendige Antal Eksemplarer af Aftryk af de Stempler, der benyttes ved Udvekslingskontorerne, og Prøver af de Tjenestemænds Underskrift, som ved hvert af disse Kontorer er bemyndiget til at underskrive Følgebreve.

Naar der senere skal gives Underretning om nye Underskrifter, eller en af de fremsendte Underskrifter skal erstattes med en anden, skal der til den paagældende anden Poststyrelse fremsendes en ny Liste, som indeholder Prøver af alle de Tjenestemænds Underskrifter, som er bemyndiget til at underskrive. Hvis det blot drejer sig om at annullere en af de fremsendte Underskrifter, er det dog tilstrækkeligt at lade den udstrege paa den foreliggende Liste, som da stadig skal benyttes.

3. Hvis der fremsættes udtrykkelig Begæring derom, skal Poststyrelserne underrette hverandre om den Omsætningskurs, som de har fastsat for Gireringsordrer.

Art. 114. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formular som en Formular til Brug for Publikum:

VP 1 (Gireringskupon).

De efter Reglerne i Artikel 101 som Gireringskuponer benyttede indenrigske Formularer er ikke underkastet disse Bestemmelser.

Art. 115. Begæring om Aabning af en Postkonto i Udlandet.

1. Begæringer om Aabning af Postkonti i fremmede Lande skal udfærdiges af Rekvirenterne. De skal tilstilles den Poststyrelse, som skal føre disse Konti, enten af Rekvirenterne direkte eller ved det Girokontors Mellemkomst, i hvis Omraade vedkommendes Bopæl er beliggende.

2. Sidstnævnte Kontor skal i Overensstemmelse med de for Aabning af en Postkonto i dets eget Land fastsatte Regler undersøge saavel de Begæringer, der fremsendes ved dets Mellemkomst, som de Begæringer, der maatte blive tilstillet det af en fremmed Poststyrelse, til hvilken Begæringerne er indgaaet direkte. Det skal efter om fornødent at have rettet Henvendelse til Rekvirenten berigtige fejlagtige Angivelser i Begæringen, og det skal bilægge denne med en behørigt udfyldt Attest som vedføjede Formular VP 9. Ved Forekomst af visse særlige Tilfælde, til hvilke der ikke er taget Hensyn ved Indretningen af denne Formulars Tekst, skal det fuldstændiggøre eller rette denne, eventuelt ved et forklarende Brev.

Det skal fremsende hele Materialet til Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet gennem Udvekslingskontoret i sit eget Land. Attestationerne skal forsynes med vedkommende Udvekslingskontors Reliefstempel og skal underskrives af den Tjenestemand eller de Tjenestemænd, som er bemyndiget til at underskrive Følgebreve.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 116. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postgiro sættes i Kraft.

Det skal have samme Gyldighedsperiode som Overenskomsten, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Postindkasseringer

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, BELGIEN, BOLIVIA, CHILE, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HAÏTI, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, ISLAND, ITALIEN SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER OG BESIDDELSER MED UNDTAGELSE AF ITALIENSK ØSTAFRIKA, ITALIENSK ØSTAFRIKA, LETLAND, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NORGE, PARAGUAY, NEDERLANDENE, CURAÇAO OG SURINAM, NEDERLANDSK INDIEN, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN. RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECO-SLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
INDLEDENDE BESTEMMELSE.

Art. 1. Betingelser for Udveksling af Fordringer til Indkassering.

Udvekslingen af Fordringer til Indkassering mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes efter Bestemmelserne i denne Overenskomst.

KAPITEL II.
UDVEKSLINGENS GENSTAND.

Art. 2. Fordringer, som kan modtages til Indkassering.

Til Indkassering kan modtages Kvitteringer, Fakturaer, egne Veksler, Tratter, Rente- og Udbyttekuponer, Værdipapirer, som er forfaldet til Indløsning, og i Almindelighed alle Fordringer vedrørende Handelsforhold eller andre Fordringer, som er betalbare uden Omkostninger.

De Poststyrelser, som ikke kan paatage sig Indkassering af Rente- og Udbyttekuponer og af Værdipapirer, som er forfaldet til Indløsning, skal meddele de øvrige Poststyrelser dette ved det internationale Bureaus Mellemkomst.

Art. 3. Protester. Retsforfølgninger.

Poststyrelserne kan paatage sig at sørge for Foretagelse af Vekselprotester og for Iværksættelse af Retsforfølgning paa Grundlag af Fordringerne. De fastsætter ved fælles Aftale de i saa Henseende nødvendige Bestemmelser.

KAPITEL III.
INDLEVERING AF FORDRINGER TIL INDKASSERING.

Art. 4. Angivelse af Fordringernes Beløb.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal de til Indkassering bestemte Fordringers Beløb angives i det Lands Mønt, som skal foretage Indkasseringen.

Art. 5. Fordringernes Indlevering. Porto for Forsendelsen.

Indlevering af Fordringer til Indkassering skal ske i Form af en frankeret anbefalet Forsendelse, som Afsenderen skal fremsende direkte til det Postkontor, der skal indkassere Beløbene.

Portoen for Forsendelsen maa ikke overstige Portoen for et anbefalet Brev af samme Vægt.

Art. 6. Fordringernes Antal og Maksimumsbeløb.

1. En og samme Forsendelse kan indeholde flere Fordringer, som af Bestemmelsespostkontoret skal opkræves hos forskellige Debitorer til Fordel for samme Person.

Disse Fordringer kan dog ikke angaa flere end fem forskellige Debitorer og maa heller ikke være bestemt til Indkassering paa forskellige Forfaldsdage.

2. Det samlede Beløb, som skal indkasseres, maa ikke pr. Forsendelse overstige det af Bestemmelseslandet for Udstedelse af Postanvisninger tilladte Maksimum, med mindre Poststyrelserne ved fælles Aftale fastsætter et højere Maksimum.

Art. 7. Forbud.

Det er forbudt:

a) paa Fordringerne at anføre Bemærkninger, som ikke vedrører det i det paagældende Dokument omhandlede Forhold;
b) at vedlægge Fordringerne Breve eller skriftlige Meddelelser, som kan træde i Stedet for Korrespondance mellem Kreditor og Debitor;
c) paa Indkasseringsfortegnelsen at anføre andre Angivelser end de, som Formularens Tekst anviser.

KAPITEL IV.
INDKASSERING AF FORDRINGER.

Art. 8. Ikke-Modtagelse af delvis Betaling.

Enhver Fordring skal betales fuldt ud og paa een Gang. Hvis dette ikke sker, skal den betragtes som afvist.

Art. 9. Indkasserings- eller Præsentationsgebyr.

Enhver Fordring, som præsenteres til Indkassering, er, enten den betales eller ikke, underkastet et Gebyr paa 20 Centimer, der benævnes Indkasseringsgebyr henholdsvis Præsentationsgebyr, og som eventuelt fradrages det indkasserede Beløb.

Fordringer, der som Følge af en eller anden Uregelmæssighed eller paa Grund af fejlagtig Adresse tilbagesendes til Afsenderen uden at være præsenteret til Indkassering, er ikke underkastet dette Gebyr.

Art. 10. Afvikling af det indkasserede Beløb.

1. Indkasserede Beløb, der har Henhold til en og samme Forsendelse, skal med Fradrag af de i § 2 fastsatte Afgifter afvikles ved Hjælp af en Postanvisning til Afsenderen. Naar Poststyrelsen i Afsendelseslandet tillader det, har Afsenderen Adgang til at forlange, at der paa denne Blanket i Stedet for hans Adresse og paa dennes Plads skal angives Indehaver af og Nummer paa en Postkonto i Afsendelseslandet samt det Kontor, ved hvilket Kontoen føres.

Hvis de paagældende Poststyrelser tillader det, kan Afvikling endvidere ske ved Indbetaling paa en Postkonto i Bestemmelseslandet eller ved Girering til en saadan Konto i Forsendelsens Afsendelsesland.

2. De Afgifter, som skal fradrages, bestaar af:

a) Indkasseringsgebyr eller eventuelt Præsentationsgebyr for ikke-betalte Fordringer;
b) eventuelle fiskale Afgifter for Fordringerne;
c) almindelig Postanvisningsporto eller, i Tilfælde af Indbetaling paa en Postkonto i Bestemmelseslandet, den i den indenrigske Tjeneste gældende Porto for Giroindbetalinger eller, i Tilfælde af Girering til en Postkonto i Afsendelseslandet, Taksten for en Girering. Disse Porto- og Afgiftsbeløb skal beregnes efter det samlede indkasserede Beløb efter Fradrag af de under Litra a) og b) omhandlede Gebyrer og Afgifter.

3. Som Maksimumsbeløb for Indkasseringspostanvisninger gælder det af Poststyrelserne i Henhold til Artikel 6, § 2, fastsatte Beløb.

Art. 11. Tilbagesendelse af Fordringer, som ikke er indkasseret.

Fordringer, som ikke har kunnet indkasseres inden for de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Frister, og som ikke skal overgives til en opgivet Trediemand, skal portofrit tilbagesendes til Indleveringspostkontoret.

Saafremt ingen af Fordringerne er betalt, eller saafremt de indkasserede Beløb ikke er tilstrækkelige til at foretage fuldt Fradrag af Præsentationsgebyrerne, skal disse afkræves Forsendelsens Afsender.

Den Poststyrelse, som skal foretage Indkasseringen af Fordringerne, er ikke forpligtet til at træffe Foranstaltninger til Bevarelse af deres Gyldighed og heller ikke til at fremskaffe Dokumentation for, at de ikke er blevet betalt.

KAPITEL V.
TILBAGELEVERING OG BERIGTIGELSER. OMEKSPEDITION OG TILBAGESENDELSE. EFTERSPØRGSLER.

Art. 12. Tilbagelevering af Postindkasseringer. Berigtigelse af Fortegnelsen.

Saa længe som Bestemmelsespostkontoret for en Forsendelse, som indeholder Fordringer til Indkassering, ikke har udleveret disse, kan Afsenderen efter de i Konventionens Artikel 51 for Brevforsendelser fastsatte Regler forlange Forsendelsen eller een eller flere af de deri indeholdte Fordringer tilbageleveret eller, hvis der foreligger Fejl, lade Angivelserne i Indkasseringsfortegnelsen berigtige.

Saafremt det drejer sig om en pr. Telegraf forlangt Berigtigelse af Fortegnelsen, skal der ud over Telegramgebyret betales Portoen for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 13. Omekspedition. Fejlsendte Fordringer.

1. I Tilfælde af, at en eller flere af Modtagerne har skiftet Bopæl inden for Bestemmelseslandet, skal Fordringerne omekspederes. Det samme gælder med Hensyn til Fordringer til Personer, som bor i et andet Postkontors Distrikt.

2. Hvis en Forsendelse udelukkende indeholder Fordringer, som ikke kan indkasseres af det Postkontor, der modtager dem, skal den tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret, med mindre alle Debitorerne henhører under et andet Postkontor i Bestemmelseslandet, i hvilket Tilfælde den skal fremsendes til dette Kontor.

Saafremt nogle af de i en Forsendelse indeholdte Fordringer ikke kan indkasseres af Bestemmelsespostkontoret, skal disse Fordringer tilbagesendes til Afsenderen, medens de øvrige Fordringer skal præsenteres til Indkassering.

3. Der opkræves ikke nogen Tillægstakst som Følge af disse Omekspeditioner.

Art. 14. Tilbagesendelse af Fordringer, som ikke kan indkasseres.

De Fordringer, som af en eller anden Grund ikke har kunnet indkasseres, skal tilbagesendes til Afsenderen paa den i Ekspeditionsreglementet foreskrevne Maade.

Art. 15. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

Bestemmelserne i Konventionens Artikel 53 anvendes for Efterspørgsler af og Begæringer om Oplysninger angaaende Forsendelser med Fordringer til Indkassering.

KAPITEL VI.
ANSVAR.

Art. 16. Anvendelse af Konventionens særlige Bestemmelser.

Bestemmelserne i Konventionens Artikler 56, 57, 59—62 og 66—72 anvendes for Postindkasseringsudvekslingen. Desuden anvendes de i Konventionens Artikel 72 fastsatte Bestemmelser vedrørende Opkrævningspostanvisninger, hvis Beløb ikke er blevet udbetalt til Adressaten, analogisk for de i Overensstemmelse med Artikel 10, § 1, udstedte Gireringsordrer, hvis Beløb ikke kan godskrives den af Afsenderen opgivne Postkonto i Forsendelsens Afsendelsesland.

Art. 17. Ansvar i Tilfælde af Fordringers Bortkomst.

I Tilfælde af, at Fordringer bortkommer efter Aabningen af den Kuvert, der har indeholdt dem, enten ved det Postkontor, som skulde foretage Indkasseringen, eller ved det Postkontor, som skulde tilbagelevere dem til Afsenderen, er den ansvarlige Poststyrelse forpligtet til at godtgøre Afsenderen det til den virkelig foraarsagede Skade svarende Beløb, men dette kan ikke overstige den for en anbefalet Forsendelses Bortkomst fastsatte Erstatning.

Art. 18. Forsinkelser.

Poststyrelserne har ikke noget Ansvar for Forsinkelser:

a) under Befordringen eller med Præsentationen af Fordringer til Indkassering;
b) med Optagelse af Protest eller med Iværksættelse af Retsforfølgninger, som de i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 3 maatte have paataget sig at sørge for.

KAPITEL VII.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 19. Ret til Porto og Gebyrer.

Portoen for en Forsendelse med Fordringer til Indkassering samt Indkasserings- og Præsentationsgebyrer medfører ikke Afregning mellem de paagældende Poststyrelser.

Art. 20. Kontorer, der deltager i Udvekslingen.

Poststyrelserne skal lade alle de Postkontorer, som deltager i Udvekslingen af internationale Postanvisninger, deltage i Postindkasseringsudvekslingen.

Art. 21. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II anvendes for denne Overenskomst, dog med Undtagelse af de i Artikel 7 indeholdte Bestemmelser.

Art. 22. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—19, 22 og 23 og af Bestemmelserne i Artiklerne 101—104, 106, 107, 109, 111—114 og 118 i dens Ekspeditionsreglement;
b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser i denne Overenskomst end de i foregaaende Stykke nævnte eller af Bestemmelserne i Artiklerne 108, 110 og 115 i dens Ekspeditionsreglement;
c) simpel Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Ændring i andre af Ekspeditionsreglementets Artikler eller om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 23. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Juli 1940 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de ovenfor angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Postindkasseringer.

I Henhold til Artikel 4 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Postindkasseringer:

KAPITEL I.
INDLEVERING OG INDKASSERING AF FORDRINGER.

Art. 101. Betingelser for Modtagelse af Fordringer.

Fordringsdokumenter skal for at kunne modtages til Indkassering:

a) med mindre andet er aftalt, bære Angivelse i Bestemmelseslandets Mønt af det Beløb, som skal indkasseres (Angivelsen skal, saafremt Beløbet skrives helt ud, anføres i latinske Bogstaver);
b) være forsynet med Angivelse af Debitors Navn og Adresse;
c) bære Angivelse af Dato og Sted for Oprettelsen samt være underskrevet af Udstederen (Trassent eller Skyldner), naar det drejer sig om en Tratte, en Check eller en Egenveksel;
d) være stempelberigtiget i Afsendelseslandet, hvis de er stempelpligtige.

Art. 102. Fortegnelse og Kuvert til Forsendelsen. Indbetalingskort.

1. Fordringer til Indkassering, som henhører til en og samme Forsendelse, skal opføres paa en Fortegnelse som vedføjede Formular RP 1.

Rentekuponer eller Udbyttekuponer, der har Henhold til Værdipapirer af samme Art, og som skal indkasseres efter samme Adresse, skal i Forvejen opføres paa en særskilt Liste; derefter betragtes de som kun udgørende en enkelt Fordring.

2. Fordringerne med eventuelle Bilag (Fakturaer, Konnossementer, Recambionotaer, Protestskrivelser o. s. v., der kun skal udleveres i Tilfælde af Betaling) skal sammen med Indkasseringsfortegnelsen indlægges i en Kuvert som vedføjede Formular RP 2. Denne Kuvert skal ud over Afsenderens Navn og nøjagtige Adresse bære Angivelse af Bestemmelsespostkontoret.

Bilagene skal vedheftes den Fordring, til hvilken de har Henhold.

3. Enhver Forsendelse, for hvis Vedkommende det indkasserede Beløb skal indbetales paa Postkonto i Bestemmelseslandet, skal, med mindre anden Aftale er truffet, ledsages af et Indbetalingskort som den i dette Lands indenrigske Posttjeneste foreskrevne Formular. Indbetalingskortet skal indeholde Angivelse af Indehaveren af den Konto, paa hvilken Beløbet skal godskrives, samt alle øvrige Angivelser i Henhold til Formularens Tekst, undtagen det Beløb, som skal godskrives, idet dette skal anføres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet, efter at Indkassering har fundet Sted. Hvis Indbetalingskortet er forsynet med Kupon, kan Afsenderen derpaa anføre sit Navn og sin Adresse samt andre Angivelser, som han anser for nødvendige.

Indbetalingskortet skal indlægges i den i § 2 omhandlede Kuvert.

Art. 103. Forbudte Paategninger og Meddelelser.

Der tages ikke Hensyn til forbudte Paategninger eller Bemærkninger, som er anført paa Indkasseringsfortegnelsen. Løse Sedler eller Breve skal behandles som ufrankerede Brevforsendelser fra Indkasseringsforsendelsens Afsendelsesland og udleveres til Adressaterne mod Opkrævning af den derfor hjemlede Porto; saafremt Modtagelse nægtes, skal de betragtes som uanbringelige Forsendelser og tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

Hvis forbudte Paategninger er anført paa selve Fordringerne, skal disse præsenteres til Indkassering og udleveres mod Betaling af deres paalydende Beløb og Portoen for et ufrankeret Brev fra Afsendelseslandet. Saafremt Betaling af

denne Porto nægtes, kan Fordringerne udleveres, men Portobeløbet fradrages da det Beløb, som skal tilstilles Afsenderen. En Forklaring skal vedlægges Indkasseringsfortegnelsen RP 1 (2. Afdeling).

Art. 104. Formelig Indlevering.

En Forsendelse med Fordringer til Indkassering skal lukkes af Afsenderen og formeligt indleveres.

Hvis Forsendelsen forefindes i en Brevkasse og er rigtigt frankeret, skal den behandles, som om den var formeligt indleveret. Saafremt den er ufrankeret eller utilstrækkeligt frankeret, postbefordres den ikke.

Art. 105. Eftersyn ved Bestemmelsespostkontoret. Tilbagesendelse af uforskriftsmæssige Fordringer.

Bestemmelsespostkontoret skal kontrolere Antallet af de Indkasseringsfortegnelsen vedlagte Fordringer og disses Beløb og skal gøre Bemærkning paa Fortegnelsen om Kontroleringens Resultat.

Saafremt nogle paa Fortegnelsen opførte Fordringer mangler i Forsendelsen, skal Postkontoret straks underrette Afsendelsespostkontoret derom, og dette Kontor skal underrette Afsenderen. For de øvrige, forskriftsmæssigt behandlede Fordringers Vedkommende skal Indkassering finde Sted.

Hvis Fordringer ikke er opført paa Fortegnelsen med deres rigtige Beløb, eller hvis de ikke er i Orden, skal de straks tilbagesendes til Afsenderen gennem Indleveringspostkontoret ledsaget af en Seddel med Angivelse af Grunden til, at Indkasseringen ikke kan foretages, samt med Meddelelse om, at Opgørelse over de tilbageværende Fordringer vil blive oversendt senere. Naar denne Opgørelse afsendes, skal der til Indkasseringsfortegnelsens 2. Afdeling heftes en Seddel med Bemærkning om den tidligere stedfundne Oversendelse af de Fordringer, som ikke kunde indkasseres.

Hvis ingen af Fordringerne i en Forsendelse kan indkasseres, skal de ligeledes tilbagesendes ledsaget af en forklarende Meddelelse og af Indkasseringsfortegnelsens 2. Afdeling.

Oversendelse af Fordringer skal ske som anbefalet Postsag i Kuvert som vedføjede Formular RP 3.

Art. 106. Præsentation. Indløsningsfrist.

1. Fordringerne skal præsenteres Debitorerne snarest muligt, eventuelt paa Forfaldsdagen.

2. De Fordringer, som ikke betales ved Præsentationen, men hvis Betaling ikke er blevet udtrykkeligt nægtet af Debitorerne personlig, skal holdes til Disposition for de paagældende i et Tidsrum af syv Dage at regne fra Dagen efter Præsentationsdagen. Dette Tidsrum kan udstrækkes til højst en Maaned for de Postvæseners Vedkommende, som i Følge deres Lovgivning er forpligtet til at iagttage denne Frist. Debitorerne skal underrettes om, at de kan indløse Fordringerne paa Postkontoret inden for disse Tidsrum. Afsenderen kan dog ved Paategning paa Indkasseringsfortegnelsen forlange, at Fordringerne efter forgæves Præsentation straks skal tilbagesendes til ham, eller at de skal udleveres til Personer, hvis Navne skal være anført for dette Tilfælde.

Art. 107. Angivelse angaaende Ikke-Indkassering.

Grunden til, at Indkassering ikke har fundet Sted, skal i den i Artikel 149, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen foreskrevne Form og uden yderligere Dokumentation angives enten paa en Seddel, som vedføjes Fordringerne, eller i 2. Afdeling af Indkasseringsfortegnelsen.

Art. 108. Forsendelser, hvis Afsender er ubekendt.

Saafremt Afsenderens Navn og Adresse hverken er angivet paa Kuverten eller paa Fortegnelsen eller paa selve Fordringerne, skal Bestemmelsespostkontoret, for saa vidt det ikke ved Indkasseringen hos Debitor har kunnet faa de for Afvikling pr. Postanvisning nødvendige Oplysninger, underrette Afsendelses-

postkontoret derom og foretage Afvikling efter de i efterfølgende Artikel 109 fastsatte Regler; sidstnævnte Postkontor skal angives som Adressat paa Postanvisningen.

KAPITEL II.
AFVIKLING AF POSTINDKASSERINGER.

Art. 109. Oversendelse af Indkasseringspostanvisninger og ikke-indløste Fordringer.

1. De Postanvisninger, som udstedes til Afvikling af indkasserede Fordringer, samt ikke-indløste Fordringer skal oversendes til Indleveringspostkontoret ledsaget af 2. Afdeling af Indkasseringsfortegnelsen, paa hvilken Opgørelse skal være foretaget i Overensstemmelse med Bestemmelserne i efterfølgende Artikel 110. Oversendelsen skal finde Sted som Postsag i Kuvert RP 3, og Forsendelsen skal anbefales, med mindre den ikke indeholder ikke-indløste Fordringer. I sidste Fald skal de overflødige Ord paa Kuverten udstreges.

De Postanvisninger, ved hvilke Afviklingen sker, skal foroven paategnes „Recouvrement".

2. Saafremt der skal opkræves Gebyrer hos Afsenderen for Præsentation af de Fordringer, som ikke er blevet betalt, skal Kuverten stemples T, og det samlede Beløb af disse Gebyrer skal med tydelige Tal angives paa Kuvertens Forside.

3. I de Forbindelser, i hvilke Postanvisningstjenesten foregaar gennem Udvekslingspostkontorer, skal ogsaa den i § 1 omhandlede Ekspedition ske ved disse Kontorers Mellemkomst.

Art. 110. Opgørelse over Fordringer.

Det Postkontor, som har foretaget Indkasseringen, skal opstille Opgørelse over Fordringerne i 2. Afdeling af Indkasseringsfortegnelsen RP 1, hvorved det skal tilføje Angivelser, som Afsenderen maatte have udeladt, og udstrege eventuelt overflødige Angivelser.

Manglende eller uforskriftsmæssige Opgørelser skal reklameres eller tilbagesendes direkte fra Postkontor til Postkontor.

Art. 111. Indkasseringspostanvisninger, hvis Beløb ikke hæves af Adressaten.

Bestemmelsen i Artikel 141 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedrørende Opkrævningspostanvisninger anvendes for Indkasseringspostanvisninger.

Art. 112. Indbetaling paa eller Girering til en Postkonto.

I Tilfælde af Indbetaling paa eller Girering til en Postkonto af indkasserede Beløb skal den til Kontohaveren bestemte Kupon paategnes „Recouvrement".

Saafremt det paa Grund af Forretningsordenen ved de Postkontorer, som har foretaget Indkasseringen, ikke kan lade sig gøre at girere de indkasserede Beløb til en Postkonto i Udlandet, skal Afviklingen foretages paa almindelig Maade pr. Postanvisning, dog med den Afvigelse, at Postanvisningen i Stedet for Afsenderens fuldstændige Adresse skal forsynes med Angivelse af Adressatens Navn efterfulgt af Angivelsen „Compte courant postal No. ..... tenu par le bureau d.....". Postanvisningen skal fremsendes ukuverteret direkte til det paagældende Postgirokontor.

Efter at de foran anførte Bestemmelser er opfyldt, skal 2. Afdeling af Fortegnelsen RP 1, eventuelt ledsaget af ikke-indløste Fordringer, tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret paa den i Artikel 109 fastsatte Maade.

KAPITEL III.
TILBAGELEVERING OG BERIGTIGELSER. OMEKSPEDITION. EFTERSPØRGSLER.

Art. 113. Tilbagelevering. Berigtigelse af Fortegnelsen.

Bestemmelserne i Artiklerne 150 og 151 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Tilbagelevering af Fordringer til Indkassering og for Berigtigelser af Indkasseringsfortegnelsen. Enhver Begæring om Berigtigelse af en Fortegnelse skal dog ledsages af et Facsimile af denne.

Hvis det drejer sig om en pr. Telegraf forlangt Berigtigelse af en Fortegnelse, skal denne Begæring med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, som foroven skal forsynes med følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du .....".

I saa Fald skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig ud over at tilbageholde Forsendelsen men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring om Berigtigelse af en Indkasseringsfortegnelse uden at afvente denne Bekræftelse.

Art. 114. Omekspedition.

Hvis en Omekspedition af Fordringer til Indkassering omfatter alle Fordringerne i en Forsendelse, skal det Postkontor, som er i Stand til at indkassere dem, forholde sig, som om Fordringerne oprindeligt havde været fremsendt til det. Indkasseringsfortegnelsen skal paategnes „Réexpédié par le bureau d.....".

Hvis kun en Del af Fordringerne i en Forsendelse omekspederes, skal det Postkontor, som skal indkassere dem, gratis fremsende det indkasserede Beløb eller de ikke-indløste Fordringer til det Postkontor, til hvilket Indkasseringsfortegnelsen var adresseret; det paahviler sidstnævnte Postkontor alene at foretage Afvikling til Afsenderen.

Art. 115. Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger.

Poststyrelserne skal med Hensyn til Efterspørgsler og Begæringer om Oplysninger iagttage Bestemmelserne i Artiklerne 153, 154 og 155 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen. Der skal af Afsenderen leveres en Genpart af den Fortegnelse, som ledsagede Fordringerne, til Fremsendelse til Bestemmelsespostkontoret sammen med Efterspørgslen eller Begæringen om Oplysninger.

KAPITEL IV.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 116. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst tilstille de øvrige Poststyrelser et Uddrag af de Bestemmelser i deres Love og indenrigske Reglementer, der er anvendelige paa Postindkasseringstjenesten, navnlig med Hensyn til Indkassering af Rente- eller Udbyttekuponer og af Værdipapirer, som er forfaldet til Indløsning.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

Art. 117. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

RP 1 (Indkasseringsfortegnelse),

RP 2 (Kuvert til Fordringer til Indkassering).

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 118. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postindkasseringer sættes i Kraft.

Det skal have samme Gyldighedsperiode som Overenskomsten, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, BELGIEN, BOLIVIA, BULGARIEN, CHILE, REPUBLIKEN COLUMBIA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HAÏTI, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER OG BESIDDELSER MED UNDTAGELSE AF ITALIENSK ØSTAFRIKA, ITALIENSK ØSTAFRIKA, LETLAND, REPUBLIKEN LIBERIA, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NORGE, PARAGUAY, NEDERLANDENE, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECO-SLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, REPUBLIKEN URUGUAY, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
INDLEDENDE BESTEMMELSE.

Art. 1. Betingelser for Etablering af Avisudveksling.

Udvekslingen gennem Postvæsenet af Aviser i Abonnement mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes efter Bestemmelserne i denne Overenskomst.

Tidsskrifter ligestilles med Aviser i Henseende til Abonnement.

KAPITEL II.
ABONNEMENTSBETINGELSER. TAKSTER.

Art. 2. Tegning af Abonnementer.

Postkontorerne i hvert Land skal modtage Bestillinger fra Publikum paa de i de forskellige kontraherende Lande udgivne Aviser, hvis Udgivere vil benytte Postvæsenets Mellemkomst i den internationale Udveksling af Aviser i Abonnement.

De skal ligeledes modtage Bestillinger paa Aviser fra alle andre Lande, som visse Postvæsener maatte være i Stand til at levere.

I Henhold til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 46 har ethvert Land Ret til ikke at tilstede Abonnement paa Aviser, som paa dets Omraade maatte være udelukket fra Befordring eller Omdeling.

Art. 3. Leveringspris.

Hver Poststyrelse fastsætter de Priser, til hvilke den leverer de øvrige Poststyrelser sit Lands Aviser og eventuelt Aviser fra andre Lande.

Disse Priser maa ikke være højere end de, der kræves af indenlandske Abonnenter, eventuelt med Tillæg af de Transitafgifter, som Poststyrelsen i Afsendelseslandet i Overensstemmelse med Konventionens Bestemmelser skal betale til Postvæsenet i Transitlande. Ved Fastsættelsen af Leveringsprisen beregnes Transitafgifterne forud under eet paa Grundlag af Avisernes Udgivelseshyppighed i Forbindelse med deres Gennemsnitsvægt.

Art. 4. Abonnementspris.

1. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet skal omsætte Leveringsprisen til sit Lands Mønt. Hvis Poststyrelserne har tiltraadt Overenskomsten angaaende Postanvisninger, skal de foretage Omsætningen efter den for Postanvisninger gældende Kurs, med mindre de kommer overens om en Gennemsnitskurs.

2. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet fastsætter den Pris, som skal betales af Abonnenten, idet den til Leveringsprisen lægger den Porto, det Kommissionsgebyr eller Gebyr for Levering paa Bopælen, som den finder det passende at beregne, men disse Afgifter maa ikke overstige de tilsvarende Afgifter, der opkræves for dens indenrigske Abonnementer. Den tillægger endvidere den Stempelafgift, som eventuelt skal udredes i Henhold til dens Lands Lovgivning.

3. Abonnementsprisen skal erlægges ved Bestillingen og for hele Abonnementsterminen.

Art. 5. Prisforandringer.

1. Om Prisforandringer skal der gives Meddelelse til Poststyrelsen i Bestemmelseslandet eller til et særlig dertil udpeget Kontor senest en Maaned før Begyndelsen af den Termin, for hvilken de skal gælde. De skal iagttages for Abonnementer, som tegnes for denne Termin.

2. Prisforandringer, om hvilke der gives Meddelelse senere end en Maaned før Begyndelsen af den Termin, for hvilken de skal gælde, gennemføres for saa vidt angaar Abonnementer, som kun kan tegnes for en Termin paa et Aar eller et Halvaar, fra det Kvartal, som begynder mindst en Maaned efter Meddelelsen.

3. De i de foregaaende Paragrafer omhandlede Prisforandringer har ingen Indflydelse paa Abonnementer, der løber paa det Tidspunkt, da Meddelelsen om de nye Priser indgaar.

Art. 6. Abonnementsterminer. For sent tegnede Abonnementer.

1. Abonnementer kan kun tegnes for en Termin paa et Aar, et Halvaar eller et Kvartal.

Undtagelser fra denne Regel er tilladt med Hensyn til uregelmæssigt udkommende eller midlertidige Publikationer, paa hvilke der uanset de ovennævnte Terminer kan tegnes Abonnement for det Tidsrum, i hvilket de udkommer.

2. Poststyrelserne kan træffe Aftale om efter Paabegyndelsen af de normale Abonnementsterminer at tillade Abonnementer for de tilbageværende Kvartaler, hvis det drejer sig om en Aars- eller Halvaarstermin, og for de tilbageværende Maaneder, hvis det drejer sig om en Kvartalstermin.

I sidstnævnte Tilfælde kan Poststyrelserne træffe Aftale om ogsaa at tillade Abonnementer for en hvilken som helst af Kvartalets Maaneder.

3. De Abonnenter, som ikke har afgivet deres Bestilling rettidigt, har ingen Ret til de Numre, som er udkommet siden Terminens Begyndelse.

Art. 7. Fortsættelse af Abonnementer i Tilfælde af Udvekslingens Ophør.

Saafremt et Land ophører at deltage i Overenskomsten, skal de løbende Abonnementer besørges paa de fastsatte Betingelser indtil Udløbet af den Termin, for hvilken de er tegnet.

Art. 8. Direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer.

Poststyrelserne kan efter fælles Aftale bemyndige Udgiverne til selv at modtage Tegning af Abonnementer og meddele Abonnenternes Adresser direkte til Postkontoret paa Udgivelsesstedet. Denne Fremgangsmaade er kun tilladt, hvis Abonnenten samtykker deri.

I saa Fald paahviler det Udgiveren at indkassere Abonnementsbeløbet og til Postvæsenet paa Udgivelsesstedet at indbetale de de vedkommende Postvæsener tilkommende Afgifter, som det førstnævnte Postvæsen skal fordele.

Ændringer i disse Afgifter kan først gennemføres fra det Kvartal, som følger efter det, i hvilket der er givet Poststyrelserne i de vedkommende Lande eller de særligt udpegede Kontorer Meddelelse om Ændringerne. Denne Medde-

lelse skal ske senest en Maaned før den Dag, fra hvilken de nye Afgifter sættes i Kraft. Disse har ingen Indflydelse paa Abonnementer, der er løbende før denne Dag.

Art. 9. Indlagte Tryksager.

Priskuranter, Prospekter, Reklamer o. s. v., som indlægges eller indheftes i en Avis, men som ikke udgør en integrerende Del af denne, er underkastet Tryksagstakst; Portoen kan efter Afsendelseslandets Poststyrelses Bestemmelse tilsvares efter Afregning eller tilsvares enten paa Omslaget eller Kuverten eller paa selve Tryksagen ved Anvendelse af en af de i Konventionen hjemlede Frankeringsmetoder.

KAPITEL III.
FLYTNINGER. REKLAMATIONER. ANSVAR.

Art. 10. Flytninger.

Abonnenter kan i Tilfælde af Bopælsforandring faa deres Avis tilsendt direkte efter deres nye Adresse i et Tidsrum, der ikke gaar ud over Abonnementsterminen, saavel inden for det oprindelige Bestemmelsesland som til et andet af de kontraherende Lande, derunder Udgivelseslandet, og til et ikke kontraherende Land.

Poststyrelsen i det oprindelige Bestemmelsesland skal herfor hos Abonnenten pr. Maaned eller Del af en Maaned, beregnet fra Maanedsdag til Maanedsdag fra Flytningens Dato, opkræve et særligt Gebyr paa 20 Centimer for Aviser, der udkommer een Gang pr. Uge eller sjældnere, og 40 Centimer for Aviser, der udkommer mere end een Gang ugentlig.

For saa vidt angaar et direkte hos Udgiveren tegnet Abonnement, kan Udgiveren ligeledes forlange, at Avisen sendes til Abonnentens nye Adresse. Gebyret opkræves hos Udgiveren.

Poststyrelserne har Ret til at opkræve et samlet Gebyr for hele Abonnementsterminen paa Betingelse af, at dette Gebyr ikke overstiger 50 Centimer i det første af de i Stykke 2 omhandlede Tilfælde og 1 Franc i sidste Tilfælde.

De foranstaaende Bestemmelser skal ligeledes anvendes for Aviser, paa hvilke Abonnementet flyttes fra Udgivelseslandet til et andet Land.

I et saadant Tilfælde har Poststyrelsen i Udgivelseslandet dog Ret til selv at fastsætte de Gebyrer, som skal opkræves for disse Flytninger.

Art. 11. Reklamationer.

Poststyrelserne er forpligtet til uden Udgifter for Abonnenterne at tage sig af enhver motiveret Reklamation vedrørende Forsinkelser eller Uregelmæssigheder af en eller anden Art i Avisudvekslingen.

Art. 12. Ansvar.

Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar med Hensyn til de Udgiverne paahvilende Forpligtelser. De er ikke forpligtet til at foretage nogen Tilbagebetaling i Tilfælde af, at Udgivelsen af en Avis ophører eller afbrydes inden for Abonnementsterminen.

KAPITEL IV.
AFREGNING.

Art. 13. Ret til Porto og Gebyrer.

Bortset fra Bestemmelsen i Artikel 8 beholder hver Poststyrelse udelt den Porto og de Gebyrer, som den har opkrævet.

Art. 14. Afregninger.

1. Afregninger over leverede og bestilte Abonnementer skal opstilles kvartalsvis, og Saldoen skal inden for den i Ekspeditionsreglementet fastsatte Frist betales af den betalingspligtige Poststyrelse i det fordringshavende Lands lovlige Mønt. Med mindre anden Aftale er truffet, skal den mindste Fordring omsættes til den største Fordrings Mønt paa den i Artikel 30 i Overenskomsten angaaende Postanvisninger angivne Maade.

2. Betaling af Saldoen skal, med mindre anden Aftale er truffet, ske ved Postanvisning. De i denne Anledning udstedte Postanvisninger er portofri, og deres Beløb kan overskride det i den nævnte Overenskomst fastsatte Maksimum.

3. Saldi, som betales for sent, er rentebærende med 5 % pro anno til Fordel for den fordringshavende Poststyrelse.

KAPITEL V.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 15. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II med Undtagelse af Artikel 7 anvendes for denne Overenskomst. Det samme gælder Bestemmelserne i Kapitel I i Bestemmelserne angaaende Befordring af Brevpost ad Luftvejen.

Art. 16. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—7, 9, 11—14, 16 og 17 og af Bestemmelserne i Artiklerne 101—105 og 115 i dens Ekspeditionsreglement;
b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af Bestemmelserne i Artiklerne 106, 108, 109, 112 og 113 i Ekspeditionsreglementet;
c) simpel Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement eller om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 17. Overenskomstens Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Juli 1940 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de ovenfor angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den argentinske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter.

I Henhold til Artikel 4 i den i Buenos Aires den 23. Maj 1939 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter:

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 101. Udvekslingskontorer.

Avisudvekslingen skal foregaa gennem Udvekslingskontorer, som hver Poststyrelse skal udpege, og hvis Navne den skal meddele de øvrige Poststyrelser.

Disse Kontorer korresponderer direkte indbyrdes om alt, hvad der vedrører Avisudvekslingen.

Art. 102. Avisfortegnelser. Forbudte Aviser.

1. Poststyrelserne skal tilstille hverandre en Fortegnelse over de Aviser, paa hvilke Abonnement kan effektueres ved deres Mellemkomst. Denne Fortegnelse skal udfærdiges paa en Blanket som vedføjede Formular AP 1 og tilstilles de paagældende Poststyrelser senest en Maaned før Begyndelsen af den Termin, til hvilken den har Henhold.

Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

2. Poststyrelserne skal desuden give hverandre Underretning om Aviser, med Hensyn til hvilke der udstedes Forbud.

Art. 103. Samlet Prisliste over Aviser.

Hver Poststyrelse skal ved Hjælp af de i Medfør af Artikel 102 leverede Fortegnelser opstille en samlet Prisliste, som for hvert Land for sig skal indeholde Angivelse af Aviser, Abonnementsbetingelser og de Priser, som skal betales af Abonnenten. Disse Priser, der skal udregnes i Overensstemmelse med Overenskomstens Artikel 4, skal angives i det Lands lovlige Mønt, som udgiver Fortegnelsen.

Art. 104. Abonnementsterminer.

1. Abonnementerne begynder at løbe:
ved Aarsterminer: den 1. Januar;
ved Halvaarsterminer: den 1. Januar og den 1. Juli;
ved Kvartalsterminer: den 1. Januar, den 1. April, den 1. Juli og den 1. Oktober.

2. Saafremt Poststyrelserne i Overensstemmelse med Overenskomstens Artikel 6, § 2, kommer overens om at tilstede Abonnementer for den tilbageværende Del af en normal Termin eller for en enkelt af Maanederne i et Kvartal, skal Avisfortegnelserne ud over Leveringsprisen for en hel Termin indeholde Angivelse af de for et Kvartal henholdsvis en Maaned fastsatte Priser.

3. De paagældende Poststyrelser skal yde de Abonnenter Bistand, som ikke har afgivet Bestilling rettidigt, men som fremsætter Ønske om saavidt muligt at erholde allerede udkomne Numre.

KAPITEL II.
EFFEKTUERING AF AVISBESTILLINGER.

Art. 105. Avisbestillingsliste.

1. Henimod Slutningen af hvert Kvartal skal Udvekslingskontorerne paa en Liste som vedføjede Formular AP 2 sammendrage de Avisbestillinger, som de har modtaget fra Indlandet. Denne Liste skal foreligge ved det vedkommende fremmede Udvekslingskontor saa betids, at Abonnementerne kan effektueres fra den Dato, fra hvilken de gælder. Poststyrelserne skal meddele hverandre, paa hvilken Dato Avisbestillingerne senest skal foreligge ved deres Udvekslingskontorer.

Bestillinger, som indgaar efter Afsendelsen af Hovedbestillingen, skal optages i særlige Lister. Det samme gælder Bestillinger, som afgives uden for de ordinære Fornyelsestider.

2. Listerne skal forsynes med Løbenumre i Nummerrækker, som paabegyndes hvert Kvartal. Hver Liste skal afsluttes med en Rekapitulation af tidligere Bestillinger, saaledes at den for hver Avis udviser det samlede Antal Abonnementer, der skal leveres efter Bestilling af et og samme Udvekslingskontor.

Art. 106. Forsendelse af Aviser.

1. Aviser skal forsendes i Bundter, som adresseres enten direkte til Bestemmelseskontorerne eller under eet til Udvekslingskontorerne, alt efter hvad Poststyrelserne er kommet overens om i saa Henseende. Bundterne skal forsynes med Angivelsen „Abonnements-poste".

2. Som en Undtagelse skal Aviserne fremsendes i Omslag med Abonnenternes Adresse, naar Udvekslingskontorerne i Bestemmelseslandet forlanger det. I saa Fald skal disse Kontorer give Udvekslingskontorerne i Afsendelseslandet Underretning om Abonnenternes Navne og Adresser.

Omslagene skal ligeledes paategnes „Abonnements-poste".

De ved Avisernes Indlæggelse i Omslag foraarsagede Omkostninger kan af det afsendende Postvæsen føres Postvæsenet i Bestemmelseslandet i Regning.

Art. 107. Abonnement paa Aviser, som ikke er optaget i Fortegnelsen.

Naar der ønskes tegnet Abonnement paa en Avis, som ikke er optaget i Fortegnelsen, skal det paagældende Udvekslingskontor henvende sig til det fremmede Udvekslingskontor for at faa de nødvendige Oplysninger. Avisbestillingen kan dog ekspederes straks under Forbehold af senere Afregning med den paagældende, som om fornødent er forpligtet til at stille Depositum.

Art. 108. Uregelmæssigheder.

Om Forsinkelser, Afbrydelser, Fejlsendelser eller andre Uregelmæssigheder, som maatte indtræffe i Avisudvekslingen, skal der straks gives Underretning til Udvekslingskontoret eller eventuelt til Afsendelseskontoret eller til de Poststyrelser, som har forlangt Underretning.

Saafremt der ved Ankomsten konstateres Uoverensstemmelse i Antallet af Aviser, som skal leveres, skal Omdelingskontoret henholdsvis Udvekslingskontoret give Meddelelse om disse Uoverensstemmelser paa en Blanket som vedføjede Formular AP 3, idet det saavidt muligt skal vedlægge det til Forsendelsen benyttede Omslag. Naar en Abonnent reklamerer enkelte Numre af en Avis, som ikke skal være kommet ham i Hænde, skal Underretning herom gives paa en Blanket som vedføjede Formular AP 4.

Reklamationer skal ekspederes uopholdeligt.

Art. 109. Afbrudt eller ophørt Udgivelse.

Saafremt Udgivelsen af en Avis afbrydes eller indstilles af Udgiveren, skal Poststyrelserne yde deres Bistand til, at Abonnenterne saavidt muligt erholder Tilbagebetaling af Abonnementsbeløbet for det Tidsrum, i hvilket Abonnementet ikke er blevet effektueret. Det samme gælder med Hensyn til forbudte Aviser.

Art. 110. Direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer.

1. Udgivere, som direkte har modtaget Tegning af Abonnementer, skal for hvert Udleveringskontor in duplo udfærdige Anmeldelser som vedføjede Formular AP 5, i hvilke Abonnenternes Navn, Stilling og Adresse skal angives tydeligt og nøjagtigt og i alfabetisk Orden. De skal i en Hovedanmeldelse som vedføjede Formular AP 6, der udfærdiges in duplo, for hvert Bestemmelsesland og i alfabetisk Orden efter Udleveringskontorer sammendrage alle Anmeldelser, der vedrører en og samme Avis for samme Abonnementstermin. Disse Hovedanmeldelser skal ledsaget af de tilhørende Anmeldelser gennem Postkontoret paa Udgivelsesstedet fremsendes til Udvekslingskontoret i Avisernes Udgivelsesland. Dette Kontor skal beholde Genparten af Hovedanmeldelse AP 6, medens det uden Ophold skal oversende Originalen til vedkommende fremmede Udvekslingskontor bilagt med Anmeldelserne.

Genparterne af Anmeldelserne, der ved en Paategning foroven skal betegnes som Genparter, skal af Udvekslingspostkontoret i Afsendelseslandet uden Ophold oversendes direkte til Udleveringskontorerne.

2. Udgiverne kan i paakommende Tilfælde før Udløbet af Leveringsperioden inddrage de hos dem direkte tegnede Abonnementer. De skal da til Postkontoret paa Udgivelsesstedet indlevere en paa et Kort som vedføjede Formular AP 7 in duplo udfærdiget Inddragelse. Dette Kontor eller Udvekslingskontoret i Udgivelseslandet skal fuldstændiggøre Kortets Angivelser og skal fremsende det ene Eksemplar portofrit til Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet. Det andet Eksemplar skal foroven forsynes med Paategningen „Duplicata" og fremsendes direkte til Udleveringskontoret. Saafremt sidstnævnte Kontor konstaterer, at Inddragelsen vedrører et Abonnement, som det ikke tidligere er underrettet om, eller som allerede er inddraget, eller som det allerede har tilbagemeldt som ubesørgeligt, skal det tilbagesende Formular AP 7 til Udgiverpostkontoret til supplerende Oplysninger.

Saafremt et direkte hos Udgiveren tegnet Abonnement af en eller anden Grund ikke kan besørges, skal Udleveringskontoret paa en Blanket som vedføjede Formular AP 8 give Postkontoret paa Udgivelsesstedet Underretning derom.

I Tilfælde af, at et direkte hos Udgiveren tegnet Abonnement inddrages eller bliver ubesørgeligt, skal Portoen for dette Abonnement alligevel erlægges til de paagældende Postvæsener for hele vedkommende Abonnementstermin.

3. Poststyrelsen i Udgivelseslandet kan paalægge sine Postkontorer at fremsende de af Udgiverne indleverede Formularer AP 7 gennem Udvekslingskontoret i dette Land. Paa samme Maade har Poststyrelsen i Bestemmelseslandet Ret til at forlange, at de til dens Postkontorer bestemte Formularer AP 7 skal fremsendes gennem Udvekslingskontoret i dette Land. Samme Fremgangsmaade kan anvendes og forlanges med Hensyn til Formular AP 8.

Art. 111. Flytninger.

1. Naar en Abonnent som Følge af Bopælsforandring ønsker, at hans Avis skal sendes til et andet Land, uanset om dette har tiltraadt Overenskomsten eller ikke, eller til et andet Postkontor i det oprindelige Bestemmelsesland, skal han altid fremsætte Begæring til det oprindelige Udleveringskontor, som i den Anledning skal opkræve det i Overenskomstens Artikel 10 fastsatte Gebyr.

Dette Kontor skal direkte underrette Postkontoret paa Udgivelsesstedet og det nye Bestemmelsespostkontor ved Benyttelse henholdsvis af Afdeling A og Afdeling B paa en Blanket som vedføjede Formular AP 9. Saafremt Avisen skal sendes til et Land, der ikke deltager i Avisudvekslingen, skal det oprindelige Udleveringskontor alene fremsende Afdeling A til Udgiverpostkontoret.

Naar Udgiveren i Overensstemmelse med Overenskomstens Artikel 10 ønsker, at Avisen skal sendes til en ny Adresse, skal Udgiverpostkontoret direkte underrette det oprindelige Udleveringskontor om, at Avisen ikke vil indgaa til det, saa længe Flytningen varer. Desuden skal Udgiverpostkontoret ved Hjælp af en Formular AP 9 med fornøden Rettelse direkte underrette det nye Bestemmelsespostkontor, saafremt det Land, i hvilket dette Kontor ligger, deltager i Udvekslingen af direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer.

2. Den direkte Forsendelse af en Avis til det nye Bestemmelsespostkontor skal foretages af Udgiverpostkontoret til Adressatens personlige Adresse; Omslaget skal paategnes „Abonnements-poste". Det oprindelige Udleveringskontor skal paa samme Maade omekspedere de Numre, som endnu indgaar til det efter Afsendelsen af Formular AP 9.

I Forbindelsen mellem de Lande, som har underskrevet Overenskomsten, og som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan de Aviser, som skal sendes til et nyt Bestemmelsessted, i Stedet for at indlægges i Omslag anbringes i de til det nye Udleveringskontor bestemte Avisbundter.

3. Ved Udløbet af den Frist, som Abonnenten har fastsat for Omflytningen, skal Udgiverpostkontoret paany levere Avisen til det oprindelige Udleveringskontor.

KAPITEL III.
AFREGNING.

Art. 112. Kvartaarlige Afregninger.

1. Saa snart som Kvartalsbestillingerne kan betragtes som afsluttet og senest den 20. i Kvartalets anden Maaned skal, med mindre anden Aftale er truffet, hvert Udvekslingskontor til det fremmede Udvekslingskontor opstille en Specialafregning som vedføjede Formular AP 10, der, hvis sidstnævnte Kontor ønsker det, skal ledsages af Bestillingslisterne til Dokumentation. Det skal i denne Afregning opføre alle de siden Opstillingen af den foregaaende Afregning leverede Aviser i alfabetisk Orden og efter Abonnementstermin, idet det begynder med den korteste. Om fornødent kan en Supplementsafregning opstilles i Løbet af Kvartalets tredie Maaned.

Avisbestillinger, som afgives efter Opstillingen af Specialafregningen eller eventuelt af Supplementsafregningen, skal optages i Afregningen for det følgende Kvartal.

2. Beløb, som skal betales for Levering af enkelte Avisnumre til Abonnenter, skal i Mangel af anden Aftale medtages i Kvartalsafregningerne. Det samme gælder Betalinger vedrørende de hos Udgiverne direkte tegnede Abonnementer.

Art. 113. Afvikling. A Konto-Betalinger.

1. De fra begge Sider opstillede Afregninger skal revideres og afvikles inden Udløbet af den Maaned, der følger efter det Kvartal, til hvilket de har Henhold. Denne Frist forlænges med fire Maaneder for fjerntliggende Landes Vedkommende.

Saafremt de to Poststyrelser ikke er enige om Størrelsen af det Beløb, som skal betales, kan Afviklingen kun udsættes for det omtvistede Beløbs Vedkommende. Med Hensyn til dette Beløb er den betalingspligtige Poststyrelse forpligtet til senest inden for den i foregaaende Stykke fastsatte Frist at underrette den fordringshavende Poststyrelse om sine Grunde for at nægte at betale.

2. Om fornødent kan der forlanges maanedlige à Konto-Betalinger.

KAPITEL IV.
MEDDELELSER.

Art. 114. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) en Fortegnelse over de Lande, med hvilke de udveksler Aviser i Abonnement paa Grundlag af Overenskomsten;
b) en Fortegnelse over de Lande, som ikke har gennemført Overenskomsten, men hvis Aviser kan leveres ved deres Mellemkomst;
c) de Porto- og Gebyrbeløb, som de lægger til Leveringsprisen, og det Flytningsgebyr, som de opkræver;
d) eventuel Oplysning om, at de tilsteder direkte Tegning af Abonnementer hos Udgiverne;
e) deres Udvekslingskontorer og de Lande, over for hvilke disse Kontorer fungerer;
f) et Uddrag af de Bestemmelser i deres Love eller indenrigske Reglementer, der er anvendelige paa Avisabonnementer.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 115. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Gyldighedsperiode.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Abonnementer paa Aviser og Tidsskrifter sættes i Kraft.

Det skal have samme Gyldighedsperiode som Overenskomsten, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Buenos Aires, den 23. Maj 1939.

(Underskrifter).